

ရှင်မြတ်နိုး၏

မေတ္တာ

BURMESE CLASSIC

ဝ ဆုံး လုံး ချင်း ဝ ဖွဲ့ ဘာ

သင်မြတ်နိုး

သွေမပျက်တဲ့သစ္စာ

နိဒါန်း ၂၀၀၅

သင်မြတ်နိုး



သွေမပျက်တဲ့... သစ္စာ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၃၄၉၀၅၁၂
 မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၄၂၄၀၅၁၂
 ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
 ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ် (၂)၊
 ရွှန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်မြို့။
 အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ ဦးကျော်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
 အမှတ် ၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်မြို့။
 ပုံနှိပ်ခြင်း ● ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ။
 အုပ်ချုပ် ● ၅၀၀ အုပ်
 တန်ဖိုး ● ၁၀၀ ကျပ်
 ဖြန့်ချိရေး ● ဖိုးလပြည့်စာပေ
 အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊ ၃၁ လမ်း၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - 095163764, 095162031

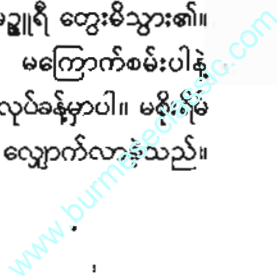


၀၉၅-၀၃
 သင်မြတ်နိုး
 သွေမပျက်တဲ့... သစ္စာ/ သင်မြတ်နိုး *- ရန်ကုန် *
 ရဲအောင်စာပေ၊ ၂၀၁၁။
 (၂၅၆) စာ၊ ၁၂ စင်တီမီတာ X ၁၇.၇ စင်တီမီတာ
 (၁) သွေမပျက်တဲ့... သစ္စာ

အခန်း (၁)

'ပန်းမဉ္ဇူရီ'
 'ရိုပါတယ်'
 'ဝင်ပါ'
 'ဟုတ်ကဲ့'

ပန်းမဉ္ဇူရီဟု သူမအမည်ခေါ်လိုက်သည်နှင့် နှလုံးခုန်သံတွေ
 တဒိန်းဒိန်းမြည်တီးရိုက်ခတ်သွားရသည်။ နာမည်ခေါ်တဲ့လူက အခန်း
 ထဲဝင်သွားပါဟု ညွှန်ပြနေသဖြင့် ဟုတ်ကဲ့ဟု ခေါင်းလေးညှတ် အရို
 အသေပြုရင်း သတ္တိတွေမွေးပြီး မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီကြီး၏ အင်တာ
 ဗျူးဖြေဆိုရမည့် အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့်
 အဲကွန်းရဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် အေးစိမ့်မွေးပျံ့ကြိုင်သင်းပြီး အရမ်းကို
 ကြီးကျယ်ခမ်းနားလွန်းတဲ့ ကုမ္ပဏီပါလားဟု မဉ္ဇူရီ တွေးမိသွား၏။
 ခြေလှမ်းတွေတောင် မှားချင်တယ်။ မကြောက်စမ်းပါနဲ့
 ငါ့အဖေမဉ္ဇူရီ။ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်ပဲဟာ။ နင့်ကို အလုပ်ခန့်မှာပါ။ မစိုးရိမ်
 စမ်းပါနဲ့။ သူမကိုယ်သူမ အားပေးနှစ်သိမ့်ရင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။



‘ထိုင်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

အမိန့်ဩဇာပါဝါပြည့်နေသည့် အသံနှင့် ထိုင်ဟုပြောလိုက်သော ကုမ္ပဏီရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဟု ထင်မှတ်ရသူတစ်ယောက်ရှေ့မှာ သူမဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူမကိုမော့ကြည့်လိုက်သည့် သူ့မျက်ဝန်းတွေက အံ့ဩသွားသလိုလို ပြုံးကျယ်သွားပေမယ့် သူမကတော့ တည်တည်လေးပဲ တုန်ပြန်ရင်ဆိုင်ဖြစ်လိုက်၏။ သိသားပဲ။ ဖန်းမဉ္ဇူရီက ချောချောလေး။ ဖြူဖြူဝင်းဝင်း မွတ်မွတ်လေး။ လာလျှောက်တာက သန့်ရှင်းရေးအလုပ်။ မလိုက်ဖက်လို့ အံ့ဩသွားတာပါ။

‘မင်းနာမည်က ဖန်းမဉ္ဇူရီနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မင်းလာလျှောက်တဲ့အလုပ်က ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးလဲဆိုတာ

မင်း သေသေချာချာသိရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်။ သန့်ရှင်းရေး အလုပ်ပါ’

‘မင်းလက်ချောင်းတွေကိုပြန်ကြည့်ပါဦး’

သူမ ကယောင်ကတမ်းနှင့် သူမ လက်ချောင်းတွေကို ပြန်ကြည့်မိသည်။ ဟုတ်သားပဲ။ မဉ္ဇူရီ ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ ထွက်လာခဲ့တာပါ။ သူမလက်တွေက ရှည်ရှည်သွယ်သွယ် နုနည့်ည့်။ ပြီးတော့ လက်သည်းရှည်ရှည်တွေကို ညှပ်ဖို့မေ့လာခဲ့၏။ သူမက ‘အဟွန်း... မေ့လာတယ်’ ဟုပြောပြီး ပြုံးပြလိုက်လေသည်။

‘မင်း နေရာမှားနေပြီထင်တယ်။ တကယ်တော့ မင်းအလုပ်

သွားလျှောက်ရမှာက ၃၅ လမ်းထဲမှာရှိတဲ့ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီတွေမှာလေ’ ဒုက္ခပါပဲ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘယ်မှာပဲ လာလျှောက်လျှောက်ပေါ့။ ရွေးရွေးမရွေးရွေး သူနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ။ တော်တော်ပေရည်တဲ့ လူကြီးပဲ။ မဉ္ဇူရီ နည်းနည်းလေး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားရကာ မျက်ဝန်းတည်တည်လေးနှင့် ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ လူကြီးမဟုတ်။ လူရွယ်တစ်ယောက်ပဲ။ မျက်နှာထားကြီးက တင်းတည်ပြီး လူကိုအထင်သေး နိမ့်ချသည့် အကြည့်တွေ မြင်နေ၏။ သူမထက်ငါးနှစ်လောက်ကြီးသည့် သူမအစ်ကိုကြီးနှင့် ရွယ်တူဖြစ်နိုင်သည်။

‘မင်းကိုယ်မင်း သန့်ရှင်းရေးအလုပ်ကို မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိထားတယ် မဟုတ်လား အမိ’

‘သိပါတယ်၊ အဲ... ကျွန်မ လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ အဟဲ... လက်သည်းတွေညှပ်ဖို့ မေ့လာပါတယ်၊ ဒီလိုလေ ကျွန်မ ပညာအရည်အချင်းက သန့်ရှင်းရေးပဲရမှာမို့ပါ။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမအောင်သေးလို့ပါ။ ဒီကုမ္ပဏီမှာလည်း ကိုးတန်းအောင်လို့ ပညာအရည်အချင်းသတ်မှတ်ထားတာပဲ’

သူမ ပြောလိုက်မှ သူမကိုယ်ရေးရာဇဝင် ဖြည့်ထားသည့် အောင်ကို သူက ငုံ့ကြည့်သည်။ ညံ့ဖျင်းလွန်းတဲ့ သူမရဲ့ ပညာအရည်အချင်းကို ထုတ်ပြောပြရတာ မျက်နှာတော့ပူသွားရ၏။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ ဒီလူက အင်တာဗျူးမှာ သန့်ရှင်းရေးနှင့်ပတ်သက်တာတွေ မေးဘဲ အတိတ်ကုသိုလ်ကံတွေကြောင့် သူမရဲ့ ချောမောတဲ့အလှပဟွေ့ကို ကြည့်ပြီး လာရှုပ်တယ်လို့များ ထင်နေလားမသိပါဘူး။ အကြံ

အဖန်လှာလုပ်တာပဲ ထင်နေလား။ အဲဒီလိုတော့ မထင်နဲ့နော်။ ကိုယ့် ပညာအရည်အချင်းနဲ့ ကိုယ်ရိုးရိုးသားသား အလုပ်လာလျှောက်တာပါ။ သူ့အကြည့်တွေအောက်မှာ မဇ္ဈရီ သေးသိမ်မှုတွေနှင့် ထပြီးထွက်သွား ချင်လာသည်။

‘မင်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ဘယ်နှစ်ခါကျလဲ’
‘သုံးခါပါ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဟို... အဲဒါလေ ကျွန်မက ဗေဒတွက်ကြည့်တော့ မဟာ ဘုတ်မှာ ပညာရေးက ဘင်အိမ်မှာ ရောက်နေလို့ ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားဖြေဖြေ ပညာနဲ့ အလုပ်လုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ ကျွန်မ ဘယ် လောက်ပဲကြိုးစားဖြေဖြေ စာမေးပွဲမှာ တလွဲတချော်တွေဖြစ်ပြီး ကျန်နေ တာပဲ’

‘တော်တော့၊ မင်းရဲ့ညှဉ်ဖျင်းမှုတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဗေဒင်ဆရာ ကို လွဲချနေရတာလဲ၊ အင်းလေ... မင်းအရည်အချင်းကလည်း သန့်ရှင်း ရေးပဲ ရနိုင်မှာပဲ၊ မင်း လုပ်နိုင်ပါ့မလား’

‘လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ အိမ်မှာဆိုရင် အိမ်မူကိစ္စတွေ အကုန်လုပ်ရတယ်၊ မေမေက မညာမတာခိုင်းတတ်ပါတယ်’

‘မဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ မင်းလက်တွေကနုပြီး လက်သည်းအရှည် တောင် ထားနိုင်သေးတယ်’

‘ရှင်’

‘မင်း သွားနိုင်ပြီ’

‘ကျွန်မကို အလုပ်မခန့်တော့ဘူးလားဟင်’

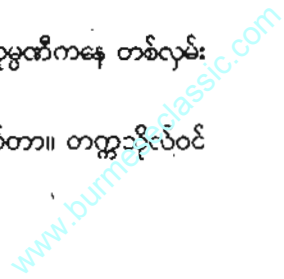
‘မနက်ဖြန်မှ မင်းလာကြည့်ပါ၊ အလုပ်ခန့်မယ့် သန့်ရှင်းရေး ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ နာမည်စာရင်းကို ကြော်ငြာဘုတ်မှာ ကပ်ထားမယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့’

သူမ ထလိုက်သည်။ ဒီသူဌေးကို ကြည့်ရတာ သူမကို မကြိုက်တဲ့ပုံပင်။ သူမကလည်း သူမပဲ။ တကယ်ဆို လက်သည်း အရှည်တွေကိုတော့ ညှပ်လာသင့်သည်။ မေမေ မသိအောင် ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်နဲ့ သွားလျှောက်ထားရတာဆိုတော့ လက်သည်းအရှည်တွေ မညှပ်မိခဲ့။ ပန်းမဇ္ဈရီ အပြစ်ပါပဲ။ အခန်းအပြင်ထွက်လာတော့လည်း သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း လာလျှောက်ကြတဲ့သူတွေက ပြုံးစိစိနှင့် ကြည့်ကြ ၏။ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချချင်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့်။ မဇ္ဈရီ စိတ်မသက်မသာနှင့် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

‘ဘယ်လိုလူကြီးလဲ၊ လူကို သေသေချာချာ လိုက်ကြည့်နေ တယ်၊ အလုပ်ကတော့ ခန့်မယ့်ပုံမရှိပါဘူး၊ အထင်သေးနေသေးတယ်၊ ငါကပဲ မရိုးမသားနဲ့ အလုပ်လာလျှောက်နေသလိုလို အမြင်ကတ်လိုက် တာ၊ မရရင်လည်းနေပေါ့၊ တစ်လောကလုံးမှာ အလုပ်က ရှင်ကြီး ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းက ခေါ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ရရာအလုပ်လုပ်ချင် ပါတယ်ဆိုမှနော်’

မဇ္ဈရီ စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီကနေ တစ်လှမ်း ချင်း ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

နင်ကလည်း နင်ပဲဟယ်။ ညှဉ်ဖျင်းလိုက်တာ။ တက္ကသိုလ်ဝင်



တန်းကို သုံးနှစ်လောက်ဖြေတာတောင် မအောင်ဘူး။ ဘယ်မှာအောင် တော့မလဲ။ သူများတွေလို ဂိုက်လည်းမရှိဘူး။ ကျွဲရှင်လည်းမတက်ခဲ့ဘူး။ ဘော်ဒါဆောင်တွေမှာလည်း သွားမနေနိုင်ဘူး။ အစ်ကိုက ဆိုးသွမ်းပေတေနေသူ။ မေမေက မိသားစုအတွက် ရှာဖွေပေးနေရသည့် မဇ္ဈရီကို ကျော့ကျော့ကော့ကော့လေး နေစေပြီး စာမေးပွဲဖြေခဲ့ရတာပဲ ရှိသည်။ သူမ အိမ်ကိုပဲ ပြန်ရောက်လာ၏။ မေမေကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပဲ အခမဲ့ ပညာရေးဒါနကျောင်းတွေရှိတယ် သမီးရယ်။ စာမေးပွဲပြန်ဖြေဖို့ ပြင်ဆင်တော့တဲ့။ မဇ္ဈရီက စာကျက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ မရှိဘဲ အလုပ်တစ်ခုခုပဲ ဝင်လုပ်ချင်နေသည်။

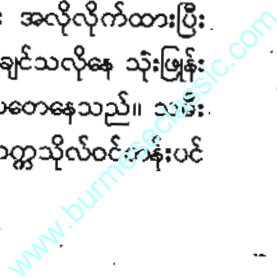
‘သမီးလေး အစ်ကိုကြောင့်ပါကွယ်၊ မိုက်မဲလိုက်တဲ့သား၊ ကိုယ့်ညီမ ပညာရေးအတွက် စုဆောင်းထားတဲ့ငွေတွေကို ခိုးပြီး ထွက်သွားတယ်၊ ရက်စက်လိုက်တာ၊ ဒီတစ်နှစ်လည်း စာမေးပွဲပြန်ဖြေပါ သမီးရယ်၊ အားမလျော့ပါနဲ့’

မေမေ့ကို မဇ္ဈရီ သနားတယ်။ ကိုကိုအတွက် အမြဲတမ်း စိတ်သောကတွေ ခံစားရပြီး ရှာဖွေစုဆောင်းထားသမျှ ခိုးယူကာ သုံးဖြုန်းပြစ်တတ်သည်။ အခုတောင် မေမေ စုဆောင်းထားတဲ့ငွေတွေ ခိုးပြီးထွက်သွားပြန်ပြီ။ ကိုကိုက လူရှုပ်လူပွေ။ မဟာမြင့်မိုရ် ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်ကတော့ ကိုကိုအရွယ် ဖြစ်ပေမယ့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ပြီး အောင်မြင်နေတယ်။ ချမ်းသာလိုက်တာနော်။ မဇ္ဈရီရော အသုံးကျလို့လား။ ဆယ်တန်းဖြေတာ အကြိမ်ကြိမ်ကျပြီး သန့်ရှင်းရေး အလုပ်နှင့်ပဲ တန်နေသည်။

‘မိန်းကလေးတစ်ယောက်က တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလေးအောင် မြင်ပြီး ဘွဲ့လေးတစ်ခုရမှ ဖြစ်မယ်လေ၊ ပြန်ဖြေလိုက်ပါအေး၊ မေမေ ဒီနှစ် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး ပိုက်ဆံရှာမယ်၊ သမီးလေးကလည်း ကြိုးစားနော်’

‘သမီးကတော့ ပညာရေးမှာ ဆက်ပြီးမကြိုးစားချင်ဘူး မေမေ ရာ၊ သမီးရဲ့ ပညာရေးက ဘာလဲ၊ ပညာနဲ့အလုပ်လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့လေ မေမေ သိလား၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကတော့ အမိပတိတဲ့၊ မဇ္ဈရီ ယောက်ျားရရင်တော့ ကံကောင်းမယ်တဲ့၊ အထွတ်အထိပ်ပဲတဲ့၊ ချမ်းသာတဲ့ သူဌေးနဲ့ရမှာ သိလား’

ဒေါ်ရီရီသာကတော့ သမီးလေး မဇ္ဈရီကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေရလေသည်။ ကံဆိုးရှာတဲ့ သမီးလေးပဲ။ ငယ်စဉ်က မိဘတွေ ပိုက်ဆံချမ်းသာပြီး ပန်းလေးတစ်ပွင့်လို နုတ်ဖြူဖြူစင်စင်လေး မွေးဖွားလာ၍ ပန်းမဇ္ဈရီဟု အမည်လှလှလေးပေးခဲ့၏။ သမီးလေး သုံးနှစ်သမီးအရွယ်မှာ မိမိခင်ပွန်း ကွယ်လွန်ပြီး ဒေါ်ရီရီသာက စီးပွားရေးကို မလုပ်တတ်ဘဲလှ မိမိ၍ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က လိမ်ညာယူဆောင်သွားသဖြင့် စီးပွားပျက်သွားရ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ဒေါ်ရီရီသာတစ်ယောက်တည်း ဘဝကို ရုန်းကန်နေခဲ့ပြီး သားကြီးမင်းသော်တာနှင့် သမီးလေး ပန်းမဇ္ဈရီတို့အား အလိုလိုက်ထားပြီး ကြမ်းတမ်းတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်ခိုင်းရက်ဘဲ နေချင်သလိုနေ သုံးဖြုန်းချင်သလောက် ဖြုန်းစေကာ သားကြီးပျက်စီးပေတေနေသည်။ သမီးငယ် ပန်းမဇ္ဈရီကတော့ ပညာရေးမှာ ညံ့ကာ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းပင်



သုံးနှစ်ကျပြီ။ သမီးလေးကတော့ မိခင်အပေါ် နည်းနည်းလေး
ညှာတာထောက်ထားမှုရှိသည်။

‘သမီးလေးရယ် ဖေဖေနဲ့မေမေကလေး မဉ္ဇူသက္ကနတ်ပန်း
လေးလို လှပချောမောလွန်းလို့ ပန်းမဉ္ဇူလို နာမည်လေးပေးထားတာပါ။
ဒါပေမဲ့ သမီးလေးကဆိုးရှာတယ်’

‘အဲဒီပျော့ပျော့ညံ့ညံ့နာမည်ကြောင့်ပဲ သမီး ဒုက္ခရောက်တာ
လေ မေမေ’

‘ဟင်... သမီးလေး ဘာဒုက္ခရောက်လို့လဲ၊ သမီးနာမည်ကို
နောက်ပြောင်ကြလို့လား’

‘နာမည်နဲ့လျှောက်တဲ့အလုပ်နဲ့ လုံးဝမလိုက်လို့လေ’

‘မဉ္ဇူရီ သမီး ဘယ်လိုအလုပ်မျိုး သွားလျှောက်လို့လဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ အလုပ်လျှောက်ကြည့်မလားလို့ပါ။ သမီး
နာမည်က သူဌေးသမီးနာမည်ဖြစ်နေလို့လေ’

‘သမီး ဘာအလုပ်လုပ်မှာလဲကွယ်၊ ပညာမတတ် ဘာမတတ်
နဲ့ အလုပ်ကြမ်းတွေပဲ ရမှာပေါ့။ စာမေးပွဲလေးပဲ ပြန်ဖြေလိုက်ပါနော်’

မဉ္ဇူရီလည်း စာမေးပွဲပြန်ဖြေဖို့ စိတ်ကူးထားတာပါပဲလေ။
မအောင်တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မေမေ့ကိုလည်း သနားတယ်။
စာမေးပွဲအောင်မလားလို့ ဗေဒင်သွားမေးကာမှ ပညာရေးက ဘင်္ဂအိမ်
မှာတဲ့။ အဲဒီကတည်းက မဉ္ဇူရီ စိတ်ဓာတ်ကျသွား၏။

‘မင်းပညာနဲ့တော့ အလုပ်လုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကြာသပတေး
ဘင်္ဂအိမ်မှာရောက်နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်ဘက်ယောက်ျားပြိုင်

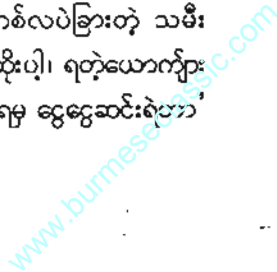
က အဓိပတိမှာဖြစ်နေလို့ မင်းဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ယောက်ျားတစ်
ယောက်နဲ့ပဲ လက်ထပ်ရလိမ့်မယ်’

စာကျက်တိုင်း ဗေဒင်ဆရာပြောတဲ့ မဟာဘုတ်ကို သတိရပြီး
စိတ်ဓာတ်ကျကျသွားရတာ မေမေ ပေ။ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ မဉ္ဇူရီ
အတွက် မေမေက ကျူရှင်တက်ဖို့ ငွေစုမိတိုဇာတစ်နှည်းနည်းနှင့်
ကုန်သွားတတ်သည်။ ကိုကိုက အငိုဇာတစ်နှည်းနည်းနဲ့ အခုတလော မေမေ
ကျန်းမာရေးထိခိုက်နေတာ မဉ္ဇူရီ သိနေ၏။ ကိုကို အသွေးထားတဲ့
အကြွေးတွေ လိုက်လိုက်ဆပ်နေ၍လည်း မေမေ့ စိတ်မောလူမောဖြစ်နေ
သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မဉ္ဇူရီ ညံ့ဖျင်းလွန်းလွန်းအသွေးထက် အလုပ်
တစ်ခုခုဝင်ပြီး ဝင်ငွေရအောင် ကြိုးစားရှာကာ သူမရဲ့ ပညာရေးကို
ဒုတိယဦးစားပေးအဖြစ် ဆက်ဖြေဖို့ စိတ်ကူးထားသည်။

‘သမီးရယ် အလုပ်လျှောက်ဖို့ မစဉ်းစားပါနဲ့ကွယ်၊
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလေးတော့ အောင်အောင်ဖြေပါ။ ဒီလိုပဲ တချို့
အသက်ကြီးတဲ့အထိ မအောင်မချင်း ဖြေကြသေးတာပဲ’

‘ဗေဒင်ဆရာက...’

‘လာပြန်ပြီ၊ ဒီဗေဒင်၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိလိုက်တာ၊ သမီးလိုဆို
မဟာဘုတ်တဲ့လူတွေ အများကြီးပဲရှိတယ်။ သမီးနဲ့တစ်နှစ်တည်း
တစ်လတည်း တစ်ရက်တည်းမွေးတဲ့လူတွေ ဒီလိုပဲ ပညာရေးညံ့ပြီး
သင်ကောင်းသားကောင်းရကြမလား၊ သမီးနဲ့တစ်လပဲခြားတဲ့ သမီး
သူငယ်ချင်း ငွေငွေကို ကြည့်စမ်း၊ ယောက်ျားကံဆိုးပါ၊ ရတဲ့ယောက်ျား
ထဲ အရက်သမား ဆင်းရဲလိုက်တာ၊ ဒီယောက်ျားရမှ ငွေငွေဆင်းရဲဟာ’



‘မေမေကလည်း သမီးက အတိတ်ကံရှိတယ်တဲ့၊ လက္ခဏာ ကိုကြည့်တာ၊ သူ့ကြွယ်လမ်းကြောင်းပါတယ်’

‘တော်ပါတော့ သမီးရယ်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ယောက်ျားက သမီးလိုကောင်မလေးမျိုးကို အံ့နာည်ယူရဲမလား၊ မေမေပြောထားပြီးပြီ နော် မဇ္ဈရီ၊ အဲဒါကို မျှော်လင့်ပြီး သူ့ဌေးတွေကို လိုက်ကြိုက်မနေနဲ့၊ တိတ်တိတ်ပုန်းပဲ ဖြစ်မယ်၊ အမေလည်း ကိုယ့်သမီးကို ယောက်ျား လေးရှင်က မတူမီတန်ဘူးလို့ အပြောမခံနိုင်ဘူးနော်’

‘မေမေကလည်း ဒီလိုဖြစ်စရာလား၊ မဇ္ဈရီ ဘယ်လောက် မာနကြီးတယ်ဆိုတာ မေမေ သိပါတယ်နော်၊ မဇ္ဈရီကိုများ ဒီလိုလာ လုပ်လို့ ရမယ်ထင်လား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားပေးထားတာပါ’

‘သမီးလေးက စာမကြီးစားပေမယ့် လိမ္မာပါတယ်၊ မေမေကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်ခဲ့ဘူးလေ၊ သမီးအစ်ကို ပဲ၊ အခုတော့ သားကြီး ဘယ်ရောက်နေပြီလဲတောင် မသိတော့ဘူး ကွယ်’

‘ကိုကိုကို သတိရပြီး မေမေ စိတ်ထိခိုက်နေတာ မဟုတ် လား၊ မေမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် ပညာဒါနကျောင်းတွေတက်ပြီး မဇ္ဈရီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်အောင်အပြတ်ကြိုးစားမယ်’

မဇ္ဈရီ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားဝင်လုပ်တာက ကိုယ့်ပညာ အရည်အချင်းနဲ့ မီတာရော အချိန်ပိုင်းနဲ့လုပ်၍ ရနိုင်သဖြင့် မေမေ ဆန္ဒအရ စားမေးပွဲလည်း ဖြေလို့ရနိုင်သည်။

‘မဇ္ဈရီ သိပါတယ် မေမေရယ်၊ ကိုကိုအတွက်ရော မဇ္ဈရီ

အတွက်ပါ မေမေ စိတ်မအေးနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ ကြာရင် မေမေ ယိုင်လဲကျတော့မယ် ထင်တယ်’

မေမေပုံစံက ဖြူဆုတ်ပျော့တော့ကာ ယိမ်းခွေတော့မတတ် ပင်။ မဇ္ဈရီအတွက် မေမေ ဟန်ဆောင်ရယ်ပြနေတာပါ။

‘စာမေးပွဲ ပြန်ဖြေပါ သမီးရယ်၊ စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့၊ မေမေ အသက်ထင်ရှားရှိနေစဉ်မှာပဲ သမီးလေး ဘွဲ့တစ်ခုရတာ မြင်ချင်တယ်’

ဒေါ်ရီရီသာကတော့ မိမိကျန်းမာရေး အခြေအနေကို သိနေ ပေမယ့် သမီးလေး ယန်းမဇ္ဈရီကြောင့် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်နိုင်ဖို့ စိတ်တွေကိုတင်းထားလေသည်။ သနားစရာကောင်းတယ်။ ငယ်စဉ်က ခည်းစိမ့်ဥစ္စာတွေ ပြည့်စုံချမ်းသာစွာနေခဲ့ရပေမယ့် ဒေါ်ရီရီသာရဲ့ သူငယ် ချင်း လိမ်လည်၍ အကောက်ကြံခြင်းခံလိုက်ရ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ရောက်နေရရှာ၏။

မပြည့်မစုံ ချို့ချို့တဲ့တဲ့ ပညာသင်ကြားနေရ၍ သမီးလေး မဇ္ဈရီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း မအောင်သေးတာ။ အားမလျော့စေချင်ဘဲ ဆက်၍ ကြိုးစားစေချင်သေးသည်။



အခန်း (၂)

မဇ္ဈရီ ခြေလှမ်းတွေက နှေးကွေးလေးလံဖြင့် ဓာတ်လှေခါး
နှစ်ဝင်လိုက်လေသည်။ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်လေးရဖို့တောင် မဇ္ဈရီ
အတွက် ခက်ခဲနေတာပါလား။ ပညာအရည်အချင်းမှ မရှိတာဘဲ။
သူမ ဉာဏ် အဲဒီလောက်လည်း မတုန်းပါဘူး။ ကံပဲဖြစ်မယ်။ မဇ္ဈရီ
စာမေးပွဲဖြေဖို့ ရက်နီးလာတိုင်း ကိုကိုကြောင့် မိသားစုစိတ်ရှုပ်ထွေးစရာ
တွေ ပြဿနာတွေ အမြဲတမ်းတွေ့ကြုံရတတ်သည်။

‘ကိုကိုနှိပ်စက်လို့ မေမေ အိပ်ယာထဲလဲချင်လဲ၊ ဒါမှမဟုတ်
မဇ္ဈရီအတွက် ကျူရှင်ခတွေ့ မရှိ၊ ငိုရ ကိုကိုကြောင့်ပဲ’

သူမ စိတ်တွေ ညစ်ထွေးပူလောင်နေသလိုလို တကယ်ပါပဲ။
ဟိုလူ ဥက္ကဋ္ဌလား။ အမ်ဒီလား စိတ်ပျက်တယ်။ လူကို အထင်သေး
သလိုလို အကြံအဖန်များထင်နေလား မသိပါဘူး။ လာသာလာကြည့်
ရတာ။ အလုပ်ခန့်တဲ့ စာရင်းမှာ မဇ္ဈရီ ပါလာစရာအကြောင်းကတော့
မရှိပေ။ တာဝန်အရ သွားကြည့်ရုံပဲ ရှိသည်။

‘အမေ’
‘ဟင်’

ဓာတ်လှေကားထဲမှာ လူတစ်ယောက်ရပ်နေတာ မထင်မှတ်
ဘဲတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရုတ်တရက် လန့်သွားပြီးမှ သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်တော့ သူမအား အင်တာဗျူးမေးခဲ့သော မန်နေဂျင်းဒါရိုက်
တာဖြစ်နေသည်။

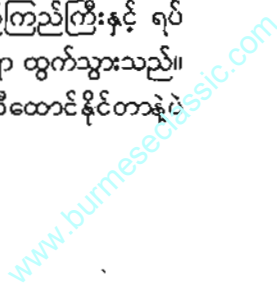
‘ဟာ... ဦးလေးကြီးပဲ၊ ဟိုလေ မဇ္ဈရီ အင်တာဗျူး အောင်
လားဟင်၊ သွားကြည့်ရမှာ ရင်ထိတ်နေလို့ပါ၊ အလုပ်ခန့်တဲ့စာရင်းမှာ
ကျွန်မ ပါလား’

သူက မဖြေပေ။ မဇ္ဈရီကို လှည့်၍ပင်မကြည့်။ မျက်နှာ
တည်တည်ကြီးနှင့် ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို ရပ်နေသည်။ ဒုက္ခပါပဲ။
လူကို မတူမတန်သလို ဆက်ဆံတာလား။ ဘုရားရေ။ မဇ္ဈရီ
ကိုယ်တိုင်က အလိုက်ကန်းဆိုးမသိတာပါ။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အမ်ဒီကို မလေးမစားနဲ့။ မေးစရာလား။
မဇ္ဈရီ ကိုယ်လေးကြုံသွားသည်။

‘တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ မဇ္ဈရီနဲ့ အဆင့်ချင်း မိုးနဲ့မြေလို
ထွာနေတာ မရှိမသေပြုမိပါတယ်၊ ခွင့်လွှတ်ပေးပါရှင်၊ ဟိုလေ အလုပ်
ခန့်ပြီးသွားရင်လည်း လူကြီးမင်းကို မရှိမသေလုပ်လို့ စာရင်းကနေ
နာမည် သွားမဖျက်ပါနဲ့ဦးနော်၊ အဟဲ... တောင်းပန်တာပါ၊ အနူး
အညွတ်’

သူကတော့ သူ့ကိုမပြောသလိုပင် တည်ကြည်ကြီးနှင့် ရပ်
နေပြီး သူ့ကုမ္ပဏီရုံးခန်းရှိတဲ့ အထပ်လည်းရောက်ရော ထွက်သွားသည်။
ဗွန်း... တော်တော်အခြေကြီးတဲ့လူပဲ။ ကုမ္ပဏီထောင်နိုင်တာနဲ့ပဲ



လူကို အဖတ်မတန်သလို ဆက်ဆံချင်တယ်။ မဇ္ဈရီကိုတော့ ရှင်ကြီး
လျော့မတွက်ထားနဲ့နော်။ ဒီကုမ္ပဏီက ပညာဆက်သင်ချင်တဲ့သူတွေ
အတွက် အခွင့်အရေးတွေပေးတယ်ဆိုလို့ပါ။ ကုမ္ပဏီလူကြီးတွေက
စိတ်စေတနာပြည့်ဝတယ်လို့ နာမည်ဂုဏ်သတင်းကြီးဖြင့်နေလို့ပါနော်။
သူမလည်း မကျေမနပ်နှင့် ပွစိပွစိပြောရင်း အလုပ်ခန့်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ
စာရင်းကပ်ထားတဲ့ နေရာမှာ သွားကြည့်ပါသည်။

‘ဟယ်... ပန်းမဇ္ဈရီတဲ့၊ အမလေး အလုပ်ခန့်တယ်၊ မဇ္ဈရီ
အလုပ်ရပြီဟေ့၊ အမလေး ဝမ်းသာလိုက်တာ... အား’

သူမ ဝမ်းသာအားရနှင့် ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်နေလို့မဆုံးတော့
ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း လူကမရှိဘူး။ အားလုံးလာကြည့်ပြီး သွားကြ
ပြီထင်သည်။ မဇ္ဈရီသာ မသေချာလို့ နောက်ဆုံးမှ စိတ်ကိုတင်းပြီး
လာကြည့်တာပါ။ သူမလို အလုပ်မခန့်ဘူးထင်ထားတာပါ။ ပျော်
လိုက်တာ။ သူမ ဝင်ငွေနှင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ပြန်ဖြေဖို့ လုပ်မည်။
မေမေ့ကို စိတ်အေးစေချင်တယ်။ မဇ္ဈရီကို မိန်းကလေးဖြစ်၍ ပညာ
တတ်လေးဖြစ်စေချင်နေသည်။

‘မေမေရေ သမီး ဝင်ငွေရပြီ၊ ဒီကုမ္ပဏီက မဇ္ဈရီတို့ စာမေးပွဲ
ဖြေမယ့် သူတွေကို အခွင့်အရေးပေးတယ်၊ မဇ္ဈရီ ကြိုးစားတော့မယ်’

‘အား... အား... အား’

‘ဟေ့... မင်းတစ်ယောက်တည်း ဘာဖြစ်လို့ ဆူညံခုန်ပေါက်
နေရတာလဲ’

‘ရှင်... အမလေး ဟို... ဟို... အလုပ်ခန့်တာ သိရလို့ပါ’

‘ဒါများ ဒီလောက်အထိ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်နေရလား၊
သူများ တွေ အစောကြီးကတည်းက လာကြည့်ပြီးပြီ၊ ဘယ်သူမှ
မအော်ကြဘူး၊ မင်းတစ်ယောက်တည်းလာဆူပူသောင်းကြမ်းနေတယ်’

‘ကျွန်မ အရမ်းဝမ်းသာသွားလို့ပါ၊ ဒီက လူကြီးမင်းတွေက
အရမ်းစိတ်သဘောထား ပြည့်ဝပြီး ပညာဆက်သင်ရမယ့်သူတွေ ပညာ
တစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့ သူတွေအတွက် နားလည်မှုပေး
တယ်ဆိုလို့ ဒီမှာ အလုပ်ရတာကို မဇ္ဈရီ ပျော်သွားတာပါ၊ ဟုတ်လား
ဟင်’

‘ဘာလဲ’

‘စာမေးပွဲ ဖြေခါနီး ခွင့်ပေးတာတို့၊ အခမဲ့ပညာရေးဒါနသင်
တန်းတွေ ဖွင့်ပေးတာတို့လေ’

‘အရမ်းကြိုးစားတဲ့သူတွေအတွက်ပဲ ဆောင်ရွက်ပေးတာ၊
ခင်းက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမှာ သုံးနှစ်ဆက်ကျတယ်’

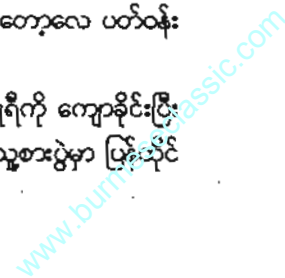
‘ကျွန်မ ကြိုးစားမှာပါ၊ ကျွန်မကံပါ၊ ဟိုလေ ပညာရေးမှာ
ဘက်ကျနေတယ်၊ အဲဒါ’

‘တော်စမ်း၊ ဆူပူမနေနဲ့၊ ဒါ ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌရဲ့ ရုံးခန်း’

‘ရှင်... အမလေး ဦးလေးကြီးက ကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌလား၊
ဘောင်းပန်ပါတယ်၊ အရမ်းပျော်သွားလို့ပါ၊ ခွင့်လွှတ်ပါနော်’

ဥက္ကဋ္ဌကြီး။ သေတော့မှာပဲ။ မဇ္ဈရီ နင်ကတော့လေ ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ဘူး ကန်တော့နော်။

ရှူးကြောင်ကြောင် ကောင်မလေး ပန်းမဇ္ဈရီကို ကျောခိုင်းပြီး
လှည့်ကာ သူ့အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ သူ့စားပွဲမှာ ပြန်သိုင်



ပြီး ကောင်မလေးအကြောင်းတွေးမိသွား၍ သူ ရယ်ချင်သွားရ၏။ ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲဟ။ ငါ့ကြောင်မလေးပဲ။ သူတစ်ယောက်တည်း ရယ်မောသံတွေ ထွက်တဲ့အထိ ရယ်မိသွားသည်။

‘ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း... တော်တော်ရယ်ရတယ်၊ အူတူတူနဲ့ ဟား... ဟား’

သူက ငယ်ရွယ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍ အမြဲတမ်း မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် နေထိုင်ပြောဆိုဆက်ဆံရပြီး အပြုံးအရယ်မရှိသူပါ။ ပန်းမဉ္ဇူရှိဆိုတဲ့ ကောင်မလေးနှင့် အင်တာဗျူးတွေဆိုပြီးကတည်းက သူ့စိတ်ထဲမှာ ရယ်ချင်မိနေသည်။

‘အဟွန်း... ဟွန်း... ဟား... ဟား’
‘အမ်ဒီ... ဟို... အမ်ဒီ’
‘ဟင်’

သူ့ရှေ့မှာ ရောက်နေတဲ့ သူ့လက်ထောက် ကိုမိုးတိမ်တောင် ကိုပင် မတွေ့မိဘဲ ရယ်မောနေမိသဖြင့် နည်းနည်းတော့ မျက်နှာပူထူ ရှက်သွားရသည်။ ချက်ချင်း မျက်နှာပေါ်မှာ အရယ်ကိုထိန်းချုပ်ပြစ် ကာ ကိုတိမ်တောင်ကို ကြည့်လိုက်၏။ သူတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လွတ် လွတ်လပ်လပ် ရယ်မောခြင်းမရှိသဖြင့် ကိုတိမ်တောင်က အံ့ဩတဲ့ အကြည့်နှင့် ကြည့်သည်။

‘အမ်ဒီ ဘယ်တုန်းကမှ အပြုံးအရယ် မရှိခဲ့တာပါ။ အမ်ဒီကို အပြုံးတောင် ပြုံးတတ်ပါ့မလားလို့ တွေးမိနေကြတာ၊ ဘာတွေများ ဒီလောက်ရယ်စရာရှိနေလို့ အူလှိုက်သံလှိုက် ရယ်နေတာလဲဗျ’

‘ကိုယ့်ကိစ္စနဲ့ကိုယ်ပါ၊ ဒါနဲ့ စောစောစီးစီး ကိုတိမ်တောင် ဘာကိစ္စလဲ’

‘ဒီလိုပါ အမ်ဒီ၊ အသစ်ခန့်ထားတဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေ နဲ့ မနက်ဖြန် မနက်တွေ့ဆုံပြီး ဩဝါဒချွေဖို့ ကိုယ်လေး၊ အမ်ဒီကို အကြောင်းလာကြားတာပါ’

‘အင်း... စီစဉ်ထားလိုက်လေ၊ ဘာတော့မှာလဲ၊ ဘာဆက်သွယ် ကြမယ့် လူငယ်တွေပါတယ်၊ တက္ကသိုလ်တန်းဖြေမယ့်သူတွေ နှစ်ယောက်ပါလဲ’

‘သုံးယောက်ပါ’

‘လိုအပ်တာတွေ အကူအညီပေးလိုက်ပါ၊ ဘယ်နှစ်နှစ်ကျတွေ လဲ’

‘ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က တစ်နှစ်စီပဲကျတာပါ၊ ပန်းမဉ္ဇူရှိ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ သုံးနှစ်ကျတယ်’

မင်းကတော့လေ။ တကယ်ပဲ နာမည်နဲ့ မလိုက်ဖက်လိုက် တာ။ ပန်းမဉ္ဇူရှိ ညှပ်ဖျင်းလွန်းတယ်။ ရူးကြောင်ကြောင် ကောင်မလေး မင်းကို မင်းမိဘတွေက ဒီလိုလှပလွန်းပြီး ချစ်စရာ ရင်ခန့်စရာကောင်းတဲ့ ဝန်းမဉ္ဇူရှိဆိုတဲ့ နာမည်လေး ဘာဖြစ်လို့ပေးရတာလဲကွာ။ မင်း... မင်း...က အရမ်းတော့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပြီး လှပလွန်းနေတယ်။ နာမည်လေးနဲ့လည်း လိုက်ပါတယ်။ ပန်းမဉ္ဇူရှိရယ်။

‘အမ်ဒီ’
‘ဟင်’



အမ်ဒီ ဒီနေ့ တော်တော်လေး ထူးခြားနေတယ်၊ ကြိတ်ပြီး ပျော်စရာရှိနေပြီ ထင်တယ်၊ အတွေးတွေလည်းများနေတယ်၊ လူပျိုကြီး... အဟံ'

တော်ပါပြီဗျာ၊ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ကိုတိမ်တောင်ရာ၊ ကိုယ့်က စီးပွားရေးပဲ စိတ်ဝင်စားတာပါ၊ စောစောက မာမိက ချွေးမလောင်းရွေးပွေးမယ်ဆိုလို့ တွေးပြီး ရယ်မိနေတာပါ'

အမ်ဒီမာမိက ချွေးမလောင်းရှာနေပြီလား' ကိုယ့်သဘောပါ၊ မာမိက တွေ့ရင်ပြောတဲ့၊ သားချစ်မြတ်နိုးဖို့ပဲ အရေးကြီးတာတဲ့'

အမ်ဒီမာမိ စကားထဲမှာ အမ်ဒီအူလိုက်သလိုက်ရယ်ဖြစ်ရတဲ့အထိ ရယ်စရာမပါဘူး'

အဲဒါတော့ တော့စစ်စီးခရက်လေဗျာ'

ကောင်းပါပြီ၊ ခွင့်ပြုပါဦး'

အိုကေ'

ကိုမိုးတိမ်တောင်က ပျော်ပျော်ပါးပါးနေတတ်ပြီး အလုပ်ကြီးစားသူ လူပျိုကြီးပဲ။ သူထက် သုံးနှစ်လောက်ပဲ ကြီးမည်။ သူနှင့် အရင်းနှီးဆုံး လက်ထောက်ဖြစ်သည်။

ပန်းမဉ္ဇူရီ မင်းကြောင့် ကိုယ်ထူမြေပျက်မတတ်ဖြစ်ရတာနော်၊ မင်းအကြောင်းတွေးမိတိုင်း ကိုယ်အရမ်းရယ်ချင်နေတယ်၊ မနက်ဖြန် ကိုယ်တော့ မင်းကိုရှေ့မှာထားပြီး မိန့်ခွန်းခွေလို့မဖြစ်တော့ဘူးထင်တယ်'

သူရယ်မိမှာပဲ။ အခုတောင် တွေးမိတိုင်း ရယ်ပစ်ချင်သည်။ မင်းက အပြစ်ကင်းနေတယ်။ မင်းကိုယ်တို့ကုမ္ပဏီကို လာလျှောက်တာ ပညာရေးအတွက် အခွင့်အရေးပေးလို့ပါ။ မင်းကို ကူညီမယ်။ တခြားသင်တန်းတွေလည်း တက်လို့ရအောင် ကူညီပေးမယ်။ တကယ်ပဲကွာ။ ထူးထူးခြားခြား ကိုယ့်စိတ်တွေကို လှုပ်ရှားစေတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ ကိုယ်ရေးဖိုင်ကို သူ ထုတ်လည်းကြည့်မိသည်။

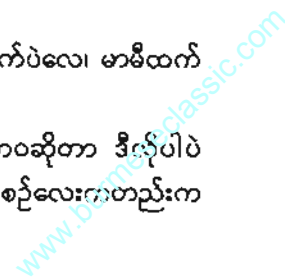
- ဖခင်အမည် - ဦးမောင်မောင်ရီ (ကွယ်လွန်)
- မိခင်အမည် - ဒေါ်ရီရီသာ (ဈေးရောင်း)
- အစ်ကိုအမည် - ကိုမင်းသော်တာ
- နေရပ် -

သူ ဖိုင်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ မဉ္ဇူရီက ရပ်ကွက်လေးမှာ နေထိုင်တာပါ။ သက်တန်းရောင်စဉ်ဟု ခေါ်တဲ့ ရောင်စဉ်ကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသား။ သူ့မိဘတွေလည်း ငယ်စဉ်က ချို့တဲ့ကြသူ များဟု သိထား၏။ ဖခင်မရှိတော့။ သူငယ်စဉ်လေးကပင် ဆုံးသွား၏။ ဇာမီရဲ့ ကြိုးစားမှုနှင့် ရောင်စဉ်တို့ စီးပွားရေးကောင်းလာပြီး ကုမ္ပဏီကြီး ပိုင်ဆိုင်လာနိုင်သည်။

'မဟာမြင့်မိုရ် ကုမ္ပဏီကြီးကို မာမိ ဘယ်လိုထူထောင်လာရလဲ'

အရမ်းကြိုးစားခဲ့ရတာပါ၊ သားအတွက်ပဲလေ၊ မာမိထက် ပိုပြီးအောင်မြင်ဖို့ ကြိုးစားပါ'

မာမိနာမည်က ဒေါ်မြင့်မိုရ်ခင်ပါ။ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ အနီးမဉ္ဇူရီရယ်။ တိုက်ပွဲပါပဲ။ ကိုယ်လည်း ငယ်စဉ်လေးကတည်းက



စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ခြံရံပြီး မွေးဖွားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကိုကြည့်ရတာ လေးလေးနက်နက် မရှိလိုက်တာ။ ကလေးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ ဒီကောင်မလေးကို ပညာတွေတတ်အောင် သင်စေပြီး သန့်ရှင်းရေးရာထူးကနေ တိုးမြှင့်ပေးချင်သည်။

‘ဖြစ်နိုင်ရင် မင်းကို ကိုယ့်အနားမှာ ထားချင်တယ်။ ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးမလေး အဖြစ်လေ’

ပန်းမဉ္ဇူရီကို ရိုးသားဖြူစင်လွန်းသူလေးဟု ထင်မိသည်။ ရောင်စဉ် စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းလှပသော နာမည်ပိုင်ရှင်လေးနှင့်အတူ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းပင် မအောင်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးကောင်မလေးကို မထင်မှတ်ဘဲ စွဲလမ်းနှစ်သက်မိသွား၏။ သူ့အတွင်းရေးမှူးမလေး ခင်တွယ်တာရဲ့ နေရာမှာ ပန်းမဉ္ဇူရီကို မြင်ယောင်နေသည်။

‘အမ်ဒီ’

‘ဟင်’

‘ကော်ဖီ လာပို့တာပါ’

‘ကောင်းပြီ ထားခဲ့လေ ပန်းမဉ္ဇူရီ’

‘အမ်ဒီ ဘယ်နာမည် ခေါ်လိုက်တာလဲ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီက သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းအသစ်ပါ’

‘ဪ... ဟုတ်သားပဲ၊ ကိုယ်က ထူးထူးခြားခြား နာမည်ဖြစ်နေလို့ စိတ်ထဲမှာ စွဲနေတယ်’

ခင်တွယ်တာအပြုံးကပင် သူ တော်တော်မျက်နှာပူသွားရပြီ။ နာမည်က ဆန်းနေလို့ပါဟု ထပ်ရှင်းပြချင်သွားသည်။

‘ဒီပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတဲ့ နာမည်ကတော့ တော်တော်လေး ရေပန်း’

စားနေတယ်ထင်တယ် အမ်ဒီ၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး ဒီနာမည်ပဲ ပြောနေကြတယ်။ အရမ်းချောတယ်တဲ့၊ မန်နေဂျာလူပျိုကြီးတွေရော၊ ဒါရိုက်တာကိုထင်လင်းတောက်ရော၊ မိန်းမရှိတဲ့ ယောက်ျားတွေရော၊ အားလုံး စိတ်ဝင်တစားပဲ ပြောနေကြတယ်။ ကျွန်မတို့ အမ်ဒီပါ အပါအဝင်ဖြစ်နေပြီလား’

‘ကိုယ်က နာမည်နဲ့ အလုပ်မလိုက်ဖက်လို့ စဉ်းစားမိတာပါ။ စိတ်ဝင်စားစရာတော့ မရှိပါဘူး။ ကော်ဖီထားခဲ့လေ ခင်တွယ်တာ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

အရေးထဲ သူ့ပါးစပ်က ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတဲ့ နာမည်ထွက်သွားရသေးတယ်။ ခင်တွယ်တာ ဘယ်လိုထင်သွားမလဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီ ရောက်မလာခင်က ကုမ္ပဏီမှာ သူ့အတွင်းရေးမှူးမလေး ခင်တွယ်တာက စတားပဲ။ သူမကတော့ မကျေမနပ်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာလေးတည်နေသည်။

‘မနက်ဖြန် သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းအသစ်တွေ တွေ့ဆုံပွဲကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေတယ်။ ဒါရိုက်တာကို ထင်လင်းတောင် လာမလို့တဲ့’

‘ဟုတ်သားပဲ၊ ကိုယ်ကတော့ လက်ထောက်တွေနဲ့ပဲ တွေ့ပေးမလားလို့’

‘ကောင်းတယ် အမ်ဒီ၊ အရေးအရာလုပ်မနေပါနဲ့၊ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေပဲ၊ လက်ထောက်တွေနဲ့ပဲ လွှဲအပ်ပေးသင့်ပါတယ်’

‘အင်း’

ခင်တွယ်တာ လုပ်တာနှင့် ဝန်ထမ်းအသစ်တွေနှင့် တွေ့ဆုံပွဲကို သူ့သွားဖို့ပြင်နေတာ ဖျက်ရတော့မလိုဖြစ်နေသည်။ အရမ်းကြီးစိတ်ဝင်စားဟန်လည်း မပြရဲ။ သူ့အကြောက်ဆုံးက သူ့ဝင်သိက္ခာတွေ ကျဆင်းအောင်ပြောကြမှာပင်။ ခင်တွယ်တာက လက်ထောက်တွေနဲ့ပဲ တွေ့ဖို့ ကျွန်မ ပြောလိုက်မယ်ဟု ပြောကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။

‘ဒုက္ခပါပဲကွာ၊ အမ်ဒီကိုယ်တိုင် ဝန်ထမ်းအသစ်ကို တွေ့ရမှာပေါ့၊ မင်းကလည်း မင်းပဲ ရောင်စဉ်၊ မင်း ဒီကောင်မလေးအတွက် ဘာဖြစ်လို့များ ဒီထောက်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားနေတာလဲကွာ’

ဟိုကောင် ထင်လင်းတောက်ကပါ ဘယ်ကနေသတင်းကြားပြီး စိတ်ဝင်စားနေတာလဲ။ ဒါရိုက်တာနေရာမှာ မနေဘူး။ သူ့ကုမ္ပဏီမှာ ပညာတတ်လူပျိုလူလွတ်တွေ အများကြီးပဲ။ ပန်းမဇူရီ စိတ်ဝင်စားသွားမလား။ သူလည်း မဆီမဆိုင် သူ့ရုံးခန်းမှာ ရှိနေတဲ့ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးရှေ့ သွားရပ်ပြီး သူ့ရူပါကို ကြည့်ရှုမိနေသည်။



အခန်း (၃)

သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းအဖြစ် အလုပ်ဝင်ခွင့်ရတာကို မေမေ သိလို့မဖြစ်ဘူး။ မဇူရီကို အလုပ်ကြမ်းတွေ ဘယ်တော့မှ မလုပ်စေချင်လွန်းတဲ့ မေမေသာ သိသွားရင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲပြီး နှလုံးတောင်ထဖောက်သွားနိုင်သည်ဟု မဇူရီထင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မဇူရီမှာ ရွေးချယ်စရာလမ်းမှာ မရှိတာဘဲ။ မေမေ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ မဇူရီ ကျောင်းစရိတ်တောင် အပြည့်အဝရှိနေလို့လား။ မဟာမြင့် မိုရ်ကုမ္ပဏီက မဇူရီတို့လို တက္ကသိုလ်ဝင်ပြန်ဖြေမည့် ဝန်ထမ်းတွေကို အထောက်အပံ့ပေးမည်ဖြစ်၍ မဇူရီလည်း လျှောက်လိုက်တာပါ။ အလုပ်က ရပေမယ့် အမ်ဒီကိုသက်တန်ရောင်စဉ်ဆိုတဲ့ လူနဲ့က မဇူရီနှင့် မကြာခဏ ထိပ်တိုက်တွေ့နေသည်။

‘မဇူရီ နင်ကလည်း နင်ပဲ၊ အသုံးမကျလိုက်တာ၊ အမ်ဒီဆိုတာကို တရိတသေ ဆက်ဆံရမှာကို’

www.burmeseclassic.com

သွေ့မပျက်တဲ့... သစ္စာ

၂၀

သူ့မ... နောင်တတွေရနေမိသည်။ မနက်ဖြန်မှာ အခါဒီက သူ့မတို့တန်ဆဲအသစ်တွေကို မိန့်ခွန်းခြွေမယ်တဲ့။ မဉ္ဇူရီကို ပြာကလပ် စိန်မလို့များ ဆုံးမစကားတွေပြောမလား။ ကြည့်နေပါ။ မဉ္ဇူရီ ဘယ် လောက်အထိ တာဝန်ကျေလည်းဆိုတာ ပြရမယ်။ လုပ်ငန်းလေ့ကျင့် မှုအဖြစ် မဉ္ဇူရီအိမ်က အလုပ်တွေကို သိမ်းကြုံးလုပ်နေသည်။

'သမီး မဉ္ဇူရီ၊ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊ အမလေး အိမ်လေး က သန့်ရှင်းပြောင်ရောင်နေတာပဲ၊ သမီးလေး ပင်ပန်းပါတယ်၊ မေမေက အဲဒီလိုအလုပ်ကြမ်းတွေ မခိုင်းရက်ဘူး၊ မလုပ်ပါနဲ့တော့၊ စာအုပ်တွေစု စမ်းပါ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလေးတော့ အောင်အောင်ပြန်ဖြေစမ်းပါ အေ'

'သမီးစုထားပြီးပါပြီ မေမေ၊ အားလုံး အဆင်သင့်ပဲ၊ အခမဲ့ ပညာရေးဒါန ကျောင်းလည်း သမီးစုံစမ်းပြီးပါပြီ၊ မေမေ စိတ်အေးအေး နေပါ'

'သမီးလေးတစ်ယောက်တည်းရှိတာ ဘွဲ့လေးတစ်ခုတော့ ရမှဖြစ်မယ်၊ သမီးက ဉာဏ်ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညည်းကိုကို ကြောင့်ပါ၊ သမီးလေးကို သနားတယ်'

'ကိုကိုအကြောင်း တွေးမနေပါနဲ့တော့ မေမေရာ၊ ပိုက်ဆံချမ်း သာတဲ့ဘဝမှာ ကိုကိုက နေထိုင်ကြီးပြင်းလာရတော့ သနားတောင် သနားပါတယ်၊ မဉ္ဇူရီ ကြိုးစားမှာပါ၊ အောင်စေရမယ်'

တွေးမိတိုင်း သမီးလေး မဉ္ဇူရီကို သနားနေမိသည်။ မိမိ သမီးရော သားရော ချောချောလေးတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ကံဆိုးရှာကြတယ်။

မိမဟာ နင့်ကြောင့်ပဲ။ ငါ့ငွေတွေကိုလိမ်သွားတာ။ နင့်ဘယ်ရောက် နေလဲ။ သမီးမွေးကင်းစ လသားအရွယ်မှာပဲ ဒေါ်ရီရီသာ ဘဝပျက် သွားရ၏။ မိမဟာ လူလိမ်မ၊ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ငါ့အပေါ် ရက်စက်လွန်းတယ်။ မိမိလည်း နောင်တရနေလို့ ဘာထူးတော့မှာလဲ။ ကုန်ပြီ။ သမီးလေး မဉ္ဇူရီကိုပဲ သနားသည်။

'မေမေ'

'ဟင်'

'သမီး လုပ်ထားတဲ့အိမ်သန့်ရှင်းရေးလက်ရာ ဘယ်လိုနေလဲ'

'သန့်ပြန်နေတာပဲ၊ မေမေတောင် သမီးလေး စိတ်ဝင်တစား

လုပ်နေတာ အံ့ဩတယ်၊ တော်လိုက်တာ'

'အဟိ'

'ဘာရယ်တာလဲ၊ သမီးကို ကြည့်ရတာ ထူးခြားနေသလိုပဲ၊

သမီးပျော်နေလား၊ စကန္တ သမီးမှာ ချစ်သူတွေဘာတွေ တွေ့နေပြီလား'

'အဟက်'

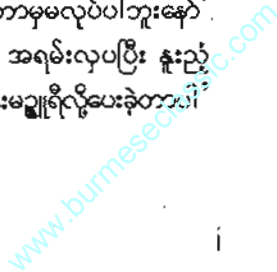
'ဟင်... ပြောပြစမ်း၊ သမီး ဘာတွေဖြစ်နေလဲ၊ ဘယ်သူလဲ၊

ညည်းဗေဒင်တွေကို သိပ်မယုံနဲ့နော်၊ ဘာမဟာဘုတ်လဲ၊ ငွေငွေလို ဖြစ်မယ်နော်၊ ပြောစမ်း'

'မရှိပါဘူး၊ မဉ္ဇူရီက ငတုန်းမှမဟုတ်တာ၊ ကျောင်းကိစ္စ အဆင်ပြေလို့ပါ၊ မေမေ့ကို အသိမပေးဘဲ သမီးဘာမှမလုပ်ပါဘူးနော်'

'မဉ္ဇူရီရယ်... မေမေ သမီးလေးကို အရမ်းလှပပြီး နူးညံ့

လွန်းလို့ မဉ္ဇူသက္ကနတ်ပန်းလေးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ပန်းမဉ္ဇူရီလို့ပေးခဲ့တာပါ'



‘အဲဒါကြောင့် မဇ္ဈရိက နာမည်ပြောင်းချင်တာပဲ မေမေ၊ နာမည်စီးနေလို့ မဇ္ဈရီ ညွှန်ဖျင်းနိမ့်ကျနေရတာလေ’

‘သမီးကို ဟောထားတဲ့ ဗေဒင်မှန်ပါစေ၊ မဟာဘုတ်အတိုင်း လင်ကံကောင်းပါစေ၊ ငွေငွေလိုမဖြစ်ပါစေနဲ့၊ မေမေတို့အိမ်လေး သန့် ပျံ့မွှေးကြိုင်နေတာပဲ၊ တော်တယ်’

မေမေတောင် ချီးမွမ်းနေပြီလေ။ အမ်ဒီ ကိုသက်တန်ရောင်စဉ် ရော ချီးမွမ်းစေရမယ် မဇ္ဈရီပါ။ မလုပ်ချင်လို့နော်။ အလုပ်ကို စိတ်ဝင် တစားလုပ်ရင် အားလုံးချီးမွမ်းစေရမယ်။ မနက်ဖြန်အတွက် ရင်ခွန် လိုက်တာ။ မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီကြီးက အရမ်းကြီးကျယ်ခမ်းနားလွန်း သည်။

‘အမ်ဒီနဲ့ငါ အမြဲတမ်း ထူးထူးခြားခြားလေး ဆုံတွေ့နေရတယ်။ အတိတ်ဘဝက ဖူးစာရေစက်များရှိလို့လား၊ ဟွန်း... မဖြစ်နိုင်တာ။ မျက်နှာကျောကြီးက တင်းလို့ နှင်လိုသန့်ရှင်းရေးမကို အထင်ကြီးမလား ဟဲ့... မဇ္ဈရီရဲ့’

သူ့ဘေးနားမှာ ချောပေ ချမ်းသာပေ၊ ပညာတတ်ပေဆိုတဲ့ မိန်းမတွေဝိုင်းဝိုင်းလည်နေလို့ သပ်ချပြစ်နေရမယ်။

သူမ စိတ်ကူးယဉ်အတွေးကို ရုတ်ခြည်းပဲ ပယ်ချပစ်လိုက် သည်။ အရူးမ ဘာတွေစိတ်ကူးယဉ်နေတာလဲ။ မဟာဘုတ်က မဟာ ဘုတ်ပဲ။ ငွေငွေလိုဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဟုတ်တယ်။ ငွေငွေနဲ့ မဇ္ဈရီက တစ်နှစ်တည်းမွေးကြတာပါ။ မဟာဘုတ်အတူတူပဲလေ။ လင်ကံဆိုးလိုက်တာ။ အင်း... လက္ခဏာပဲ ထည့်တွက်ပြောရမလား။

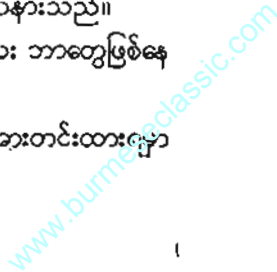
ငွေငွေလက္ခဏာက ချိုင့်ခွက်ပြီး ထူးခြားတာမှမပါတာ။ မဇ္ဈရီရဲ့ လက္ခဏာက သူ့ကြွယ်လမ်းကြောင်းတွေ ပြိုလဲခုံတွေခိုမောက်ပြီး သွေး ရောင်လွမ်းနေတာပဲတဲ့။ ကျက်သရေရှိတဲ့ လက္ခဏာရှင်တဲ့။ အားက တော့ သိပ်မရှိပါဘူး။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း သုံးနှစ်ကျ၊ သန့်ရှင်းရေး ဝန်ထမ်း။ ကြီးကျယ်လိုက်တဲ့ မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း တောင် ပညာအရည်အချင်း ၁၀ တန်းတဲ့။ ဒါပေမဲ့ အခွင့်အရေးက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေဆိုလိုလျှင် အထောက်အပံ့ အကူအညီပေးမည် တဲ့။ မေမေကတော့ ဗေဒင်လည်းသိပ်မယုံနဲ့ ပညာမတတ်ရင် ဘယ်သူ က အထင်ကြီးမှာလဲတဲ့။ မေမေထသွားသည်။

‘မေမေ ပြောတာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ စိတ်ကူးမယဉ်ပါနဲ့၊ တကယ်ပဲ ဒီဗေဒင်သွားမမေးမိရင် အကောင်းသား’

သူမ အတွေးတွေကို ဖြတ်ပြီး သန့်ရှင်းရေးဆက်လုပ်နေသည်။ ဗေဒင်ပန်းပါဘူး။ မဇ္ဈရီက စိတ်တော့မာတယ်။ ဘဝကလည်း ခက်ခဲ ကြမ်းတမ်းခဲ့တာပဲ။ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ အိမ်မှာမကပ်။ ဘယ်သွားနေမှန်းလည်း မသိဘူး။ ပြဿနာဖြစ်ရင် အိမ်ကို ပြန်လာ တယ်။ မေမေဆီမှာ အပူကပ်တယ်။ မရရင် ရှိတာတွေ တိတ်တိတ် ဆေးယူသွားတယ်။ တကယ်ပါပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း ကိုကို ထယ်စဉ်ကစည်းစိမ်ချမ်းသာတွေနှင့် နေထိုင်ရပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးချိန်တွင် တို့ကိုစိတ်ဓာတ်တွေပျက်ပြားမှာပဲဟု တွေးမိပြီး သနားသည်။

‘ကိုကိုကို တွေ့ချင်တယ်၊ မေမေနဲ့ ညီမလေး ဘာတွေဖြစ်နေ ဆိုတာ လာကြည့်ပါဦး’

ကိုကိုအကြောင်းမတွေးတော့ပါဘူး။ သူမအားတင်းထားလျှာ



ပဲ။ ကိုကိုကဒုက္ခပဲပေးတာ။ အားကိုးရတာမှ မဟုတ်တာ။ သူမ အိမ်သန့်ရှင်းရေးပြီးတော့ ရေချိုးအဝတ်အစားလဲသည်။

‘သမီးရေ ညစာ စားတော့မလား၊ တစ်နေ့ကုန်အိမ်သန့်ရှင်းရေးတွေလုပ်နေရလို့ ပင်ပန်းနေပြီထင်တယ်။ အိမ်က မေမေနေ့တိုင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါတယ်’

‘သမီးကလေး မေမေ ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ ဝိုင်းကူညီတာပါ။ မနက်ဖြန် မနက် သမီး ပညာရေးဒါနသင်တန်းတွေ တက်ရမယ်။ တစ်နေ့ကုန်နီးပါးပဲ’

‘ကြိုးစားပါကွယ်၊ မေမေလည်း တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားရှာမယ်။ မပူပါနဲ့၊ ပညာရေးကိုပဲ အာရုံစိုက်ပါ’

မေမေ့ကို သူမ အလုပ်ဝင်တာပြောပြလို့ မဖြစ်သေးပေ။ ဖြည်းဖြည်းချင်းမှ ပြောပြမယ်။ မေမေနှင့်အတူတူ ညစာစားကြသည်။

‘မဉ္ဇူရီလေး မေမေချစ်ရတဲ့ သမီးလိမ္မာလေး၊ စာမေးပွဲ မအောင်တာတွေ တစ်ခုပါပဲကွယ်။ အဲဒါလည်း သမီးအပြစ်မရှိပါဘူး’

‘ဘာလဲ ကိုကိုကို အပြစ်တင်ဦးမလို့လားဟင်၊ တော်ပါတော့ မေမေရာ၊ ကိုကိုအကြောင်းပြောရင်း မေမေမျက်ရည်ကျတော့မယ်။ မေ့ထားလိုက်စမ်းပါ။ မဉ္ဇူရီတစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေးတယ်’

မေမေအား ချော့မော့နှစ်သိမ့်အားပေးပြီး သူမ အလုပ်ပင်ပန်းလို့လားမသိ။ မနက်ဖြန်လည်း အလုပ်ဆင်းရမှာမို့ စောစောပဲ အိပ်ယာဝင်ခဲ့သည်။ အိပ်တော့မယ်။ မနက်ဖြန်အားအင်တွေပြည့်ဝနေမှပါ။ သူမ မျက်ဝန်းလေးတွေ ထိကပ်ပြစ်လိုက်တာနှင့် အိပ်ပျော်သွားတော့၏။ အရေးထဲ မဉ္ဇူရီ အိမ်မက်လှလှလေးက မက်နေသေးသည်။

‘မဉ္ဇူရီရယ်... မင်း မဟာဘုတ်အတိုင်း ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားနဲ့လက်ထပ်ရမယ်ဆိုတာ မှန်နေပြီ ထင်တယ်။ မင်းကို ကိုယ်လေ တွေ့တွေ့ချင်းပဲ ချစ်မိသွားတယ်’

‘အို’

‘အဲဒါသွားလား၊ ကိုယ် လူကြီးစုံရာနဲ့ တောင်းယူပြီးလက်ထပ်မယ်။ ကိုယ့်အချစ်ကို လက်ခံပေးပါ မဉ္ဇူရီရယ်’

‘မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အမ်ဒီရယ်၊ မဉ္ဇူရီက သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းပါ။ ဘဝချင်းက အရမ်းကွာဝေးလွန်းပါတယ်။ မဉ္ဇူရီ လက်မခံနိုင်ပါဘူး’

‘ကိုယ်ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ အရာရာ ကိုယ့်သဘောဆန္ဒပဲ၊ မဉ္ဇူရီကို အရမ်းချစ်တယ်။ မခွဲနိုင်တော့ဘူး ချစ်တယ်ကွာ’

မပြောမဆိုနှင့် မဉ္ဇူရီကို ပွေ့ဖက်၍ နမ်းဖို့ သူမနှုတ်ခမ်းဆီသို့ သူ့မျက်နှာကြီးအုပ်မိုးလာချိန်တွင် မေမေက အပြင်မှ သူမနာမည်ကို ခေါ်ကာအခန်းတံခါးကို ထုနေသည်။

‘မဉ္ဇူရီ သမီးလေး ထတော့လေ၊ ဘာတွေယောင်နေတာလဲ၊ ဇူးဝူးဝါးဝါးနဲ့ ထ၊ ဒီမနက် ကျူရှင်တက်ရမယ်ဆို’

‘ဟင်’

မေမေအသံကြောင့် မဉ္ဇူရီ အိပ်ယာမှ လန်နိုးသွားသည်။

‘မဉ္ဇူရီ သမီးလေး ထတော့’

‘အင်း... မေမေကလည်း’

‘ထတော့လေ၊ နေမြင့်နေပြီ၊ သမီးလေး ကျောင်းတက်ရမယ်’

လေ



သူမ ထပြီး တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ မေမေက မဇ္ဈရီအား ဘာဖြစ်လို့အော်နေတာလဲ သမီးယောင်နေတာလားဟု မေးတော့ ရှက်ပြီး မျက်နှာပူသွားရ၏။ မဇ္ဈရီ အိပ်မက်မက်နေတာပါ။ အိမ်ဒီနဲ့ သူမစိတ်ကူးယဉ်နေမိသွားတာကနေ အိမ်မက်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတာပဲဖြစ်နိုင်သည်။

‘သမီး မျက်နှာသစ်ပြင်ဆင်တော့၊ ရေချိုး၊ မေမေ မနက်စာနဲ့ ထမင်းဗူးအဆင်သင့်ပြင်ပေးထားမယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

မဇ္ဈရီ အိပ်မက်လေးကိုတော့ လွမ်းမောတမ်းတမိသည်။ မဖြစ်နိုင်တာကြီးကို မဇ္ဈရီ စိတ်ကူးယဉ်မနေတော့ပါဘူး။ သူမ မျက်နှာသစ် ရေချိုးရင်း ဒီမနက် အိမ်ဒီနှင့်တွေ့ရမှာ မဟုတ်လား။ အိပ်မက်ကြီးကလည်း တကယ်ပါပဲ။ သူမမျက်စိတွေထဲက ထုတ်ဖယ်၍မရ။ ဟွန်း... ဘာကြီးမှန်းလည်း မသိဘူး။ မဇ္ဈရီ ရယ်လည်းရယ်ချင်၏။ အထွတ်အထိပ် အိမ်ဒီကိုမှ နှင်အကောင်းဆုံးကိုတော်တော်လေးရွေးချယ်တတ်တာပဲ မဇ္ဈရီ။ သူမ ရေချိုးပြီးအဝတ်အစားလဲသည်။ ကုမ္ပဏီရောက်ရင် သန့်ရှင်းရေးဝတ်စုံကိုလဲရမှာပါ။ မေမေကမသိ။ သူမ စာအုပ်တွေ ဘာတွေ့ အလေးကြီးသယ်သွားရ၏။ မနက်စာစားပြီး မေမေထည့်ပေးတဲ့ ထမင်းဗူးကို ယူပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

‘သွားပြီနော် မေမေ’

‘သမီး’

‘ဟင်’

‘ကျောင်းစာတွေကို သေသေချာချာလေ့လာနော်၊ ဒီနှစ်တော့ သမီးအောင်အောင်ကြိုးစားပါ။ မေမေ စိတ်အေးချင်တယ်’

‘စိတ်ချပါ အပြတ်ကြိုးစားမယ်’

‘အေး... အေး’

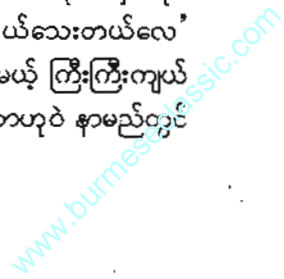
ဒေါ်ရီရီသာ ကျောခိုင်းထွက်သွားတဲ့ သမီးလေးက ကျောကို ကြည့်ရင်း မျက်ရည်တွေပင် ကျော်ပြန်သည်။ သမီးလေး ဆင်းဆင်းရဲရဲ ခက်ခက်ခဲခဲနေထိုင်ရပေမယ့် အပြုံးမပျက်ဘဲ ဝမ်းပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် နေထိုင်ခဲ့၏။ မိမိကို ဒုက္ခမပေးစေဘဲ သမီးလေးက ရုပ်ချောပေမယ့် ချစ်သူထားတာတွေ တွဲတာတွေ မရှိဘဲ သူမက သူမ့နှင့်ညားမှာမို့ တော်ရုံယောက်ျားတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့။ မိမိအတိတ်ကို တွေးမိသွားရသည်။

‘ရီသာရယ်... နင်က ဘာမှမလုပ်တတ်ပါဘူး။ မဟာပဲ နင့်ကို ပုံမှန်ဝင်ငွေလေးရအောင် လုပ်ပေးမယ်လေ’

သူငယ်ချင်းမဟာက လယ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း လုပ်ကိုင်တတ်၏။ ဒေါ်ရီရီသာက မလုပ်ကိုင်တတ်ဘူး။ ယောက်ျားသေဆုံးသွားတော့ ဓာလေးနှစ်ယောက်နှင့် ယောင်ချာချာကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

‘မိမဟာရယ်... နင့်ကိုပဲ အားကိုးနေရတာပါ။ ရီ ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး။ ဝင်ငွေရှိမှဖြစ်မယ်။ ကလေးတွေက ငယ်သေးတယ်လေ’

သူငယ်ချင်းနှာမည်က မြင့်မိုရ်ခင်ဖြစ်ပေမယ့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ့လုပ်ကိုင်တတ်၍ ရပ်ကွက်ထဲမှာ မိမဟာဟုပဲ နာမည်တွင်ယောက်အောင်တော်သည်။



‘နင့်ကိုပဲ ငါအားကိုးပါတယ်၊ နင်လုပ်ပေးပါ’

‘ပြီးရော၊ နင် တစ်လတစ်လ အတိုးပဲ သုံး၊ နင့်မှာ ဘယ် လောက်ရှိလဲ’

ဒေါ်ရီရီသာက စုံဆောင်းထားတာလေးတွေအားလုံး စုဆောင်း ပေးလိုက်သည်။ ပထမတစ်လနှစ်လတော့ အတိုးမှန်နေ၏။ ဒေါ်ရီရီသာ လည်း ယုံကြည်ပြီး ရှိစုမယ့်စု လက်ဝတ်လက်စားတွေပါ ရောင်းပြီး မဟာအား ပေးလိုက်တော့သည်။

‘နင် ဘာမှမပူနဲ့၊ ပြန်လို့ချင်ရင် တစ်လပဲ ကြိုပြော၊ နင့်သား ကြီးက အသုံးအပြုန်းကြီးတယ်နော်၊ နင်ငွေရှာထားမှ၊ ငါ့လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ရင် နင် ရှယ်ယာဝင်ထားလို့ အကျိုးအမြတ်ရမယ်၊ ငါ့ကို ယုံစမ်းပါ’

‘အေးပါဟယ်၊ နင့်ကိုပဲ အားကိုးပြီး အပ်ထားတာပဲ၊ ငါ့ သားကြီးကလည်း ငယ်သေးတယ်၊ သမီးလေးကလည်း လသားလေး၊ ငါဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး၊ ငါ့သားသမီးတွေ ကြီးလာရင် ဆင်းရဲမှာ ငါအကြောက်ဆုံးပဲ မဟာ’

‘မဟာပါ၊ ဘယ်လောက်အကြံအဖန်တော်လဲဆိုတာ နင် သိ တယ်မဟုတ်လား’

‘သိပါတယ်ဟယ်’

ဒေါ်ရီရီသာမှာလည်း ကုန်ရော မဟာတို့မိသားစု ဘယ်လို ပြောင်းသွားမှန်းပင် မသိတော့။ မဟာ ယောက်ျားက သူ့သားကြီးနှင့် နိုင်ငံခြားမှာရှိနေတော့ နိုင်ငံခြားပဲ လိုက်သွားသယောင် သတင်းက အစအနပျောက်သွားတော့သည်။

‘မိမဟာ နင့်ကြောင့်ပဲ၊ ငါ့သားသမီးတွေ အရမ်းဆင်းရဲနေရပြီ၊ ငါ့သားကြီးလည်း ဘဝပျက်ရတယ်၊ အခု ငါ့သမီးလေး ဖန်းမဇူရီလေ၊ အရမ်းနံ့ချာသိမ်ငယ်နေရတယ်၊ နင့်ကိုတော့ ငါ လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး မိမဟာ၊ တွေ့ရင်တော့လား’

ဒေါ်ရီရီသာ ကြိမ်းဝါးရင်း မျက်ရည်တွေပါးပြင်ပေါ် လိမ့် ဆင်းကျလာသည်။ မိမဟာပျောက်ချက်သားကောင်းလိုက်တာ။ သတင်းမရ။ နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားပြီဟုပဲ သတင်းကြားလိုက်ရ၏။ ရက်စက်လိုက်တာ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့မဟာ။ သူငယ်ချင်း မျက်နှာတောင် မထောက်ထားဘူး။ ဒေါ်ရီရီသာ သားသမီးတွေ ကွယ် လျှင် အမြဲတမ်း မိမဟာကို ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲရပြီး ငိုမိလေသည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၄)

တည်ကြည်မာထန်နေတတ်တဲ့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် အမ်ဒီ သက်တန်ရောင်စဉ်ရဲ့ စိတ်တွေ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်နှင့် သန့်ရှင်းရေး ဝန်ထမ်းအသစ်တွေနှင့် တွေ့ဆုံပွဲကို တက်ရောက်ချင်နေသည်။ သူ့ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေး ခင်တွယ်တာက လက်ထောက်တွေပဲသွားဖို့ စီစဉ်နေ၍ ခက်နေသည်။ ပန်းမဥူရီရဲ့ ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မျက်နှာလေးကို မြင်တွေ့ချင်နေ၏။ သူ့စိတ်တွေကို လွှမ်းမိုးနိုင်လွန်းတဲ့ ကောင်မလေး ပါ။ ဒါရိုက်တာ ထင်လင်း... ဒီကောင်ပါ စိတ်ဝင်စားနေတယ်။ ပန်းမဥူရီ မင်းက ဘာအကြံနဲ့ သန့်ရှင်းရေးလာလျှောက်ရတာလဲ။ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်နဲ့ သူမ ရုပ်ရည် လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ သူတို့လို အမ်ဒီတွေ ဒါရိုက်တာတွေကို ဖန်ဖို့လား။ ဒီလိုကြီး ရက်ရက် စက်စက်ကြီး မတွေးချင်။ ခင်တွယ်တာက မိန်းကလေးချင်း မနာလို ဝန်တိုဖြစ်နေလားတောင် မသိပါဘူး။ သူ့ရုံးခန်းကို အစောကြီး ရောက်လာပြီး အလုပ်မရှိအလုပ်ရှာလုပ်ရင်း သူ့လက်ထောက် မိုးတိမ်တောင်လာခေါ်မလား စောင့်နေမိသည်။

‘အမ်ဒီ’

‘ဟင်’

ရောင်စဉ် ဝမ်းသာအားရ မော့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့လက် ထောက် ကိုတိမ်တောင် မဟုတ်ဘဲ အတွင်းရေးမှူးမလေး ခင်တွယ်တာ ဖြစ်နေသည်။

‘အစောကြီးရောက်နေတာပဲ၊ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ တွယ်တာဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်ရောပေါ့၊ အလုပ်မရှိလို့ နောက်ကျမယ် ထင်တာ၊ တွယ်တာ ကော်ဖီသွားဖျော်ပေးမယ်နော်’

‘ရပါတယ်၊ ကိုယ် ဒီနေ့ရုံးစောစောဆင်းမယ်၊ ဒါကြောင့် အလုပ်တွေ လက်စပြတ်အောင်လေ’

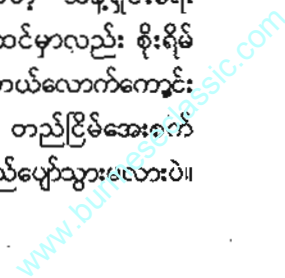
‘ခင်တွယ်တာရော လှက်မှတ်ထိုးစရာတွေရှိသေးလား၊ လုလာခဲ့ပါ’

‘မရှိတော့ပါဘူး အမ်ဒီ၊ မနေ့ကတည်းက တွယ်တာ အလုပ် မရှိဘူး၊ အမ်ဒီနောက်ကျမှလာလည်းဖြစ်တယ်လို့ပြောခဲ့တယ်လေ’

‘အင်းလေ ကိုယ်ကော်ဖီသောက်ပြီးရင် နေ့တစ်ဝက်ပဲ နေမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ခင်တွယ်တာက သူ့ကို ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေး ကောင်မလေးကြောင့် စိတ်ဝင်စားနေရလားဟု ထင်မှာလည်း စိုးရိမ် မိ၏။ မင်းသာ ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးမလေးဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်း မလဲ ပန်းမဥူရီ။ အန္တာတိကက ရေခဲပြင်တွေလို တည်ငြိမ်အေးစက် နေတဲ့ ကိုယ့်နှလုံးသားတွေ ပူလောင်လှုပ်ခတ်အရည်ပျော်သွားမလားပဲ။



ကြည့်ပါဦးကွယ်။ ပန်းမဥူရီက ဆယ်တန်းသုံးခါကျတဲ့ အသုံးမကျ လိုက်တာ။ ပန်းမဥူရီရဲ့ ဘဝလေးကို တိုးတက်မြင့်မားစေရန် ရောင်စဉ် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ပဲဖြစ်သည်။

‘အမ်ဒီ ကော်ဖီပါ’

‘အင်း... ထားခုံ’

‘အမ်ဒီ’

‘ဟင်’

‘ဘာလိုအပ်သေးလဲဟင်’

‘မလိုတော့ပါဘူး။ မင်းသွားလို့ရပြီ ခင်တွယ်တာ’

တကယ်ပါပဲ။ ရေခဲတုံးကြီး အမ်ဒီသက်တန်ရောင်စဉ်ကို အရည်ပျော်လှုပ်ခတ်လာအောင် ခင်တွယ်တာ ဘယ်လိုမြို့ဆွယ်ဖြား ယောင်းရမှန်းပင် မသိတော့။ မိန်းကလေးတွေကိုလုံးဝစိတ်မဝင်စား တဲ့ လူပျိုကြီးပဲ။ ခင်တွယ်တာကတော့ ကြိတ်ပြီး ကြိုက်နှစ်သက်နေ တာ ကြာပါပြီ။ သူမလည်း လှပပြီး ပညာအရည်အချင်းကအစ ပြည့်စုံနေပေမယ့် အမ်ဒီကဘယ်လိုအဆင့်က မိန်းကလေးတွေကို မှန်း နေလည်းမှ မသိတာပဲ။ ခင်တွယ်တာ မကျေမနပ်ဖြစ်နေရသည်။ အခုလည်း သူမအား သွားတော့ဆိုပြီး ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ဆွဲယူကာ ဖတ်နေ၏။ အမြဲတမ်းပဲခင်တွယ်တာအား အလုပ်သဘောအရပဲ ဆက်ဆံ သည်။

‘ခင်တွယ်တာ သွားတော့လေ၊ မင်း အပြင်ကိစ္စ သင်တန်း တွေဘာတွေ တက်စရာရှိရင်လည်း သွားလေ။ ကိုယ်လည်း ပြန်မယ်’

‘အမ်ဒီ ဘာများလိုအပ်သေးလဲလို့ပါ’

‘မလိုတော့ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ခင်တွယ်တာကို အပြင်ထွက်ခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ရောင်စဉ် စောင့်နေတာက သူ့လက်ထောက် ကိုမှီးတိမ်တောင်ပဲ။ ဘယ်ရောက်နေ လဲ။ ခင်တွယ်တာက ဝန်ထမ်းအသစ် တွေဆုံပွဲဩဝါဒပေးပွဲကို လိုက်ပြီဖြစ်၍ သူ့လိုပဲ သတိရတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ပန်းမဥူရီ ခိုပဲ့ လူပျိုကြီးကိုတိမ်တောင် ငမ်းနေပြီလား။ သူထွက်ကြည့်ချင်လား။ ခင်တွယ်တာကလည်း အပြင်ထွက်ဖို့ ခွင့်လာမတောင်းနေတော့။ ရောင်စဉ် ထိုင်နေရတော့မလို လမ်းလျှောက်နေရတော့မလိုနှင့် ညစ်နေသည်။

‘ကျွီ’

‘ဟင်’

တံခါးဖွင့်သံကြောင့် သူ ကဗျာကယာ ခုံမှာပြန်ထိုင်၍ ဂျာနယ်ဖတ်နေလိုက်သည်။

‘အမ်ဒီ’

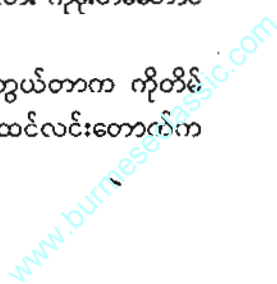
‘ပြော’

‘ဝန်ထမ်းအသစ်တွေဆုံပွဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ်လိုက်ဖို့လိုသေးလို့လား ကိုမှီးတိမ်တောင် သွားမယ်လေ’

‘ဟို... မဟုတ်ဘူးလေ အမ်ဒီ၊ ခင်တွယ်တာက ကိုတိမ်

တောင်ပဲ ကြည့်စီစဉ်ပါဆိုလို့ ဒါရိုက်တာ ကိုထင်လင်းတောင်က သူနဲ့ တွေ့မယ်တဲ့’



‘ဟုတ်လား’

သူ မျှော်လင့်နေတဲ့ လက်ထောက်ကိုမိုးတိမ်တောင်ရောက်လာ ပေမယ့် သူ့ကို အစောင့်အကြပ်မခေါ်ဘဲ ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းက တွေ့ဖို့စီစဉ်ထားကြောင်း လာ၍အကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်သည်။

‘အမ်ဒီ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ အမ်ဒီက ပိုပြတ်သားတယ် လေ၊ ပြီးတော့ ပန်းမဥူရီဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ကောင်မလေးကို အားလုံး စိတ်ဝင်စားနေကြတယ်’

‘ဘာပြောတယ်၊ ဒီသန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကိုလား၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ကိုယ်ရွေးလိုက်တာက သူတက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ၊ ဝင်ဖြေဖို့ ဆိုလို့ပဲ’

‘ဒါပေမဲ့... အရမ်းချောတယ် အမ်ဒီ၊ ကုမ္ပဏီမှာ အရမ်းကို နာမည်ကြီးနေတယ်၊ အားလုံးတက်ကြွနေတယ်လေ’

‘ခုကွပါပဲ၊ နည်းနည်းထိန်းထားပါ၊ မဖြစ်သင့်ဘူးလေ၊ စည်းကမ်းချက်ထုတ်ပါ၊ ပတ်ပတ်သက်သက်တွေ သွားမလုပ်ဖို့ ကုမ္ပဏီ နာမည်ပျက်တယ်’

အမ်ဒီ စကားကြောင့် လူပျိုကြီး မိုးတိမ်တောင်လည်း မျက်နှာ ကြီး ရှုံ့မဲသွားသည်။ ပန်းမဥူရီက နာမည်နှင့်ပင် ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်း တွေအားလုံး တွေ့မြင်ချင်ကြပြီး စိတ်ဝင်စားကြ၏။ သူ့ရောပဲ။ လူပျိုကြီး ဘဝကနေ ကျွတ်လွတ်အောင် ကြိုးစားမလားလို့ ပန်းမဥူရီကို သူ တစ်ကြိမ်မြင်ဖူးတာနှင့် သူ့စိတ်တွေ ရင်ခုန်လိုက်ဖို့နေသည်။

‘မဖြစ်ပါဘူး၊ ကိုယ်ပဲတွေ့မယ်၊ စည်းကမ်းချက်တွေ ထုတ်ရ

မယ်လေ၊ အရေးကြီးတယ်၊ မဖြစ်သင့်တာပဲကွာ၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ၊ တားဆီးရမယ်’

‘အာစရီ’

‘ပြော’

‘ဒါ... ဒါကတော့ အရမ်းစည်းကမ်းတွေ မတင်းကျပ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ ဟို... အပျော်လေးပေါ့’

‘ဘာဖြစ်တယ် ကိုမိုးတိမ်တောင်၊ ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်း မိန်းကလေးကို ခင်ဗျားတို့က အပျော်ကြဲမလို့လား’

‘မဟုတ်ရပါဘူး အမ်ဒီရယ်၊ စိတ်တွေကြည်နူးပျော်ရွှင်ရတာ ကို ပြောတာပါ၊ အမ်ဒီ ကုမ္ပဏီက လူပျိုကြီးတွေ များတယ်လေ၊ အားလုံး အလုပ်တာဝန်တွေထဲမှာပဲ နှစ်မြုပ်နေရတာ နေကြပါစေ’

ပန်းမဥူရီကို ပိုးပမ်းကြမယ့်လူတွေထဲမှာ ကိုမိုးတိမ်တောင် လည်းပါနေတာပင်။ ရောင်စဉ် စိတ်ပူရသည်။ ပန်းမဥူရီ တစ်ယောက် ယောက်ျားနဲ့သွားမှာကိုပါ။ သူ ထလိုက်၏။ ကိုမိုးတိမ်တောင်ကလည်း သူ့ကို အတင်းမခေါ်တဲ့အပြင် နေခဲ့ဖို့ပဲ ပြောနေသည်။

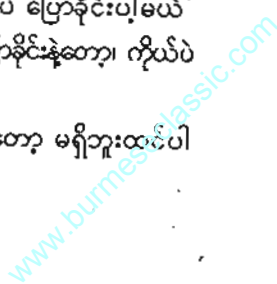
‘အမ်ဒီ နေခဲ့ပါ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေပါ၊

ဒါရိုက်တာကိုထင်လင်းတောက် ဩဝါဒချွေဖို့ စီစဉ်ထားပြီးနေပါပြီ၊ စည်းကမ်းထုတ်မယ်ဆိုရင်လည်း ဒါရိုက်တာကိုပဲ ပြောခိုင်းပါ့မယ်’

‘မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ထင်လင်းကို မပြောခိုင်းနဲ့တော့၊ ကိုယ်ပဲ

တွေ့မယ်၊ မီးဆိုတာ မလောင်ခင်တားရမယ်’

‘ဘာပြဿနာမှ ရှိလာစရာအကြောင်းတော့ မရှိဘူးထင်ပါ တယ် အမ်ဒီ’



အမှိုက်ကစပြီး ပြာသာဒ်ပါမီးမလောင်စေချင်ဘူးလေ
 အမ်ဒီကြောင့် မိုးတိမ်တောင် တော်တော်လေး ခေါင်းစားသွား
 ရသည်။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိအရေးတကြီး စည်းကမ်းချက်တွေ
 ထုတ်ချင်နေတာလဲ။ ဝန်ထမ်းတွေ အများကြီးနွေလာတာ အမ်ဒီ
 ပတ်ပတ်သက်သက် သိပ်မရှိခဲ့။ အခုတော့ မီးကိုမလောင်ခင်တားမှာ
 တွေရော၊ အမှိုက်ကအစ ပြာသာဒ်မီးလောင်မှာတွေရော။ မိုးတိမ်တောင်
 ကတော့ အဲဒီလောက်အထိ အရေးမကြီးဟု ထင်နေသည်။

*ကိုယ်ပဲပြောမယ် ကိုတိမ်တောင်၊ သွားစီစဉ်လိုက်ပါ။ လိုပါ
 သေးတယ်၊ သွားပါ*

ဟုတ်ကဲ့

ကိုမိုးတိမ်တောင် ထွက်သွားတော့မှ ရောင်စဉ် သက်ပြင်း
 မောမောကြီးကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်ပြစ်လိုက်ရသည်။ ပန်းမဇ္ဈူရီ မင်း
 ကြောင့်ကွ။ သတင်းတွေကလည်း ပျံ့နှံ့တာ မြန်တယ်။ ပန်းမဇ္ဈူရီ
 အင်တာဗျူးလာဖြေကတည်းက ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး စိတ်ဝင်စားနေကြ
 တာ။ သူကတော့ ဘယ်သူမှ ပန်းမဇ္ဈူရီအနား မရပ်ရဲအောင် စည်းကမ်း
 ချက်တွေနှင့် ကာရံစောင့်ရှောက်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

*မင်းကြောင့် စိတ်မောရတယ် ပန်းမဇ္ဈူရီရယ်၊ ကိုယ် ရင်လေး
 နေတယ်၊ ကုမ္ပဏီက လူပျိုကြီးတွေ လူပျိုလေးတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်လှရ
 တော့မယ်ထင်တယ်*

မဖြစ်ဘူး။ သူ စည်းကမ်းတွေ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ထုတ်
 မယ်။ ဘယ်သူမှ မကပ်စေရဘူး။ ပန်းမဇ္ဈူရီကို နှောင့်ယှက်ရဲ နှောင့်
 ယှက်ကြည့်။ ရောင်စဉ်အကြောင်း သိစေရမယ်။ အလုပ်ကနေ ထုတ်

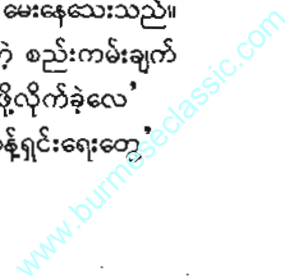
ပစ်မယ်။ မင်းကိုတော့ ကိုယ့်အနားရောက်လာအောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း
 ခေါ်ရမယ်။ သူက ငယ်ရွယ်သေးတဲ့ အမ်ဒီဖြစ်နေ၍ ဝန်ထမ်းတွေမလေး
 မစားမဖြစ်စေရန် လူကြီးဆန်ဆန် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ခန့်ခန့်ညားညား
 နေထိုင်လာခဲ့သည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမဲစက်
 လေးတစ်စက်မျှပင် အပွန်းအပဲ့မခံခဲ့။ မဟုတ်မမှန်တာလည်း မလုပ်
 ခဲ့ပေ။ သူ့အတွင်းရေးမှူးမလေး ခင်တွယ်တာကိုပင် စေ့စေ့မကြည့်မိ။
 အလုပ်သဘောအရပဲ ပတ်သက်ဆက်ဆံခဲ့၍ သူ့ကို ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး
 မှာရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး အထင်ကြီးလေးစားချစ်ခင်ကြသည်။

*ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကတော့ မင်းကို တွေ့ချင်နေတယ်၊
 တခြားဝန်ထမ်းတွေကအစ တွေ့ချင်ကြတာပါ။ ကိုယ်က မင်းနဲ့စတွေ့
 ကတည်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့ရတာပါ မဇ္ဈူရီ*

သူ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ အဝတ်အစားကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိ
 အောင် မှန်ရှေ့မှာပြင်ဆင်လိုက်သည်။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း
 ကောင်မလေးတစ်ယောက်အတွက် ရောင်စဉ် ဒီလောက်အထိ စိတ်စော
 နေမိတာ ဝန်ထမ်းတွေသိလို့မဖြစ်ဘူး။ အဓိက ခင်တွယ်တာပဲ။
 ရောင်စဉ်က ရှက်တတ်သည်။ ဘယ်သူမှ လာရောက်မတားခင် သူ
 တွေ့ဆုံပွဲကို သွားဖို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ခင်တွယ်တာက ထွက်လာပြီး
 သူ့ကိုတအံ့တဩကြည့်ကာ ရုံးဆင်းတော့မှာလားဟု မေးနေသေးသည်။

*ကိုယ် တွေ့ဆုံပွဲကို သွားမလို့၊ လိုအပ်တဲ့ စည်းကမ်းချက်
 တွေ ထုတ်ဖို့လည်း ရှိတယ်၊ ခင်တွယ်တာ မှတ်ဖို့လိုက်ခဲ့လေ*

အမ်ဒီကလည်း အရေးမကြီးပါဘူး၊ သန့်ရှင်းရေးတွေ



‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ကိုယ်က တာဝန်ရှိသူအနေနဲ့ အားလုံးကို အလေးအနက်သွားရမှာပဲ။ ကိုယ်စီမံစရာတွေလည်း ရှိတယ်။ ကိုမိုးတိမ်ကောင်ကို ညွှန်ကြားထားပြီးပြီ’

အမ်ဒီ ရုံးဆင်းသွားရင် တွယ်တာလည်း အပြင်ထွက်မလို့လာ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းအသစ်တွေနှင့် တွေ့ဆုံဖို့ ဘာများအရေးကြီးနေလို့လဲ။ ကုမ္ပဏီမှာတော့ ပန်းမဥူရီကြောင့် သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေ စတားဖြစ်နေသည်။ အမြင်ကတ်လိုက်တာ။ အမ်ဒီကလည်း ဘာဖြစ်လို့ သွားချင်နေမှန်းမသိဘူး။ တွယ်တာတို့ အမ်ဒီက ကုမ္ပဏီမှာမည်ပျက်မှာ အရမ်းကြောက်တဲ့သူမို့ ခင်တွယ်တာလည်း လိုက်ခဲ့ရသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမ်ဒီ ရောက်လာပါပြီ၊ ဝန်ထမ်းအသစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စည်းကမ်းချက်တွေ သြဝါဒစကားပြောကြားပါလိမ့်မယ်’

ကိုမိုးတိမ်တောင် စကားအဆုံးမှာတော့ သူ လှုပ်ခတ်နေတဲ့ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်၍ ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းဆယ်ယောက်က သူ့ရှေ့မှာရှိနေ၏။ သူ့မော့ကြည့်ဖို့ပင် ဝန်လေးနေ၏။ ရောင်စဉ် မင်းက ဒီကုမ္ပဏီကြီးကို ထူထောင်သူပါ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုတောင် မင်း ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ သတ္တိမရှိတော့ဘူးလားကွာ။ မော့ကြည့်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေလည်း ပြင်းပြနေ၍ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေကို ကြည့်ပြစ်လိုက်သည်။

‘အမိက ရှေ့ဆုံးမှာပဲ၊ တက်ကြွမှုတော့ရှိတယ်’

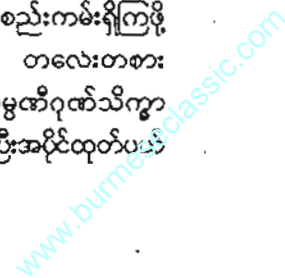
ပန်းမဥူရီက ရှေ့ဆုံးမှာထိုင်နေပြီး သန့်ရှင်းရေးဝတ်စုံလေးနှင့် ဖြစ်နေ၍ သူ့ရင်ထဲမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ အဆင့်မြင့်မြင့်

နေရာလေးမှာ မင်းကိုမြင်ချင်တယ်။ ကြိုးစားစမ်းပါ ပန်းမဥူရီရယ်။ သူ့ဘေးမှာရပ်နေတဲ့ ခင်တွယ်တာက အမ်ဒီစကားပြောလေဟု သတိပေးမှ အတွေးတွေ လွင့်ပျယ်သွားပြီး အာရုံကို ဖြန့်စုစည်းလိုက်ရသည်။

‘ကိုယ်ကတော့ မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီကြီးရဲ့ အမ်ဒီတစ်ယောက်ပါ။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေဆိုပေမယ့်လည်း ကိုယ့်ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေဖြစ်လို့ ဂရုတစိုက်တွေ့ဆုံချင်ပါတယ်။ ကိုယ်ကတော့ အလုပ်တာဝန်ကို ကျေပြန်ဖို့နဲ့ လိုအပ်တာရှိရင်လည်း တင်ပြနိုင်ပါတယ်။ အဓိကမှာချင်တာကတော့ ကိုယ်ကျင့်တရားပါပဲ။ ကိုယ်က တုမ္ပဏီရဲ့ နာမည်ဂုဏ်သတင်းကျဆင်းထိခိုက်ရင် လုံးဝခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ အလေးအနက် ပြောထားချင်တာပါပဲ’

ပန်းမဥူရီ နှုတ်ခမ်းလေး မသိမသာတွန့်မဲ့သွားကြောင်း နောင်စဉ် တွေ့လိုက်သည်။ သူ့ကိုများ တစ်မျိုးထင်သွားပြီလား။ မင်းကို အကြံအပန်နဲ့ ရောက်လာတာလို့ ကိုယ်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိုလူတွေ ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းတောက်ရဲ့ မျက်လုံးတွေ မင်းကို ငမ်းနေတာ မျက်လုံးတွေ ကျွတ်ကျတော့မယ်ထင်တယ်။ လူပျိုတွေ ခု လူအိုတွေရော မင်းကို ငမ်းနေကြလို့ ကိုယ်က အကာအကွယ်ပေးဖို့ပါ။ ပန်းမဥူရီ စိတ်ဆိုးမှာ အထင်လွဲမှာ ရောင်စဉ် မဆီမဆိုင်ကြောက်ရွံ့နေလေသည်။

‘ဝန်ထမ်းအားလုံးပဲ ကိုယ်ပြောချင်တာက စည်းကမ်းရှိကြဖို့ပါပဲ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အထင်တကြီး တလေးတစား ဆက်ဆံကြဖို့ပါ။ ကုမ္ပဏီရဲ့ အကျိုးစီးပွားထက် ကုမ္ပဏီဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်တာမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရင် အလုပ်ကနေ အပြီးအပိုင်ထုတ်ပယ်ဖို့ပါလိမ့်မယ်’



မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ မင်းအတွက်ပါ။ မင်းရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို ထိပါးပုတ်ခတ်ပြောဆိုတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မဉ္ဇူရီ သူတင်းကြပ်တဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

‘ကိုယ်နောက်ဆုံးပြောချင်တာက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေမယ့် ဝန်ထမ်းတွေ အထူးအခွင့်အရေးအနေနဲ့ နေ့တစ်ဝက်ပဲ အလုပ်ဝင်ပါ။ ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ ပညာရေးအတွက် အသုံးချပါ။ ကြိုးစားကြပါ။ လိုအပ်တဲ့ ကူညီထောက်ပံ့မှုတွေ ကုမ္ပဏီကနေ ပေးပါမယ်။ ဒါပါပဲ’

‘အား... ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ကျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ် အမ်ဒီ၊ အမလေး ပျော်လိုက်တာ... အယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီက ပျော်လိုက်တာဟု ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောမိပြီးမှ ပတ်ဝန်းကျင်မှလူတွေ အထိတ်တလန့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၍ ကိုယ်ရှိန်သတ်သွားသည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီက အရမ်းအိုဗာဖြစ်နေတယ် ထင်တယ်နော် ကိုမိုးတိမ်တောင်၊ ပျော်တာကလည်း တစ်မျိုးပဲ။ အင်းလေ သန့်ရှင်းရေး ဝန်ထမ်းကိုး’

‘ကလေးဆန်တာပါ၊ ဖြူစင်ပါတယ်’

‘ဟွန်း’

လူပျိုကြီး မိုးတိမ်တောင်က ခင်တွယ်တာ စကားကို လက်မခံဘဲ တုံ့ပြန်ပြောဆိုသည်။ ရောင်စဉ်လည်း ကလေးဆန်တာဟုပဲတွေးပြီး သူ့ရင်ထဲအထိ စူးနစ်တိုးဝင်သွားရ၏။ ဟိုလူတွေ အရမ်းဝမ်းလွန်းနေ၍ တွေ့ဆုံပွဲကို ရပ်ပစ်လိုက်လေသည်။



အခန်း (၅)

မဟာမြင့်မိုရ် ကုမ္ပဏီက သူမတို့အတွက် အခွင့်အရေးတွေ ပေး၍ မဉ္ဇူရီ အရမ်းကိုပျော်ရွှင်သွားရသည်။ အမ်ဒီက စည်းစနစ်ကြီးလွန်းတယ်။ ပြောသွားတဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေကလည်း အများကြီးပဲ။ တိုယ်ကျင့်တရားက အဓိကတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ မဉ္ဇူရီကိုပဲ ပုတ်ခတ်ကွေ့ဝိုက်ပြောချင်နေတာလား။ ကိုယ့်ပညာအရည်အချင်းနဲ့ ကိုယ်အလုပ်လာလျှောက်တာပဲ။ သူမ စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းလေးတော့ တင်းသွားသည်။

‘ဟွန်း... ဘာလဲဟ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ နာမည်ဂုဏ်သတင်း မထိခိုက်ဖို့၊ ငါ့ကိုပဲ စောင်းပြောနေတာလား၊ မသိဘူး၊ ရှင်ကြီး စောင့်ကြည့်နေပါ။ ပန်းမဉ္ဇူရီက ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲဆိုတာ၊ သိစေရမယ်’

အမ်ဒီကိုမြင်တော့ ညကမက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်လေးပင် ခံစားချက် မဲ့သွားသည်။ အိပ်မက်ကလည်း တကယ်ပါပဲ။ မဟာဘုတ်ကို သတိရလိုက်ပေမယ့် အမ်ဒီသက်တန်ရောင်စဉ်ရဲ့ မျက်နှာထားတင်းတင်း

www.burmeseclassic.com

ကြီးနှင့်။ အဖက်မတန်သလို စကားတွေ တုန်ပြန်ပြောဆိုလေ့မရှိတဲ့ သူဌေးက ပန်းမဉ္ဇူရီလို သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း ပညာမတတ် ဘာမတတ် ခပ်ညံ့ညံ့မိန်းကလေးမျိုးကို အဖက်တောင်လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ နေပေါ့။ လူကိုတော့ အထင်မသေးနဲ့နော်။ တာဝန်ကျေဖို့ တတွတ်တွတ်ပြောနေ တာများ ကုမ္ပဏီအကျိုးစီးပွားထက်ကိုယ်ကျင့်တရားက အရေးကြီးပါ တယ်တဲ့။ သူမ သန့်ရှင်းရေးပစ္စည်းတွေ သယ်ပြီး တက်တက်ကြွကြွ ပင် အလုပ်တွေလုပ်နေသည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတာ မင်းလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

‘ငါက သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းတွေကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့ အုပ်ချုပ် ရေးမှူးပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ငါ့နာမည် ခင်ညိုပြာ’

ဟင်း... ခင်ညိုပြာတဲ့။ နာမည်နဲ့တော့လိုက်ပါတယ်။

သန့်ရှင်းရေးဝတ်စုံဝတ်ထားတဲ့ လူအချင်းချင်းတောင်မှ မျက်နှာအကြော ကြီးတင်းပြီး နာမည်နှင့်လိုက်ဖက်သည်။

‘ဆပ်ပြာရည်ကို နည်းနည်းပက် အင်အားစိုက်ပါ။ အမ်ဒီက သန့်ရှင်းသပ်ရပ်တာကို ကြိုက်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ညည်းတို့ကို အခွင့်အရေးပေးတယ်ဆိုပြီး အချောင်ခိုဖို့တော့ မစဉ်းစားနဲ့နော် ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ အမလေး နာမည်က ရှည်လိုက်တာ၊ ပန်းလို့ခေါ်ရမလား’

‘မဉ္ဇူရီလို့ ခေါ်ပါ’

‘မခေါ်တတ်ဘူး၊ ပန်းပဲခေါ်မယ်’

‘ပန်းဆိုတာကို ကျွန်မ သဘောမကျလို့ပါ၊ မဉ္ဇူရီပဲ ခေါ်ပါ’

နာမည်ပဲ ဘယ်လိုခေါ်ခေါ် ရပေမယ့် ဒေါ်ခင်ညိုပြာကို တမင်ရစ်ချင်၍ မဉ္ဇူရီဟု အတင်းခေါ်စေသည်။

‘ညည်းနာမည်က ရှည်လွန်းတယ်၊ နေပါဦး၊ ညည်းက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ပန်းဆိုတာကို မနှစ်သက်တာလဲ၊ ဒုက္ခပါပဲအေ’

‘မဉ္ဇူရီဆိုတာ မခက်ခဲပါဘူး ဒေါ်ခင်ညိုပြာ’

‘ဟဲ့... ငါ့ကို မမလို့ခေါ်’

မခေါ်နိုင်ဘူးဟု ပြောမလို့ဟာ အခုပဲရောက်တယ်။ အခုပဲ ဗြဿနာတက်တာမျိုး မဖြစ်ချင်၍ မမဟုဲ ခေါ်လိုက်သည်။

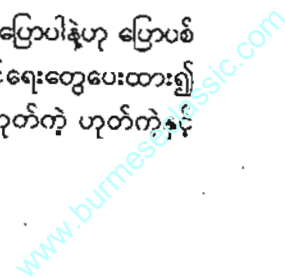
‘ညည်း ရုပ်ရည်နဲ့ သန့်ရှင်းရေးလာလုပ်တာကြီးကတော့ သံသယဖြစ်စရာပဲ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘တို့အမ်ဒီက ရှုပ်ရှုပ်ယုက်ယုက် လုံးဝမကြိုက်ဘူးနော် မဉ္ဇူရီ၊ တူပဲက အလုပ်သမားတွေ အုပ်ချုပ်ရတာဆိုတော့ ကြိုတင်သတိပေး ရတာ’

ကျွန်မကို ဒီလိုစော်ကားတဲ့ စကားတွေမပြောပါနဲ့ဟု ပြောပစ် လိုက်ချင်ပေမယ့် သူမ ပညာရေးအတွက် အခွင့်ရေးတွေပေးထား၍

စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရင်း ဒေါ်ခင်ညိုပြာပြောသမျှ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့နှင့် နှာခံနေရသည်။



‘ညည်း... သန့်စင်ခန်းကိုသွား၊ လက်ကြောတင်းတင်းလေး လုပ်၊ အမ်ဒီက သန့်စင်ခန်းကြမ်းပြင်တွေ လက်လက်ထနေမှ သဘော ကျတာနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

သူမ သန့်စင်ခန်းဆေးကျောရမည့် ပစ္စည်းတွေယူပြီး ဒေါ်ခင် ညိုပြာနှင့် ဝေးသွားမှ ဒေါ်သတွေထွက်လာရကာ ပါးစပ်ကနေ ပွစိပွစိ ပြောမိနေသည်။

‘ဟွန်း... ဝန်ထမ်းအသစ်ဆိုပြီး နှိမ့်နှိမ့်ချချနဲ့ ဆယ်တန်းကျ လို့ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်လုပ်တာ ဘာဖြစ်လဲ၊ အကြံအဖန်များ ထင်နေ လားမသိဘူး၊ ဒေါ်သဖြစ်လိုက်တာနော်၊ အလုပ်ကတောင် ခုချက်ချင်း ထွက်ပစ်ချင်တယ်၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကို စော်ကားတာလောက် မုန်းတာ မရှိဘူး’

သူမ ဘယ်သူမှမရှိဘူးထင်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် ဝင် တိုက်မိတော့ အထိတ်တလန့်နှင့် ပစ္စည်းတွေ ပြုတ်ကျကုန်သည်။

‘အမလေး’

‘ဒုန်း’

‘ချလွမ်း... လွမ်း’

‘ဟင်’

အမ်ဒီပဲ။ သူမနှင့် ဝင်တိုက်မိပြီး ဆပ်ပြာရည်တွေ ဖိတ်စင် ကုန်သည်။ အသန့်အရှင်းကြိုက်တဲ့ အမ်ဒီကိုမှ တိုက်မိ၍ မဇ္ဈိရီ အားနာပြီး တောင်းပန်နေရသည်။

‘တောင်းပန်ပါတယ်နော် အမ်ဒီ၊ ဟို... ဟို... ဘယ်သူမှ မရှိဘူးထင်လို့ပါ၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့’

‘မင်း ခဏခဏ တောင်းပန်နေတာပဲ ပန်းမဇ္ဈိရီ၊ အလုပ်ကို စိတ်ဝင်တစားလုပ်စမ်းပါ၊ ကြိုးစားလေ’

ပန်းမဇ္ဈိရီ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ဒေါ်ခင်ညိုပြာနှင့် ပြဿနာတက်လာပုံပင်။

‘လိုအပ်တာရှိရင် အမ်ဒီကို ပြောပြရမယ်ဆိုလို့ပါ၊ ကျွန်မ အလုပ်ဝင်တာ ဘာဖြစ်လို့ ရိုးရိုးသားသားလို့ မထင်ကြတာလဲဟင်’

‘အရေးကြီးတာက မင်းဘက်က ရိုးသားနေတာပဲ၊ ဂရုစိုက် စရာမရှိဘူး ဖန်းမဇ္ဈိရီ၊ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပါ၊ မင်း စာမေးပွဲကြိုးစား ဖြေပါ၊ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီအလုပ်လျှောက်တာလဲဆိုတာ ကိုမသိ ပါတယ်၊ လိုအပ်တဲ့အကူအညီကိုပြောပါ’

‘ဘာမှမလိုပါဘူး၊ ရပါပြီ၊ ဒီကုမ္ပဏီက ပညာရေးကို အား ပေးလို့ ကျွန်မ အလုပ်ရချင်တာပါ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်’

သူမ တောင်းပန်ပြီး သန့်ရှင်းရေးကိုပဲ လုပ်နေသည်။ အမ်ဒီ ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဇ္ဈိရီတို့က အရောတောင်လုပ်မယ်ထင်လို့လား။

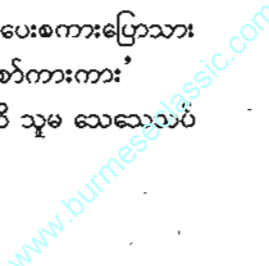
ခေးသေးတယ်။ အမ်ဒီကို တွေ့တိုင်း သူမ အိပ်မက်ကို သတိရနေပေ မယ့် အမ်ဒီနှင့် အရောတောင်နေထိုင်ဖို့ စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ပါ

ဘူး။ ဗေဒင်မဟာဘုတ်က မဟာဘုတ်ပဲ။ သူမက မြေမေ့စိတ်အေး

အောင် နောက်ပြောပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။

‘အမ်ဒီကတော့ ငါ့ကို ဂရုတစိုက် အားပေးစကားပြောသား ပဲ၊ ဟိုမိန်းမကြီး ဒေါ်ခင်ညိုပြာပဲ လူကို စော်စော်ကားကား’

သန့်စင်ခန်းကို မှန်ကြည့်၍ ရအောင်အထိ သူမ သေသေသပ်



သပ်နှင့် ဒေါ်ခင်ညိုပြာပြောသလိုပဲ လက်လက်ထနေအောင် တိုက်ပြဲ
မယ်။ အမ်ဒီလည်း ပန်းမဇူရီ အချောင်ခိုတတ်တဲ့ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်
မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သက်သေပြမယ်။ သူမ သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်နေ
သည်။

‘ပန်းမဇူရီ’
‘ရှင်’

သူမ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်ဖြစ်
နေသည်။

‘ကိုယ်က ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းပါ။ မင်းနဲ့ ဒီအလုပ် လုံးဝ
မလိုက်ဖက်ဘူးလို့ ထင်နေတယ်။ မင်းက အရမ်းလှပနူးညံ့လွန်းတယ်
ပန်းမဇူရီ’

‘ကျွန်မက နာမည်ပဲ နူးညံ့လှပတာပါ။ ကျွန်မဘဝက ကြမ်း
တမ်းခက်ခဲစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာ။ ဒါက ကျွန်မ ပညာအရည်အချင်းနဲ့
လိုက်ဖက်တဲ့အလုပ်ပဲထင်တယ်။ ဒီကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်ခွင့်ရတာလည်း
ကျွန်မ ကံကောင်းတာပဲ။ အမ်ဒီက ပညာရေးကို အထောက်အပံ့ပေး
ထားတယ်လေ’

သူမက သူ ဒါရိုက်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပန်းမဇူရီ
ကို လာထိလိုက်တော့...။ သူမ ကိုယ့်အလုပ်ပဲလုပ်နေသည်။ သူ
သန့်စင်ခန်းကို ရောက်လာတာ သူမနှင့် အရောတဝင် လုပ်ဖို့လား။
ဒေါ်ခင်ညိုပြာတွေ့သွားလျှင် ပေါက်ကရတွေ့ပြောမှာ ကြောက်၍ မဇူရီ
အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်လိုက်၏။ ဒါရိုက်တာကိုထင်လင်းက ရှေ့မှကာဆီး
ထားသည်။

‘ပန်းမဇူရီ မင်းကို ဒီထက်ကောင်းတဲ့အလုပ်တစ်ခုခု ကိုယ်
ရှာပေးရမလား။ အားမနာပါနဲ့။ ဒီအလုပ်က မင်းကို သိမ်ငယ်စေတယ်
လို့ ကိုယ်ထင်နေတယ်’

‘ဟင့်အင်း... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါရိုက်တာ၊ မလိုပါ
ဘူး။ ကျွန်မအတွက် လုံလောက်ပါတယ်’

‘မင်းကို အထင်သေးအမြင်သေးနဲ့ ပြောဆိုနေကြတာတွေ
ကိုယ် စိတ်မကောင်းလို့ပါ။ မဇူရီ ထွက်လိုက်ပါ’

‘ကျွန်မ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်ပါရစေ၊ ဘယ်သူတွေဘာပဲပြော
ပြော ကျွန်မ စိတ်လုံပါတယ်။ အချိန်က စကားပြောသွားပါလိမ့်မယ်။
ဒါရိုက်တာ ခွင့်ပြုပါဦး’

‘နေပါဦး မဇူရီ’
‘ရှင်’

‘မင်းနဲ့ ခင်မင်ချင်တယ်။ စကားတွေပြောချင်တယ်’

‘ကျွန်မ တာဝန်ချိန်ဖြစ်နေလို့ပါ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်
ဒေါ်ခင်ညိုပြာမြင်တွေ့သွားရင်လည်း အပြောအဆိုခံရပါမယ်။ ကျွန်မ
အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး ဒါရိုက်တာ၊ အခုလို
ဒါရိုက်တာရဲ့ အပြုအမူကမှ ကျွန်မ နာမည်ပျက်စာရင်းထဲ ဝင်သွားပါ
လိမ့်မယ်’

‘ပန်းမဇူရီ ကိုယ်က ရိုးသားမှုနဲ့ ပြောတာပါ။ ဟို...
မင်းကို’

သူမ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် ဒါရိုက်တာ ကိုလင်း
လင်းက သူမရှေ့မှ ပိတ်ကာ ရပ်ထားသည်။ စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ။

သူမ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ပဲ ကြိုးစားလိုက်၏။ သူက ရှေ့မှာ ပိတ်ကာ ရပ်ထားပြီး မဖယ်ပေးပေ။ ထိုအချိန်တွင် အမ်ဒီဝင်လာသည်။

‘ထင်လင်း... ခြောက်... ပန်းမဉ္ဇူရီ မင်း အလုပ်ပြီးပြီလား၊ သွားတော့လေ၊ ကိုယ့်အခန်းထဲ ရှင်းပေးဦး’

‘သန့်စင်ခန်းက မပြီးသေးပါဘူး အမ်ဒီ၊ ဒီမှာ ဒါရိုက်တာ ရောက်နေလို့ နောက်မှပဲ ဝင်လုပ်ပါတော့မယ်၊ ဒေါ်ခင်ညိုပြာက တာဝန် ပေးထားပါတယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီက သန့်ရှင်းရေးပစ္စည်းတွေ ထားခဲ့ပြီး ပြန်ထွက် သွားသည်။ ထင်လင်း ဝင်သွားတာကြာနေ၍ ရောင်စဉ် တမင်ဝင် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ မာနလေးကိုတော့ ရောင်စဉ် နှစ်သက် သွားရသည်။

‘ရောင်စဉ်’

‘ပြော’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီက မာနပြသွားတယ်၊ ဘာလို့ထင်လဲ၊ ဈေးတင် လိုက်တာလား၊ ဘာလဲ’

ထင်လင်းစိတ်ထဲမှာ ကြီးကျယ်ခန်းနားသွားတဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီကို နည်းနည်းတင်းသွားရသည်။ ရောင်စဉ် ရောက်လာ၍လည်း ကောင် မလေးရဲ့ အဖက်မတန်သလိုလို ဆက်ဆံမှုကြောင့် ရှက်သွားသည်။

‘ထင်လင်း ကိုယ် စောစောက စည်းကမ်းထုတ်ထားတယ် လေ၊ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကောင်မလေးပါကွာ၊ အရေးအရာလုပ်မနေ စမ်းပါနဲ့’

‘ရောင်စဉ် မင်းစည်းကမ်းချက်က ကိုယ့်နဲ့တော့ အကြီးမဝင်

ဘူးထင်တယ်၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ကိုယ်စိတ်ဝင်စားတာ အတည်ပါ၊ အပျော် လုံးဝမဟုတ်ဘူး’

‘ထင်လင်း... မဖြစ်နိုင်တာကွာ၊ မင်းမှာလက်ထပ်မယ့် ချစ်သူရှိတာပဲ၊ ချစ်စနိုးကို မောင်ရင်က စွန့်လွှတ်တော့မလို့လား’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီက ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းနေတယ် ရောင်စဉ်’

‘မလုပ်ပါနဲ့၊ ကုမ္ပဏီက အနိမ့်ဆုံးဝန်ထမ်းပါ၊ ကုမ္ပဏီ နာမည် ပျက်မယ်’

သူနှင့်ထင်လင်းက ငယ်သူငယ်ချင်း၊ ကျောင်းနေဖက်တွေ ဖြစ်ကြသည်။ ရောင်စဉ် ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာဝင်ထားတဲ့ ထင်လင်းက လည်း ငွေကြေးချမ်းသာသူပင်။ လက်ထပ်မယ့်ချစ်သူရှိနေတဲ့ ထင်လင်း ကို ရောင်စဉ် အမုန်းခံပြီး တားဆီးနေသည်။

‘ရောင်စဉ်’

‘ပြော’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီကို မောင်ရင် လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘူးလားကွာ’

‘အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ ထင်လင်းရာ၊ ကုမ္ပဏီမှာ ကိုယ်က အမြင့်ဆုံး အမ်ဒီ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီက အနိမ့်ဆုံးဝန်ထမ်း၊ ညွှန်ကညွှန်၊ ဘာအသုံး တွမှာလဲ’

ပန်းမဉ္ဇူရီကို ထင်လင်း အထင်သေးစေရန် ရောင်စဉ် ချိုးချိုး ခြိမ်းခြောက်လိုက်ပေမယ့် ပန်းမဉ္ဇူရီ ပြန်ကြားသွားမှာလည်း ကြောက် နှလုံးသွားသည်။ ထင်လင်း အရောတဝင်လုပ်နေရင် ပန်းမဉ္ဇူရီ ပိုပြီး ဝမ်းပျက်မှာပါ။ ကိုယ်အကာအကွယ်ပေးပါ့မယ် ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်။

‘ထင်လင်းရာ မောင်ရင့်မှာ ပန်းမဉ္ဇူရီထက်သာတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပါ။ သိက္ခာကျပါတယ်။ ချစ်စနိုးနဲ့မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ မင်းအသိုင်းအဝိုင်းမှာ ဘယ်လိုမှ မဝင်ဆန်နိုင်တဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ ရုပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးပါ’

‘အဲဒီကောင်မလေးကိုပဲ ကိုယ်အရမ်းချစ်မိသွားပြီ ရောင်စဉ်၊ ကိုယ် အတည်လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်ရော’

‘ဟေ့ကောင် အမိပွယ်မရှိတာ တော်ပါတော့ကွာ၊ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းနဲ့ မင်းနဲ့ မတန်ပါဘူး၊ ပန်းမဉ္ဇူရီက လက်ခံပါ့မလား၊ မာနကြီးတယ်နော်’

ပန်းမဉ္ဇူရီအား ရောင်စဉ် ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်ဝင်စားမိနေ၍ ထင်လင်းကိုလည်း အပြစ်မတင်လိုပေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကြောင့်လည်း ရောင်စဉ် အလုပ်ထဲမှာပင် စိတ်မဝင်စားနိုင်တော့။ ပန်းမဉ္ဇူရီ အဆင်ပြေပါ့မလား။ ဘယ်သူတွေ နှောင့်ယှက်နေလဲ။ ဘယ်သူတွေက နှိမ်ချပြောဆိုဆက်ဆံနေလဲဆိုတာပဲ ရောင်စဉ် စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

‘ကုမ္ပဏီရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းစမ်းပါ ထင်လင်းရာ မောင်ရင့်နဲ့မတန်ပါဘူး၊ အနိမ့်ဆုံးဝန်ထမ်းပါ။ ပညာမတတ် ဘာမတတ်နဲ့ နာမည်ပျက်တယ်’

ထင်လင်းတစ်ယောက် မကျေမနပ်နှင့် ပြန်ထွက်သွားသည်။ ရောင်စဉ်လည်း နောက်မှလိုက်သွား၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီကတော့ ဘယ်သူကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘဲ သူမ အလုပ် သူမ လုပ်နေသည်။



အခန်း (၆)

‘မာမိ’

‘သား... မာမိကို ဘာများပြောစရာရှိလို့လဲကွယ်၊ သား ချက်နှာလေးက ထူးထူးခြားခြား ချိုနေတယ်၊ ဘာပြောချင်လို့လဲ ပြော’

‘သား အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မာမိကို ဘယ်လို အစီအစဉ်တွေ ရှိနေလဲဆိုတာ သားသိချင်တယ်’

‘ဟင်... သားမှာ ချစ်သူရှိနေပြီလား၊ ဘယ်သူလဲ’

‘မရှိပါဘူး၊ မာမိစိတ်ထဲက မျှော်လင့်ချက်ကိုလည်း သား သိထားသင့်တယ် ထင်လို့ပါ’

‘မာမိရင်ထဲက ဆန္ဒဆိုရင်တော့ သားအတွက် အကောင်းဆုံးတွေပဲဖြစ်ချင်တယ်၊ အရာရာပြည့်စုံနေတဲ့ မိန်းကလေး၊ ဘာလဲ သားနဲ့ ခင်တွယ်တာလေး သံယောဇဉ်တွေ ဖြစ်နေကြပြီလား’

‘ဟာ... မဟုတ်တာပဲ မာမိရာ၊ ခင်တွယ်တာကို သား စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ သားမှာချစ်သူလည်း မတွေ့သေးပါဘူး၊ တကယ်တော့ ခင်တွယ်ရင်ပါ’

www.burmeseclassic.com

'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ သားမှာ ချစ်တဲ့သူတွေ့ကိုတွေ့နေပါပြီကွယ်၊ မာမီ သိပါတယ်၊ ခင်တွယ်တာနဲ့ နီးစပ်မယ်ထင်တာ'

'ပြောပါ၊ မာမီရင်ထဲကဆန္ဒတွေလေး၊ သားသိထားချင်တယ်'

'မာမီကတော့ အကောင်းဆုံးတွေ ဖြစ်ချင်ပေမယ့် သားနှစ် သက်မယ်ဆိုရင်လည်း မာမီက လက်ခံမှာပါ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ် သား၊ အရမ်းနိမ့်ကျလွန်းတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးဆိုရင်တော့ မာမီ သဘော မတူဘူး၊ မိန်းကလေးတွေက သားကို အမိဖမ်းကြမယ်၊ သားက မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကင်းတယ်'

ပန်းမညူရီနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မာမီလည်း အထင်သေးမှာပါ ပဲ။ ပညာလည်းမတတ် အလုပ်က သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း။ ရောင်စဉ် ဖွင့်မပြောပြရဲတော့။ မာမီ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ လက်ခံသဘောတူမည် မဟုတ်ပေ။ သူ စိမ့်အုပ်ချုပ်နေသော မဟာမြင့်မိုရ်ကုမ္ပဏီကြီးအား မာမီ ဦးဆောင်တည်ထောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အနေအထိုင်ကအစ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလွန်းတဲ့ မာမီက သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကောင်မလေး နဲ့ချစ်ကြိုက်နေတာသိရင်...။ ရောင်စဉ် ဆက်မပြောတော့ဘဲ စကား လမ်းကြောင်းတွေကို လွှဲပစ်လိုက်သည်။

'ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး မာမီရာ၊ သား စိတ်ထဲမှာရှိနေတာ ပါ၊ သား အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင်တောင် မာမီရဲ့ သဘောတူညီမှုရှိ ဖြစ်မယ်မဟုတ်လား'

'သားရယ်... မာမီ သားအပေါ် အတ္တမကြီးချင်ပါဘူး မင်း နှစ်သက်တယ်ဆိုရင် မာမီစဉ်းစားပေးပါ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရင်'

နိမ့်ကျပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းဦးမိန့်စေမယ့် မိန်းကလေးတွေကိုတော့ သားလုံးဝမစဉ်းစားပါနဲ့'

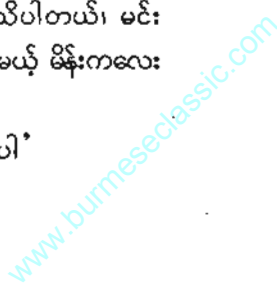
သားရယ်... မင်းကို မာမီ အရမ်းချစ်ပြီး ချမ်းသာစေချင် လွန်းလို့ မာမီအချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းအပေါ်မှာတောင် သစ္စာမဲ့ခဲ့တာပါ။ ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့တယ်။ မာမီ နောင်တအမြဲရပြီး တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်တွေချောက်ချားသိမ်ငယ်ခဲ့ရတယ်။ နှစ်တွေကြာခဲ့ပါပြီ။ ဘာမှမလုပ် တတ်မကိုင်တတ်နဲ့ မိမိလက်ထဲ ငွေတွေစုပုံအပ်ခဲ့သော သူငယ်ချင်း နီရီသားတို့ မိသားစုရော အရမ်းဒုက္ခအခက်အခဲတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံ တွေ့ရမယ်ဆိုတာ မိမိ သိနေသည်။ အရာအားလုံးကို ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် နှေးထားခဲ့၏။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်အကြောက်ဆုံးက ပြန်၍ဝင်လည်မှာကိုပင်။ အလွန်ရိုးသားပြီးတော်တဲ့သား သက်တန်ရောင်စဉ်အပေါ် အကျိုးသက် ရောက်မှု ရှိသွားမှာ စိုးရိမ်သည်။

'ခင်တွယ်တာလေးဆိုရင်လည်း သင့်တော်မယ်ထင်တယ် သားရယ်၊ ရုပ်ရည်လေးရော၊ ပညာရော ပြောစရာမှ မရှိတာဘဲ'

'သားက မောက်မာတာမျိုး အတ္တကြီးတာမျိုး လုံးဝမနှစ်သက် နူး မာမီ၊ သား မတွေ့သေးပါဘူး၊ တကယ်လို့ တွေ့ခဲ့ရင်ပေါ့၊ စဉ်းစားမိပြီးမေးထားတာပါ'

'သားရယ် မင်းလိမ္မာတယ်ဆိုတာ မာမီ သိပါတယ်၊ မင်း နူးချယ်ပါ၊ သားနဲ့ဘဝတစ်သက်လုံး လက်တွဲသွားရမယ့် မိန်းကလေး တို့ထဲ ရွေးချယ်စေချင်တယ်'

'ပြီးရောနော်၊ သားလည်း စိတ်ကူးမိတာပါ'



မာမိကို ပန်းမခွေရီအကြောင်း ဖွင့်ပြောလို့မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ ပန်းမခွေရီရဲ့ဘဝကို တိုးတက်မြှင့်မားစေရန် ရောင်စဉ် လုပ်ဆောင်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ပန်းမခွေရီ ကိုယ်တော့ မင်းကို အရမ်းချစ်နေမိပြီကွာ။ သူထုတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းနှင့် တားမြစ်ချက်တွေကြောင့် ပန်းမခွေရီ ကိုပေါ်ပေါ်တင်တင် မဆက်ဆံရဲပေ။ ဟိုကောင် ထင်လင်းရော။ ဝန်ထမ်းတွေကပါ ပန်းမခွေရီအနား ကပ်ချင်နေကြသည်။

‘သား’
‘ဗျာ’

‘မင်း ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ မာမိလည်း ငယ်ရာက ကြီးလာတာမို့ ပြောစမ်း၊ မင်းချစ်တဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်တွေ့နေပြီလား’

‘မတွေ့ပါဘူး မာမိရာ၊ သား ခေါင်းထဲကို လုပ်ငန်းတွေ ဝင်ဝင်လာလို့ စဉ်းစားမိသွားတာပါ’

‘မင်းချစ်သူရှာတော့၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ သင့်နေပြီ၊ မာမိရှာပေးချင်ပေမယ့် သားအပေါ် အတ္တမကြီးချင်တော့ဘူး’

ရီရီသာရယ် နင်ကတော့ ငါ့ကိုမုန်းတီးနာကျည်းနေမှာပဲဟယ်။ နင့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ရဲ့ယုတ်မာကောက်ကျစ်မှုတွေကို ငါ့သားသိသွားမှာ ငါအကြောက်ဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့် ငါ့အတိတ်ထဲ အကြောင်းကို ငါ လုံးဝဖုံးကွယ်ထားလိုက်တာပဲ။ သားက စိတ်သဘောထားရိုးသားပြီး မတရားလုပ်တာကို မနှစ်သက်။ မိမိကို သား အထင်သေးနေမှာ မလိုလား၍ ရီရီသာတို့ မိသားစုကို အတော်

နှင်ဆုံး တိမ်းရှောင်နေကာ မိမိသေသည်အထိ ဖုံးကွယ်ထားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

‘မာမိ အနားယူတော့နော်၊ သားလည်း အိပ်တော့မယ်’

‘မာမိ ထူထောင်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီကို သားလေး ဆက်ပြီး အောင်မြင်အောင် ဦးဆောင်ထားနိုင်တာ မာမိကျေနပ်တယ်၊ မာမိသားတို့ စိတ်မပူရတော့ဘူး’

ပြောမယ့်သာပြောရတာ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးစိတ်တွေ မသက်သာခဲ့။ ရီရီသာကလည်း သူ့သားနဲ့သမီး ရှေ့ရေးအတွက် မိမိအားငွေတွေ ပေးအပ်ခဲ့သည်။

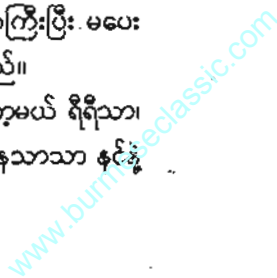
‘မဟာရယ် နင်က စီးပွားရေးလုပ်တတ်တယ်၊ ငါက မလုပ်တတ်ဘူး၊ နင့်ကိုအားကိုးပါတယ် မဟာနော်၊ ငါ့သားနဲ့သမီး ရှေ့ရေးအတွက် နင့်ကိုပဲ အားကိုးပါရစေ’

‘အားကိုးစမ်းပါ ရီရီသာရယ်၊ ငါ့ကိုယုံပါ၊ နင်လောလောဆယ် အတိုးနဲ့ထိုင်စား၊ ငါ့လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်လာတဲ့အခါ နင့်သားနဲ့ သမီးအတွက် အစုရှယ်ယာခွဲပေးမယ်နော်’

‘အေးပါ၊ နင့်ကို ယုံပါတယ်’

ရီရီသာထံမှ ငွေသိန်းပေါင်းများစွာ ယူကာ မိမိစီးပွားရေးတွေ သုပ်ခဲ့တာ တဖြည်းဖြည်းအောင်မြင်လာ၍ မိမိလောဘကြီးပြီး မပေးချင်တော့သဖြင့် အစအနပျောက်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။

‘အခုလောက်ဆို နင် အရမ်းခုကွရောက်နေတော့မယ် ရီရီသာ၊ ငါ့စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ နင့်ကိုရှာဖွေထောက်ပံ့ဖို့ နေနေသာသာ နင်နဲ့



ရင်မဆိုင်ရဲဘူး၊ ငါလုပ်ခဲ့တာတွေ ငါ့သားမသိစေချင်လို့ဘဲ၊ ငါ့သားက ငါ့ဘဝပဲလေ'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရဲ့ အသက်အရွယ်ကြီးကမှ သားရဲ့အထင်သေး မုန်းတီးမှုကို မခံယူလိုပေ။ သားက ရှက်မှာ။ ကိုယ်ကျင့်တရားကို တန်ဖိုးကြီးစွာ စောင့်ထိန်းတတ်တဲ့သားပါ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရဲ့ အိပ်ခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

'မာမိ ဝှတ်နိုက်နော်'

'အေးကွယ်... ဝှတ်နိုက်နော်'

မာမိကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရောင်စဉ်လည်း သူ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင် လာခဲ့သည်။ သူ့ချေးခန်းထဲ ဝင်လာပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်တော့ မဇ္ဈရီကို သတိရသွားသည်။

'တောင်းပန်ပါတယ် အမ်ဒီရယ်၊ အခန်းထဲမှာ လူမရှိဘူး ထင်လို့ပါနော်'

အရမ်းတောင်းပန်တတ်တဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ မင်းကို ကိုယ် စက္ကန့်မလုပ် သတိရတမ်းတမိနေတယ်။ ပန်းမဇ္ဈရီရယ် မာမိကတော့ မင်းနဲ့ဆိုရင် လုံးဝသဘောမတူနိုင်ဘူး။ ကိုယ်ကချစ်နေတယ်။ သူ့များ တွေကို စည်းကမ်းချက်ထုတ်ထားတာက မင်းအဖူးမကပ်နိုင်အောင်ပါ။ ကိုယ်လည်း မကပ်ရဲတော့ဘူး။ သူ့ အပြင်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အဝတ်အစားတွေလဲပြီး မဇ္ဈရီတို့ ရပ်ကွက်လေးဆီ သွားကြည့် ရောင်စဉ် စိတ်ကူးရလာ၏။ သူမရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ရေးထားတဲ့ ပုံစံတွင် ပန်းမဇ္ဈရီရဲ့ နေရပ်လိပ်စာကို ရှာသည်။

'မင်း ဘယ်လိုနေလဲဆိုတာ ကိုယ် အရမ်းသိချင်နေတယ် ဝန်းမဇ္ဈရီ၊ မင်းမိသားစုအကြောင်းကိုလည်း ကိုယ် သိချင်တယ်'

သူ့အဝတ်အစားလဲပြီး ကားနှင့်အပြင်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဝန်းမဇ္ဈရီနေတဲ့ ရပ်ကွက်လေးကို သူမောင်းထွက်လာခဲ့၏။ အမှတ် မထင် လမ်းကြုံလို့ရောက်လာသလိုလိုနှင့် ပန်းမဇ္ဈရီကိုတွေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ် ထားသည်။

'ပန်းမဇ္ဈရီနေတာ ဒီရပ်ကွက်ပဲ၊ အရမ်းဆင်းရဲစုတ်ပြတ်နေတာ တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ အသင့်အတင့်ရပ်ကွက်လေးပါ'

ပန်းမဇ္ဈရီတို့ နေထိုင်တဲ့ ရပ်ကွက်ထိပ်ကိုရောက်လာသည်။ ရှေ့တစ်လမ်းဆို မဇ္ဈရီနေထိုင်တဲ့လမ်းပဲ။ မင်းနဲ့အမှတ်မထင်ဆုံတွေ့ ချင်တယ်။ မင်းက မိန်းကလေးပဲ။ ဒီအချိန်အပြင်ထွက်မှာတော့ မဟုတ် ပါဘူး။ သူ လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်သည်။

'ညီလေး ဘယ်သူကို ရှာနေတာလဲ၊ မင်းကြည့်ရတာ တစ် ယောက်ယောက်ကို ရှာနေသလိုပဲ'

'မရှာပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဒီဘက်ရောက်တုန်း အသိ တစ်ယောက်ရှာတာပါ၊ အရေးတော့မကြီးပါဘူး'

'နာမည်ကောဘယ်သူလဲ'

'ကိုပန်းပါ'

'ကိုပန်းတော့ မရှိဘူး၊ ဟိုလမ်းထဲမှာ ပန်းမဇ္ဈရီဆိုတဲ့ တောင်မလေးတော့ရှိတယ်၊ အစ်ကိုညီမလေး၊ မင်းနဲ့သိပုံတော့ မရပါ ဘူးနော်'



မင်းသော်တာက ကားအကောင်းစားကြီးနဲ့ သူဌေးဖြစ်ပုံရတဲ့ လူကို သူညီမလေး ပန်းမဥူရီ အသိထင်မိသွားပြီး ဝမ်းသာသွားသလို ဖြစ်သွားပေမယ့် မဟုတ်ဘူးဖြစ်နေသည်။ အလကားကောင်မလေး။ ဗေဒင်က သူဌေးနှင့် လက်ထပ်ရမယ်လို့ ဟောထားတာတော့ မကြာခဏပြောတတ်ပြီး သူဌေးဆို ရှောင်ချင်တယ်။ ညီမလေးက သူ့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေရတာတော့ မင်းသော်တာ သိသည်။

‘အစ်ကို ထိုင်ပါဦး’

‘ဟင်’

‘ထိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာမည် ရောင်စဉ်ပါ။ အစ်ကိုက ဒီမှာ နေတာလား’

‘အင်း... ဟိုလမ်းလေ’

သူဌေးနှင့်အပေါင်းအသင်းဖြစ်ရတာလည်း မဆိုးဘူးဟု တွေးကာ မင်းသော်တာ ဝင်ထိုင်မိသည်။ သူ အရက်ဖိုးပြတ်နေပြီ။ မေမေ့ဆီ သွားမလို့ဟာ ပန်းမဥူရီကို လန့်ပြီး မင်းသော်တာ ထွက်ပြေးနေရသည်။

‘မင်းရှာနေတဲ့ ကိုပန်းဆိုတာ ဘာလုပ်လဲ’

‘သန့်ရှင်းရေးပါ။ ဒီမှာနေတာပဲ သိတာ၊ လိပ်စာတော့ အတိအကျမသိပါဘူး အစ်ကိုရာ’

ပန်းမဥူရီရဲ့ အစ်ကိုက သူ့ထက်အသက်နည်းနည်းကြီးပုံရသည်။ ပန်းမဥူရီနှင့် ရုပ်ချင်းဆင်ပေမယ့် အရက်အလွန်အကျွံသောက်တဲ့ပုံဖြစ်နေ၏။ ကော်ဖီသောက်ပါ အစ်ကိုဆိုတော့ သူနဲ့မတည့်ဘူးတဲ့ တော်တော်လေးစုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ညစ်ညစ်ထေးထေးဝတ်ထားသည်။

‘အစ်ကိုညီမ ပန်းမဥူရီကတော့ စွာတေးလန်မလေးကွ၊ နာမည်က နူးညံ့တယ်၊ မေမေ့ဆီသွားမလို့ဟာ၊ ဒီကောင်မလေးကို ကြောက်လို့ မသွားရဲသေးဘူး’

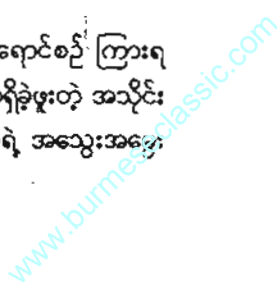
‘အစ်ကို အရက်သောက်ချင်တာလား၊ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ပါတယ်အစ်ကို၊ ဘယ်လောက်လိုလဲ’

‘ဟာ... မယူပါဘူး၊ နေပါစေ၊ မေမေ့ဆီပဲ ဝင်တောင်းမယ်၊ အစ်ကို ဒီလောက်အထိ အောက်တန်းမကျပါဘူး ညီလေးရာ၊ ကျေးဇူးပဲ’

‘ယူပါ အစ်ကို၊ ကျွန်တော့်ကို ဒီကလူတွေက ပြဿနာရှာမယ်ထင်တာ၊ အစ်ကိုက နွေးနွေးထွေးထွေး ပြောဆိုဆက်ဆံတော့ ကျွန်တော် ခင်မိသွားတယ်’

‘အစ်ကိုက သူများကို ပြဿနာရှာတတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ကိုယ်ပဲဟာ၊ အစ်ကိုလည်း ငယ်စဉ်ကကွာ အသက်နှစ်ဆယ်လောက်က ချမ်းသာတဲ့မိဘတွေက မွေးတာ၊ ဟိုကောင်မလေး ပန်းမဥူရီ ကြိုက်ကောင်မလေးမွေးမှ ဖေဖေ ဆုံးသွားပြီး မေမေကလည်း ခလုပ်တတ် မကိုင်တတ်နဲ့ မေမေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ရှိသမျှ ခွင့်တွေလိမ်ပြီး ထွက်သွားတယ်၊ အစ်ကိုကလည်း ငယ်သေးတော့ အခုလို မွဲတောသွားရတာပဲကွာ’

ပန်းမဥူရီရဲ့ ဘဝအကြောင်းလေးတွေကို ရောင်စဉ် ကြားရတာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ မင်းက ပိုက်ဆံရှိခဲ့ဖူးတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းက မွေးဖွားလာခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသွေးအမွှေး



တွေရှိနေတယ်။ မင်းအစ်ကိုကတော့ ဂြိုဟ်ကောင်မလေးတဲ့။ ရောင်စဉ်က ဝိုက်ဆံတစ်သိန်းထုတ်ပေးတော့ မယူပေ။ သူက အတင်းပေးတော့မှ ယူသည့်။

‘ယူပါ အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့က တစ်ချိန်က အရမ်းဆင်းရဲခဲ့တာပဲ။ ကျွန်တော့်မေမေက ကြိုးစားခဲ့လို့ ကုမ္ပဏီကြီးပိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်လာရတာ၊ ကျွန်တော် ဘဝမမေ့တတ်ပါဘူး အစ်ကိုရာ’

‘ကောင်းတယ်၊ မင်းကို လေးစားတယ် ညီလေး၊ အစ်ကို့လိုပုံစံကိုများ မင်းက အရေးတယူနဲ့ ဆက်ဆံတယ်၊ အစ်ကို့မှာမည့် မင်းသော်တာပါ။ ညီမလေးက ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ အမေ့ကို ဒုက္ခပေးလို့ဆိုပြီး အစ်ကို့ကို ပြဿနာရှာနေတာ အခု ဝိုက်ဆံရပြီဆိုတော့ အစ်ကို မေမေဆီ မဝင်တော့ဘူး’

‘အစ်ကိုက အိမ်မှာ မိသားစုနဲ့နေတာ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဟိုဂြိုဟ်ကောင်မလေးကြောင့်လေ၊ မေမေဆီလာတာနဲ့ ကိုကိုကို အချုပ်ထဲပို့ပစ်မယ်တဲ့’

‘အစ်ကိုက ဘာဖြစ်မှုတွေ ကျူးလွန်ထားလို့လဲ’

‘ခိုးမှု’

‘ဗျာ’

‘မကြောက်ပါနဲ့၊ အစ်ကိုက ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ပြီး ငတ်ပြတ်နေပါစေ၊ မခိုးပါဘူး၊ အဟဲ... ဂြိုဟ်မလေး စုစုပေးလေ၊ အစ်ကို ခိုးလာခဲ့တာ၊ ဟာ... ဟိုမှာ ညီမလေးထွက်လာပြီ ဝေအောင်တော့ အစ်ကို ဒီဆိုင်မှာထိုင်တာ သတင်းရသွားလို့ထင်တယ်’

ဂြိုဟ်မလေး လာပြီ၊ အစ်ကိုသွားမှဖြစ်မယ်၊ ကျေးဇူးပဲနော် မောင်ရင်’

‘အစ်ကို’

‘ဟင်’

‘ရော့ပါ၊ ဒါက ကျွန်တော့် လိပ်စာကဒ်၊ အကူအညီလိုရင် အချိန်မရွေးလာပါ’

‘ရပါတယ်ကွာ၊ မောင်ရင် ဒီလောက်ကူညီတာပဲ ကျေးဇူးအင်ပါပြီ၊ ဂြိုဟ်ကောင်မလေး ဒီဘက်မရောက်ခင် လစ်မှ’

‘ယူသွားပါ အစ်ကိုရာ၊ လိုလိုမယ်မယ်ပေါ့၊ အားမနာပါနဲ့’

‘အေးကွာ’

ကိုမင်းသော်တာ ကပျာကယာထပြီ ထွက်သွားသည်။ ပန်း

မဉ္ဇူရီ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်ရင်း သူထိုင်နေတဲ့ဆိုင်နား ရောက်လာ၏။

အာစာက ကိုကိုလာတယ်ဆိုဟု စားပွဲထိုးကောင်လေးကို မေးနေသည်။



အခန်း (၇)

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်... အမ်ဒီ ဒီကိုဘယ်လိုလုပ် ရောက်နေတာလဲ’

‘မင်းက ဒီမှာနေတာပဲ၊ ကိုယ်အလုပ်ကိစ္စ တစ်ခုနဲ့ ဒီဘက် ရောက်လာတာလေ၊ ခဏဝင်ထိုင်နေတာ၊ မင်းရော အချိန်တောင် မနည်းတော့ဘူးနော်’

မထင်မှတ်ဘဲ အမ်ဒီကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် မဉ္ဇူရီ အံ့သြသွားရ သည်။ ကိုကိုပေါ့။ မေမေဆီလာပြီး ဒုက္ခပေးမလို့ ရောက်လာတာ။ သူမ သတင်းရပြီးထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

‘မဉ္ဇူရီ အစ်ကိုကို လာရှာတာပါ၊ ဒီဆိုင်မှာ ထိုင်နေတယ်လို့ လာပြောလို့လေ၊ ဘယ်ရောက်သွားလဲ မသိဘူး’

‘ထွက်သွားပြီ’

‘ဟင်’

‘မင်းအစ်ကိုက မင်းသော်တာ မဟုတ်လား’

‘ရှင်’

‘ကိုယ်နဲ့လည်း အခုပဲ သိတာပါ၊ ကိုယ့်အသိမှာမည်မေးရင်း မိတ်ဆွေဖြစ်သွားကြတယ်’

ဘုရားရေ... ကိုကို ဘာတွေဝင်လုံးသွားရတာလဲ။ သူမအား အမ်ဒီ မမြင်အောင် ဖားပွဲထိုးလေးက ကိုကိုအား သူပိုက်ဆံတွေပေးလိုက် ကြောင်း လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြနေသည်။ ကိုကို ဘာတွေလျှောက် ထုပ်နေတာလဲ။ အမ်ဒီဆီက တောင်းသွားတာလား။ ရှက်စရာကောင်း လိုက်တာ။ ကိုကို လူရှုပ်လူပွေ။ မေမေဆီ အတင်းအဓိကတောင်း နှာနိုး၍ ပန်းမဉ္ဇူရီ ထွက်လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

‘အမ်ဒီ’

‘ပြော’

‘ကျွန်မ အစ်ကိုက အမ်ဒီဆီမှာ ပိုက်ဆံတောင်းလို့လား’

‘မတောင်းပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ်ကပေးတာတောင်

မင်းအစ်ကိုက ငြင်းတယ်’

‘ဟို... ဟိုလေ... အမ်ဒီက ကျွန်မအစ်ကိုဆိုတာ ဘယ်လို

ထုပ်သိလဲဟင်’

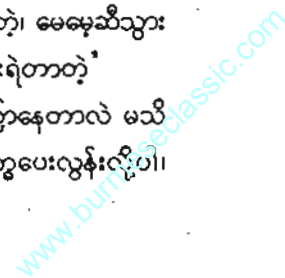
‘သူပြောပြတာလေ၊ သူညီမလေးက ပန်းမဉ္ဇူရီတဲ့၊ နာမည်

အေးက နွဲ့နှောင်းလှပသလောက် စွာတေးလန်တယ်တဲ့၊ မေမေဆီသွား

မလို့ဟာ ပြိုလဲကောင်မလေးကိုကြောက်ပြီး မသွားရတာတဲ့’

‘ကိုကိုကလည်းနော်၊ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ မသိ

ဘူး၊ အရက်တွေ အရမ်းသောက်ပြီး မေမေကို ဒုက္ခပေးလွန်းလို့ပါ။



အခု မေမေ နေမကောင်းဘူး၊ ကိုကိုကိုခေါ်ဖို့ မဉ္ဇူရီ လာတာပါ၊
မေမေက သူ့သားစိတ်နဲ့ အိပ်ယာပေါ်မှာလဲနေတာလေ

‘မင်းအစ်ကိုက မင်းကိုတွေ့တာနဲ့ ထပြေးတာပဲ၊ မင်းဆီက
စုဖူးခိုးထားလို့ဆို’

‘ကြည့်... အဲဒီကိုကိုကလေ အရှက်ကိုမရှိဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ် မေမေက သူ့သားအတွက် အရမ်းစိတ်ပူတတ်တယ်၊ မဉ္ဇူရီ
ပြဿနာ မရှုပ်ပါဘူး၊ ကိုကိုကို လာခေါ်တာပါ’

‘မင်း အမေ နေမကောင်းဘူးလား၊ ဆေးခန်းပို့ဖို့လိုအပ်ရင်
ကိုယ်ပို့ပေးမယ်လေ’

‘မလို့ပါဘူး၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး အစ်ဒီရယ်၊ အချိန်တောင်မရှိ
တော့ဘူး၊ အစ်ဒီ မပြန်သေးဘူးလားဟင်’

‘ပြန်မယ်’

‘မဉ္ဇူရီလည်း ပြန်တော့မယ်၊ မောင်ချို တို့ကိုကိုထပ်ရောက်
လာရင် မဉ္ဇူရီက ပြဿနာမရှာတော့ပါဘူး၊ မေမေ နေမကောင်းဘူးလို့
ပြောပေးနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

စားပွဲထိုး ကောင်လေးကို လှမ်းမှာပြီး မဉ္ဇူရီ ပြန်ဖို့ထသည်။
အစ်ဒီအတွက်လည်း စိတ်ပူမိ၏။ ဒါပေမဲ့ အိမ်တော့အလည်မခေါ်ချင်
ပါဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဝေဖန်ပြောဆိုစရာ ဖြစ်သွားမှာစိုးရိမ်မိ၍
ဖြစ်၏။ ည ဆယ်နာရီလောက်တောင်ရှိနေပြီ။ အစ်ဒီ ဘယ်လိုလုပ်
ရောက်လာရတာလဲ။ ပြဿနာတက်မှာလည်း စိတ်ပူသည်။

‘အစ်ဒီ ပြန်တော့လေ၊ ကြာကြာထိုင်လို့မကောင်းဘူးထင်
တယ်’

‘ပြန်တော့မှာပါ’

မင်းတို့အိမ်ကို အလည်မခေါ်တော့ဘူးလား မဉ္ဇူရီလို့ ပြော
ချင်ပေမယ့် မဉ္ဇူရီက တစ်မျိုးထင်မှာလည်း ကြောက်ရသည်။

‘မောင်ချိုရေ မမမှာတာ မမေ့နဲ့နော်၊ မေမေက တွေ့ချင်
နေတယ်လို့ပြောပေးနော်’

‘အစ်ကိုမင်းသော်တာက ပိုက်ဆံရှိနေရင် လာမှာမဟုတ်တော့
ဘူး မမ၊ တွေ့ရင်ပြောပေးပါမယ်’

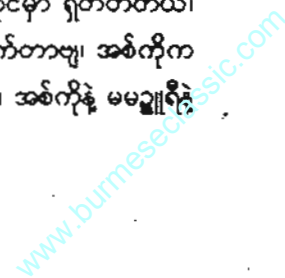
ကိုကို အစ်ဒီဆီက ပိုက်ဆံယူသွားတာတော့ သေချာသည်။
တကယ်ပါပဲ။ အရက်ဖိုးမရှိတော့ အရှက်မရှိတော့ဘူး။ အစ်ဒီဆီက
တောင်းမှာပေါ့။ မဉ္ဇူရီ မျက်နှာပူပူနှင့်ပဲ နှုတ်ဆက်ပြီးပြန်လာခဲ့သည်။

‘မင်းနာမည်က မောင်ချိုလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို’

‘စောစောကလူ၊ ကိုမင်းသော်တာ ဘယ်ဆိုင်မှာ အရက်
သောက်တတ်လဲကွ’

‘ရပ်ကွက်ထိပ်က မြေနွှာစားသောက်ဆိုင်မှာ ရှိတတ်တယ်၊
လူကဆင်းရဲနေပေမယ့် အရက်ကောင်းမှ သောက်တာဗျ၊ အစ်ကိုက
ပိုက်ဆံပေးလိုက်တော့ အဲဒီဆိုင်မှာ သေချာတယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ မမဉ္ဇူရီနဲ့
သိနေကြတာလား’



‘အင်း... သိတယ်၊ ဒီမှာနေမှန်းတော့ မသိပါဘူး၊ ကိုယ့် အခမဲ့ဒါနသင်တန်းမှာတက်တာလေ’

‘မမယန်းမဉ္ဇူရီက မာနကြီးတယ်၊ ရပ်ကွက်ထဲက လူပျိုတွေ တစ်ယောက်မှ မထိရဲဘူး၊ ကိုမင်းသော်တာက အရမ်းဆိုးတယ်၊ မမ ယန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ ကျူရှင်ခတွေ့လည်း ခဏခဏခိုးပြီး သုံးပြစ်တယ်’

ရောင်စဉ် နှုတ်ဆက်ပြီး ကိုမင်းသော်တာရှိနေသည့် မြေနွှာ စားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်လာသည်။ ထင်တဲ့အတိုင်းပင် အရက်ပုလင်း ထောင်ပြီး သောက်နေ၏။ သူ့ကိုမြင်တော့ အံ့သြသွားသည်။

‘မောင်ရင် ပိုက်ဆံပြန်လာတောင်းတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို၊ စောစောက အစ်ကိုညီမရောက်လာ ပြီး အစ်ကိုအမေ နေမကောင်းလို့တွေ့ချင်နေတယ်တဲ့၊ မဉ္ဇူရီ ပြဿနာ မရှာဘူးလို့ ပြောပေးပါတဲ့၊ စားပွဲထိုးကောင်လေးကို မှာနေလို့ပါ’

‘မေမေ နေမကောင်းဘူး ဟုတ်လား ညီလေး’

‘အစ်ကိုကို တွေ့ချင်နေတယ်တဲ့’

‘ကိုယ် သွားတွေ့တယ်၊ မေမေကို တွေ့ချင်နေတာပါ၊ သွား တွေ့မယ်’

‘ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်။ အစ်ကို အမေ ဆေးခန်းပို့ရမယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် ပို့ပေးပါ့မယ်’

‘နေပါဦး မောင်ရင်က ဘာဖြစ်လို့ အစ်ကိုအပေါ် စေတနာ တွေ ဒီလောက်အထိ ရှိနေရတာလဲကွ’

‘မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို၊ ကျွန်တော်က စေတနာနဲ့ပါ၊ ဒီလိုပဲ

ခင်မင်တတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်မှာလည်း အမေပဲ ရှိတော့တာပါ အစ်ကိုရာ၊ စောစောက အစ်ကိုညီမလေး စားပွဲထိုးကိုပြောနေတာ ကျွန်တော်ကြားပြီး စိတ်မကောင်းလို့ပါ’

‘ကိုမင်းသော်တာကို အရခေါ်ပြီး မိခင်ဆီ ပို့ပေးသည်။’

‘ညီလေး အိမ်ထဲဝင်ပါဦး၊ ကိုယ့်ညီမက ပြဿနာ ရှာချင် ရှာမှာကွ၊ အချို့သတ်ပြီး လာခေါ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ မထူးတော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အစအဆုံး ကူညီပါ့မယ်’

ကိုယ်လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး ယန်းမဉ္ဇူရီ၊ မင်းတို့ မိသားစု တို့ ကူညီချင်တာပါ။ မင်းတို့က ပိုက်ဆံမရှိလို့ မင်းအမေကို ဆေးခန်း ခပို့တာမဟုတ်လား။ သူပြန်ရောက်သွားတော့ ယန်းမဉ္ဇူရီ အံ့သြသွား သည်။

‘မေမေ’

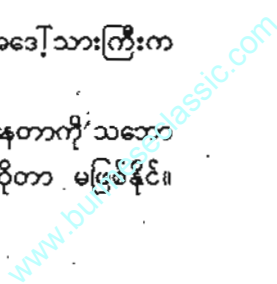
‘ဟင်... သားကြီး မင်း... မင်း... ပြန်လာပြီလား၊’

အမလေး မေမေတွေ့ချင်နေတာပါ၊ သူက...’

‘ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေပါ မေမေ၊ ကိုရောင်စဉ်တဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ကူညီနေတာပါ’

‘အေးကွယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အဒေါ်သားကြီးက ကူညီပါ’

မဉ္ဇူရီကတော့ ကိုကိုနှင့် အမ်ဒီ သိကျွမ်းနေတာကို သဘော ကောင်းမိပေ။ ကိုကို လူရှုပ် အမ်ဒီနှင့် မိတ်ဆွေဆိုတာ မဖြစ်နိုင်။



စောစောက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြရင်း ဆုံမိကြတာပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

‘အဒေါ် နေမကောင်းရင် ဆေးခန်းပြဖို့လိုအပ်မယ်ထင်တယ်၊ ကျွန်တော် ပြပေးပါရစေ’

‘အဲဒီလောက်ကြီး ဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ သားကြီးကို တွေ့ချင်နေတာပါ၊ ဘယ်လောက်ပဲဆိုးဆိုး အဒေါ်မွေးထားတဲ့ သားကြီးပဲ တွေ့ချင်တယ်၊ ဘယ်မှာနေပြီး ဘာတွေလုပ်နေလဲလို့ စဉ်းစားနေပါတယ်၊ အဒေါ် အရမ်းချစ်ရတဲ့ သားကြီးပါ’

ဒေါ်ရီရီသာကတော့ သားကြီး ဘယ်လောက်ပဲဆိုးပေတေ နေပါစေ ချစ်ရသည်။ အမြဲတမ်း စိတ်ပူပင်နေရသည်။ ညီမလေး ကျောင်းစရိတ်တွေခိုးပြီး အရက်သောက်ပြစ် အကြွေးတွေတင်နှင့် ဘယ်မှာ နေမှန်းမသိ သမီးငယ်ကတော့ အစ်ကိုကို စိတ်ဆိုးတတ်၏။ ဆူပူချင်သည်။ မေမေ အရမ်းအလိုလိုက်ထားလို့ဟု အပြစ်တင်ချင်၏။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ ကိုယ်မွေးထားတဲ့သားလေး အသက်အရွယ်ရမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေရတာ စိတ်ထိခိုက်ရသည်။

‘မောင်ရင်လေး ပြန်ပါ၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ရပ်ကွက် မှာက အန္တရာယ် များပါတယ်၊ အဒေါ်က စိတ်ပါ၊ ဆေးခန်းပြဖို့အထိ မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးနော်၊ ကိုမင်းဇော် တာလည်း? လိုအပ်တာတွေ အကူအညီတောင်းပါ၊ အားမနာစေချင်ပါဘူး’

‘ကျေးဇူးပါပဲ ညီလေးရာ၊ နောက်မှ တွေ့မယ်နော်’
‘ဟုတ်ကဲ့’

အမ်ဒီ ပြန်ထွက်သွားပြီး မေမေ အိပ်ပျော်သွားတော့မှ ကိုကို အား အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်။

‘ဘာလဲဟ၊ ဂြိုဟ်ကောင်မလေးနော်၊ မေမေ နေမကောင်းဘူး၊ ဘာပြဿနာ ရှာမလို့လဲ’

‘ဟိုလူက ကိုကို မိတ်ရင်းဆွေရင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ သူ့ဆီက ပိုက်ဆံတောင်းတယ် မဟုတ်လား’

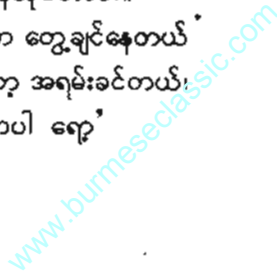
‘ဘာ... နင်က လူကိုအထင်သေးလှချည်လား မဇ္ဈရီ၊ ကိုကို စိတ်ဓာတ် ဒီလောက်အထိအောက်တန်းမကျပါဘူးဟ၊ သူက စမိတ်ဖွဲ့တာ’

‘ဟင်’

‘ကိုပန်းဆိုတဲ့ အသံကို လာရှာတာတဲ့၊ ကိုကိုက ပန်းမဇ္ဈရီ ဆိုတာတော့ ရှိတယ်လို့ ပြောရင်းကနေ မိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး ကိုကိုကို အတင်းပိုက်ဆံပေးတာပါဟ’

အမ်ဒီ ဘာသဘောနဲ့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ။ မဇ္ဈရီကို ရှာဖို့ ဒီကိုရောက်လာတာများလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အမ်ဒီက တင်းကြပ်တဲ့ စည်းကမ်းတွေထုတ်ပြီး သူလည်း တည်တည်နေထိုင်တာပါ။

‘ပြီးတော့ ကိုကို လာရှာတယ်၊ မေမေက တွေ့ချင်နေတယ်တဲ့၊ ထူးဆန်းတယ်ဟ၊ ညီမလေးရ အစ်ကိုကိုတော့ အရမ်းခင်တယ်၊ ဒီမှာ သူလိပ်စာကဒီတောင် အတင်းပေးသွားတာပါ ရော’



ကိုကိုပေးတဲ့ လိပ်စာကဒ်က မဉ္ဇူရီတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ အမိဒီကဒ်ပဲ။ ရှုပ်လိုက်တာ။ ညီမလေးပဲ သိမ်းထားမယ်။ ကိုကို သွားမရှုပ်နဲ့။ နာမည်ပျက်မယ်ဆိုပြီး သိမ်းထားလိုက်သည်။

‘ကိုကိုကလည်း အကူအညီ သွားမတောင်းပါဘူး။ နင်ပဲ သိမ်းထားပါ။ အလုပ်ရှာရင် အသုံးဝင်မယ်။ ဒါပေမဲ့ တက္ကသိုလ်ဝင် တန်းတောင်မအောင်ဘူးဆိုတော့ နင်က သန့်ရှင်းရေးပဲရမယ်’

‘မဉ္ဇူရီ စာမေးပွဲမအောင်တာ ကိုကိုကြောင့်လေ။ မေမေ ရှာဖွေစုဆောင်းထားသမျှ ကိုကိုပဲ ဖြန့်နေတာ။ မဉ္ဇူရီ စုဖူးဘယ်မှာလဲ။ ကျောင်းစရိတ်စုထားတာ’

‘ရှား... မပြောနဲ့။ မေမေ နိုးသွားရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်လိမ့် မယ်။ နင်ပဲ ပြဿနာမရှာဘူးဆိုလို့ ကိုကို ပြန်လာတာ’

ကိုကို ထွက်သွားမှာလည်း မဉ္ဇူရီ စိတ်ပူသည်။ မေမေလို ပါပဲ။ ဘယ်လိုအပြစ်တွေပဲ ကျူးလွန်ပါစေ ကိုကိုအတွက် စိတ်ပူပင်နေ ရ၏။ မေမေလည်း တွေ့ချင်နေတတ်သည်။

‘ကိုကိုရာ ညီမလေးတို့ ပိုက်ဆံကြိုက်သလောက်ဖြန့်ပါ။ ဒါပေမဲ့ တခြားသူတွေကိုတော့ သွားပြီး ဒုက္ခမပေးပါနဲ့။ ရှက်စရာကြီး ကိုကိုရာ’

‘ကိုကိုက မယူဘူးတောင် ပြောတာပါဟ။ သူက အတင်း ဝင်ရောတာ။ ကိုကို သိပါတယ်။ ညီမလေး ရှိသေးတယ်လေ’

‘ညီမလေး မျက်နှာကိုထောက်ပါဦးနော်။ မေမေ အရင် သနားစရာကောင်းပါတယ်။ အသက်လည်းကြီးပါပြီ’

‘အေးပါ။ ငါ နောင်တရပါပြီ။ မေမေသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ကိုကိုအပြစ်ပဲ။ ညီမလေးလည်း စာကြိုးစားပါ။ မေမေက ညီမလေးကို တွဲရစေချင်တာ ကိုကိုသိတယ်’

‘ဟွန်း... ဘာသိတာလဲ။ ကိုကိုကြောင့်လည်း ပါတယ်နော်။ ညီမလေး စာမေးပွဲဖြေခါနီးတိုင်း စိတ်ညစ်ရတာ’

‘နောက်ဆို ကိုကို ဆင်ခြင်ပါမယ်။ ညီမလေးရော ဗေဒင် ဆရာဟောထားတဲ့ မဟာဘုတ်အတိုင်း မဖြစ်သေးဘူးလား’

‘တော်ပါပြီ’

‘ကိုကိုမိတ်ဆွေနဲ့ အောင်သွယ်ပေးရမလား’

‘ကိုကိုနော်။ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်ပါနဲ့။ ညီမလေး ရှက် တယ်။ နောက်တစ်ခါ အဲဒီလူကို ခေါ်မလာပါနဲ့’

‘ညီမလေးကလည်း သူ့ဌေးနဲ့ညားမယ်လည်း ပြောသေး တယ်။ မာနက ကြီးသေးတယ်’

‘အိပ်တော့မယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုကိုလိမ္မာပါတော့။ မေမေ အနားမှာ နေပေးပါ။ ညီမလေး စာမေးပွဲအောင်အောင် ဖြေချင်တယ်’

‘သမီး အလိမ္မာကြီး မဉ္ဇူရီရယ်။ ဆရာကြီး မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ ဂြိုဟ်ကောင်မလေး... နင့်ကိုမွေးပြီးမှ ဖေဖေဆုံးတာ။ မိဘတွေ စီးပွား သွတ်တာ။ နင်ဂြိုဟ်မွေလို့’

‘ကိုကိုနော်... ပေါက်ကရတွေ ပြောပြန်ပြီလား။ ကိုကို ခြန့်လို့ မိသားစုကို မစောင့်ရှောက်လို့ ဖြစ်ရတာ’



မောင်နှမနှစ်ယောက် စကားများနေတုန်း မေမေချောင်းသံ ကြား၍ တိတ်သွားကြသည်။

‘မဉ္ဇူရီ အိပ်တော့လေ၊ မနက်ကျောင်းသွားရမယ်၊ သားလည်း အိပ်တော့၊ ရန်ဖြစ်မနေကြနဲ့၊ တော်ပြီ’

မေမေကတော့ အမြဲတမ်း ကိုကိုဘက်ကပဲ။ မဉ္ဇူရီပြောရင် မကြိုက်။ သူမ နှုတ်ခမ်းလေးစွဲပြုကာ အခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။ အိမ်ဒီ အကြောင်းတွေးပြီးတော့လည်း မဉ္ဇူရီ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်သလိုလို စဉ်းစားဝေခွဲရခက်နေ၏။ အိမ်ဒီက မဉ္ဇူရီကြောင့် ဒီရပ်ကွက်ထဲကို ရောက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့တော့ မဉ္ဇူရီ တွေးမိနေလေသည်။



အခန်း (၈)

သူ့လုပ်ရပ်တွေ မှားနေပြီလားဆိုတာ ရောင်စဉ် တွေးမိနေသည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ဘဝလေးကို သူ သနားနေမိ၏။ ဘဝကို ရိုးသားစွာ ဖြတ်သန်းနေထိုင်သူလေးဟု ရောင်စဉ် တွေးနေမိရင်း ပန်းမဉ္ဇူရီအား ဘယ်လိုအကူအညီပေးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားပေးနေသည်။ ရောင်စဉ် ပြန်လာတော့ အချိန်က ညဉ့်နက်နေပြီ။ မာမီအိပ်နေသဖြင့် သူ့ကိုမမေးလေ။ သူ့အိပ်ခန်းထဲရောက်မှ အဝတ်အစားမလဲတော့ဘဲ အိပ်ယာပေါ် ဝန်လှဲကာ မဉ္ဇူရီအကြောင်း စဉ်းစားနေမိလေသည်။

‘မင်းကို ကိုယ် အရမ်းချစ်နေမိပြီ ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်၊ မင်းကို နိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ အဲဒါဆို ကိုယ့်ဘဝအရာအားလုံး ပြည့်စုံပြီထင်တယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီ အနားမကပ်နိုင်အောင် သူ့ကိုယ်တိုင် စည်းကမ်းချက်တွေ ထုတ်ထားမိသဖြင့် အခက်တွေ့ကြုံနေရသည်။ သူ့ဂုဏ်

www.burmeseclassic.com

သိက္ခာလည်း ရှိသေးတယ်။ ကုမ္ပဏီမှာ နာမည်ပျက်မရှိစေရ။ သူ့ကိုယ် တိုင် စောင့်ထိန်းနေခဲ့၏။

‘မင်းနန်းစပ်ဖို့ ကိုယ်ဘာတွေပဲပေးဆပ်ပေးဆပ်ရပါစေ မဉ္ဇူရီ ပေးဆပ်မယ်။ မင်းအစ်ကိုကလည်း စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိသားစုအပေါ်ပဲ မကောင်းတာပါ’

မဉ္ဇူရီရဲ့အစ်ကို လာရောက်အကူအညီတောင်းပါစေဟုပဲ ရောင်စဉ် ဆုတောင်းနေသည်။ သူ အိပ်မပျော်။ မဉ္ဇူရီ အကြောင်းလေး တွေ တွေးနေတာနှင့်ပဲ အိပ်ပျက်လွန်းနေ၏။ မနက်မိုးလင်းတော့ ကိုမိုးတိမ်တောင် လာနှိုးမှ နိုးသည်။

‘အမ်ဒီ’

‘အမ်ဒီ... အိပ်လှချည်လား။ ကုမ္ပဏီကို သွားဖို့နောက်ကျ နေပြီလေ အမ်ဒီ’

‘ဟင်’

အပြင်မှ သူ့ကိုခေါ်နေတဲ့ အသံကြောင့် ရောင်စဉ် လန့်နိုး သွားပြီး တံခါးထဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

‘အမ်ဒီ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ အမြဲတမ်း စောစောစီးစီး အဆင် သင့်ဖြစ်နေတတ်တဲ့လူက’

‘ခဏလေး၊ ကိုယ် အိပ်တာနောက်ကျသွားတယ်။ ဟုတ် သားပဲ။ ကိုမိုးတိမ်တောင်နဲ့ သွားစရာရှိတယ်’

ကိုမိုးတိမ်တောင်နှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စ သွားစရာရှိတာ သူမေ့နေ

သည်။ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး အမြန်ဆုံး ရေချိုးရ၏။ မဉ္ဇူရီကြောင့် ရောင်စဉ်တောင် စည်းကမ်းတွေ ပျက်ချင်လာရသည်။

‘အမ်ဒီ အချိန်ရှိပါသေးတယ်။ အရမ်းတိကျတဲ့တို့အမ်ဒီ’

‘ကိုမိုးတိမ်တောင် စကားတွေအရမ်းများတယ်ဗျာ’

‘အမ်ဒီ’

‘ပြော’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ကြိတ်ပိုးနေကြတဲ့သူတွေ အရမ်းများနေတယ်နော်’

‘ခင်ဗျားရော’

‘ပါနေတယ်’

‘မဉ္ဇူရီကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့’

‘နှလုံးသားထဲကနေ အတည်ရောချစ်လို့မရဘူးလား အမ်ဒီ’

‘အရေးထဲဗျာ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို မထိနဲ့’

‘ဗျာ’

သူ့စကား မှားသွားသည်။ ပြောချင်စရာနှင့် ပြောမိပြီးမှ ကိုမိုးတိမ်တောင်က နားမလည်သလို ပြန်ကြည့်နေ၏။ သူ့လေသံက နည်းနည်းလေးမာထန်သွားသည်။

‘မနေ့က ထင်လင်းလည်း ပန်းမဉ္ဇူရီကို ထိကပါးရိကပါး လုပ်နေတယ်။ ကိုယ် မကြိုက်ဘူး။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကို ဘယ်

အတည်ကြိုက်မလဲ’

‘ကျွန်တော် ကြိုက်တယ် အမ်ဒီ’

‘ခင်ဗျားအရွယ်နဲ့’

အသက်အရွယ်ကြောင့်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အမ်ဒီရာ၊ အတွေ့အောက် ကျတယ်၊ တူမနဲ့ ဦးလေးအရွယ်ဖြစ်နေလို့ ပန်းမဇူရီက မာနကြီးတယ်၊ သူမ အလုပ်တာဝန်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ အရောမဝင်ဘူး။

‘ထားလိုက်ပါ’

‘ဒါပေမဲ့ အမ်ဒီ စည်းကမ်းထုတ်တာက ပြင်းလွန်းတယ်’

‘ကိုမိုးတိမ်တောင်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဒီနှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေမယ့် သုံးယောက်ကို လိုအပ်တာတွေ ထောက်ပံ့ပေးပါ၊ အောင်စေချင်တယ်၊ လိုအပ်တာတွေ ပေးပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စိတ်ချပါ အမ်ဒီ၊ ဒီနေ့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်နေပါပြီ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ သူတို့အောင်အောင်ဖြေပါစေ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်အောင် မလုပ်ပါနဲ့ သတိထားပါ’

ပန်းမဇူရီကို ထိပါးချင်တဲ့သူတွေက များနေသလို ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းကလည်း အတည်တဲ့။ စေ့စပ်ထားတဲ့ ချစ်သူတောင် စွန့်ပစ်မယ့်အထိပဲ။ ရောင်စဉ် စိတ်ပူပြီး အကာအကွယ်မလုပ်နေရပါဘူး။

‘သွားမယ်ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အမ်ဒီ’

ကိုမိုးတိမ်တောင်က သူထက်အသက်အရွယ်ကြီးပေမယ့် သူ

တရိုတသေဆက်ဆံတတ်သည်။ ရိုးရိုးကြီးပေမယ့် ပန်းမဇူရီကို ကြိုတိပိုးနေတာတော့ ရောင်စဉ် မသိမသာတားဆီးနေရ၏။ ကိုယ့်စည်းကမ်းနှင့်ကိုယ် မဇူရီအနားကပ်ဖို့ ခက်ခဲနေသည်။

‘သား သွားတော့မယ် မာမီ’

‘အေး... မင်း ညက ဘယ်ကိုထွက်သွားတာလဲ၊ သား ပြန်လာတာ ညဉ့်နက်တယ်၊ မာမီလည်း မထချင်တော့လို့’

‘ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ပါ မာမီ၊ သူငယ်ချင်းနဲ့ ချိန်းထားလို့ပါ’

‘မောင်မိုးတိမ်တောင် မင်းတို့ အမ်ဒီမှာ ချစ်သူကောင်မလေး တစ်ယောက်ယောက်များ တွေ့နေပြီလား’

‘မရှိပါဘူး အန်တီမိုရ်၊ အမ်ဒီက တည်လွန်းအားကြီးတယ်၊

စာမည်ပျက်မှာ အရမ်းကြောက်နေတာ၊ ဘယ်မှာတွေ့မှာလဲ၊ ကုမ္ပဏီမှာ အောင် စည်းကမ်းတွေတင်းကြပ်နေလို့ ကျွန်တော်တို့လူပျိုကြီးတွေ သေတဲ့အထိ စွန့်မှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ငှက်ပျောတုံးရှာရမယ်’

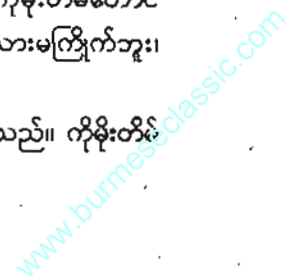
‘မင်းတို့ အမ်ဒီ အခုတလော ထူးခြားနေတယ်၊ မောင်မိုးတိမ်

အောင် သတိထားကြည့်ဦး၊ ဒီအသက်အရွယ်အထိ မင်းတို့အမ်ဒီ ပြန်လာပြီးရင် အပြင်မှမထွက်တတ်တာ၊ ဒီညတော့ မာမီမသိအောင် အိတ်တိတ်လေး ထွက်သွားပြီး တိတ်တိတ်လေး ပြန်ဝင်လာတယ်’

‘မာမီကလည်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကိုမိုးတိမ်တောင် အန်မျိုးထင်နေဦးမယ်၊ ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ သားမကြိုက်ဘူး၊

အဲဒါရင် မာမီအရင်ဆုံးသိရမယ်’

ရောင်စဉ် ရှေ့ကနေ အရင်ဆုံး ထွက်လာခဲ့သည်။ ကိုမိုးတိမ်



‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကောင်မလေးနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးတွေ့ဖို့လေ၊ ခွင်ဖန်ရတာ’

‘ဟာဗျာ’

ပန်းမဉ္ဇူရီ သူ့အခန်းတာဝန်ကျမည်ဖြစ်၍ ရင်တော့ ခုန်ရသည်။ ကိုမိုးတိမ်တောင်ကို ဘယ်ခိုင်းရမလဲ။ မဉ္ဇူရီအား ကြိတ်ပိုးနေတဲ့ လူပျိုကြီး ခွင်ဖန်မှာလည်း ရောင်စဉ် မမြင်ချင်။ ကျွန်တော့်အခန်းထဲ ပန်းမဉ္ဇူရီကို တာဝန်ချပေးဖို့ ဒေါ်ခင်ညိုပြာကို ပြောချင်နေတာပါ။ ကျေးဇူးပဲ ကိုမိုးတိမ်တောင်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုတောင် ပထုတ်ပစ်ရမယ်။ ရောင်စဉ် ရှေ့မှာမှ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ထိကပါးရိကပါးလာလုပ်လို့ရမလားဗျာ။ သူ ကိုမိုးတိမ်တောင်ကို တခြားကိစ္စတစ်ခုခု ခိုင်းစေဖို့ ကြံစည်နေသည်။

‘ဟာ... ကိုမိုးတိမ်တောင် ကိုယ်အခုမှ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာတယ်၊ ပဲခူးဘက်ကိုလေ၊ ပိုက်ဆံသွင်းရမယ့်ရက် ကျော်နေတာတောင် ကတိပျက်ကွက်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီလေ၊ ခင်ဗျား သွားတွေ့ရမယ်’

‘အမ်ဒီရယ်... မနက်ဖြန်မှ သွားလို့ရပါတယ်၊ အရေးတကြီး မဟုတ်ပါဘူး၊ နှစ်ပတ်မှမပြည့်သေးတာပဲ၊ မနက်ဖြန်မှ ပြည့်မှာပါ။ ဒီနေ့က အရေးကြီးတယ်လေ’

‘ဘာအရေးတကြီးကိစ္စရှိနေလို့လဲ’

ပန်းမဉ္ဇူရီ သူတို့ဘက် တာဝန်ချပေးဖို့ သန့်ရှင်းရေးအလုပ် သမားတွေကို အုပ်ချုပ်တဲ့ ဒေါ်ခင်ညိုပြာကို လာဘ်ထိုးခဲ့ရတာပါ။ အမ်ဒီက ကိုယ်ချင်းစာတရားနည်းနည်းမှ မရှိဘူး။ သူ့လို သံမဏိ နှလုံးသားမှ မပိုင်တာပဲ။ လူပျိုကြီးဆိုတော့ လူမသိအောင် ကြိတ်ပိုး

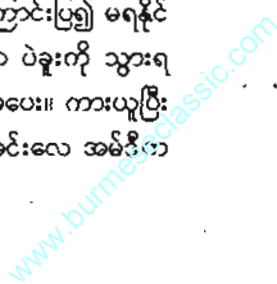
ရတာ။ ပန်းမဉ္ဇူရီက လက်မခံရင် မိုးတိမ်တောင်က အလုပ်ပြုတ်ရဦးမယ်။ ဒီနေ့တော့ သန့်ရှင်းရေးတာဝန်က ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ မိုးတိမ်တောင် အပြင်မထွက်နိုင်ဘူး။ အမ်ဒီကို နားလည်သဘောပေါက်အောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

‘မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကြောင့် ကုမ္ပဏီရဲ့ အလုပ်တာဝန် တို့ ငြင်းဆန်မလို့လား၊ ကိုမိုးတိမ်တောင် ဒီအလုပ်ကိစ္စက ခင်ဗျားပဲ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်မယ်လို့ ယူဆထားလို့ပါ၊ သွားပေးစမ်းပါ၊ မဖြစ်မနေဗျာ၊ သွားပါ’

မတတ်နိုင်ဘူး ကိုမိုးတိမ်တောင်ရေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ကြိတ်ပိုးတဲ့ လူပျိုတွေအထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း ပါတယ်ဗျာ။ ကိုမိုးတိမ်တောင်လို လူပျိုသိုးကြီးတွေကို ပန်းမဉ္ဇူရီလို နုနုထွတ်ထွတ် အပျိုစင်မလေးက သက်ခံမလား။ ငြင်းပယ်မှာပဲ။ အဲဒါကြောင့် စောစောကတည်းက ထိုမိုးတိမ်တောင် နာမည်မပျက်အောင်ပါ။ ရောင်စဉ် အတင်းအကြပ် သွားခိုင်းနေ၍ ကိုမိုးတိမ်တောင် မျက်နှာကြီးရှုံ့မဲ့နေသည်။

‘သွားစမ်းပါဗျာ၊ ကားယူသွား၊ တိတိကျကျ လုပ်ခဲ့ပါ၊ ထိုမိုးတိမ်တောင်ကို အားကိုးပါတယ်၊ ခင်ဗျားပဲ ဖြစ်မှာမို့ပါ’

အမ်ဒီ သက်တန်ရှောင်စဉ်က တိကျပြတ်သားပြီး အလုပ်တွေ ခဲ ခေါင်းထဲမှာထည့်ထားသူဖြစ်၍ တခြားကိစ္စအကြောင်းပြု၍ မရနိုင်ဘူး မိုးတိမ်တောင် သိထား၍ မလွဲသာမရှောင်သာ ပဲခူးကို သွားရတာမှန်ဖြစ်၏။ အပေါ်သို့ ခဏလေးပင်တက်ခွင့်မပေး။ ကားယူပြီး အခုချက်ချင်းပဲ သွားတော့တဲ့။ ရက်စက်တယ်။ အင်းလေ အမ်ဒီက



မိန်းကလေးတွေကို စိတ်မှမဝင်စားတာ။ ဘယ်ကိုယ်ချင်းစာတတ်မလဲ။
သေချင်တယ်။ ဒေါ်ခင်ညိုပြာကို ထပ်ပြီးလာဘဲထိုးရဦးမယ်။ အမ်ဒီဆို
တယ်ဗျာ။ ဒီကိစ္စက မနက်ဖြန်သွားလည်းရတာကို။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို
ရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားမယ့် အစီအစဉ်က ပျက်သွားရတော့သည်။

‘အခုပဲ သွားလိုက်ပါ။ ကိုမိုးတိမ်တောင်ရဲ့ ခံယူချက်က
အမြဲတမ်း ကုမ္ပဏီအကျိုးစီးပွားနဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာယှဉ်လာရင်
ကုမ္ပဏီအကျိုးစီးပွားပဲ ဦးစားပေးမယ်ဆို၊ မာမိကပြောတာပဲ’

ကိုမိုးတိမ်တောင် မျက်နှာကြီး ရှုံ့တွတွနှင့် ကားပေါ်တက်
ကာ မောင်းထွက်သွားသည်။ ကျေးဇူးပဲဗျာ။ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ခင်ဗျား
ပဲခူးမှာပဲနေတော့။ ပန်းမဉ္ဇူရီလို မဉ္ဇူသက္ကနတ်ပန်းလေးက သက်တန်
ရောင်စဉ်လို လူပျိုမျိုးနဲ့ပဲ တန်ပါတယ်ဗျာ။ နားလည်ပေးစမ်းပါ။
အချစ်ဆိုတာကို ရောင်စဉ် အခုမှ ခံစားမိလို့ပါ။ သူ ကုမ္ပဏီပေါ်တက်
ဖို့အတွက် ဓာတ်လှေခါးဝမှာ ရပ်ရင်း ပန်းမဉ္ဇူရီနှင့် ခဏတွေ့ခဲ့ရတာ
လေးကို အမှတ်ရသွားသည်။

‘ဟာ... ဦးလေးကြီးပဲ အင်တာဗျူးမှာ မဉ္ဇူရီပါလားဟင်
အောင်စာရင်းသွားကြည့်ရမှာ ရင်ထိတ်လို့ပါ’

ဦးလေးကြီးဟု ခေါ်လိုက်တာမို့ သူ့အမြင်ကတ်သွား၍ ကောင်
မလေးကို စကားပင် တုန်ပြန်မပြောခဲ့။ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း
လာလျှောက်ပြီး အမ်ဒီကို ငယ်ရွယ်တဲ့ သူ့ဆိုပြီး မလေးမစားလုပ်မှာ
အရိုအသေတန်မှာစိုးရိမ်၍ သူကလူကြီးဆန်ဆန် တည်တည်တင်းတင်း
နေထိုင်ပြစ်လိုက်သည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီရယ် မင်းလို ကောင်မလေးမျိုးကို ကိုးပွဲနှလုံးသား
ထဲအထိ စူးစူးနစ်နစ် တိုးဝင်ချစ်မိသွားမယ်လို့ မထင်မိခဲ့ဘူး။ ကိုယ်
အရမ်းချစ်တယ်။ အရာအားလုံးထက် တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်တယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတဲ့ မဉ္ဇူသက္ကနတ်ပန်းလေးကို ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့
ကြိုးစားနေကြတဲ့ လူတွေများလွန်းလို့ ဂုဏ်တန်တစ်ထောင် ငှားရမ်းပြီး
စောင့်ကြပ်ထားရမလို ဖြစ်နေပြီ။

အခုလောက်ဆိုရင်တော့ လူပျိုကြီး ကိုမိုးတိမ်တောင် ပဲခူးကို
သွားရင်း ပန်းမဉ္ဇူရီ နာမည်ကိုပဲ တတွတ်တွတ်ရွတ်နေမလားပဲ။
အမြဲတမ်း အပြုံးအရယ်ကင်းမဲ့သော သူ့နှုတ်ခမ်းတွေပေါ်မှာ အပြုံးတွေ
သိသိသာသာကြီး ထင်ဟပ်သွားလေသည်။



www.burmeseclassic.com

‘မင်းအစ်ကိုက အတင်းတောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရနီယံ အသိတစ်ယောက်ကိုမေးရင်း မင်းအစ်ကိုဆိုတာ သိလိုက်လို့ အကူအညီ ပေးတာပါ’

‘တော်ပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အစ်ဒီ နောက်ထပ်မကူညီဖို့ ပြောချင်ပါတယ်’

မဉ္ဇူရီရဲ့ မျက်နှာထားလေးက မာနတွေနှင့် ရိုးသားဖြူစင်မှု ရှိနေတာတော့ ရောင်စဉ် သိနေသည်။ ကိုမိုးတိမ်တောင်က ပန်းမဉ္ဇူရီနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှု လို့အပ်တယ်တဲ့။ ရောင်စဉ် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ကောင်မလေးက ခပ်တည်တည်ပဲ။ သူ့လိပ်စာကဒ်ကို ပြန်ပေးပြီး သူမဟာသူမ သပ်သပ်လေး ရပ်နေ၏။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အနားတိုးကပ်သွားပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ဆွဲပွေ့ထားချင်မိသည်။

‘ကြိုးစားရမယ်လေ အစ်ဒီ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီက လက်ခံမယ်ဆိုရင် ရော’

ပန်းမဉ္ဇူရီက လက်ခံမယ်ဆိုရင် သူ့ကိုယ်တိုင် လက်ခံမည်ဟု ပြောခဲ့၍ သူ့ကိုယ်တိုင် ပန်းမဉ္ဇူရီ လက်ခံလာအောင် ကြိုးစားချင်သည်။ မိန်းကလေးတွေနှင့် မပတ်သက်ခဲ့ဖူး၍ ဘယ်ကနေ စရမှန်းမသိ။ ညံ့တယ်။ မဉ္ဇူရီနှင့် နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဆုံနေရတဲ့ အချိန်လေးမှာ ရောင်စဉ် ကြိုးစားသင့်သည်ဟု ထင်နေ၏။ ဒါပေမဲ့ မစရဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီ အထင်သေးသွားမှာလည်း ကြောက်နေသည်။

တော်တော်မာနကြီးတဲ့ ကောင်မလေးပဲ၊ ကြည့်စမ်း။

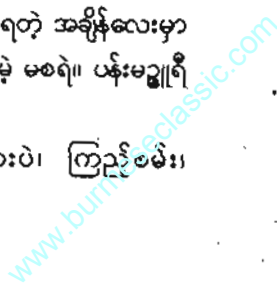
အခန်း (၉)

ရောင်စဉ် ဓာတ်လှေခါးဝင်လာတော့ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေ၍ ပန်းမဉ္ဇူရီကို သတိရပြီး သူမဝင်လာရင်ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိနေစဉ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် သန့်ရှင်းရေးပစ္စည်းတွေနှင့် ဝင်လာ၍ မသိမသာ ကြည့်လိုက်တော့ ပန်းမဉ္ဇူရီ ဖြစ်နေသည်။ ရောင်စဉ် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နွေးထွေးသွားပြီး ကောင်မလေးကို စကားပြောဖို့ နေနေသာသာ ရင်တွေတုန်ပြီး ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်ကဲ့သို့ ရပ်နေမိ၏။ အစ်ဒီ အခန်းကို သန့်ရှင်းရေးတာဝန်ကျလို့ ပန်းမဉ္ဇူရီ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

‘ဟာ... အစ်ဒီပါလား၊ အတော်ပဲ၊ ညက မဉ္ဇူရီရဲ့ အစ်ကိုကို ပေးထားတဲ့ အစ်ဒီလိပ်စာကဒ်ပါ၊ ပြန်ပေးမလို့’

‘ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ပေးတာလဲ မဉ္ဇူရီ၊ ကိုယ်တို့က မိတ်ဆွေတွေပါ’

‘နေပါစေ၊ ကိုကိုက အလုပ်လည်းမလုပ်ချင်ဘူး၊ အချောင်စိတ်ဓာတ်ရှိတာ၊ မဉ္ဇူရီ အမုန်းဆုံးပဲ၊ အားမပေးပါနဲ့ အစ်ဒီ’



မင်းသော်တာဆီက လိပ်စာကဒ်ကို ပြန်တောင်းလာတယ်။ ပြီးတော့လည်း ရပ်နေတာက သူနဲ့မဆိုင်သလိုလို့။

သူ့စိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ်နှင့် ပန်းမဥူရီအား ဘယ်လိုရှင်းနှိုးအောင် လုပ်ရမှန်းပင်မသိ။ ကိုမိုးတိမ်တောင်တော့ ပဲခူးခရီးနှင့်နေရင်း သူ့ကိုဒေါပွနေမလားပဲ။ ပန်းမဥူရီအား အမ်ဒီအခန်းမှာ သန့်ရှင်းရေးတာဝန်ချဖို့ သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အား လာဘ်ထိုးထားရပုံပင်။ သူ့ရော မဥူရီပါ စကားမပြောကြဘဲ နှစ်ယောက်သား မလှုပ်မယှက် ရပ်နေကြသည်။

‘ဟာ... ဒုက္ခပါပဲ’

‘ဟင်... ဒုက္ခပါပဲ’

နှစ်ယောက်သား စကားကို ပြိုင်တူရေရွတ်မိပြီး တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိသွားပြီး အရယ်တွေကို မထိန်းချုပ်ထားနိုင်တော့ဘဲ ရယ်ပြစ်မိသွားသည်။

‘ဓာတ်လှေခါးကြီးက ကျွန်မတို့ ဆင်းမယ် နံပါတ်ကို မနှိပ်မိလို့ အပေါ်ဆုံးကို တက်သွားပြီ။ အမ်ဒီ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ နောက်ကျသွားပြီ’

‘မတတ်နိုင်တော့ဘူးလဲ၊ နှစ်ယောက်လုံး မေ့သွားတယ်။ ဒီနေ့ ကိုယ့်အခန်းတာဝန်မဟုတ်လား မဥူရီ’

‘အင်း... ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟင်... အမ်ဒီက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကြိုတင်သိနေရတာလဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုမိုးတိမ်တောင်က ပြောသွားတာ၊ ဒေါ်ခင်ညိုပြာ ပြောတာတဲ့’

သူ့ကိုလည်း ပန်းမဥူရီက မယုံသင်္ကာဖြစ်မှာစိုး၍ ကပျာထယာ ပြန်ရှင်းပြရသည်။

‘မဖြစ်ဘူး၊ အမြန်ပြန်ဆင်းမှ နောက်ကျနေပြီဆိုကာမှ အမ်ဒီဆောင် ရုံးတက်လာပြီး ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်နော်’

ဒေါ်ခင်ညိုပြာက စောစောမသွားနဲ့ ကိုမိုးတိမ်တောင်ရောက်မှ သွားဆိုလို့ပါ။ ကိုမိုးတိမ်တောင်ကိုလည်း မတွေ့ဘူး။ မစောင့်နိုင်တော့ဘို့ တက်လာတာပါ။

‘အရေးတကြီး လုပ်စရာမလိုပါဘူး မဥူရီ၊ အစောကြီးရှိပဲ၊ ဆေးတယ်၊ ကိုယ်တို့တစ်ခုခုစားကြမလား’

‘ရှင်’

‘စားသောက်ခန်းဘက်ရောက်နေပြီ၊ ကိုယ်လည်း ဘာမှမစားရဆေးဘူးလေ’

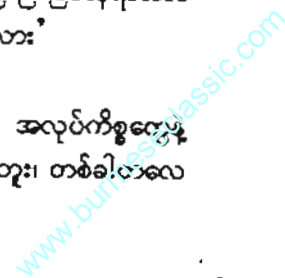
‘မဖြစ်နိုင်တာပဲ အမ်ဒီ၊ ကျွန်မမှာ အလုပ်တာဝန်ရှိပါတယ်၊ အမ်ဒီတစ်ယောက်တည်းပဲ စားပါ၊ ဒုက္ခပါပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ မဥူရီ’

‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာဖြစ်နေတာလဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာဖြစ်နေတာလဲ မဥူရီ၊ ဒီအတိုင်းလေးဖြစ်နေတာ မကောင်းဘူးလား’

‘ရှင်... အမ်ဒီ’

‘ဟို... ဟို... ကိုယ်လေ အမြဲတမ်း အလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့ နှစ်နားနေရပြီး စိတ်လွတ်လပ်ပေါ့ပါးမှုတွေ မရှိခဲ့ဘူး၊ တစ်ခါတလေ’



အလုပ်တာဝန်တွေကို မေ့ပြစ်ချင်တယ်။ မင်းနဲ့တွေ့ရတာ ကိုယ် စိတ်
တွေပျော်ရွှင်စေရသလိုပဲ ပန်းမဉ္ဇူရီ”

မျက်နှာထားတည်တည်ကြီးနှင့် လူတွေကို အဖက်မတန်သလို
လို ဆက်ဆံနေတတ်တဲ့ အမ်ဒီ သက်တန်ရှောင်စဉ်က တရင်းတနီး
လာပြောပြနေတော့လည်း ပန်းမဉ္ဇူရီ သနားသွားမိသလိုပင် အိပ်မက်
လေးကို သတိရမိသွား၍ အမ်ဒီကို မကြည့်ရဲအောင် မျက်နှာပူသွားရ
၏။ ပြီးတော့လည်း ဗေဒင်ဆရာရဲ့ မဟာဘုတ်အဟောက မဆီမဆိုင်
မဉ္ဇူရီ အသိထဲ ဝင်ရောက်လာသည်။

‘မင်းက ယောက်ျားရ ကံကောင်းလိမ့်မယ် ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ သူတွေ
နဲ့ လက်ထပ်ရမယ်။ အရမ်းကျော်စောသွားလိမ့်မယ်’

ထိုအတွေးဝင်လာတိုင်း မဉ္ဇူရီနှင့် မဟာဘုတ်တူတဲ့
သူငယ်ချင်း ငွေငွေ ယောက်ျားရကံဆိုးနေတာကို တွေးမိတော့လည်း
မဟာဘုတ်ကို ယုံကြည်ရခက်နေသည်။

‘အမ်ဒီ လုပ်ပါဦး၊ ကျွန်မ အလုပ်ဝင်ရတော့မယ်။ ခလုတ်
တွေ နှိပ်ပေးပါနော်’

ပန်းမဉ္ဇူရီက အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုနေတော့လည်း
ရှောင်စဉ် သူတို့ကုမ္ပဏီရှိတဲ့ ငါးထပ်ကို နှိပ်ပေးလိုက်ရသည်။

‘ကျေးဇူးပါပဲ အမ်ဒီရယ်။ မဉ္ဇူရီက ကုမ္ပဏီမှာ သူများ
အပြောအဆိုခံရမှာ ကြောက်တယ်။ ဒီကုမ္ပဏီကနေ မထွက်ချင်ပါဘူး’

‘မင်း သန့်ရှင်းရေးအလုပ်လုပ်နေတာ မင်းအမေ သိလား
မဉ္ဇူရီ’

‘ဟင့်အင်း... မေမေက ကျွန်ုပ်တို့တက်နေတယ်ပဲ ထင်တာ

မဉ္ဇူရီ ပညာရေးဒါနသင်တန်းမှာ တက်နေတယ်လို့ ပြောထားပါတယ်’
‘မင်းကို အကူအညီပေးချင်တယ် ပန်းမဉ္ဇူရီ’

‘နေပါစေ အမ်ဒီ၊ ဒီလောက်နဲ့ပဲ လုံလောက်ပါပြီ။ အမ်ဒီ
သေသောက်ခန်းသွားချင်သွားပါ။ ကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရဦးမှာမို့လို့
မပါ။ ခွင့်ပြုပါဦးနော်’

ဓာတ်လှေခါးထဲမှာ အမ်ဒီနှင့် နှစ်ယောက်တည်းနေရတာ
စိတ်ကျဉ်းကြပ်လွန်း၍ အပြင်ထွက်လိုက်မှပဲ အသက်ရှူရတာ ချောင်
သွားတော့သည်။

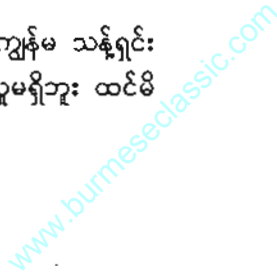
‘အင်း... အမ်ဒီလည်း လူကငယ်ငယ်နဲ့ မျက်နှာထားကြီး
တည်ထားရတာ မဉ္ဇူရီ သနားလိုက်တာ၊ သေသေချာချာစကားပြော
ပြောတော့လည်း စိတ်သဘောထား ကောင်းသားပဲ’

မဉ္ဇူရီ စိတ်ထဲကနေ ပြောမိနေပြီး အမ်ဒီ အခန်းအား သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်ရန် ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် လျှောက်လာရင်း အမ်ဒီအခန်းထဲ
ဝင်ထွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဝင်တိုက်မိသွားတော့သည်။

‘အမေ’
‘ဟာ’

ဆပ်ပြာရည်ဗူး ပွင့်ပြီး ထိုမိန်းကလေးခြေထောက်အား ပေကွဲ
မိသွားသည်။

‘ဟို... ဟို... တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်ဖို့ နောက်ကျသွားလို့ အမ်ဒီအခန်းထဲမှာ လူမရှိဘူး ထင်မိ
အလို့ပါ’



ဖြန်း

ဟင်

ဖြန်း

မဉ္ဇူရီက လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးတောင်းပန်နေပေမယ့် သူမ လက်ဝါးက ပန်းမဉ္ဇူရီ ပါးပေါ် ဘယ်ပြန်ညာပြန်ကျရောက်သွားသည် မထင်မှတ်မိ။ ကြောက်စရာမာထန်လွန်းတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် မဉ္ဇူရီ အား ဒေါသတကြီး ကြည့်သည်။

‘နင် တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ နင် ဘယ်လို မိန်းမမျိုးလဲ၊ ရှုပ်ပလာ ရှုပ်ပလာနဲ့၊ ဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဟင်၊ ဖိနပ်ကို ပြန်ဆေးပေးရမလား’

‘လျှာနဲ့ယက်ပေးစမ်း’

ရှင်

‘နင် တမင်လုပ်တာပဲ၊ အဆင့်မရှိလိုက်တာ၊ ငါ အရမ်း တတ်တယ်ဟဲ့ သိလား၊ ဒုက္ခပါပဲ၊ ဆပ်ပြာရည်တွေ ခွဲကျကျနဲ့ ငါ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သန့်စင်ခန်းအထိ သွားရမလဲ’

‘ကျွန်မ ဖိနပ်ကို စီးသွားပါ’

‘ဘာပြောတယ်၊ နင့်လို သန့်ရှင်းရေးမဖိနပ်ကို ငါက စီး မလား၊ ငါ ဘယ်သူလဲ သိလား’

မဉ္ဇူရီလည်း ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘဲ သေပြစ်ချင်သည်။ သူမ အမ်ဒီနှင့် တွေ့လာပြီး ရင်တွေ့ခုန်လွန်း

အရာရာ မေ့လျော့နေခဲ့၏။ သူမ ဘယ်သူလဲ။ မဉ္ဇူရီကို ဒေါသတကြီး ပါးရိုက်ပြစ်တာလည်း မမှားပါဘူး။ မဉ္ဇူရီကိုက ညံ့တာပါ။

‘ငါက အမ်ဒီရဲ့ အတွင်းရေးမှူး ခင်တွယ်တာပဲ’

‘ရှင်... အို... အမလေး တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ မဉ္ဇူရီ တမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ တာဝန်ချိန်နောက်ကျသွားလို့ပါ’

ပန်းမဉ္ဇူရီ ဖြစ်နေ၍လည်း ခင်တွယ်တာ ပိုပြီး အမြင်ကတ် ထတ်နှင့် ဒေါသတွေဖြစ်ကာ သတ်ပစ်ချင်သွားရသည်။ သန့်ရှင်းရေးမ အလုပ်ကို ဘာအကြံနဲ့လာလုပ်ရတာလဲ။ ရုပ်ရည်ဘမ်းပြပြီး ကုမ္ပဏီမှာ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းဖို့လားပဲ။ အခု ပန်းမဉ္ဇူရီက ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ခါးစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားလွန်းနေသည်။

‘မမလေးခင်တွယ်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဟယ်... ဘာတွေလဲ၊

ခန်းမဉ္ဇူရီ နင် လုပ်လိုက်တာလား’

‘ဒေါ်ခင်ညိုပြာ သန့်ရှင်းရေးတာဝန်ကို ဘယ်လိုချတာလဲ၊

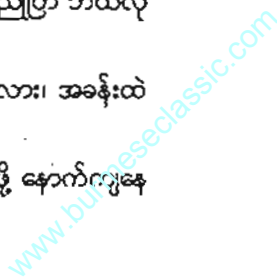
ရှုပ်ပလာကိုများ ဒီမှာလာချရလား’

ဒေါ်ခင်ညိုပြာလည်း ခက်သွားသည်။ အမ်ဒီလက်ထောက် ကိုမိုးတိမ်တောင်က ပန်းမဉ္ဇူရီကို အမ်ဒီအခန်းမှာ သန့်ရှင်းရေးတာဝန် ခန့်အပ်ထားတာပါ။ အရေးထဲ ကိုမိုးတိမ်တောင် ဘယ်ရောက်သွားလဲ။ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးမက အနကြီးကွင်းကျယ်။ ဒေါ်ခင်ညိုပြာ ဘယ်လို ခုတ်ရမှန်းမသိ။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ နင်တော်တော်အသုံးမကျတာပါလား၊ အခန်းထဲ

ထဲ လူရှိမရှိ စောင့်ကြည့်ရမယ်လေ’

‘ကျွန်မ မှားသွားပါတယ်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ နောက်ကျနေ



လို့ပါနော်၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မကို ထပ်ရိုက်ပါ၊ ကျေနပ်တဲ့ အထိ ရိုက်ပါ'

'ရိုက်မယ်၊ နင့်လိုကောင်မမျိုးကို အသေရိုက်ပစ်မယ်'

ပန်းမဇ္ဈရီနား တိုးကပ်သွားပြီး သူမလက်ကို မြှောက်လိုက်စဉ် နောက်မှတစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲထားလိုက်၍ ဒေါသတကြီး ပြန် ကြည့်မိလိုက်တော့ ဒါရိုက်တာ ကိုထင်လင်းတောက် ဖြစ်နေသည်။

'ဖယ်ပါ ဒါရိုက်တာ၊ ဒီဟာမ အရမ်းလူပါးဝတယ်၊ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး'

'သူ တောင်းပန်နေပြီပဲ ခင်တွယ်တာ၊ ဆပ်ပြာရည်လေး ဖိတ်စင်ကျတာပဲ၊ ငရဲမီးနဲ့ ပက်လိုက်တာမှ မဟုတ်တာ'

'ဒါရိုက်တာ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ သန့်ရှင်းရေးဆိုတာ အနိမ့်ကျဆုံး ဝန်ထမ်းပဲ၊ မလေးမစားနဲ့ ပေါ့ပျက်ပျက်လုပ်နေတာ ခင်တွယ်တာ လုံးဝခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး'

'ကိုယ် အမ်ဒီနဲ့တွေ့ပြီး ရှင်းပေးပါ့မယ်၊ ပန်းမဇ္ဈရီကိုလည်း မင်းကျေနပ်တဲ့အထိ တောင်းပန်ခိုင်းပေးမယ်၊ အခုတော့ မင်း သန့်စင် ခန်း သွားလိုက်ပါ၊ မင်းမှာ ဖိနပ်တွေ အဝတ်အစားတွေ အပိုရှိနေတာပဲ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်'

'နင် သိပ်လူပါးမဝနဲ့နော်၊ ရုပ်ကလေးသနားကမားနဲ့ သန့်ရှင်း ရေးဝန်ထမ်းဝင်လုပ်တာ နင်သဘောရိုးမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီကိစ္စ ငါ ဘယ် တော့မှ မကျေနပ်ဘူး၊ ဒေါ်ခင်ညိုပြာ ရှင် တာဝန်ယူပါ၊ ဘာမှလုပ် သက် မရှိသေးတဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းကို အမ်ဒီရုံးခန်း သန့်ရှင်းပေး တာဝန်ချရလား၊ အသုံးမကျလိုက်တာ ထို့'

အတွင်းရေးမှူးမ ခင်တွယ်တာ ထွက်သွားမှ ပန်းမဇ္ဈရီကို ဒေါ်ခင်ညိုပြာ ဆူရသည်။

'နင် တော်တော်အသုံးမကျတာပဲ ပန်းမဇ္ဈရီ၊ အလုပ်မှာ ဇိတ်မဝင်စားတာလား၊ ဘာလဲ အမ်ဒီက နင်တို့ကို ဆယ်တန်းဖြေ မယ် သန့်ရှင်းရေးသမားတွေကို အခွင့်အရေးပေးလို့ ပမာမခန့်လုပ် တာလား'

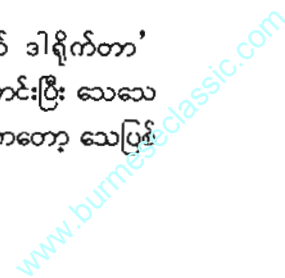
'ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ နောက်ကျ သွားလို့ပါ၊ ဟို... ကိုမိုးတိမ်တောင်ကို စောင့်ဆိုလို့ စောင့်နေရတာ ခါ'

'တော်ပါတော့ ဒေါ်ခင်ညိုပြာ၊ အရိုက်လည်း ခံရပြီးပြီ၊ အနိမ့်ဆုံးဝန်ထမ်းပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောဆိုဆက်ဆံတာ ယဉ်ကျေးသင့်ပါတယ်၊ အမ်ဒီကလည်း ကြိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

'ကျွန်မလည်း အလုပ်ကနေ ထွက်ရမလားတောင် မသိတော့ ပါဘူး ဒါရိုက်တာရယ်၊ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးမအကြောင်း သိတယ် မဟုတ်လား၊ မီးခဲပဲ'

'ခင်ဗျား သွားပါတော့ ဒီကိစ္စ ကျွန်တော် ဖြေရှင်းပေးမယ်၊ မင်း လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပါ ပန်းမဇ္ဈရီ၊ သိပ်လည်းကြောက် မနေပါနဲ့၊ ကိုယ် တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးပါ့မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဒါရိုက်တာ' ဒေါ်ခင်ညိုပြာက သူမအား ပြောဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး သေသေ နှုတ်ခွာစေစေပစ်လုပ်ဖို့ မှာသွားသည်။ ပန်းမဇ္ဈရီကတော့ သေပြန်



ချင်လောက်အောင် စိတ်ညစ်သွားရ၏။ ပြဿနာမဖြစ်ချင်ပါဘူးဆိုမှ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးမနဲ့မှ ပြဿနာလာတက်ရတယ်လို့ ဒါရိုက်တာ ကိုထင်လင်းတောက် ရောက်လာ၍ မဉ္ဇူရီ သက်သာရာရသွားတာပါ။

ဒီအဖြစ်အပျက်က အလွယ်တကူ ပြီးဆုံးသွားမည်ဟု မထင်မိပေ။ မဉ္ဇူရီ အသုံးမကျတာပါ။ သူမပညာနဲ့ လုပ်ကိုင်စားသောက်လို့ မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ဗေဒင်ဆရာအဟောက ဖြစ်နိုင်နေသည်။

‘ငါ စာမေးပွဲဖြေခါနီးတိုင်း ပြဿနာတက်ရတယ်၊ အခုလည်း ငါ့ပညာရေးအတွက် အထောက်အပံ့ပေးမယ့် ကုမ္ပဏီကနေ ငါ ထွက်ရတော့မယ် ထင်တယ်’

မေမေက ပန်းမဉ္ဇူရီကို ဘွဲ့တစ်ခုခု ရစေချင်တာ။ မဉ္ဇူရီကလည်း ညံ့ပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ မအောင်ခဲ့။ မေမေ့ကို တွေးပြီး ပန်းမဉ္ဇူရီ မျက်ရည်တွေ သူမပါးပြင်လေးပေါ် လိမ့်ဆင်းကျလာလေသည်။



အခန်း (၁၀)

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ’
‘ဟင်’

သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေရင်း သူမ မျက်ရည်တွေလိမ့်ဆင်းကျနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် မောကြည့်လိုက်တော့ အမ်ဒီဖြစ်နေသည်။

‘မင်း ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မင်းမျက်နှာပေါ်မှာ ဘာတွေလဲ’
ဖြူနုဝင်းအိနေတဲ့ သူမ ပါးပြင်လေးပေါ်မှာ ခင်တွယ်တာရဲ့ အော်ဝါးရာတွေ ထင်ကျန်ရစ်နေမယ်ဆိုတာ ပန်းမဉ္ဇူရီ သိနေသည်။ ဒါသတကြီး ရိုက်ပစ်တာဖြစ်၍ အလွန်အမင်းစပ်ဖျင်းနာကျင်သွားရ၏။ သူမမျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်သည်။

‘မင်း ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါ၊ မင်းပါးပြင်ပေါ်မှာ အော်ဝါးရာပဲ မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်က ပါးရိုက်တယ်ထင်အယ်၊ ဘယ်သူလဲ ပြောလေ’

‘ကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ချော်လဲသွားလို့ ဆောင့်မိတာနာသွားလို့ မျက်ရည်ကျမိတာပါ အမ်ဒီ၊ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါ’

www.burmeseclassic.com

“မဖြစ်နိုင်တာဘဲ၊ မင်း ဒဏ်ရာက လက်ဝါးငါးချောင်းရာ ထင်နေတယ်၊ ချော်လဲလို့ ဆောင်မိတဲ့ဒဏ်ရာ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဇ္ဈရီ၊ မင်းကို ရိုက်တဲ့သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ”

ရောင်စဉ် စိတ်တွေပူပြီး ပန်းမဇ္ဈရီရဲ့အနား တိုးကပ်သွားကာ ဒဏ်ရာကို ကြည့်သည်။

“ဖယ်ပါ အမ်ဒီ၊ ကျွန်မ အပြစ်ပါ၊ အမြဲတမ်း နမော်နဲ့ အပြစ်တွေ ကျူးလွန်မိနေတယ်၊ ကျွန်မကြောင့်ပါ”

“မင်း ဘာအပြစ်ကျူးလွန်မိလို့လဲ ပန်းမဇ္ဈရီ”

အခန်းထဲသို့ အတွင်းရေးမှူးမ ခင်တွယ်တာ ဝင်လာသည်။ အမ်ဒီနှင့်သူမ နီးနီးကပ်ကပ်ရှိနေတာ တွေ့လိုက်ရလို့ မျက်နှာထားကြီးက ကြောက်စရာကောင်းအောင် စူပုပ်မာထန်သွား၏။ ပြေးချင်စိတ်ပင် ပေါက်သွားရလေသည်။

“ဒီကောင်မလေးက ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ အမ်ဒီ၊ ဆပ်စလူးမထဲ အခန်းထဲဘယ်လိုဝင်လာလဲ မသိဘူး၊ တွယ်တာကို ဝင်တိုက်ပြီးတော့ ကိုယ်လုံး ဆပ်ပြာရည်တွေ ရွဲစိုပေးကျန်ကုန်တယ်လေ”

“သူ့ပါးကိုရိုက်တာ မင်းလား ခင်တွယ်တာ”

“ခဲပက်လို့လေ၊ အရမ်းရိုင်းစိုင်းလို့ ဒေါသတွေ ဘယ်လို ထိန်းမရတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ရိုက်ပစ်လိုက်တာ”

သူမက ရိုင်းလို့တဲ့ မဟုတ်တာတွေ။ ဒီလောက်ရိုခိုးမတတ် တောင်းပန်နေတာပဲ။ မထူးတော့ပါဘူး။ အမ်ဒီက သူ့အတွင်းရေးမှူးမ ခင်တွယ်တာစကားပဲ လက်ခံမှာပါ။ “သူမအပြစ်အဘွက် သူမ ဝန်ခံ သည်။ မခင်တွယ်တာအပေါ် ရိုင်းစိုင်းတဲ့အပြုအမူ မျိုး လုံးဝမလုပ် တောင်းပန်နေတာပဲ ရှိသည်။

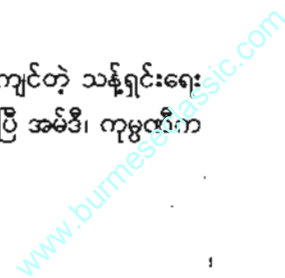
“ရှုပ်ပလာ ရှုပ်ပလာနဲ့ ဝင်လာတာ တွယ်တာတစ်ကိုယ်လုံး ကြမ်းတိုက်တဲ့ ဆပ်ပြာရည်တွေ ပေးကျကုန်တယ်၊ အသုံးမကျတဲ့ သန့်ရှင်းရေးမကြောင့် ဖြစ်ရတာ၊ တွယ်တာ အရမ်းရွံတာပဲ၊ အခု ရေချိုးဖြစ်တာတောင် စိတ်က မသန့်သေးဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မ အပြစ်ပါ အမ်ဒီ၊ ပေးချင်တဲ့အပြစ် ကို ပေးပါ၊ ကျွန်မ လက်ခံပါ့မယ်၊ ကျွန်မ မှားသွားပါတယ် မခင် တွယ်တာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်”

“နင် ငါ့နာမည်မခေါ်နဲ့၊ မတန်ဘူး၊ ထွက်သွား”

ပန်းမဇ္ဈရီကို ခင်တွယ်တာက အော်ဟစ်မောင်းထုတ်နေတာ ပါ။ ရောင်စဉ် မကြိုက်ပေမယ့် ဝင်ရောက်တားဆီးဖို့ မသင့်တော်ဘူး ဟုပဲ ရောင်စဉ် တွေးမိသည်။ သူက ကုမ္ပဏီရဲ့ အမြင့်ဆုံး အမ်ဒီ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးမလေးဘက်မှ ဝင်ပါမိလျှင် အတင်းပြောစရာ ဖြစ်သွားနိုင်၍ သူ့ရင်ထဲမှာ နာကျင်ရပေမယ့် ပန်းမဇ္ဈရီ ထွက်သွား တာကို မတားဆီးခဲ့။ သူ့ရှေ့ကနေ ပန်းမဇ္ဈရီ ထွက်သွားတာ ငေး ကြောင်ကြည့်ရင်း နောင်တရနေသည်။ သူ တားဆီးရမှာပါ။ ပန်းမဇ္ဈရီကို ခင်တွယ်တာ စရောက်ကတည်းက အမြင်ကတ်မှန်းတီး နေတာ ရောင်စဉ် သိနေသည်။ ပန်းမဇ္ဈရီ ရိုင်းစိုင်းတာတော့ မဖြစ် နိုင်။ သူက ပန်းမဇ္ဈရီနှင့်အတူတူ မတက်လိုက်။ တမင် စားသောက် ခန်းမှာ အချိန်ဖြုန်းနေမိသည်။

“ဒေါ်ခင်ညိုပြာကို နောက်ထပ် ကျွမ်းကျင်တဲ့ သန့်ရှင်းရေး ဘေးတစ်ယောက်ကို ထပ်လွှတ်ဖို့ ပြောလိုက်ပါပြီ အမ်ဒီ၊ ကုမ္ပဏီက



လူတွေကလည်း ပန်းမဥူရီဆိုတဲ့ သန့်ရှင်းမကိုပဲ အရေးတယူလုပ်နေကြတယ်။ အရမ်းယောင်တက်နေပြီ အမ်ဒီ၊ ပညာမတတ် ဘာမတတ်နဲ့ ညှဉ်ဖျင်းတယ်၊ ရိုင်းစိုင်းတယ်'

ခင်တွယ်တာ့ကို မင်း အခုငါ့ရှေ့ကနေ ထွက်သွားဟု ပြောချင်ပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဝေဖန်ပြောဆိုမှာ စိုး၍ ငြိမ်သက်နေရသည်။

'အမ်ဒီ'

'ဟင်'

'ပန်းမဥူရီကို အမ်ဒီ အလုပ်ခန့်တာလား'

'ဟုတ်တယ် ခင်တွယ်တာ၊ သူက ဆယ်တန်းအောင်အောင် ဝင်ဖြေချင်တယ်ဆိုလို့ ကိုယ် ခန့်လိုက်တာပါ'

'ထုတ်ပြစ်လိုက်ပါ'

'ဘာပြောလို့လဲ'

'ဒီဟာမမှာ အကြံအစည်တစ်ခုခုကို ရှိရမယ်၊ သဘောရှိနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်၊ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်နဲ့ သူ့ရပ်ရည်က တခြားစီပဲ'

'ကိုယ်တို့ ကုမ္ပဏီက ပညာရေးအထောက်အပံ့ပြုတယ်လေ၊ သူများအကြောင်း ဘာမှသေသေချာချာမသိဘဲ မပြောစေချင်ဘူး'

'အမ်ဒီကလည်း ဒီကောင်မဘက်ကပဲလားဟင်၊ ဟိုဒါရိုက်တာကလည်း ဝင်ပါတယ်၊ ဒီကောင်မကို အကာအကွယ်လာပေးတယ်လေ၊ တွယ်တာ ထပ်ရိုက်မလို့ဟာ ဒါရိုက်တာထင်လင်းကြောင့်'

ပန်းမဥူရီ သူ့ကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်နေရတာ အန္တရာယ်များ

လွန်းနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရောင်စဉ် တွေးမိသွားသည်။ ခင်တွယ်တာ များလို ဝန်တိုးဖြစ်ပြီး ဒေါသတကြီး သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် ရောင်စဉ် ပန်းမဥူရီအား အလုပ်ထုတ်ပစ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ပန်းမဥူရီကို အလုပ်ထုတ်ဖို့ ကိုယ် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့နဲ့ ဆွေးနွေးပြီး ဆုံးဖြတ်မယ်၊ ခင်တွယ်တာ မင်းကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောဆို ဆက်ဆံတာ သက်သေအထောက်အထား ရှိလား'

'မရှိဘူး အမ်ဒီ၊ နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတာပါ၊ ခင်တွယ်တာ တစ်ကိုယ်လုံးပေးနေတာတော့ ဒါရိုက်တာရော၊ ဒေါ်ခင်ညိုပြာရော မြင်တယ်၊ ကုမ္ပဏီမှာ ပန်းမဥူရီရှိနေတာ အန္တရာယ်များပါတယ်၊ ခင်တွယ်တာတော့ ရိုးရိုးသားသား အလုပ်ဝင်တာလို့ မထင်ဘူး၊ အကြံအပန်ကြီး'

'ခင်တွယ်တာ စကားကို အဲဒီလိုလက်လွှတ်စပယ်မပြောပါနဲ့၊ မိန်းကလေးချင်းပဲ၊ ထားလိုက်တော့၊ ဒီကိစ္စကို အဖွဲ့နဲ့ ဆုံးဖြတ်မယ်'

'ပန်းမဥူရီဘာကီကနေလိုက်တဲ့သူက မရိုးသားတာပဲ အမ်ဒီ၊ သူ့အလုပ်ကနေ မထုတ်ရင် ခင်တွယ်တာ ထွက်မယ်'

ခင်တွယ်တာ အလုပ်ကနေ ထွက်တာလည်း ကောင်းသားပဲ ဟု ရောင်စဉ် တွေးမိနေပေမယ့် ပန်းမဥူရီဘက်လည်း မလိုက်ရ။ မင်းကို သန့်ရှင်းရေးအလုပ်မှာ မထားဘဲ သီးသန့် ကိုယ်ထောက်ပံ့မှုတွေပေးချင်ပါတယ် ပန်းမဥူရီ။

'အောက်တန်းစားကောင်မ၊ သန့်ရှင်းရေးမက လူပါးဝလွန်းသယ်'



ခင်တွယ်တာရဲ့ တောင်းဆိုမှုနှင့် သူတို့ကုမ္ပဏီလူကြီးအဖွဲ့ ပန်းမဉ္စူရီကို အရေးယူရန် အစည်းအဝေးထိုင်ကြသည်။

ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းရဲ့ စော်ကားမှုကို ကျွန်မ လုံးဝ သည်းမခံနိုင်ပါဘူး၊ အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်ဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်၊ ပြီးတော့လည်း ဒီမိန်းမရောက်လာတာ မရိုးသားဘူးလို့ ထင်ပါတယ်'

'ခင်တွယ်တာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို မစော်ကားသင့်ဘူး၊ မင်း ရိုက်နှက်ပြီးပြီပဲ၊ ပန်းမဉ္စူရီကလည်း တောင်းပန်နေပါတယ်'

ခင်တွယ်တာက အမ်ဒီရဲ့ အတွင်းရေးမှူးဆိုပြီး မောက်မာထောင်လွှားလွန်းနေသည်။ ထင်လင်း အမြင်အကတ်ဆုံးပင်။ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးဖြစ်၍ အပြစ်မတင်ချင်။ ပန်းမဉ္စူရီကို ချိုးချိုးနှိမ်နှိမ် ပြောနေခြင်းအတွက် ထင်လင်း သဘောမကျ၍ တားဆီးပစ်မိသည်။

'ဒါရိုက်တာက ဒီကောင်မဘက်က အရမ်းအကာအကွယ်ပေးလွန်းတယ် ထင်တယ်'

'တော်ပါတော့ ခင်တွယ်တာ၊ မင်း အရမ်းလွန်နေပြီ၊ မိန်းကလေးချင်း ကိုယ်ချင်းစာမှပေါ့'

'သူက ခင်တွယ်တာကို စော်ကားတာကျတော့ရော'

'မတော်တဆ ဖြစ်တာပဲ ခင်တွယ်တာ၊ ပန်းမဉ္စူရီက တောင်းပန်နေတာပဲ၊ မင်းကိုယ်ထိလက်ရောက်စော်ကားတယ်'

ရောင်စဉ် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမလဲ။ ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းက ပန်းမဉ္စူရီကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တော့မလို့နှင့် အပိုင်သိမ်းသွင်း

တော့မယ်ဆိုတာ သူသိနေသည်။ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာလည်း မင်းကို အလုပ်မလုပ်စေချင်တော့ပါဘူး၊ ပန်းမဉ္စူရီရယ်။ ရောင်စဉ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ပန်းမဉ္စူရီကို အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ၊ သုံးလခကြိုထုတ်ပေးလိုက်ပါ'

'အမ်ဒီ'

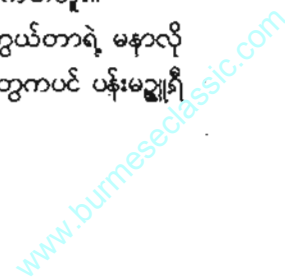
'ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ အတည်ပြုပေးပါ၊ ကိုယ် စည်းကမ်းချက်ထုတ်ထားတယ်လေ၊ ပန်းမဉ္စူရီကိုပဲ အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ'

'ကြီးမားတဲ့ ပြစ်မှုမကျူးလွန်ပါဘဲနဲ့ အနိမ့်ဆုံး ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်အပေါ်မှာ မတရားမလုပ်သင့်ဘူး ရောင်စဉ်၊ စဉ်းစားပါဦး၊ တော်တဆဖြစ်သွားတာပါ၊ ခင်တွယ်တာ ကျေနပ်တဲ့အထိ တောင်းပန်နိုင်မယ်'

'အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ၊ နစ်နာကြေးပေးလိုက်ပြီးပြီ၊ ဒီကိစ္စသပ်မဆွေးနဲ့တော့'

ရောင်စဉ် ဆက်ပြီးမဆွေးနွေးလိုတော့သဖြင့် အစည်းအဝေးကို သိမ်းပြီး ထထွက်လာခဲ့မိသည်။ မင်းအတွက်ပါ မဉ္စူရီ။ မင်းရှင်ရည်နဲ့ မင်းနာမည်နဲ့ မင်းအလုပ်က မလိုက်ဖက်ပါဘူး။

အလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်ပါတော့။ ခင်တွယ်တာရဲ့ မနာလိုအံ့တို့မှုတွေနှင့် ဒါရိုက်တာထင်လင်းရဲ့ ဖေးမနေမှုတွေကပင် ပန်းမဉ္စူရီအတွက် အန္တရာယ်တွေ ဖြစ်နိုင်သည်။



‘အမ်ဒီ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်တယ်။ ခင်တွယ်တာကို သူက အရင်စောင့်ကားတာပါ။ ဒီတာမရှိနေရင် ကုမ္ပဏီမှာ ဇာတ်ရုပ်တွေပဲ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိပါတယ်’

‘တော်ပါတော့ ခင်တွယ်တာ၊ ဒီကိစ္စ ထပ်မပြောပါနဲ့တော့။ မင်းလုပ်စရာရှိတဲ့ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်ပါ။ ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးဆိုပြီး မင်းရဲ့မာန်မာနတွေကိုလည်း ထိန်းသိမ်းသင့်တယ်’

ရောင်စဉ် ကုမ္ပဏီမှာ မနေချင်တော့သဖြင့် ပြန်ဖို့ပြင်သည်။

‘အမ်ဒီ အစောကြီးပဲ ရှိပါတယ်။ ခင်တွယ်တာကြောင့် စိတ် ဒုက္ခရောက်ရမယ်ဆိုရင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်’

‘ကိုယ် ရုံးဆင်းပြီ။ နောက်ထပ်ပြဿနာဖြစ်တာမျိုး ကိုယ် မမြင်ချင်ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အမ်ဒီ’

ရောင်စဉ် ရင်တွေနာကျင်နေသည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အကာ အကွယ်ပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေသည်။ မင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပေး ရမလဲ ပန်းမဉ္ဇူရီ။ အရမ်းနိမ့်ကျတဲ့ဘဝမှာ မနေစမ်းပါနဲ့။ ရောင်စဉ် ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်လာပြီး အိမ်ပြန်လာတော့ မေမေက သားဘာဖြစ် လို့လဲ နေမကောင်းဘူးလားဟု တယုတယ မေးနေပေမယ့် အလုပ်မ လို့ မာမိ။ နည်းနည်းလေး ဖျားချင်နေတယ်ပြောပြီး အပေါ်ထပ်တယ် လာခဲ့သည်။

‘မဉ္ဇူရီရယ်... ကိုယ် မင်းအတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ မင်း အရင်အရှက်ရမယ်ဆိုတာ ကိုယ် သိပါတယ်။ မင်း ကိုယ့်ကို

ပိတ်နာသွားမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မင်းဆက်ပြီး အနှိမ်ခံ၊ အပြောအဆိုခံရမယ့် ဘဝမှာ ကိုယ်ဆက်ပြီး မထားနိုင်တော့လို့ပါ’

ရောင်စဉ် စားပွဲမှာ ထိုင်ပြီး အသိတွေကင်းမဲ့နေသလို ငြိမ် သက်နေသည်။ မာမိကို သားအနားယူချင်တယ် ပြောထား၍ အခန်းထဲ ဝင်မလာတော့။ ညနေစောင်းတဲ့အထိ စားပွဲမှာပဲ ထိုင်နေမိပြီး အခု လောက်ဆိုလျှင် ပန်းမဉ္ဇူရီ အလုပ်မှထွက်ရန် အကြောင်းကြားပြီး လောက်ပြီ။ ရောင်စဉ် နာကျင်စွာ တွေးမိနေသည်။

‘မင်းကို အရမ်းချစ်မိနေတယ် ပန်းမဉ္ဇူရီ။ ကိုယ့်ရဲ့အနိမ့်ကျ ဆုံး ဝန်ထမ်းအဖြစ် မဆက်ဆံနိုင်လို့ပါ။ မင်းအတွက် အကူအညီ အထောက်အပံ့တွေ ပေးချင်တယ်။ စောင့်ရှောက်ထားချင်ပါတယ်’

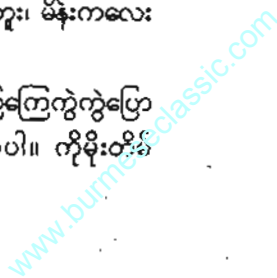
သူ အစားအသောက်တွေ စားဖို့ပင် သတိမရတော့ဘဲ ထိုင် နေမိပြီး ညနေစောင်းတော့မှ ကိုမိုးတိမ်တောင်ရောက်လာသည်။

‘အမ်ဒီ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဗျာ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အလုပ် ထဲနေ ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆို’

‘ဟုတ်တယ်လေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီက အလုပ်လုပ်တာ မသေသပ် ဘူး။ စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး ထင်တယ်။ အမှားအယွင်းတွေများတယ်’

‘ကျွန်တော့်ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ အမ်ဒီ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အမ်ဒီ အခန်းသန့်ရှင်းရေးမချရင် ဒီပြဿနာဖြစ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မိန်းကလေး ချင်းဆိုတော့ မနာလိုဝန်တိုမှု ရှိမှာပါ အမ်ဒီ’

ကိုမိုးတိမ်တောင် နောင်တရသံကြီးနှင့် ကြေကြေကွဲကွဲပြော နေသည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီ ပြဿနာဖြစ်ရတာ သူတရားခံပါ။ ကိုမိုးတိမ်



တောင်သာ ရှိနေရင် ပန်းမဉ္ဇူရီ အကာအကွယ်ရမှာပဲ။ သူက လုံးဝ အကာအကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့။ ကိုမိုးတိမ်တောင်ကို ပဲခူးကို အတင်းလွှတ် ခဲ့တာ သူပဲ။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်... မင်းလေးကို အရမ်းသနားတယ်ဗျာ၊ အစ်ကိုကြီးကြောင့်ပါ။ မင်း ပညာဆက်သင်ဖို့အတွက် အစ်ကိုကြီး ကူညီမယ်၊ အမ်ဒီ ပန်းမဉ္ဇူရီ လိပ်စာသိချင်ပါတယ်၊ သူ့ကိုယ်ရေး ရာဇဝင်ဖိုင်တွေရှိတယ် မဟုတ်လား’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီကို မေ့မစ်လိုက်ပါတော့၊ ပတ်သက်ဆက်ဆံတာ တွေ မလုပ်စေချင်ဘူး၊ ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းကလည်း အကွက်ချောင်း နေတာပါ၊ ပြဿနာ ရှိနိုင်တယ်’

ကိုမိုးတိမ်တောင်ကို ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ရောင်စဉ် ပြောပစ်လိုက် သည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီ... ပန်းမဉ္ဇူရီနဲ့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ။ သူ့မျက်နှာ ထား တင်းသွား၍ ကိုမိုးတိမ်တောင် ဆက်မပြောတော့ဘဲ ပြန်သွား သည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီကို ကိုယ်တစ်ယောက်ပဲ ပိုင်ဆိုင်ထားသင့်တယ် ကွာ၊ ကိုယ်ကြီးစားမယ်၊ ကိုယ့်ရင်ခွင်ကပဲ မင်းဘဝအတွက် အနွေး ထွေးဆုံး အလုံခြုံဆုံးဖြစ်မှာပါ’

အခုလောက်ဆို ပန်းမဉ္ဇူရီ ပြန်သွားလောက်ပြီ။ မင်းရင်ထဲမှာ နာကျည်းမှုတွေ အရှက်တရားတွေ ကြီးမားစွာ ထိုးနှက်နေမှာပါ။ ကိုယ်တမင်ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ။ ညကျရင် ပန်းမဉ္ဇူရီတို့ ရပ်ကွက်ထဲ သွားဖို့ ရောင်စဉ် စဉ်းစားနေလေသည်။



အခန်း (၁၁)

ပန်းမဉ္ဇူရီအား ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်မှာ ရပ်စေကာတောင်စွဲ နေ၍ ရောင်စဉ် ပျော်သွားသည်။ သနားစရာကောင်းလွန်းတဲ့ ကောင် လေးဟု ရောင်စဉ်တွေးပြီး နာကျင်ရ၏။ ပဲခူးတစ်လုံးက ပန်းမဉ္ဇူရီ အနား ထိုးရပ်သွားသည်။



‘ပန်းမဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်’

‘ကားပေါ်တက်ပါ၊ ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်’

‘အမ်ဒီနဲ့ တွေ့ရတာ အတော်ပါပဲ၊ ကျွန်မလည်း အမ်ဒီကို ပြောစရာစကားတွေ ရှိနေပါတယ်’

အမ်ဒီကို တွေ့လိုက်တော့ ပန်းမဉ္ဇူရီလည်း ကျေနပ်စွာ သူ ကားပေါ်တက်လိုက်လာခဲ့သည်။ အမ်ဒီနဲ့ တွေ့ရမယ်။ သူ့ရင်ထဲမှာ

ပြောစရာစကားတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေ၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုတာ ဘယ်လို ကလေးလဲဆိုတာ ပန်းမဉ္ဇူရီ ပြောချင်သည်။

‘မင်း ဘယ်ကိုသွားချင်လဲ မဉ္ဇူရီ’

‘အမ်ဒီကို စကားပြောလိုရမယ့် တစ်နေရာရာပေါ့’

ပန်းမဉ္ဇူရီကို ရောင်စဉ် ကြည့်လိုက်တော့ တင်းမာခက်ထန်နေတဲ့ မျက်ဝန်းစိမ်းစိမ်းတွေနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။ မင်း ကိုယ့်ကို မုန်းတီးနာကျည်းနေတာလား ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်။ သူ့ကားလေးက အေးချမ်းတဲ့နေရာလေးမှာ ထိုးရပ်သွား၏။ ကန်တော်ကြီးရဲ့ ကမ်းစပ်တစ်နေရာဖြစ်သည်။ ချစ်သူစုံတွဲတွေ ဆုံတွေ့တဲ့နေရာလေးဖြစ်၍ ရောင်စဉ်ရင် နည်းနည်းလေးခုန်သွားပေမယ့် ပန်းမဉ္ဇူရီကတော့ အေးစက်စက်တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ ရပ်နေ၏။ ရောင်စဉ်အား အပြတ်ချဲ့တော့မည့် အမူအယာတွေဖြစ်နေသည်။

ပန်းမဉ္ဇူရီကို အလုပ်ထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ အမ်ဒီရဲ့ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်လို့ သိရပါတယ်။ ကျွန်မကို အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်လိုက်လို့ နှစ်နာကြေထုံးလစာပေးပါတယ်။



ဒီလိုရှိပါတယ် မဉ္ဇူရီရယ်။
ကျွန်မ လက်မခံပါဘူး၊ တကယ်တော့ အမ်ဒီကြောင့်ပဲ ကျွန်မ အမှားအယွင်းတွေ လုပ်မိရတာပါ။

ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ် မင်းကို ဘာမှမလုပ်ဘူးထင်တယ်။

အမ်ဒီနဲ့ ကျွန်မ ဓာတ်လှေခါးထဲမှာ နှစ်ယောက်တည်းနေတာရယ်၊ အပေါ်ဆုံးအထိပါသွားတာရယ်၊ အမ်ဒီက ကျွန်မကို တစ်ခုခု စားသောက်ဖို့ခေါ်တော့ ကျွန်မ ထူပူပြီး အမ်ဒီရုံးခန်းထဲ ပျာယာခတ်ဝင်သွားမိရာကနေ မခင်တွယ်တာကို ဝင်တိုက်မိသွားတာပါ။

အမ်ဒီ သက်တန်းရောင်စဉ်က သူ့အတွင်းရေးမှူးမခင်တွယ်ဘာကြောင့် သူမအား အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်တာကို နာကျည်းလို့မဆုံးမအောင် ခံစားသွားရသည်။ သူမ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့စွာ ပြဿနာနှင့် အလုပ်ကနေ အထုတ်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

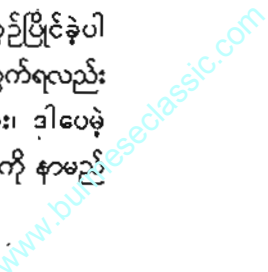
ခွင့်မတွေနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ သူမ ပါးကို မခင်တွယ်တာက ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရိုက်ပစ်ခဲ့၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ကုမ္ပဏီမှာ သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့ဝင် ဝင်လုပ်တာ မရိုးသားမှုပဲဟုပြောခဲ့တဲ့ မိန်းမကိုလည်း နာကျည်းပစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်မဘက်က နမောနမဲ့လုပ်မိလို့ အမှားဆိုတာတော့ ဝန်ခံအားပေး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရိုက်ပြီး အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်လောက်တဲ့အထိ မပြင်းထန်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။

ရှင်ကြီး တော်တော်လေးရက်စက်တာပဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို နှိပ်တာက တားနေတဲ့ကြားကတောင် အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပါတဲ့။ ရင်တွေ မွန်းကြပ်နာကျင်နေရသည်။

နင်က ငါနဲ့များယှဉ်ပြိုင်ချင်သေးလား ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ နင်နာမည်က ဘာသုံးစားလို့ရမှာလဲ၊ ပညာမတတ် ဘာမတတ်နဲ့ သန့်ရှင်းရေးအဖွဲ့များ။

ကျွန်မ ဘယ်တုန်းကမှ မခင်တွယ်တာကို မယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အခုဖြစ်ရတာလည်း မတော်တာပေါ့၊ ကျွန်မ အလုပ်ထွက်ရလည်း နေပြီပါဘူး၊ လစာလည်း သုံးလစာပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အသေးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာမနာ အပြစ်မရှိတဲ့ ကျွန်မကို နာမည်



ပျက်နဲ့ ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်ရအောင်လုပ်တာတော့ ရှင် တုန့်ပြန်ပေးဆင်ရလိမ့်မယ်'

အမ်ဒီကိုရောင်စဉ်ကိုရော သူ့အတွင်းရေးမှူးမခင်တွယ်တာကိုပါ ပန်းမဉ္ဇူရီကြောင့် နာကျင်ကြေကွဲခြင်းတွေ တမြေမြေခံစားစေမယ်။

'ကျွန်မ တကယ်ပဲ ရိုးရိုးသားသား အလုပ်လာလျှောက်တာပါ အမ်ဒီ၊ ပညာရေးအတွက် အထောက်အပံ့ပေးတယ် သတင်းကြားထားလို့ပါ။ ကျွန်မ ပညာအရည်အချင်းနဲ့ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်လုပ်လျှောက်တာ ဘာမရိုးသားတာ ရှိနေလို့လဲဟင်'

'မဉ္ဇူရီ... မှန်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း အန္တရာယ်တောထဲကနေ မင်းကို ဆွဲထုတ်ပစ်လိုက်တာပါ။

'ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့လား အမ်ဒီ'

ပန်းမဉ္ဇူရီ ကျေနပ်စေရန် ဘယ်လိုရှင်းပြတောင်းပန်ရမှန်းတောင်စဉ်မသိတော့။ ကုမ္ပဏီမှာ လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် အရေမှာတော့ အဆိပ်မရှိတဲ့ ရေမြေတစ်ကောင်ပါ ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်။ ကိုအလုပ်ထုတ်ခဲ့တာ မင်းကို အန္တရာယ်ပြုကြမယ့် သူတွေလက်ထဲက ကယ်ထုတ်ခဲ့တာပါ။

'ပန်းမဉ္ဇူရီ'

'ပြောပါ အမ်ဒီ'

'မင်းကို ကိုယ် ကူညီထောက်ပံ့ချင်တယ်၊ သဘောရိုးနဲ့ မင်း ပညာရေးအတွက်လေ၊ မင်း တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်၊ ပြောမိတဲ့ ကိုယ် ဘယ်လိုကူညီရမလဲ'

ပန်းမဉ္ဇူရီ ဘဝကိုက ပညာရေးကံမကောင်းတာပါ။ ရိုးသားတဲ့ အလုပ်ဝင်လျှောက်ပြီး စားမေးပွဲဆက်ဖြေဖို့ ကြိုးစားတော့လည်း အနောင်အယုက် အခက်အခဲတွေက များလွန်းနေသည်။ သူ့မ အရှက်ကြီးရှက်ခဲ့ရ၏။ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးမခင်တွယ်တာရဲ့ အကြံပက်စက်စွာ ထိုးနှက်လိုက်တာ ဘယ်လိုမှ ဖြေလို့မရနိုင်အောင် ခံစားသွားရ၏။ နေမကောင်းတဲ့မေမေမျှော်လင့်ချက်တွေကို ရိုက်ချိုးခံလိုက်ရသည်။

'ပန်းမဉ္ဇူရီ... ပြောပါကွာ၊ မင်းကို ကိုယ် စောင့်ရှောက်နိုင်ပါတယ်၊ မင်း ပညာရေးအတွက် ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်လဲ'

'ကျွန်မကို အမ်ဒီက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ထောက်ပံ့ပေးချင်တာလဲ'

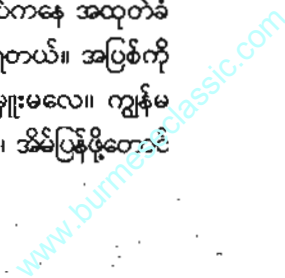
'မင်းတောင်းဆိုနိုင်တယ်၊ မင်းအတွက် ကိုယ် အရာအားလုံးတို့ ပြည့်စွမ်းပေးနိုင်တယ်'

'အဟင်း... ဟင်း... ဟား... ဟား... ဟား... ဟင်း... ဟင်း...'

'မဉ္ဇူရီ'

'ဦးသက်တန်ရောင်စဉ်က ဘာသဘောနဲ့ ကျွန်မကို အလုပ်ကနေ အထုတ်ပစ်ပြီး ဒီလောက်အထိ သဘောကောင်းပြနေတာလဲ'

ရှင်ကြီးကြောင့် မဉ္ဇူရီ အပြစ်မရှိဘဲ အလုပ်ကနေ အထုတ်ခံနိုင်ရတာလေ။ ရှင်ဆုံးဖြတ်ချက်တဲ့။ အရမ်းရယ်ရတယ်။ အပြစ်ကို မကြီးချဲ့ပြီး အကောက်ကြံတာက ရှင်အတွင်းရေးမှူးမလေ။ ကျွန်မ နိုင်ထံမှာ မုန်းတီးနာကျည်းမှုတွေ ပြည့်နှက်နေတယ်။ အိမ်ပြန်ဖို့တောင်



ကျွန်မ ခက်ခဲနေပြီ။ မေမေကို အရမ်းသနားလို့ပါ။ သူမ ငိုပြစ်ချင်သည်။

‘ကျွန်မ အနာဂတ်တွေကို အမ်ဒီနဲ့ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူး မခင်တွယ်တာတို့ ပူးပေါင်းကြံစည်ပြီး ဖျက်စီးပြစ်လိုက်တာပဲ ဒါရိုက်တာ ကိုထင်လင်းကတော့ ကျွန်မကို စောင့်ရှောက်ပေးပါရအောင်တဲ့’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ လောကကြီးမှာ လူတွေကို အရမ်းမယုံနဲ့နော် ဒါရိုက်တာ ထင်လင်းအကြောင်း မင်း ဘယ်လောက်သိလို့လဲ’

‘လောကကြီးထဲမှာ အမ်ဒီပဲ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းပြီး စည်းကမ်းရှိရှိ နေထိုင်တတ်တာလား’

‘ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် မဉ္ဇူရီ၊ မင်းကို အန္တရာယ်တော့ ထဲမှာ မထားချင်လို့ အလုပ်ကနေ ထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ’

‘ကျွန်မရဲ့ အရှက်သိက္ခာတွေနဲ့ အလဲအထပ်လုပ်ပြီးတော့လား နာမည်ပျက်ရတဲ့ ကျွန်မအတွက် သုံးလစာနစ်နာကြေးနဲ့ ပြီးဆုံးသွားတာမျိုးလား’

‘မဉ္ဇူရီရယ်’

‘ကျွန်မ တစ်ခုပဲပြောချင်ပါတယ် အမ်ဒီ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီ မတရားလုပ်ခံရတာပါ။ ကျွန်မ အမ်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီကို အလုပ်လျှောက်တာ ရိုးသားစွာနဲ့ ကျွန်မပညာအရည်အချင်းအရ ဝင်လျှောက်တာပဲ။ အင်္ဂလိပ်လည်း ကျွန်မကို အထင်သေးနေမယ်ဆိုရင်တော့ အရမ်းမှားနေပြီ ပြောချင်ပါတယ်’

‘မင်း အလုပ်ပြန်ဝင်မလား ပန်းမဉ္ဇူရီ’

‘ဆောရီးပဲ။ အမ်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီက ဟန်ပဲကောင်းတာပါ။ ဘာအထင်ကြီးစရာမှ မရှိဘူး။ ခွင့်ပြုပါဦး’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ ကိုယ် လိုက်ဖို့ပေးမယ်။ မင်းတို့အိမ်ကို ကိုယ် သိနေတာပဲ’

‘မပို့ပါနဲ့။ ကျွန်မ အစ်ကိုက လူဆိုးနော်၊ လောင်းကစားသမား၊ ကြိုသတိပေးထားမယ်။ မပေါင်းပါနဲ့။ ငွေတွေလည်းမပေးပါနဲ့။ ထပ်ပြီးလည်း လာမပတ်သက်ပါနဲ့။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အချောင်ရဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော်’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ’

ရောင်စဉ်ကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ပန်းမဉ္ဇူရီ ထွက်သွားသည်။ သူ ကားပေါ်အပြေးတက်ပြီး မဉ္ဇူရီ နောက်သို့ လိုက်ခဲ့၏။ သူမ အငှားကားပေါ်တက်သွားလေသည်။

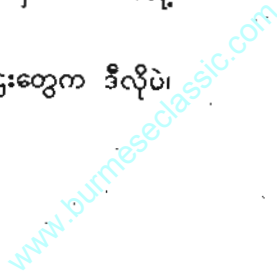
‘ပန်းမဉ္ဇူရီ ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ မင်းထင်ထားသလို ဟေ့တ်ပါဘူးကွာ၊ ပြန်ဆင်းခဲ့ပါ’

‘မောင်းပါ’

မဉ္ဇူရီ ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ တွေ့တဲ့အငှားကားပေါ်သို့ တက်ပြီး အတင်းမောင်းခိုင်းမိနေသည်။

‘ဘာဖြစ်လာတာလဲ မိန်းကလေး၊ သူ့ဌေးတွေက ဒီလိုပဲ။ မိန်းကလေးတွေကို အပျော်ပဲကြံစည်ကြမှာ’

‘ရှင်’



ပန်းမဉ္ဇူရီ မဆင်မခြင်း ကားနောက်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်မိတာ နောက်ခန်းမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရှိနေတာ မတွေ့။ သူမအနားမှာ အသံကပ်ပေါ်လာမှ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။

‘မကြောက်ပါနဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ အခက်အခဲတွေကို ကူညီမှာပါ၊ ပြောလေ ဟိုကားပေါ်က လူနဲ့ ငွေကြေးအပေးအယူ မတည့်ဘူးလား’

‘ဘာပြောတယ်ရှင်’

‘မင်းပုံစံက ခပ်နွမ်းနွမ်းပဲ၊ ကိုယ်တို့က အထာသိပါတယ်၊ မင်းလိုမိန်းကလေးမျိုးက သူငွေရဲ့ချစ်သူတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

‘ရှင်တို့ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကားရပ်ပေးပါ၊ ကျွန်မရှင်တို့ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆင်းတော့မယ်’

‘မင်းက သူငွေကိုတောင် အထာကိုင်လာတာပဲ’

‘ဒီမှာ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကားရပ်ပေးနော်၊ ကျွန်မအော်ပစ်လိုက်မယ်’

‘အော်လေ၊ မင်းပဲ မဆင်မခြင် တွေ့တဲ့ကားပေါ် တက်လာပြီးတော့၊ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ မင်းလေးက အရမ်းလှပချောအေးနေတယ်၊ အဟဲ... ချစ်စရာလေး’

‘ကျွန်မ အော်လိုက်မှာနော်၊ ကားရပ်ပါ၊ ကျွန်မ လူကောင်ပါ’

‘မင်းလေးက တန်ဖိုးတွေ မြင့်မနေစမ်းပါနဲ့’

မဉ္ဇူရီတော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီ။ ကံတော်တော်ဆိုးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။ ထိုလူတွေက သူမ ပခုံးကို လာထိသည်။

‘ဘာလုပ်တာလဲ၊ ရှင်တို့နော် ကားရပ်ပါ၊ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်နော်’

ပန်းမဉ္ဇူရီ ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်တော့မည့် အခြေအနေတွင်း နောက်မှ အမ်ဒီကားက လိုက်၍မီလာသည်။

‘ဟေ့ကောင်... ကားရပ်ပြီး ကောင်မလေးကို ချပေးလိုက်တော့၊ ဟိုလူကားလိုက်လာပြီ’

ကားက ထိုးရပ်သွားပြီး သူမ ကားပေါ်ကနေ ကပွာကယာဆင်းလိုက်သည်။

‘မင်း ကံကောင်းသွားတယ် မှတ်ပါ’

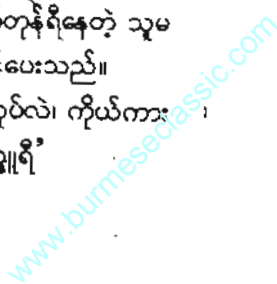
သူမကို လှမ်းအော်ပြောပြီး ကားကို မောင်းထွက်သွားသည်။ မဉ္ဇူရီ ကြောက်လွန်း၍ ချွေးတွေ သူမ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဒီးဒီးကျလာကာ ဒူးတွေပင် ညွတ်ခွေကျသွားသည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ မင်းကို စိတ်မချလို့ ကိုယ်လိုက်လာတာပါ၊ နောက်ခန်းမှာ ယောက်ျားတွေပါလာတာ တွေ့လိုက်လို့’

အမ်ဒီအနား ရောက်လာပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်ရီနေတဲ့ သူမ ခန္ဓာကိုယ်လေးအား ထိန်းမတ်၍ သူကားပေါ်တင်ပေးသည်။

‘မင်း ဘာဖြစ်တာလဲ၊ မင်းကို သူတို့ဘာလုပ်လဲ၊ ကိုယ်ကား’

‘ခါတိုမှတ်မိတယ်၊ သက်ဆိုင်ရာကို တိုင်မယ် မဉ္ဇူရီ’



သူမ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသေး၍ ရုတ်တရက် စကား မပြောနိုင်။ မဉ္ဇူရီ ကံဆိုးနေတုန်းပါပဲလား။ သူ နောက်ကနေလိုက်လာ လို့ မဉ္ဇူရီ ကံကောင်းသွားရတာပါ။ ရင်တွေတဒိန်းဒိန်း တုန်ရီနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

‘ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ် မဉ္ဇူရီရယ်၊ ကိုယ့်ကြောင့် မင်း ဒုက္ခတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာပါ’

ပန်းမဉ္ဇူရီ အကြောက်လွန်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်လေး တဆတ်ဆတ် တုန်ရီနေ၍ ရောင်စဉ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

‘ကျွန်မကို အမြန်ဆုံး အိမ်ပဲ ပြန်ပို့ပေးပါ အမ်ဒီ’

‘ခဏလေးနေပါဦး၊ မင်းတစ်ကိုယ်လုံးချွေးတွေရွဲပြီး ဖြူဖတ် ဖြူရော်ဖြစ်နေတယ် မဉ္ဇူရီ၊ မင်း စိတ်တွေကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစား ပါဦး၊ မင်း လုံခြုံသွားပါပြီ’

မဉ္ဇူရီရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို သိုင်းဖက်၍ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အပ်ထားချင်ပေမယ့် မဉ္ဇူရီ အထင်လွဲမှာကြောက်၍ ရောင်စဉ် မထိရဲ မင်းကို ကိုယ့်နှလုံးသားထဲအထိ စူးနစ်စွာ ချစ်ရပါတယ်ဟု ပြောရင် လည်း မဉ္ဇူရီက လက်ခံမှာမဟုတ်။ မင်းအတွက် ကိုယ့်ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မလုပ်ဘူးခဲငှား အမှားအယွင်းတွေတောင် ကိုယ် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ မဉ္ဇူရီက ကားပေါ်မှာ ခေတ္တငြိမ်သက်နေပြီးမှ သူမအား အိမ်ပြန်ပို့ဖို့ပဲ ပြောနေလေသည်။



အခန်း (၁၂)

‘ကားရပ်ပေးပါတော့ အမ်ဒီ’

‘မင်းစိတ်တွေ တည်ငြိမ်မှုရှိရဲ့လား မဉ္ဇူရီ၊ ကိုယ်အိမ်အထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ မင်းအစ်ကိုနဲ့လည်း တွေ့ချင်တယ်’

‘မဉ္ဇူရီရဲ့ အစ်ကိုနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်စေချင်ပါဘူး အမ်ဒီ’

‘ကိုယ်က အခု မင်းရဲ့အိမ်ဒီမဟုတ်တော့ဘူး မဉ္ဇူရီ၊ ကိုရောင်စဉ်လို့ပဲခေါ်ပါ’

မဉ္ဇူရီ စိတ်တွေတုန်လှုပ်ချောက်ချားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုတွေနှင့် ကိုရောင်စဉ်အား တွေ့လိုက်တဲ့ အချိန် တွင် မဉ္ဇူရီအားကိုးတွယ်တာမိသွားရ၏။ ဒါပေမဲ့ သူနှင့် တရင်းတနိုး ဝတ်သက်ဖို့မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်နေသည်။ ခင်တွယ်တာကို ယှဉ်ချင်ပေ မယ့် အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်ရမည့်သူက နောက်ဆုံးတော့ သူမပဲဖြစ်သွားနိုင် ၍ပါ။ သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အကြင်နာတွေ ပြည့်နေပေမယ့်လည်း သူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ပန်းမဉ္ဇူရီ ဘယ်လိုမှ ဝင်ဆန့်နိုင်မှာမဟုတ်။

ကျွန်မ ပြန်တော့မယ်၊ အမ်ဒီမလိုက်ခဲ့ပါနဲ့၊ ကျွန်မအစ်ကိုက အကျင့်မကောင်းဘူး၊ ပေးကမ်းထောက်ပံ့တာမျိုးတွေ မလုပ်ပါနဲ့'

'ကိုယ့်ကို သူစိမ်းတွေလို မဆက်ဆံပါနဲ့ မဇ္ဈရီ'

'ကျွန်မကို အလုပ်ထုတ်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ အမ်ဒီပါ၊ ကျွန်မဘဝကို နာမည်ပျက်စာရင်းထဲ ထည့်ပစ်လိုက်တာလည်း အမ်ဒီပဲ'

'မဇ္ဈရီ'

သူ စိတ်တွေထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းကင်းမဲ့စွာဖြင့် မဇ္ဈရီရဲ့ လက်လေးကို ဆွဲယူကာ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲယူပွေ့ဖက်ထားမိသည်။ တဒန် ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ သူမက စတင်၍ ရုန်းဖယ်ပစ်သည်။

'ဖြန်း'

'မဇ္ဈရီ'

'ရှင်အတွင်းရေးမှူးမခင်တွယ်တာက ကျွန်မပါးကို ရိုက်ခဲ့တယ်၊ ရှင်က ကျွန်မကို အလုပ်ထုတ်ပစ်ခဲ့တယ်၊ ဘာလဲ ကျွန်မတို့ အထင်သေးတာလား၊ ကျွန်မကို အလွယ်တကူရမယ်ထင်လို့လား ကျွန်မ စိတ်ဓာတ်က ရှင့်တို့ထင်သလောက် အောက်တန်းမကျဘူးနော်'

'ကိုယ် ရှင်းပြပါရစေ မဇ္ဈရီ၊ ကိုယ်တကယ်ပဲ မင်းတို့ ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေရတာ မမြင်ရက်လို့ပါ'

'ဘာလဲ ကျွန်မကိုချစ်တယ်လို့ ပြောမလို့လား'

'ကိုယ်မင်းကိုချစ်တယ် မဇ္ဈရီ၊ မင်းအတွက် အရာအားလုံးကို ကိုယ်စွန့်လွှတ်နိုင်တယ်'

'ရှင် အရမ်းရယ်ရတဲ့လူပဲ၊ အရာအားလုံးစွန့်လွှတ်ပြီး ရှင်

ရောက်လာလည်း ကျွန်မ အထင်မကြီးဘူး၊ နောက်ထပ်မှဆက်သွယ်ပါနဲ့'

သူမ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ မဇ္ဈရီ ဘဝကဆိုးလွန်းတယ်။ ဘာမှမဆင်မပြေတာပါလား။

မေမေက သမီးလေး ပြန်လာပြီးလားတဲ့။ ကိုကိုတော့ မရှိပေ။

'ကိုကိုရော မေမေ'

'အပြင်သွားတယ်လေ၊ ညီမလေးအတွက် ပိုက်ဆံသွားရှာရမယ်ပြောတာပဲ၊ အရင်ကထက်စာရင်တော့ လိမ္မာနေပါပြီကွယ်'

ကိုကိုပိုက်ဆံသွားရှာတယ်ဆိုတာတော့ မဇ္ဈရီ လန့်သည်။

အမ်ဒီဆီက သွားတောင်းမှာလား။ အမ်ဒီ ရပ်ကွက်ထိပ်မှာရှိနေဦးမယ်ဆိုတာ မဇ္ဈရီ သိနေ၏။ သူမ စိတ်ကမဖြောင့်။ ကိုကိုအကျင့်တွေကို မဇ္ဈရီ သိနေ၍ဖြစ်သည်။

'သမီးလေး စာသင်ရတာ ပင်ပန်းလာလို့လားကွယ်၊ မျက်နှာလေးလည်း မကောင်းဘူး'

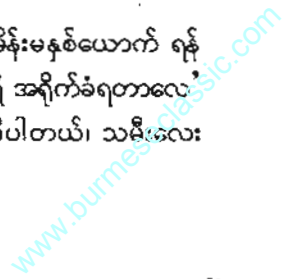
'ဟုတ်တယ် မေမေ၊ ပင်ပန်းလာလို့ အနားယူဦးမယ်'

'သမီးလေး မဇ္ဈရီ၊ သမီးပါးနှစ်ဘက်က ဒဏ်ရာတွေလား၊

ဘာဖြစ်လာတာလဲ မဇ္ဈရီ၊ မေမေ စိတ်ပူလိုက်တာ၊ မျက်နှာမှာ အညိုအမည်းစွဲနေတယ်'

'ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ လမ်းမှာမိန်းမနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်နေတာကို ဝင်ဖြန်ဖြေမိတာ ကြားထဲက မဇ္ဈရီ အချိန်ခံရတာလေ'

'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး သမီးရယ်၊ မေမေ သိပါတယ်၊ သမီးလေး



ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်လာလဲ၊ ပြောစမ်းပါ။ သမီးကို ဘယ်သူ ရိုက်ပစ် လိုက်တာလဲ’

‘တကယ်ပါ မေမေရာ၊ မဉ္ဇူရီ ပြောတာ ယုံစမ်းပါ။ မေမေ ကိုယ်တိုင်ကလေး ကိုကိုပြောသမျှ ယုံပြီး မဉ္ဇူရီ ပြောရင် ဘယ်တော့မှ မယုံဘူး’

‘မေမေ စိတ်ပူတယ်၊ ကိုကိုက ယောက်ျားလေးလေ၊ မဉ္ဇူရီ ပြောတာတော့မေမေအားလုံးလိုက်ယုံပေးလို့ မဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား’

‘သမီးမှာ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိပါဘူး၊ ဗိုက်ဆာတယ် မေမေ ရာ၊ ထမင်းပွဲပြင်ပေးပါ။ မဉ္ဇူရီ ခဏနားပြီး ရေချိုးမယ်၊ ဘာဟင်းချက် လဲ’

‘ဒီကလေးမတော့ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ သမီးပါးမှာ လက်ဝါး ရာလား’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒီမိန်းမနစ်ယောက်ကြား သမီးက ဝင် သွားတာပါ။ အရိုက်ခံရတာပါဆို’

မေမေရှေ့မှာ မဉ္ဇူရီ ကြာကြာမနေတော့ဘဲ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူမ အခန်းထဲရောက်မှ မှန်ရှေ့မှာရပ်မိနေ၏။ ပါးပြင်ပေါ်မှာ လက်ငါး ချောင်းရာက အညိုအမဲစွဲနေဆဲပင်။ သူမကလည်း အမိဒီကို ရိုက်မိ သည်။

‘မဉ္ဇူရီ မှားသွားပြီလား မသိဘူး၊ မမှားပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ မှားရမှာလဲ၊ သူ့ကြောင့် ငါ နာမည်ပျက်ရတာ၊ ခင်တွယ်တာ မတရား လုပ်ခဲ့တာကို မျက်နှာလိုက်ပြီး ငါ့ကိုအလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်ခဲ့တယ်’

မဉ္ဇူရီ မကျေမနပ်နှင့်ပြောပြီး စိတ်ကို ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ အားလိုက်သည်။ မဉ္ဇူရီ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလျှင် မေမေ စိတ်ပူ ညည်ဖြစ်၏။ ကိုကို ဘယ်သွားနေလဲ။ ဟိုလူ ပြန်သွားပါစေ။ ကိုကို ဆောင်းနေမှာ မဉ္ဇူရီ စိုးရိမ်မိနေသည်။

‘အလကားလူ မဉ္ဇူရီကို အချောင်ရမလားလို့ တမင်အလုပ် ဘဲနေ ထုတ်ပြီး ကယ်တင်ရှင်ကြီးလုပ်တာ၊ မုန်းတယ်’

မဉ္ဇူရီ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် အတွေးတွေကို ဖျောက်ပစ်လိုက် ပြီး မေမေအနားရောက်လာသည်။ သနစ်ခါးတွေ အထူကြီးလိမ်းထား ခဲ့တို၏။ ကိုကို မလာသေးပါလား။ ကိုကိုက မိသားစုအပေါ် ဘယ် ဘာမှ ထောက်ထားညှာတာမူမရှိဘူး။ မေမေက ထမင်းပွဲပြင်ထား သည်။

‘သမီးလေးကြိုက်တဲ့ ကြက်သားကြော်လေး စားနော်’ တကယ်တမ်းကျတော့ မဉ္ဇူရီ မစားနိုင်။ ရင်ထဲမှာ မခံမရပ် နှစ်အောင် နာကျင်ကြေကွဲနေရသည်။ အမိဒီကို ပါးရိုက်တဲ့အထိတော့ မဉ္ဇူရီ မရိုင်းစိုင်းသင့်ဟု ထင်မိ၏။ သွားပြီး တောင်းပန်လိုက်ရင် ဆောင်းမလားပဲ။ အမိဒီ ဖုန်းနံပါတ်ကိုလည်း မဉ္ဇူရီ မသိပေ။ မေမေ နှုတ် ထမင်းကို အားရပါးရစားပြနေရပေမယ့် မဉ္ဇူရီ ငိုပစ်ချင်သည်။

‘မေမေ... ညီမလေးရေ’

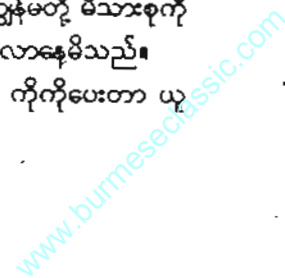
‘ဟော... သားကြီးအသံပဲ၊ ပြန်လာပြီထင်တယ်၊ သားကြီး သံက ရွင်လန်းတက်ကြွနေတာပါလား’

ကိုကို ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။



‘မေမေ’
 ‘သားကြီး လာ၊ ထမင်းစား’
 ‘စားပြီးပြီ’
 ‘ဟုတ်လား၊ ဒီနေ့ သားကြီးကိုမြင်ရတာ မေမေ အရမ်း
 ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ တက်ကြွနေသလိုပဲ’
 ‘ညီမလေး’
 ‘ဟင်’
 ‘ရှော... ပိုက်ဆံ’
 ‘ဟင်... ကိုကို ဘယ်ကနေ တောင်းလာတာလဲ၊ မှန်မှန်
 ပြောစမ်းပါ၊ ဘယ်ကနေ တောင်းလာတာလဲ’
 ‘ဘာပြောတယ်၊ ငါ့ ပိုက်ဆံရှာလာတာပါ၊ ဘယ်သူ့ဆီက
 တောင်းရမှာလဲ၊ ငါက သူတောင်းစားလား မဇ္ဈရီ’
 ‘ကိုကိုနော် ညီမလေး မသိဘူး ထင်လို့လား၊ ဟိုလူနဲ့ တွေ့
 ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား’
 ‘ဘယ်သူလဲ’
 ‘အမ်ဒီ အဲ...’
 ‘ဘယ်က အမ်ဒီလဲ၊ ငါ့အသိထဲမှာ အမ်ဒီဆိုတာ တစ်
 ယောက်မှ မရှိဘူး’
 ‘ကိုသက်တန်ရောင်စဉ်ကို ပြောတာလေ’
 ‘နင်နဲ့သိလို့လား’
 ‘ကိုကို သူ့ဆီကနေ ပိုက်ဆံတွေတောင်းလာတာ မဟုတ်လား’

တကယ်တော့ မင်းသော်တာ ညစ်နေတုန်း ရောင်စဉ်သက်
 တန်ဆိုတဲ့ကောင်လေးက သူ့ကိုအတင်းလာပေးခြင်းဖြစ်သည်။
 မင်းသော်တာလည်း မေမေနှင့် ညီမလေးကို မျက်နှာလုပ်ချင်၍ ယူ
 လာခဲ့၏။ မဇ္ဈရီက ပြဿနာ ရှာနေသည်။
 ‘နင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ မဇ္ဈရီ၊ ကိုကိုက မေမေဆေး
 တုသစရိတ်အတွက် ယူလာတာ’
 ‘ဘယ်က ယူလာတာလဲ’
 ‘နင်က အစ်ကိုကို ဒီလောက်အထိ အထင်သေးရလား မဇ္ဈရီ၊
 ငါ့ ဖဲနိုင်လာတာဟ’
 ‘အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ၊ ကိုကို ဘယ်တုန်းက ဖဲနိုင်ဖူးလို့လဲ၊
 ပြော... ဟိုလူဆီက ယူလာတာပါ၊ ဆယ်သိန်းတောင်’
 ‘ဖဲနိုင်တာဆိုမှ ဘာဖြစ်လို့ မယုံသင်္ကာဖြစ်နေရတာလဲ
 ရော... နင် ကျောင်းစရိတ်ယူထား’
 ‘ပေး’
 ‘နင် ဘယ်ကိုသွားပြန်ပေးမလို့လဲ၊ ကိုကို တကယ်ပဲ ဖဲနိုင်
 တာပါဟာ၊ မသုံးမဖြုန်းဘဲ ပြန်ယူလာတာ’
 မဇ္ဈရီကတော့ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။ ကိုကို
 ဘယ်တုန်းက ဒီလောက်အထိ အစွမ်းအစရှိရှိ ရှာနိုင်ခဲ့လို့လဲ။ ဆယ်
 သိန်းတောင်။ ရှင်တော်တော်ပဲ ငွေပေါနေလား။ ကျွန်မတို့ မိသားစုကို
 ဘာထင်နေလို့လဲဟင်။ သူမ ဒေါသတွေ ထွက်လာနေမိသည်။
 ‘မဇ္ဈရီ နင် ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ကိုကိုပေးတာ ယူ
 အားလိုက်’



‘အင်းလေ ယူထားတာပဲ’

‘နင် ဟိုလူကို ပြန်မပေးနဲ့နော် မဇ္ဈရီ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ၊
မေမေကတော့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဘာတွေဖြစ်နေလဲဆိုပြီး

မဇ္ဈရီအား အစ်ကိုကို ပြန်မပြောဖို့ တားဆီးနေသည်။

‘မေမေသားကြီး လိမ္မာလာပါပြီ မဇ္ဈရီရယ်၊ ကိုယ့်အစ်ကို
ကို ဘာဖြစ်လို့ပြောနေရတာလဲ၊ ဘယ်ကပဲရရ ပြန်ပေးတာ ညည်း
ကျေးဇူးတင်ဦး’

‘မေမေကတော့လေ ကိုကိုကိုဆိုရင် အရမ်းချစ်တာပဲ၊ မဇ္ဈရီ
ကို ရောင်းစားရင်တောင် မေမေက သဘောကျနေမှာပဲလား’

‘မဇ္ဈရီနော် ငါ ဘယ်လောက်ပဲ လောင်းကစားလုပ်ပြီး ဆိုး
သွမ်းနေပါစေ၊ ကိုယ့်ညီမကိုတော့ ရောင်းမစားပါဘူး’

‘သမီး ညည်းပါးစပ်ပိတ်တော့၊ ကိုယ့်အစ်ကိုရောက်လာ
တာပဲ၊ မေမေ စိတ်ချမ်းသာတယ်’

‘မေမေနော် ကိုကို ဘာတွေလုပ်နေလဲ မေမေ သိလို့လား’

‘သားကလည်း နောက်ဆို လောင်းကစားတွေမလုပ်နဲ့၊ မေမေ
လည်း မကြိုက်ဘူးကွယ်၊ ညီမလေးလည်း အရှက်ရစေတယ်၊ ရိုးရိုး
သားသားပဲ ငွေရှာပါ’

‘အင်းပါ မေမေရာ၊ နောက်ဆို ဒီလိုမဖြစ်စေရပါဘူး၊ သား
လိမ္မာပါတော့မယ်’

‘တွေ့လား’

‘ကိုကိုနော်’

မဇ္ဈရီကတော့ နည်းနည်းလေးမှ မကျေနပ်မိ။ ကိုကို တောင်း
လာတာလား။ ဒီလူအတင်းပေးတာလား။ မဇ္ဈရီကို အလုပ်ကနေ
ဖြုတ်ပစ်လိုက်တာ သူပဲ။ အခုလည်း ဘာသဘောနဲ့ ထောက်ပံ့နေရတာ
လဲ မသိဘူး။ မဇ္ဈရီတို့ မိသားစုကို အထင်သေးတာပဲ။ သူမ အခန်း
လေးထဲ ဝင်လာခဲ့။

‘မဇ္ဈရီ’

‘ပြော’

‘မေမေရှေ့မှာမို့ ကိုကို မပြောချင်တာ ဟုတ်တယ်၊ ဟိုလူလေ
ရောင်စဉ်ဆိုလားပဲ၊ ကိုကိုကို အတင်းပေးလို့ ယူလာတာ’

‘မနက်ဖြန် ပြန်ပေးမယ်၊ မဇ္ဈရီ အရမ်းရှက်တယ် သိလား
တို့ကို၊ အချောင်ရတဲ့ပိုက်ဆံ ယူကိုမယူချင်ဘူး’

‘ကိုကိုလည်း လက်မခံချင်ပါဘူးကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ညီမလေး
ပညာသင်စရိတ်က ရှိသေးတယ်’

‘ဘာပညာသင်စရိတ်လဲ ကိုကို၊ ညီမလေး ဒီလိုဖြစ်ရတာ
တို့ကိုကြောင့်ပဲ’

‘နင်ပဲ ဗေဒင်ဆရာတွက်ထားတာက ပညာရေးမှာ ဘာဆို’

‘ကိုကိုနော်’

‘ဘာ... ယောက်ျားကတော့ ချမ်းသာတဲ့သူဌေးနဲ့ လက်ထပ်
ဇနီးမယ်၊ ဟုတ်လား’

‘အလကားပဲ’

‘ဖြစ်နိုင်တယ်’



‘ဘာပြောတယ်’

‘နင် သက်တန်းရောင်စဉ်ဆိုတဲ့ လူကိုသိလား’

‘မသိပါဘူး’

‘နင်ပဲ စောစောက အမ်ဒီဆို’

‘မသိပါဘူးဆို’

‘ဒီကောင်က ညီမလေးကို လာပိုးနေတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ကိုကို ထွက်သွားတော့’

‘စတွေ့တုန်းက ကိုကိုကို လာမေးတာ၊ ကိုပန်းဆိုတာ ဒီရပ်

ကွက်ထဲမှာ ရှိလားတဲ့’

‘ကိုကိုကလည်း မူးနေတော့ ကိုပန်း မရှိဘူး၊ ကျွန်တော့် ညီမလေး ပန်းမခွာရီဆိုတာ ရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်၊ အဲဒီနောက်မှ ကိုကိုကို အတင်းဝင်လုံးတော့တာပဲ’

အမ်ဒီက သူမကြောင့် ဒီရပ်ကွက်ထဲ ရောက်လာတာပဲ၊ တကယ်ပဲ ကုမ္ပဏီမှာ အနှိမ်ခံဘဝနဲ့ မနေစေချင်လို့ အလုပ်ထုတ်ခဲ့ တာလား။ သူမ ငြိမ်သက်သွားသည်။

‘မခွာရီ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ သူက အမ်ဒီပဲ၊ နင်နဲ့ ဘယ်တုန်းက သိထားကြတာလဲ’

‘မသိပါဘူး၊ သူ့အကြောင်းတွေ မပြောချင်တော့ပါဘူး၊ ကိုကို လည်း နောက်ထပ်မပတ်သက်နဲ့တော့’

‘ဒီလူက ညီမလေးကို တော်တော်လေးချစ်ခင်နှစ်သက်နေ ပဲ၊ မဆိုးဘူး၊ ကိုယ့်အကြောင်း ဒီလောက်အထိသိထားပြီး လက်ခံနိုင်

တာလေး၊ အစ်ကိုကိုတော့ အရက်သမားဆိုးဆိုးပေပေဆိုတာ သိလျှက်နဲ့ လေးစားတယ်’

‘ကိုကို ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ညီမလေးကို ရောင်းစား မလို့လား၊ စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ဘူးနော်’

‘နင့်ဗေဒင်ဆရာဟောတဲ့ မဟာဘုတ်အရလေ’

‘တော်ပြီ ကိုကိုထွက်သွားတော့၊ အဲဒီလိုအချောင်သမား စိတ်ဓာတ်ရှိနေတာကို မုန်းတယ်၊ မုန်းတယ်’

သူမ အသံကျယ်ကျယ်ကြီးနှင့် အော်ဟစ်နေသဖြင့် ကိုကို တဟားဟားအော်ရယ်ရင်း ပြေးထွက်သွားသည်။ မခွာရီလည်း ဘာ ရယ်မဟုတ်ဘဲ ရယ်ဖြစ်နေ၏။ ကိုသက်တန်းရောင်စဉ် ရှင် ဘယ်လိုလူ လဲ။ သူမကတော့ သူပေးတဲ့ပိုက်ဆံကို ပြန်ပေးလိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထား သည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၃)

“ နင် ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့လဲ၊ ဘာလာလုပ်ပြန်တာလဲ ပန်းမဥူရီ”

“ အမ်ဒီနဲ့ တွေ့ချင်လို့”

“ တန်ရာ တန်ရာ မပြောဘဲ နင့်အဆင့်ကများ ထွက်သွား ပြောချင်တဲ့ကိစ္စရှိရင်လည်း ပြောသွား လျော်ကြေးသုံးလစာပေးတာ နင်မယူတာနော်၊ ဘာပြဿနာ လာရှာတာလဲ”

“ ဒီတစ်ခါ ပါးရိုက်ခံရမယ့်အလှည့်က ရှင့်အလှည့်ဖြစ်သွား မယ်နော် မခင်တွယ်တာ၊ ကျွန်မက အခု ရှင်တို့ရဲ့ သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကျွန်မတို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တွေ့ဆုံတာပါ”

“ နင်... နင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ အမ်ဒီကိုများ ရာရာ စစ တန်ရာတန်ရာ မပြောဘူး”

မခင်တွယ်တာက သူမပါးကို ရိုက်ဖို့ပြင်လိုက်သဖြင့် သူမက မခင်တွယ်တာရဲ့လက်ကို ဖမ်းချုပ်လိမ်ချိုးပစ်လိုက်သည်။

“ အား... သေပါပြီ အမလေး၊ နင် လွတ်စမ်း အား... သွတ်နော်”

အော်လိုက်လျှင်လည်း အရှက်ကွဲမည်စိုး၍ ခင်တွယ်တာ ငြိတ်မှိတ်ခံရင်း ရုန်းသည်။ မလွတ်။ “ အားသန်လွန်းတဲ့ကောင်မ။ သူမ နာကျင်လွန်း၍ မျက်ရည်တွေပင် ကျချင်လာသည်။

“ ခင်တွယ်တာ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ”

“ အမလေး နာလိုက်တာ အမ်ဒီရယ်၊ သရဲမလေ၊ အမ်ဒီနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိစ္စ ရှိတယ်ဆိုပြီး အထဲဝင်ဖို့ လုပ်နေလို့ ခင်တွယ်တာ ပြောတာ လက်ကို လိမ်ချိုးတယ်လေ”

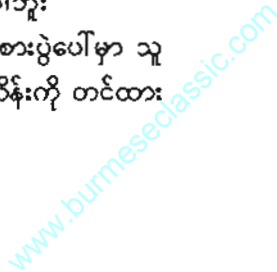
မခင်တွယ်တာရဲ့ လက်ကို လိမ်ထားရာကနေ လွတ်ပေး လိုက်သည်။ အမ်ဒီက မဥူရီအား မျက်လုံးပြူးတွေနှင့်ကြည့်ပြီး မျက်နှာ အပျက်အပျက်နှင့် အထဲဝင်ဖို့ ပြောနေ၏။ ခင်တွယ်တာ ဝင်မလိုက် ထာခဲ့နှင့်ဟု ပြောတော့ ဟိုမိန်းမ ဆတ်ဆတ်ခါ တားဆီးနေသေးသည်။

“ မင်း လုံးဝ ဝင်မလာနဲ့နော် ခင်တွယ်တာ”

“ အမ်ဒီ ဘာဖြစ်လို့ အရေးအရာလုပ်နေရတာလဲ၊ အမ်ဒီ အထိသိက္ခာထိပါးနေတယ်နော်၊ သန့်ရှင်းရေးမက ဘာလာအကြပ်ကိုင် လို့လဲ၊ ခင်တွယ်တာ ဖြေရှင်းပါ့မယ်”

“ မင်း ဝင်မပါနဲ့ ခင်တွယ်တာ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ရောင်စဉ် အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာတော့ သူ့စားပွဲပေါ်မှာ သူ ခြေထောက်ကိုင်စားပွဲကို ပေးထားခဲ့တဲ့ ငွေဆယ်သိန်းကို တင်ထား ထားသည်။



‘အမ်ဒီက ကျွန်မကို နစ်နာကြေးအတွက် ပေးတာလား’

‘မင်း ကုမ္ပဏီအထိ ဘာဖြစ်လို့ လာပေးရတာလဲ မဉ္ဇူရီ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကျွန်မကြောင့် အမ်ဒီရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ကျသွားမှာ စိုးရိမ်လို့လား၊ ကျွန်မရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကျဆင်းအောင် လုပ်နေကြတာရော ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ၊ အမ်ဒီအတွင်းရေးမှူးမက စပြီး ရိုင်းစိုင်းတာပါ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာအစော်ကားခံရ တာလေ၊ ကျွန်မက အမ်ဒီကို ဘာတွေမြူဆွယ်နေလို့ အမ်ဒီအတွင်း ရေးမှူးမက စော်ကားနေတာလဲ’

ရောင်စဉ် ဘာပြောရမလဲ။ မဉ္ဇူရီကို ဘယ်လိုရှင်းပြပေးမှ နားလည်လက်ခံပေးမှာလဲကွာ။ ကုမ္ပဏီမှာ တည်တည်တင်းတင်းနေ ထိုင်တတ်တဲ့သူအတွက် အရှက်ရစရာ ဖြစ်သလို မျက်နှာလည်း ငူ သည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီ မမှားဘူးဆိုတာ သူအသိဆုံးပင်။ ခင်တွယ်တာထိ အလုပ်ထုတ်ဖို့ ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းအချက်က မရှိပေ။

‘ထိုင်ပါဦးလို့တောင် မပြောရဲတော့ဘူးလား အမ်ဒီ’

‘ထိုင်... ထိုင်လေ’

‘ကျွန်မ ရောက်လာတာ အမ်ဒီအတွက် ဂုဏ်သိက္ခာကျိုးနွှဲ သွားပြီထင်တယ်၊ အရမ်းတန်ဖိုးရှိဖြူဖျော့နေတယ်၊ မထိုင်တော့ပါဘူး ပိုက်ဆံတော့ ပြန်လက်ခံပေးပါ၊ ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အမ်ဒီ၊ ကျွန်မကိုကို မပတ်သက်ဖို့ ပြောထားပြီးပြီနော်၊ ကိုကိုက အချောင်သမား ရှင်ပေးရ ယူမှာပဲ၊ ကျွန်မ သတိပေးထားတာပါ’

မဉ္ဇူရီကို ရောင်စဉ် ဘယ်လိုထားဆီးရမှန်းပင် မသိ။ ခေါင်း

မာတဲ့ကောင်မလေးပဲ။ ရောင်စဉ်ကလည်း မဉ္ဇူရီကို ပညာသင်စရိတ် ပေးတာပါ။ မင်းအတွက်ပါ မဉ္ဇူရီရယ်။ ထူပူပြီး ရောင်စဉ် ဘာ လုပ်ရမှန်း ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ။ ပိုက်ဆံကို အတင်းပြန်ပေးလို့လည်း မဖြစ်ပေ။ မဉ္ဇူရီ သောင်းကျန်းမှာလည်း ကြောက်မိသည်။ အရှက်ကြီး တဲ့ ရောင်စဉ် တောင်းပန်စကားတွေပြောဖို့ စိတ်ထဲမှာပဲ စကားတွေက ပြည့်ကြပ်နေကာ အသံအဖြစ် ပြောင်းလဲထွက်မလာပေ။

‘ကျွန်မ ဒီကို နောက်ထပ်မလာချင်တော့ပါဘူး အမ်ဒီ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မတို့မိသားစုနဲ့ မပတ်သက်ပါနဲ့၊ အမ်ဒီက ဘာသဘောနဲ့ ပတ်သက်နေတာလဲ၊ ကျွန်မကို ချစ်လို့လား’

‘မဉ္ဇူရီ’

‘အမ်ဒီ ထင်ထားသလို ကျွန်မကို အလွယ်တကူငွေနဲ့ပေါက် ငြီး ရမယ်ထင်မထားပါနဲ့၊ အမ်ဒီ အမေက ကျွန်မလို အောက်တန်းစား ကောင်မလေးနဲ့ သဘောတူမလား၊ ကျွန်မက ချမ်းသာတဲ့ လူပျိုသူရွေး တစ်ယောက်ကိုတော့ လက်ထပ်ချင်ပါတယ်’

မဉ္ဇူရီစကားကြောင့် အမ်ဒီသက်တန်ရောင်စဉ် မျက်ဝန်းတွေ နှောင့်နှေးတောက်ပသွားတာ မြင်လိုက်ရတော့လည်း သူမ ကျေနပ်သွား နေသည်။ အမ်ဒီက သူမအား စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနှင့် အကာ အကွယ်ပေးစေချင်ခဲ့စဉ်၊ ငွေတွေအရှိန်အဝါတွေနှင့်ပေါက်ပြီး အပျော်ကြဲ စည်တာမျိုးတော့ မဉ္ဇူရီ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ပေ။

‘အမ်ဒီ’

‘ဟင်’



‘ကျွန်မကို ချစ်နေလား’

‘အင်း... ဟာ’

‘ဘာလဲ၊ ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ ပြောလိုက်လို့ အရမ်းဂုဏ် ငယ်သွားတာမျိုးလား၊ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့ အချောင်သမားကို ကျွန်မ အရမ်းမုန်းတယ်၊ အမ်ဒီ သတိရှိရင် အခုပဲ ကျွန်မနဲ့ လက်ချင်းတွဲပြီး ထွက်ရဲလား’

‘မဉ္ဇူရီ’

‘အဲဒီလို သတိမရှိဘဲနဲ့ နောက်ကွယ်ကနေ လူမသိ သူမသိနဲ့ ပေးကမ်းထောက်ပံ့နေတာတွေ စေတနာတွေ အကြင်နာတွေ လာပြမနေ စမ်းပါနဲ့၊ ကျွန်မကို တစ်ခုခုတောင်းဆိုပါလို့ အမ်ဒီက ပြောခဲ့တယ်နော်၊ ကျွန်မ တောင်းဆိုရမယ်ဆိုရင် အမ်ဒီနဲ့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲကြီးနဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်တွေခြံရံနေတဲ့ အမ်ဒီဇနီးဘဝလေ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မအမေကို အမ်ဒီအမေက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ ကျွန်မကို သားနဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုပေးရမယ်၊ ကဲ... ဘယ်လိုလဲ အမ်ဒီ’

မဉ္ဇူရီ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ အမ်ဒီရဲ့ သွေးမရှိတော့ သည့် ဖြူရော်ရော်မျက်နှာကို စူးစိုက်စွာကြည့်မိနေ၏။ ရှင် သတ္တိမရှိဘူး မဟုတ်လား။ အလကားပါ။ ရှင်က ငွေတွေပြည့်လှူနေတဲ့ သူဖြစ်လို့ ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ်ကို ငွေနှံပဲ စက်ပြီး ဝယ်ချင်တာမဟုတ်လား။ ကျွန်မက ရှင်အထင်သေး အမြင်သေးနဲ့ စော်ကားနေတာတွေ လုံးဝ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။

‘အမ်ဒီ စဉ်းစားပါ၊ ကျွန်မကို အထင်သေးတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ နှိမ့်ချဆက်ဆံဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့တော့၊ သွားပါတော့မယ် ခွင့်ပြုပါအုံး’

သူမအား ပန်းမဉ္ဇူရီဟု လှမ်းခေါ်လိုက်မလားလို့ တောင်းတ နေပေမယ့် သူမ ခြေလှမ်းတွေ အခန်းအပြင်ဘက် ရောက်တဲ့အထိ အမ်ဒီက နှုတ်ဆိတ်နေလေသည်။ မဉ္ဇူရီ ထင်ထားသလိုပါပဲ။ ငွေတွေ ငုံ့ပေးပြီး ကျွန်မခန္ဓာကိုယ် အသွေးအသားကို ပျော်တော်ဆက်စေချင် ဘာပဲ။ သူမ နှလုံးသားတွေ တစ်စစီ ကွဲအက်ကြေမွသွားမတတ်ပင်။ ကျွန်မဘက်က တုန်ပြန်ပြီး အမ်ဒီကို မချစ်မိခင် အေးဆုံးမှာပဲ နေပါ အမ်ဒီ။ ထိခိုက်နစ်နာရဆုံးက ပန်းမဉ္ဇူရီပဲဖြစ်မှာမို့ပါနော်။ သူမ အခန်းထဲကနေ ထွက်လာခဲ့သည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ မင်းလာတယ်ဆိုလို့ပါ၊ ကိုမိုးတိမ်တောင် ဘာ တော့အညီပေးရမလဲ ပြောပါ’

‘မလိုပါဘူး’

‘အမ်ဒီက ဘာပြောလဲ၊ မင်းကို ကုမ္ပဏီမှာ ပြန်ခန့်ဖို့ တောင်း တာလား မဉ္ဇူရီ’

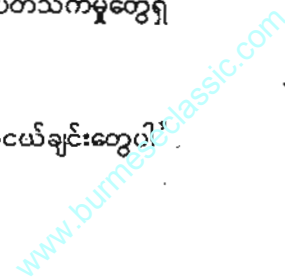
‘ဟင့်အင်း’

‘မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ’

‘ကျွန်မနဲ့ အမ်ဒီ တခြားပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ပတ်သက်မှုတွေရှိ တယ် ကိုမိုးတိမ်တောင်’

‘ဟင်’

‘မအံ့ဩပါနဲ့၊ ကျွန်မကိုကိုနဲ့ အမ်ဒီက သူငယ်ချင်းတွေပါ’



မခင်တွယ်တာ အနားရောက်လာ၍ တမင်ပြောပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘နင် ငါတို့အိမ်ကို သိက္ခာကျအောင် လာလုပ်ပြမနေနဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်အောင် လာလုပ်ပြမနေနဲ့’

‘မခင်တွယ်တာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ပါးစပ်ပိတ်ထားတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကိုမိုးတိမ်တောင် သွားပြီနော်’

ခင်တွယ်တာ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲထွက်ချင်ပေမယ့် စောစောက လက်လိမ်ချိုးခံထားရ၍ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မစော်ကား ရဲတော့။ ပန်းမဉ္ဇူရီက အမြင်ကတ်စရာကောင်းလောက်အောင် ကျော့ ကျော့ကော့ကော့လေးလှမ်းပြီး ထွက်သွားသည်။

‘ကိုမိုးတိမ်တောင် ရှင်က ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ငမ်းနေတာလား၊ အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်းအဖြစ် အလုပ်ထုတ်ခံထားရတာ နော်’

ကိုမိုးတိမ်တောင်လည်း ပန်းမဉ္ဇူရီက ဘာတွေအကျင့်ပျက်လို့လဲဟု မေးချင်ပေမယ့် အိမ်အတွင်းရေးမျိုးမဖြစ်နေ၍ စကားအတောင်မများအောင် ရှောင်နေလိုက်သည်။

‘ဟင်... အိမ်ဒီ’

အိမ်ဒီက အခန်းဝမှာ ရပ်နေတာ တွေ့လိုက်သဖြင့် ခင်တွယ်တာ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားရသည်။

‘ဟိုဟာမ အိမ်ဒီကို ဘာတွေလာခြိမ်းခြောက်သွားလဲဟာ’

အိမ်ဒီ မျက်နှာသွေးမရှိတော့သလို ဖြူရော်နေတယ်၊ ခင်တွယ်တာ လက်လည်း နာလိုက်တာ၊ သရဲမတစ်ကောင်လို အားသန်ပြီး ရက်စက် တယ်’

‘ခင်တွယ်တာ’

‘ပြောပါ အိမ်ဒီ’

‘နောက်ဆို ပန်းမဉ္ဇူရီနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာအကြောင်းမှ မပြောပါနဲ့တော့၊ ကိုယ့်စည်းကမ်းပဲ၊ ဝေဖန်ပြောဆိုတာတွေ အားလုံး ရပ်ပစ်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အိမ်ဒီ၊ ခင်တွယ်တာကလည်း မပြောချင်ပါဘူး နော်၊ မုန်းလွန်းလို့ပါ’

‘ကိုမိုးတိမ်တောင် အလုပ်ရှိလား၊ အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ရောင်စဉ် သူ့ရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီကြောင့် သူ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်မွန်းကြပ်နေ၏။ မင်းပြောတာတွေ မှန်ပါတယ် မဉ္ဇူရီ၊ ကိုယ်က သတ္တိမရှိတာပါ။ မင်းထင်ထားသလို ငွေပေါက်ပြီး ကိုယ်အပျော်ကြံတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းတောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာအောင် ကိုယ်အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပြမယ်။ အဲဒီတော့ မင်း ငြင်းနဲ့နော် ကောင်မလေး။ သူ့စိတ်တွေ မသက်မသာဖြစ်ရလွန်းသည်။

‘အိမ်ဒီ’

‘ပြော’

‘ဟို... အမ်ဒီကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် အမှန်တရားကို ပြောပြချင်ပါတယ်’

‘ပြောလေ’

‘ဟို... အမ်ဒီက စည်းကမ်းထုတ်ထားတော့ အဲဒီ စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်တာမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်လို့ပါ’

‘ခင်ဗျားကလည်းဗျာ ခင်တွယ်တာတစ်ယောက်တည်းကို အမိန့်ထုတ်တာပါ။ မိန်းကလေးဆိုတော့ စကားများလွန်းတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အမ်ဒီ၊ တကယ်တော့ ပန်းမဇူရီမှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိပါဘူး။ မတော်တဆဖြစ်ရတာကို ခင်တွယ်တာက ပုံကြီးနဲ့ ပြီး ပြဿနာရှာခဲ့တာပါ’

‘အဲဒီတော့ကိုမိုးတိမ်ဘောင်က ဘာဖြစ်ချင်လို့လဲ’

‘အလုပ်ပြန်ခန့်စေချင်ပါတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက် အရမ်းနစ်နာနေပါတယ် အမ်ဒီ၊ အကျင့်ပျက်ဝန်ထမ်းအဖြစ် နာမည်ပျက်ကြီးနဲ့ဆိုတော့’

‘တော်စမ်းပါဗျာ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာဘဲ၊ ထုတ်ပြီးတဲ့ ဝန်ထမ်းကို ပြန်ခန့်တာမျိုး မရှိဘူး။ မဖြစ်နိုင်တာကို မတောင်းဆိုပါနဲ့’

‘ဒါဆိုလည်း ကောင်းပါပြီ အမ်ဒီ၊ ညနေရုံးဆင်းရင်တော့ ပန်းမဇူရီအိမ်သွားခွင့်ပြုပါ။ ကျွန်တော် ကောင်မလေးကို လိုအပ်တာတွေ ကူညီထောက်ပံ့ဖို့ပါ။ ဒါက ကျွန်တော့်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးမို့ အမ်ဒီ ထာဝရကွက်ဖို့မရှိပါဘူးနော်’

‘ဘာပြောတယ်’

ရောင်စဉ်က အထိတ်တလန့် ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်၍ ကိုမိုးတိမ်တောင် အံ့သြကြီးစွာ နားမလည်နိုင်သလို ကြည့်သည်။

‘ခင်ဗျား လုံးဝသွားပတ်သက်ခွင့်မရှိဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အမ်ဒီ၊ ပန်းမဇူရီက မိန်းမကောင်းလေးပါ။ ဖြူစင်လွန်းပါတယ်။ ဒီကောင်မလေးမှာ ကျောင်းစရိတ်အခက်အခဲ နှိမ့်နေပါတယ်’

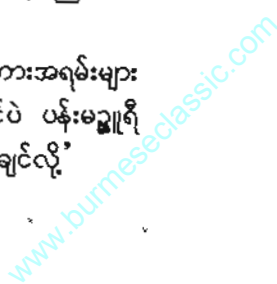
‘တော်ပြီဗျာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပန်းမဇူရီကို လုံးဝသွားမပတ်သက်နဲ့လို့ ပြောထားလိုက်မယ်။ အဲဒါလည်း ကုမ္ပဏီရဲ့ တင်းကြပ်တဲ့ စည်းကမ်းချက်ပဲ ကိုမိုးတိမ်တောင်’

‘ဘာဆိုလို့လဲ အမ်ဒီ၊ ကျွန်တော်က လူပျိုပဲ။ ပန်းမဇူရီကို ချစ်တယ်။ ရအောင်ကြိုးစားရမယ်။ အမ်ဒီက ဘာဖြစ်လို့ အကြောက်အကန့်နဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေ ထုတ်ပြီး တားဆီးပိတ်ပင်နေတာလဲ’

‘ကိုမိုးတိမ်တောင် မေးခွန်းကို သူဖြေဖို့ အဖြေကမရှိပေ။ ဘယ်လည်း လူပျိုပဲလေ။ ပန်းမဇူရီက ကိုယ်နဲ့ပဲ ထိုက်တန်တယ်လို့။ ကုမ္ပဏီကလူတွေအားလုံး ဘာဖြစ်လို့များ ပန်းမဇူရီကိုမှ ဝိုင်းပြီး နှိပ်ကြိုက်နေကြတယ် မသိပါဘူး။ ရောင်စဉ် စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ကုမ္ပဏီကြီးကိုပါ ဖျက်သိမ်းပစ်ချင်လာသည်။’

‘ပန်းမဇူရီ ဝင်လာမှ ကုမ္ပဏီမှာ အမ်ဒီ ထုတ်တဲ့စည်းကမ်းချက်တွေက တင်းကြပ်လွန်းပြီး အရမ်းများနေပါပြီ’

‘ကိုမိုးတိမ်တောင် ခင်ဗျား အခုတလော စကားအရမ်းများတာပဲ။ ကျွန်တော်က အမ်ဒီလေ။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ပဲ ပန်းမဇူရီကြောင့် မလိုလားအပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီမှာမည်မထိခိုက်စေချင်လို့’



‘မဟုတ်သေးပါဘူး အမ်ဒီရယ်၊ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးက ထိခိုက် နစ်နာရဆုံးပါ။ မတရားအထုတ်ခံလိုက်ရတာပဲ’

‘ကဲဗျာ ဒါဆိုလည်း ခင်ဗျား ကုမ္ပဏီထောင်ပြီး ပန်းမဉ္ဇူရီ ကို လက်ထောက်ခန့်လိုက်တော့၊ ဘယ်မှာလဲ လက်မှတ်ထိုးစရာတွေ ‘ဒီမှာပါ’

ကိုမိုးတိမ်တောင် ဆက်မပြောရဲအောင် ရောင်စဉ် စကားကို ဖြတ်ပစ်လိုက်သည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ချစ်ကြိုက်နေတာပင် သူ့အတွက် စည်းကမ်းချက်တွေ တင်းကြပ်သထက် တင်းကြပ်အောင် ထုတ်ပြီး တားဆီးဖို့ အကြောင်းဖြစ်နေတယ်။ မင်းကြောင့်ပဲ ပန်းမဉ္ဇူရီ။ ကိုယ့် ရင်ထဲမှာ မီးတောက်နေတယ်။ စိတ်မချတာတွေရော မင်းအထင်လွဲမှာ တွေရော ကိုယ့်မှာသတ္တိရှိရှိ ရင်မဆိုင်ရဲတာတွေရော။ ရှုပ်ထွေးနေတယ်။ ကိုယ်ရှင်းပြချင်တယ်။ မင်းလက်ခံမှာမဟုတ်လို့ပါ။ မင်းတောင်းဆို က တရားမျှတပါတယ်။ မာမိုကို ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတာလည်း သူ့အတွေးတွေက စက္ကန့်မလပ်လွမ်းမိုးထားလေသည်။



အခန်း (၁၄)

‘မာမို’

‘သား... ပြောလေ၊ အခုတလော မာမိုသားလေး အရမ်းခွဲ ချပါလား၊ သားအမူအယာတွေထူးခြားနေတယ်၊ ပြောလေ သား၊ မာမိုမှာ ဒီသားတစ်ယောက်တည်းရဲ့ ဆန္ဒကိုပဲ ဖြည့်စွမ်းပေးစရာရှိပါ သယ်’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိရဲကတော့ သားမှာ ချစ်သူရှိနေပြီဆိုတာ သတိ မထားမိနေသည်။ မိမိလည်း ငယ်ရာကနေ ကြီးလာတာပဲ။ သားနှင့် အတစ်လျှောက်လုံးလက်တွဲဖော်ကို သားဆန္ဒအတိုင်းပဲ ရွေးချယ်စေ ချင်မိသည်။

‘မာမို သိပါတယ်၊ သားမှာချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးတွေနေ ပြီး မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် မာမို’

‘ဒါများကွယ်၊ သားလည်း အရွယ်ရောက်နေပြီပဲ၊ ပြောပါ၊ မာမို ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဘယ်ကောင်မလေးလဲ’

www.burmeseclassic.com

'မာမိ သဘောမတူနိုင်တဲ့ ရုပ်ကွက်ထဲကကောင်မလေးတစ်ယောက်ပါ'

'ဟင်'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် နည်းနည်းလေးတော့ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရသည်။ ရုပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးတစ်ယောက်က သားကို စွဲဆောင်ထားနိုင်သူဆိုတော့ လျော့တွက်ထားလို့တော့ မရပေ။

'သားရယ်... ဘာဖြစ်လဲ၊ မာမိလည်း တချိန်က ရုပ်ကွက်ထဲက မိန်းကလေးပါပဲ၊ မာမိကိုပြလေ၊ မာမိ ရွေးချယ်ပေးမယ်'

'သားရဲ့နလုံးသားထဲအထိ စွဲနစ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ကောင်မလေးပါ မာမိ'

ရောင်စဉ် ကိုယ်တိုင်က မာမိသဘောမတူလည်း လက်ထပ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပေမယ့် ပန်းမဥူရီက လက်ခံမှာမဟုတ်။ သူ့စိတ်တွေထင်နေသည်။ မာမိက အပြင်းအထန် မငြင်းဆန်သဖြင့် ရောင်စဉ်စိတ်တော့အေးသွားရသည်။

'နာမည်က ဘယ်သူလဲ သား၊ သူမိဘတွေကရော'

'နာမည်က ပန်းမဥူရီပါ မာမိ၊ အမေနဲ့အစ်ကိုပဲ ရှိတယ်'

'နာမည်လေးက ချစ်စရာလေးပဲ၊ ပန်းမဥူရီတဲ့လား'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စဉ်းစားမိသွားရာက ပန်းမဥူရီ နာမည်ထေးနှင့် ရင်းနှီးနေသလိုပင်။ ရီရီသာရဲ့သမီးလေးနာမည်ကို သတိရသွားသည်။

'သူ့အမေနာမည်က ဘယ်သူလဲ သား'

'ပန်းမဥူရီအမေနာမည်တော့ သား မသိဘူး၊ အမှတ်တမဲ့ပဲ'

'မင်းနဲ့ချစ်သူတွေ မဟုတ်ဘူးလား သားရယ်'

'ပန်းမဥူရီကို သားက ချစ်မြတ်နိုးရတာပါ'

'ရုပ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေးကို သားက ချစ်မြတ်နိုးရတာပါ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ် မာမိ၊ သားအရမ်းချစ်တယ်၊ မာမိ သဘောတူပေးပါ၊ ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းက မိန်းကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် မာမိ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူလက်ခံပေးပါ'

တူးဆန်းလိုက်တာ။ ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးမို့လဲ။ ရီရီသာရဲ့သမီးလေးများဖြစ်နေမလားပဲ။ နာမည်တူတာမျိုးလည်းဖြစ်နိုင်တာပဲလေ။ သားနှင့်လည်း ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ပဋိပက္ခတွေ မဖြစ်ချင်။ သားသဘောပါပဲ။ အရင်ကတည်းက ချွေးမလောင်းရှာတာမျိုးတွေ မလုပ်ဘဲ ဘာရယ်မဟုတ်ပေမယ့် မဥူရီဆိုတဲ့ နာမည်ကြားတာနှင့် မိမိရင်တွေ လေးလံသွားရသည်။

'မာမိ လက်ခံပါတယ်၊ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်'

မာမိက သားချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲကွယ်'

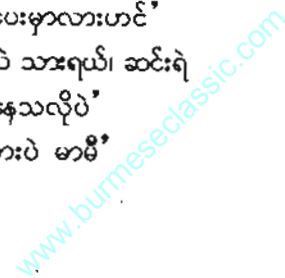
'တကယ်ပြောတာလား မာမိ၊ သားကို မဥူရီနဲ့ တကယ်ပဲ'

သဘောတူတာလား၊ မာမိ ကိုယ်တိုင် တောင်းပေးမှာလားဟင်'

'ပန်းမဥူရီက ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ သားရယ်၊ ဆင်းရဲ'

မမယ် မာနနဲ့လား၊ သားက အရူးအမူးစွဲလမ်းနေသလိုပဲ'

'အဟဲ... ဖူးစာရေစက်လို့ ပြောရမလားပဲ မာမိ'



သူနှင့် ပန်းမဉ္ဇူရီတို့ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို မာမိအား ရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်သည်။ မာမိကလည်း သားတို့က ဖူးစာရေစက်တွေ ထင်တယ်ဟုလိုလိုလားလား ပြောနေသဖြင့် သူ့စိတ်တွေ ပေါ့ပါးသွား၏။ သူ့ကို အရမ်းချစ်တဲ့ မာမိက သူ့သဘောဆန္ဒတွေကို လိုက်လျော့ မည်ဟု ထင်ပြီးသားပါ။ ရောင်စဉ် လက်တွေ့က မာမိကို ဖက်လိုက် သည်။

‘မာမိ ကိုယ်တိုင်တောင်းပေးပါ။ သားချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ပဲ သားလက်ထပ်ပါရစေ မာမိ’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီကို မာမိ သွားလေ့လာမယ်။ သားက မိန်းကလေးတွေအကြောင်းမှ မသိတာဘဲ’

‘မာမိ’

‘စိတ်မပူပါနဲ့။ မာမိ သဘောတူပါတယ်။ အဆင့်အတန်း မခွဲခြားပါဘူး။ ပန်းမဉ္ဇူရီကိုတော့ မာမိ လေ့လာပါရစေ’

ရီရီသာရဲ့သမီးလေးဖြစ်နေရင် မိမိအတွက် အခက်တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ သားချစ်မြတ်နိုးမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးနှင့်ဖြစ် ပါစေ မိမိကိုယ်တိုင်တောင်းပြီး တခမ်းတနား လက်ထပ်ပေးနိုင်၏။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ရီရီသာရဲ့သမီးလေးဖြစ်နေမှာပဲ စိတ်ပူသည်။

‘မဉ္ဇူရီကို ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့ပဲ ဖြစ်ပါစေ သား လက် ထပ်ပါရစေနော်။ သား ဒီအသက်အရွယ်အထိ မာမိစကားတွေထု တသွေ့မတိမ်း လိုက်မှာခဲ့တာပါ။ သားချစ်ရတဲ့ မဉ္ဇူရီနဲ့ပဲ ဘယ်လို အကြောင်းမျိုးနဲ့ပဲ ဖြစ်ပါစေ လက်ထပ်ခွင့်ပြုပါ’

‘စိတ်တော့ သိပ်ပြီးအလောတကြီးမလုပ်ပါနဲ့ သားရယ်။ မာမိ တ သားဆန္ဒကိုပဲ အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်စွမ်းပေးမှာပါကွယ်’

မာမိမှာ အတိတ်ကအမှားတွေ ရှိနေတယ်သားရယ်။ အရက်မဲ့ တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေလေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီက ရီရီသာသမီးလေး မဖြစ်ပါစေ နဲ့လိုပဲ ဆုတောင်းပါတယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေ သည်။

‘မာမိက တကယ့်ကို စိတ်သဘောထားပြည့်ဝတဲ့ မိခင်တစ် ယောက်ပါ။ သားအတွက် အရာအားလုံးဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်တာပဲ။ မာမိကို သား ကျေးဇူးတွေအများကြီးတင်ပါတယ်။ အရမ်းလည်းချစ်တယ်’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိတ်ပူနေသည်။ သားခေါင်းလေးကို ပွတ် သပ်ပြီး နှစ်သိမ့်ပေးနေရင်း မိခင်အပေါ် အထင်သေးစေမည့် အတိတ် ကအကြောင်းတွေ သိသွားမှာ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိုးရိမ်ကြောက်လန့်လာ ၏။ သားချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီက ရီရီသာရဲ့သမီးလေးမဖြစ်ပါစေနဲ့။ မာမိ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး သားရယ်။

‘သားရဲ့ ဆန္ဒက မာမိရဲ့ ဆန္ဒပါပဲ သားရယ်။ မင်းပျော်နေ ရင် မာမိပျော်ပါတယ်’

သားကို အသိမပေးဘဲ ပန်းမဉ္ဇူရီကို စုံစမ်းရမည်ဖြစ်သည်။ ရီရီသာသမီးသာဆိုရင် မိမိ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမှန်းပင် မသိတော့။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိတ်သောကတွေ အကြီးအကျယ် ရောက်နေရသည်။

‘မာမိ’

‘ပြောလေ သား’



‘ပန်းမဉ္ဇူရီနဲ့ သားကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ မခွဲဖို့ မာမီ ကတိပေးပါနော်’

‘အင်းပါကွယ်’

‘သား အရမ်းပျော်သွားပြီဗျာ၊ မာမီကို အရမ်းချစ်တယ်။ သားချစ်သူကောင်မလေးက ဘယ်လိုဘဝမျိုးပဲ ဖြစ်နေပါစေ၊ မာမီ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ တောင်းရမ်းပေးပါ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို သား အရမ်းချစ် တယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မစွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါ’

‘မာမီ သိပါပြီကွယ်’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အိပ်လို့မပျော်နိုင်ပေ။ သားပြန်ထွက်သွားတာ တောင် မိမိ မျက်စိတွေကြောင့်နေသည်။ အတိတ်ကအကြောင်းတွေကို မိမိတွေ့မိတိုင်း စိတ်ချောက်ချားခဲ့ရ၏။ ရီရီသာကို သတိရမိလာသည်။

‘မဟာရယ်... နင့်ကို အားကိုးတယ် သိလား၊ နင့်ကြောင့် ငါ ဝင်ငွေရနေတာပါ။ ငါ ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး’

‘စိတ်ချပါ ရီရီသာရယ်၊ နင့်ကိုငါ စောင့်ရှောက်ပေးမယ်၊ နင် လောလောဆယ် အတိုးပဲ ယူထားပါ။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်လာရင် နင့်သားကြီး မင်းသော်တာ ကြီးပြင်းလာရင် လွှဲပေးမယ်’

‘ကျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ် မဟာရယ်၊ နင်က အရမ်းတော် တယ်၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လုပ်တတ်တယ်၊ နင်အောင်မြင်မှာ သိလား’

ရီရီသာက ရိုးသားသူပါ။ စီးပွားရေးလည်း မသိ။ ခင်မြင့်မိုရ် ကသာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ လုပ်တတ်ပြောတတ်၍ နာမည်တောင်

မဟာရယ်တွင်ခဲ့တာ။ မိမိမှာလည်း ယောက်ျားရှိသည်။ သားတစ်ယောက် နှင့်ပါ။ မိမိခင်ပွန်းက ရိုးအေးသူ။ စီးပွားမရှက်တတ်။ မိမိသားလေး အနာဂတ်ကို မိမိတွေ့ပူမိသည်။

‘ငါ့သားသမီးတွေ အနာဂတ်ကိုလည်း နှင့်လက်ထပ် အပ်ပါ တယ်၊ နင် စောင့်ရှောက်ပေးပါဟယ်’

‘စိတ်ချစမ်းပါ ရီရီသာရယ်၊ နင့်မှာရှိတာတွေ အားလုံး ငါ လက်ထပ်အပ်ပါ။ ငါ အားလုံးလုပ်ပေးမယ်’

‘အေးပါဟယ်၊ ငါ့မှာ ရွှေတွေ ရတနာပစ္စည်းတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်၊ နင်က စီမံတတ်တယ်၊ အားကိုးပါတယ်ဟယ်’

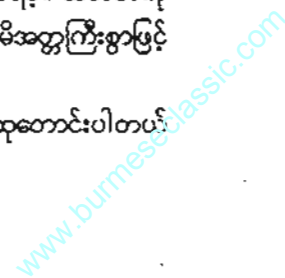
‘အေးပါဟယ်’

ရီရီသာက ရှိသမျှပစ္စည်းတွေရော သူပိုင်တဲ့ တိုက်ကိုရော ခိုင်ပြီး မိမိလက်ထပ် အားလုံးထည့်ပေးခဲ့သည်။ မိမိက အကြံနှင့် နှိုင်းသောတွေကိုဘတ်ပြီး လစ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရီရီသာ လိုက်မရှာ နိုင်ဘူး မိမိသိနေ၏။ သူတို့ဘဝ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဟာကတော့ ရန်ကုန် အောက်လာပြီး စီးပွားရေးတွေ လုပ်ခဲ့သည်။

‘ရီရီသာရယ် ငါ မိုက်မဲရက်စက်ခဲ့ပါတယ်၊ ငါ ရှာဖွေသမျှ အားလုံး ငါ့သားကိုပဲ ပေးချင်တယ်၊ အတ္တကြီးခဲ့တယ်’

ရီရီသာမိသားစုကို ရှာဖွေဖို့ပင် မိမိ သတိမရခဲ့။ အတိတ်ကို မှားမိတိုင်း မိမိစိတ်တွေ ချောက်ချားနေရပေမယ့် မိမိအတ္တကြီးစွာဖြင့် နှိပ်ကျိုးအတွက်သာ အသုံးပြုခဲ့သည်။

‘ပန်းမဉ္ဇူရီဟာ နင့်သမီးမဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ပဲ ဆုတောင်းပါတယ်။ သားရယ်’



မိမိကတော့ သားကို အဆင့်အတန်းရှိရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်စေလိုခဲ့ပေမယ့် ပန်းမဉ္ဇူရီကို သားက အလွန်အမင်း ချစ်ခင်နေပုံပင်။ နင့်သမီးလေးဆိုရင် ငါပိုပြီးတောင် လက်ထပ်ပေးချင်ပါတယ်။ ငါ့အတိတ်ကလုပ်ရပ်တွေအတွက်ပါဟာ။ မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် သားမသိအောင် ပန်းမဉ္ဇူရီတို့ ရုပ်ကွက်ကို ရောက်လာခဲ့၏။ ကားကို အဝေးတစ်နေရာမှာ ရပ်ထားပြီး သူရပ်ကွက်ထဲဝင်လာပြီး ပန်းမဉ္ဇူရီတို့ အိမ် ရှာဖွေမိသည်။

'ဟင်... နင်... နင်... မိမဟာမဟုတ်လား၊ ဒီကို ဘာလဲ လုပ်တာလဲ၊ ကလိမ်ကကျစ်မ၊ နင့်ကြောင့် ငါတို့မိသားစု ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ရောက်ခဲ့ရတယ်၊ နင် ဒီကိုဘာလဲလုပ်တာလဲ၊ လူလိမ်မ'

'ရီရီသာ တိုးတိုးပြောပါဟယ်၊ နင့်ကိုပြောစရာရှိတယ်၊ ငါ့လုပ်ရပ်တွေအတွက် ငါ တောင်းပန်ပါတယ်ဟယ်'

'ဘာတောင်းပန်မှာလဲ မိမဟာ၊ နင့်ကို ဘယ်တော့မှမသိတော့ဘူး၊ ဒီကိုဘာလဲလုပ်တာလဲ'

ဒေါ်ရီရီသာ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး မိမဟာနောက် သဲကြမ်းမဲကြီးလိုက်သည်။

'နင့်ကို သတ်ပစ်မယ်၊ နင်ကတော့ အရမ်းချမ်းသာနေတာပဲဟုတ်လား၊ နင့်ကိုငါကောင်းကောင်းအရှက်ခွဲပြမယ်၊ ငါ့သားသမီးတွေ ဆင်းရဲတွင်းနက်ရတာ နင့်ကြောင့်ပဲ'

'ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ရီရီသာ၊ နင့်စိတ်ကိုလျော့စမ်းပဲ ပန်းမဉ္ဇူရီကနင့်သမီးလား'

'ဟုတ်တယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ'

'နင့်သမီး ပန်းမဉ္ဇူရီကို ငါ ကူညီထောက်ပံ့ပေးချင်တယ်၊ နင် လက်ခံပါ ရီရီသာ'

'လက်မခံဘူး၊ နင့်ကိုလည်း လုံးဝမယုံဘူး၊ လူလိမ်မ၊ သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီးတို့ လိမ်ရက်တယ်၊ နင် ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ ငါ လုံးဝအထင်မကြီးဘူး၊ လူလိမ်မ... နင့်ကိုသတ်မယ်၊ အရှက်ခွဲပစ်မယ်'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ပြေးလွှားရင်း ကားဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ရီရီသာက နောက်မှပြေးလိုက်လာပြီး သူမဆံပင်ကို ဆွဲပြီး ရိုက်တော့သည်။

'နင်ကတော့ ကားနဲ့မဟုတ်လား၊ ချမ်းသာနေလိုက်တာ၊ နင့်ကိုဖမ်းပြီး ထောင်ထဲထည့်မယ်၊ လူလိမ်မ'

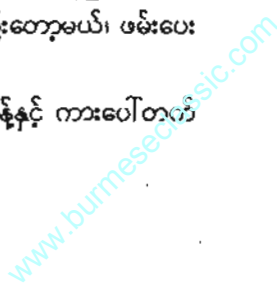
'မလုပ်ပါနဲ့ ရီရီသာ၊ ငါပြောတဲ့စကားကို နားထောင်ပါ၊ ပြီးမှ နင်လုပ်ချင်တာလုပ်ပါ'

'မရဘူး၊ နင့်ဆီက ဘာအကူအညီမှလည်း မလိုဘူး၊ နင့်ကို ဖမ်းမယ်၊ အချုပ်ထဲထည့်မယ်၊ နင် အနည်းဆုံးတော့ အရှက်ကွဲစေရမယ်'

'ရီရီသာ ခဏလေးပါဟာ၊ ငါ တောင်းပန်နေပြီပဲ'

'လာကြပါဗျို့၊ ဒီမှာ လူလိမ်မ ထွက်ပြေးတော့မယ်၊ ဖမ်းပေးကြပါ'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ကားပေါ်တက်ပြီး အမြန်ဆုံးမောင်းထွက်လာခဲ့မိလေသည်။



‘ချွမ်း... ချလဲ’
‘ဟင်’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်ရဲ့ဘေးမှ ကားမှန်ကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတစ်ယောက်က ခဲလုံးနှင့် ပစ်လိုက်သဖြင့် မိမိလက်မောင်းမှာ ကွဲရှဒဏ်ရာတွေဖြစ်သွားသည်။

‘ဒီက စိတ်ကောင်းနဲ့လာလုပ်တာကို သူက အရှက်ခွဲချင်သေးတယ်’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အိမ်ကိုပြန်ရောက်တော့မှ စိတ်အေးသွားရသည်။

‘ကြည့်စမ်း အရှက်ကွဲတော့မလို့၊ ကံကောင်းတယ်’

မိမိအပြေးမြန်လို့ပေါ့။ မဖြစ်ဘူး။ ရီရီသာနဲ့တွေ့လို့မဖြစ်ဘူး။ အတိတ်က မိမိလုပ်ရပ်တွေအတွက် သားသိသွားလို့ လုံးဝမဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ မိမိအရှက်သိက္ခာတွေကျတော့မည်ဖြစ်သည်။

‘မဖြစ်ဘူး၊ လုံးဝ လက်ထပ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ငါ့အရှက်သိက္ခာတွေ အပတ်ဆယ်လို့ ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး’

ရီရီသာက ဘယ်လိုမှ မိမိအား ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ပေ။ အရှက်ခွဲမှာ သေချာသည်။ အချုပ်ထဲရောက်မလားပဲ။ တော်ပါပြီ။ သားကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ပန်းမဥူရီနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားအောင်ပဲ လုပ်ပစ်ရမယ်။ မိမိအိပ်ခန်းထဲလာပြီး သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်ပစ်ရသည်။



အခန်း (၁၅)

‘မာမိုကား ဘာဖြစ်တာလဲ၊ မှန်တွေကွဲနေပါလား’

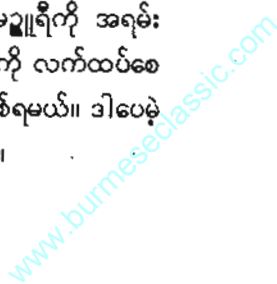
‘ကလေးတွေလေ လက်ဆော့ရင်းခဲနဲ့ပေါက်လိုက်တာ မာမိုကားမှန်ကို ထိသွားတယ်၊ မာမိုလက်မောင်းမှာတောင် ဒဏ်ရာရထားတယ်’

‘ဟုတ်လား၊ မာမိုရယ်... ပြစမ်းပါ၊ ဟုတ်သားပဲ၊ မှန်ကွဲစဉ်ကလေးတယ်၊ ကြည့်စမ်း၊ ဒီကလေးတွေ အရမ်းဆိုးတယ်၊ ဆေးခန်းကို သားကိုယ်တိုင် လိုက်ပြရမလား၊ လာပါ မာမိုရာ’

‘မာမို ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး သားရယ်၊ သက်သာပါတယ်’

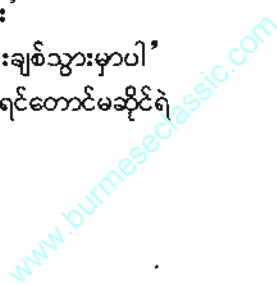
‘မာမို တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ သား အရမ်းစိုးရိမ်တယ်’

မာမိုကို ဖက်၍ ကလေးတစ်ယောက်လိုပြောနေတာကို ကြည့်ပြီး သားရဲ့ရင်ထဲမှ ဆန္ဒကို မိမိသိနေသည်။ ပန်းမဥူရီကို အရမ်းချစ်မြတ်နိုးပုံပင်။ မာမိုလည်း သားလေးနဲ့ ပန်းမဥူရီကို လက်ထပ်စေချင်ပါတယ်။ အတိတ်က အပြစ်တွေကို ဆေးကျောပြစ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ မာမိုသာက မိမိအား သဲကြီးမဲကြီး မုန်းတီးနေသည်။



'မာမီ'
 'ဟင်'
 'သား... ပန်းမဉ္ဇူရီကို အိမ်ခေါ်လာချင်တယ်'
 'ဟင်'
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ မာမီ၊ ပန်းမဉ္ဇူရီနဲ့ သားကို လက်ခံတယ်
 မဟုတ်လား'
 'နေပါဦး၊ သားနဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီက ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပြီလား
 ကွယ်'
 'မဖြစ်သေးပါဘူး'
 'သား ကြီးစားပါဦး၊ ဆင်းရဲသား လူတန်းစားတွေမှာ မာန
 ဆိုတာရှိတယ်၊ အရမ်းလည်းပြင်းထန်ကြတယ်'
 'မာမီ လက်ခံတယ်နော်၊ မဉ္ဇူရီက မာမီကိုယ်တိုင် သူ့အမေ
 ဆီမှာ တောင်းပေးရမယ်တဲ့'
 'ဟင်'
 'မာမီ ဘာဖြစ်လို့လဲ'
 ဘုရားရေ... ရီရီသာက မိမိကိုတွေ့တာနဲ့ သားကြီးမဲကြီး
 လိုက်အရှက်ခွဲနေတာ မိမိမျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ပင် ကြောက်သည်။
 'ပန်းမဉ္ဇူရီကို သားအလုပ်ပြန်ခန့်မယ်၊ ဒီအတိုင်း ပိုက်ဆံ
 ထောက်ပံ့တာမျိုး ပန်းမဉ္ဇူရီက လက်မခံဘူး မာမီ'
 'မင်းသဘောပဲလေ၊ လူကြီးချင်းတောင်းတာက လူငယ်
 တွေ ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီးမှ လုပ်ရမယ်လေ သား'

'မာမီ သဘောတူတယ်မဟုတ်လား၊ သားကိုချစ်လို့ လက်ခံ
 သဘောတူချင်ဟန်ဆောင်နေတာလား'
 'သားရယ်'
 ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားရ
 သည်။ မာမီ အတိတ်က ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတာတွေကို သားသိ
 သွားရင် ရှက်မှာလား။ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာကွယ်။ ဝဋ်ကြွေးပဲထင်
 တယ်။ ရီရီသာရဲ့သမီးလေးဖြစ်နေတယ်။ မာမီတောင်းပန်ဖို့ သွားတာ
 တောင် ဒင်းက ရန်လုပ်တယ်။ ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီ
 အမေထံ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ဘယ်လိုမှ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မဖြစ်ပေ။
 သားနှင့်လက်ထပ်ပေးလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ခေါင်းစား
 နေသည်။
 'သား တောင်းဆိုတာပါ မာမီ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး သားနဲ့မဉ္ဇူရီ
 ကို လက်ခံပေးပါ'
 'မာမီ လက်ခံမယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီပဲကွယ်'
 'သား စိတ်ပူတယ်၊ မဉ္ဇူရီကို အလုပ်ပြန်ခန့်ဖို့ သား စိစဉ်နေ
 ြစ်'
 'ပန်းမဉ္ဇူရီက သားနဲ့ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေပြီဆိုရင် မာမီ လက်
 ခံပါတယ်၊ အခုတော့ သား လုံးဝခေါ်မလာပါနဲ့ဦး'
 'ပန်းမဉ္ဇူရီကို တွေ့သွားရင် မာမီ အရမ်းချစ်သွားမှာပါ'
 'အမလေး မာမီ အရမ်းကြောက်သွားမှာ၊ ရင်တောင်မဆိုင်ရဲ
 ခါဘူး'



စိတ်ထဲကနေ သားကိုပြောနေမိသည်။ ရီရီသာ သာကြီးမိကြီး နှင့် မိမိအား အရှက်ခွဲဖို့ ကြိုးစားနေ၏။ မဖြစ်ပါဘူး။ သားကြောင့် မိမိက အောက်ကြို့ဖို့လုပ်တာပါ။ မိမိအတိတ်ကအကြောင်းတွေ သား သိသွားလို့မဖြစ်ပါဘူး။ မိမိသေလိမ့်မယ်။ မိမိကိုအထင်တကြီးလေးစား နေတဲ့သားပါ။

‘မာမီ’

‘ဟင်’

‘ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲဗျာ၊ မဇ္ဈရီအကြောင်းလား၊ ရိုး သားဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးပါ’

‘မာမီ စဉ်းစားနေတာက ဖန်းမဇ္ဈရီကို သားလက်ထပ်ရင် ပတ်ဝန်းကျင်ကနေ အပြစ်တင်ပြောစရာဖြစ်နေမလားပဲ’

‘ဘာဆိုလို့လဲ မာမီရာ၊ သား ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေး က အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားနေတာမှ မဟုတ်တာ၊ သူကြိုးစားနေတာ ပါ။ ကံကြမ္မာကြောင့် မဇ္ဈရီ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေတာပါ။ သူ့ကို သား မြေတောင်မြှောက်ပေးပါ့မယ်’

‘မာမီအနေနဲ့ လက်မခံနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး သားရယ်၊ သဘောတူပါတယ်၊ သားဖြစ်စေချင်တာတွေ မာမီ လုပ်ပေးနိုင်မိ တယ်’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ မာမီရာ၊ သားရဲ့ဆန္ဒကို မာမီ ဖြည့်စွမ်း ပေးတာ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်ဗျာ’

သားက မိမိကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ဖက်ထားတော့ ဒေါ်ခင်မြင့်နီ

နာကျင်ရသည်။ သူချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ဖန်းမဇ္ဈရီ မိခင်ဆီက မိမိငွေတွေ လိမ်လည်ယူထားတယ်ဆိုတာသာ သိသွားရင် ရှက်ရှာမှာပဲ။ မိမိ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိရီ အိပ်ယာထဲပင် လဲချင်နေသည်။

‘မာမီ’

‘ဟင်’

‘မဇ္ဈရီက မာမီရှေ့မှာ သူ့ကိုမိတ်ဆက်ပေးရဲရင် သားကို ချစ်သူအဖြစ် သတ်မှတ်မယ်တဲ့’

‘ဟုတ်လား’

‘ဒီညနေ ဖန်းမဇ္ဈရီကို ညစာစားဖို့ သားခေါ်လာပါ့မယ်’

‘ကောင်မလေးက လိုက်မယ်တဲ့လား’

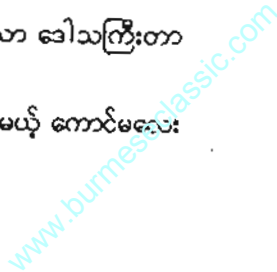
‘ဖန်းမဇ္ဈရီက သားကို သတ္တိမရှိဘူးလို့ ထင်နေတယ်၊ မာမီ ကလည်း သူမလို အဆင့်မျိုးကို လုံးဝသဘောမတူဘူးလို့ ယူဆနေ တယ်လေ၊ မဇ္ဈရီကို ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိတောင်းယူမယ်ဆိုရင် အမ်ဒီကို လက်ထပ်မယ်တဲ့’

မာနကတော့ မသေးပါလား။ ဖန်းမဇ္ဈရီတို့ ငယ်စဉ်က ချမ်းသာခဲ့တာ မိမိအသိဆုံးပင်။ မိမိကြောင့်ပဲ။

‘နင် လူလိမ်မ၊ အယုတ်တမာမ၊ နင့်ကြောင့် ငါတို့မိသားစု ဘဝပျက်ရတာပဲ၊ နင့်ကိုထောင်ထဲထည့်ပစ်ရမယ်’

မိမိ ဘယ်လိုမှ ရှင်းပြခွင့်မရလိုက်။ ရီရီသာ ဒေါသကြီးတာ ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဖူးသည်။

‘နော်... မာမီ၊ မဇ္ဈရီကို သားနဲ့လက်ထပ်မယ့် ကောင်မလေး အဖြစ် မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ’



‘အေးပါ သား၊ ခေါ်လာခဲ့ပါ၊ မာမိနဲ့မိတ်ဆက်ပေးလေး၊
ချွေးမလောင်းကို တွေ့ချင်တယ်၊ ခေါ်ခဲ့လေ၊ မာမိ ညနေစာကို
အကောင်းဆုံးပြင်ပြီး စောင့်နေမယ်’

‘မာမိရယ်’

ရောင်စဉ် အရမ်းပျော်ပြီး မာမိကို ဖက်ထားမိသည်။ ကိုယ့်
မာမိ ဘယ်လောက်အထိ သဘောထားကြီးလဲဆိုတာ မဇ္ဈရီ သိစေရ
မယ်။ မင်းအပေါ် ကိုယ်ဘယ်လောက်အထိ တန်ဖိုးထားချစ်မြတ်နိုးရ
လဲဆိုတာ ပြသရမယ်။ မာမိရဲ့ခွင့်ပြုချက်နှင့် ရောင်စဉ် ပီတိတွေနှင့်
ကုမ္ပဏီကို ရောက်လာသည်။

‘အမ်ဒီ ခင်တွယ်တာ ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်တော့မယ်၊ အမ်ဒီ
က ပန်းမဇ္ဈရီကို အလုပ်ပြန်ခန့်မယ်ဆို’

‘ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ ဆန္ဒပါ။ ခင်တွယ်တာ အပြစ်မရှိ
ဘဲ အလုပ်ထွက်ရတော့ ပန်းမဇ္ဈရီရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖျက်ဆီးသလိုဖြစ်နေ
လို့ပါ’

‘ဘာမဟုတ်တဲ့ သန့်ရှင်းရေးမကြောင့် ခင်တွယ်တာလို့
အရည်အချင်းရှိတဲ့ အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက် အမ်ဒီက အဆုံးရှုံးခံ
တော့မလို့လား’

‘ကိုယ်က ခင်တွယ်တာကို အလုပ်မထုတ်ပါဘူး၊ ပန်းမဇ္ဈရီ
နဲ့ မင်းလည်း ပတ်သက်စရာ အကြောင်းမှ မရှိတာပဲ’

ခင်တွယ်တာကတော့ ပန်းမဇ္ဈရီကို သဲသဲလှုပ်ဖြစ်နေကြတဲ့
ကုမ္ပဏီကယောက်ျားတွေကို မုန်းမိသည်။ ရုပ်လေးချောတာ ဘာအသုံး
ကျမှာလဲ။ ပန်းမဇ္ဈရီ ရှိနေရင်တော့ ခင်တွယ်တာ အလုပ်ကထွက်တော့

မည်။ အမ်ဒီက အတင်းအကြပ်မတားတာလည်းခင်တွယ်တာ မကျေ
မနပ်ဖြစ်ရသည်။

‘ခင်တွယ်တာ ထွက်မယ်၊ အမ်ဒီကရော ဘာဖြစ်လို့ ဘက်
လိုက်နေရတာလဲ၊ ခင်တွယ်ကမမှားဘူးဆိုတာ အမ်ဒီသိတယ် မဟုတ်
လား’

ပန်းမဇ္ဈရီလည်း မမှားပါဘူးဟု ရောင်စဉ် မပြောရဲပေ။
ခင်တွယ်တာက ကြောက်ရသည်။ မနာလိုဝန်တိုတဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်
မရှိ။

‘ကုမ္ပဏီက ယောက်ျားတွေ အားလုံး ကိုယ်ကျင့်တရား
ခကောင်းတဲ့လူတွေပဲ၊ တော်ပါပြီ၊ ထွက်မယ်၊ ဒီမှာထွက်စာ၊ နောက်
နေ့ကစပြီး ခင်တွယ်တာ ကုမ္ပဏီကို မလာတော့ဘူး’

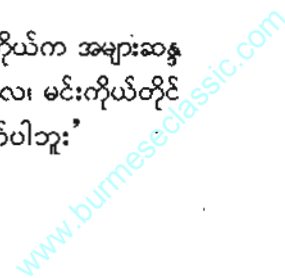
‘ခင်တွယ်တာ သဘောပါပဲလေ၊ မင်းအတွက် သုံးလခစာ
ကြိုထုတ်သွားပါ၊ နောက်လည်း လိုအပ်တဲ့အကူအညီပေးပါမယ်’

‘ဘာပြောတယ် အမ်ဒီ’

‘ဟိုလေ မင်း ထွက်စာကို ကိုယ်လက်ခံလိုက်တာပါ၊ ထုံးစံ
အတိုင်း နှစ်နာကြေးသုံးလစာပေးတာလေ ခင်တွယ်တာ’

‘ပန်းမဇ္ဈရီကို ပိုပန်းနေကြတဲ့အထဲမှာ အမ်ဒီလည်းပါနေတာ
လား’

‘အား... မဟုတ်ပါဘူး ခင်တွယ်တာ၊ ကိုယ်က အများဆန္ဒ
ခါ၊ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့က အရမ်းဖိအားပေးနေတယ်လေ၊ မင်းကိုယ်တိုင်
ဆည်းထွက်ချင်တာ မဟုတ်လား၊ ကိုယ် မထုတ်ပါဘူး’



ပြောမယ့်သာပြောရတာ ခင်တွယ်တာကို အလုပ်ကနေ ထွက်
စေချင်နေသည်။ ရောင်စဉ် ပေါ်တင်မပြောရဲ။ ခင်တွယ်တာက
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် အတင်းအဖျင်းပြောမှာ ကြောက်
သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ ဝန်မခံရဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီကတော့ သတ္တိမရှိဘူး
ဟု ပြောတော့မှာပဲ။ ခင်တွယ်တာ အလုပ်ထွက်စာကို စောစောစီးစီးပဲ
လက်ခံအတည်ပြုပေးလိုက်သည်။

'ကိုယ်က ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ရဲ့ ဆန္ဒပါ။ အများဆန္ဒလေ။ ကိုယ်
ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

'တော်ပါတော့ အမ်ဒီ၊ ခင်တွယ်တာ အလုပ်ထွက်မယ်၊
သုံးလစာလည်း မလိုပါဘူး။ ကျွန်မက ပန်းမဉ္ဇူရီထက် ချမ်းသာတယ်၊
ပညာတတ်တယ်၊ အစွမ်းအစရှိတယ်။ သူတောင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နဲ့
နစ်နာကြေးမယူတာ၊ သွားမယ်'

ခင်တွယ်တာ ထွက်သွားမှ ရောင်စဉ် စိတ်အေးသွားရသည်။
ထွက်စာကို အလျင်အမြန်အတည်ပြုလိုက်၏။ လက်ထောက်ကိုမိုး
တိမ်တောင်ကို လွှဲအပ်ပြီး ခင်တွယ်တာ အလုပ်ကနေထွက်သွားပြီဖြစ်
ကြောင်း ထုတ်ပြန်သည်။

'ခင်တွယ်တာက မာန်မာနကြီးလွန်းပါတယ် အမ်ဒီ၊ ကောင်
ပါတယ်၊ အတွင်းရေးမှူးအသစ် ထပ်ခန့်ပါမယ်'

'လောလောဆယ် ခင်ဗျားပဲ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါ'

'အမ်ဒီ'

'ပြော'

'ပန်းမဉ္ဇူရီဆိုရင်ရော'

'ဟာဗျာ... တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတောင် မအောင်တာ၊ ထား
သိုက်ပါ နောက်မှစီစဉ်မယ်'

'ပညာမတတ်ပေမယ့် အရမ်းချောတဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီကြောင့် အမ်ဒီ
နက်နာအရမ်းပွင့်မှာပါ။ အင်းလေ ကုမ္ပဏီကို ပန်းမဉ္ဇူရီ ပြန်ရောက်
အတယ်ဆိုရင်ပဲ ကုမ္ပဏီမှာ အရမ်းပျော်စရာကောင်းပြီး အလုပ်လုပ်ရ
တာ တက်ကြွနေကြမယ်'

'တော်ပါတော့ဗျာ'

'အမ်ဒီက တကယ့်ကို စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာတယ်၊ အင်းလေ
ပန်းမဉ္ဇူရီက အမ်ဒီ အဆင့်နဲ့တော့ မိုးနဲ့မြေကြီးလို ကွာဟလွန်းနေတော့
ထင်ကြီးစရာ မရှိဘူးပေါ့'

သူ ကုမ္ပဏီကနေ ထွက်လာသည်။ ကုမ္ပဏီက လူတွေရှေ့
မဟန်ဆောင်နေရပေမယ့် ကိုမိုးတိမ်တောင်တို့ထက်တောင် သူ့စိတ်
လွန်ဆန်းတက်ကြွနေသေးသည်။ ကိုယ် ရည်မှန်းထားတဲ့ အတွင်း
ရေးမှူးမလေးကလည်း မင်းပဲ ပန်းမဉ္ဇူရီ။ ဒါပေမဲ့ သူများတွေငမ်းလို
အောင် ကိုယ်လက်ထပ်ဖြစ်မယ်။ ကိုယ့်မှာ သတ္တိအပြည့်ရှိပါတယ်။
အတွက်လေ။ သူကားနှင့် ပန်းမဉ္ဇူရီတို့အိမ်ကို ရောက်လာသည်။
အဲဒီမှာ ပန်းမဉ္ဇူရီ တစ်ယောက်တည်းရှိနေ၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ မေမေရော
အိုရော မရှိကြ။ ရောင်စဉ် ပျော်သွားသည်။

'ပန်းမဉ္ဇူရီ'

'အမ်ဒီ ဘာလာလုပ်တာလဲဟင်၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ကုမ္ပဏီမှာ
နဲ့သို့လာပြောပြန်ပြီလား၊ တော်ပါပြီ တစ်ခါပဲ အရှက်ကွဲခံမယ်'

‘မဟုတ်ပါဘူး ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ မာမိက မင်းကို ညစာဖိတ်ခိုင်း လိုက်လို့ပါ’

‘ဟင်’

‘တကယ်ပါ၊ မင်းကိုတွေ့ချင်နေတယ်’

‘အမ်ဒီ ဘာတွေပြောထားလဲ၊ မဉ္ဇူရီက အမ်ဒီမခေါ်သွားဘူးထင်လို့ ပြောတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကိုတစ်ခုခုပြောရင်ရော’

‘ကိုယ့်မာမိက ကိုယ့်ဆန္ဒပဲလေ၊ ကိုယ့်ကို အရမ်းချစ်တယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီကတော့ အမ်ဒီရဲ့လုပ်ဆောင်မှုအတွက် သူ့ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားရပေမယ့် အမ်ဒီ မာမိက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံပေးတယ်ဆိုတာတော့ မယုံကြည်မိ။ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီ လို အဆင့်အတန်းကို ဘယ်မိခင်က သူ့သားလုပ်ငန်းရှင်ကြီးနဲ့သဘောတူမှာလဲ။

‘ကျွန်မကို ဘယ်လိုအဆင့်အထိ အမ်ဒီ ပြောထားတာလဲ’

‘အဆင့်အတန်းကို ကိုယ့်မာမိက မခွဲခြားပါဘူး၊ ကိုယ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်တွဲရမယ့် မိန်းကလေးက ကိုယ်တန်ဖိုးအထားဆုံး အချစ်မြတ်နိုးရဆုံး မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်တဲ့’

သူမ အမ်ဒီအား လှောင်ပြောင်မရယ်ရက်တော့။ အ

မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အချစ်တွေနှင့် လင်းလက်တောက်ပစွာ အကြည့်စူးစိုက်လွန်း၍ သူမ ခေါင်းလေးကို ငုံ့ပြစ်မိသည်။

‘ညနေ ကိုယ့်မာမိနဲ့ တွေ့ပေးရုံလေးပါ၊ မင်းမာနကို မထိစေရပါဘူး၊ ပန်းမဉ္ဇူရီရယ်... ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်ပေးပါ၊ ကိုယ်အချစ်တယ်’

‘ဟင်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မတွေ့ကြည့်မယ်၊ အမ်ဒီ လာမခေါ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မ ထွက်လာခဲ့မယ်၊ လမ်းထိပ်ကပဲ စောင့်ပေးပါ’

‘တကယ်လား ပန်းမဉ္ဇူရီ၊ ကိုယ် အရမ်းဝမ်းသာတယ်၊ မင်း ထွက်လာခဲ့နော်၊ ခြောက်နာရီ ကိုယ်စောင့်နေမယ်’

အမ်ဒီ ကားလေး ပြန်ထွက်သွားတာကို ပန်းမဉ္ဇူရီ ငေးမောကြည့်မိသည်။



အခန်း (၁၆)

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိတ်တွေ အတော်လေးလှုပ်ရှားနေလေသည်။ ရီရီသာရဲ့သမီး ပန်းမဉ္ဇူရီကို တွေ့ရတော့မည်ဖြစ်၍ မိမိ သူဌေးမကြီး ဖြစ်ပေမယ့် စိတ်တွေချောက်ချားသိမ်ငယ်နေရ၏။ မိမိချွေးမအဖြစ် လက်ခံချင်ပေမယ့် ခမည်းခမက်တော်ရမည့် ရီရီသာက ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ပေ။ မိမိမှားပါတယ်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က အတ္တကြီးစွာဖြင့် သူငယ် ချင်းရဲ့ ငွေတွေကို လိမ်ယူခဲ့မိသည်။

‘သားတို့ရောက်လာတော့မယ်။ ခင်မြင့်မိုရ် နင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ကြောက်နေရတာလဲ’

ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကိုတော့ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် တွေ့ချင်နေသည်။ ငယ်ငယ်လေးပဲ ချစ်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ကလေး။ နှစ်နှစ်အရွယ်မှာပင် စကားတတ်လွန်း၏။ မိမိလည်း ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကို ချစ်ခဲ့မိသည်။ သားက ဖုန်းဆက်ထားတယ်။ ပန်းမဉ္ဇူရီ လာမယ်တဲ့။ မာမီ ဖော်ဆော် ရွှေရွှေဆီးကြိုပေးပါတဲ့။ မကျေနပ်တာရှိရင် သားနဲ့တွေ့မှပြောပါတဲ့။ သားအလွန်အမင်းချစ်မြတ်နိုးပြီး တန်ဖိုးထားရတဲ့ကောင်မလေးပါ။ ကြံမ္မာက ဆိုးလိုက်တာနော်။ သားချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ကောင်မလေးထက်

ရီရီသာရဲ့သမီးလေးဖြစ်နေရတယ်လို့။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စိတ်ကို အတတ် နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်နေရသည်။

‘တိ... တိ’

‘ဟင်... သား ကားလာပြီပဲ။ ရင်တွေတုန်လိုက်တာနော်’
ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ပြင်ဆင်ပြီး ဧည့်ခန်းမှာ ထွက်ထိုင်နေလေ သည်။

‘မာမီ’

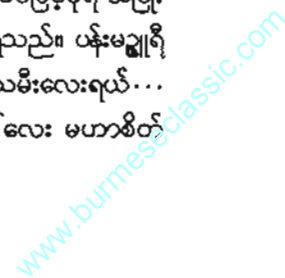
‘အို... ဧည့်သည်တွေလာကြပြီလား။ ထိုင်ကြပါဦးကွယ်’
ဧည့်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်တော့မှ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အသေအချာ ကြည့်မိသည်။ ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ချောတယ်။ နှာတံစင်းစင်း ဆေးက ငယ်ရုပ်လေးကို မှတ်မိစေ၏။ အန်တီခင်မြင့်မိုရ်ပါ ပန်းမဉ္ဇူရီ ဆေးရယ်။ ညည်းလေး ဘယ်မှတ်မိမလဲ။ မိန်းမလယ်မကြီး လူလိမ်မ ကြီး မိမဟာပါ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အတိတ်ကို တွေးမိပြီး ရှက်နေသည်။

‘မာမီ’

‘ဟင်’

‘ဒါလေ... သားချစ်သူ ပန်းမဉ္ဇူရီပါ။ မဉ္ဇူရီ... ဒါက မာမီမာမီ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်ပါ’

သားက မိတ်ဆက်ပေးနေတော့လည်း ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အပြုံး တွေကို ချိုသာအောင် အတော်လေး ဟန်ဆောင်ပြုံးပြရသည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီ လေးကို တွေ့ရတာ အရမ်းကိုပျော်ရွှင်နေမိပါတယ်။ သမီးလေးရယ်... ညည်းတို့မိသားစု ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရတာပါ။ ဒေါ်လေး မဟာစိတ်



မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။ သားနဲ့လည်း တကယ်လက်ထပ်ပေးချင်ပါတယ်။ ဒေါ်လေးမဟာရှာဖွေထားတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို သမီးလေး ခံစားသင့်ပါတယ်လေ။

‘သမီးလေးအတွက် မာမီကိုယ်တိုင် စီစဉ်ထားတဲ့ ထမင်းဟင်းတွေကို ကျွေးချင်တယ်။ သားက ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းကလေးဆိုတော့လည်း မာမီက ချစ်ချစ်ခင်ခင်လေးပဲ ဆီးကြိုပါတယ်ကွယ်’

‘ကိုယ်ပြောသားပဲ။ ကိုယ့်မာမီက စိတ်သဘောထားကောင်းပါတယ်လို့ အဆင့်အတန်းလည်းမခွဲဘူး’

‘အဆင့်အတန်းဆိုတာ ခွဲခြားစရာမလိုပါဘူးကွယ်၊ အတူတူပါပဲ။ မာမီတို့လည်း အရင်က ဆင်းရဲခဲ့တာပဲ။ မာမီ အရမ်းကြိုးစားခဲ့ရတာလေ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မဉ္ဇူရီလည်း ချမ်းသာတဲ့အမ်ဒီကို လုံးဝမမှန်းပါဘူး။ အမ်ဒီက စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုလို့ပါ။ မဉ္ဇူရီကို အဆင့်အတန်းချင်းမတူလို့ သဘောမတူတာမျိုး မဖြစ်စေချင်လို့ပါ။ မေမေနဲ့ ကိုကိုကိုလည်း အနှိမ်မခံနိုင်ပါဘူး’

‘ပန်းမဉ္ဇူရီ မင်းကို မာမီ မြင်မြင်ချင်းပဲ ချစ်ပါတယ်။ သမီးလေးလိုပါပဲကွယ်။ သားကို သမီးလေးကရောချစ်ရဲ့လား’

‘ရှင်’

‘သမီးလေး ရင်ထဲနှလုံးသားထဲကနေ ချစ်ရဲ့လားလို့ပါ’

‘အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင်တော့ အချစ်ဆိုတာကို မဉ္ဇူရီ မယုံသေးတာအမှန်ပဲ။ ဟိုလေ... မဉ္ဇူရီရဲ့ဘဝက နိမ့်ကျလွန်းတဲ့အပြင်

ပညာလည်းမတတ်ဘူးလေ။ အမ်ဒီက ချစ်တယ်ဆိုတာကိုလည်း အိပ်မက်လိုပါပဲ’

‘မဉ္ဇူရီရယ်... ကိုယ်လည်း မင်းကိုတွေ့မှ အချစ်ဆိုတာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ရတာပါ။ ကိုယ်လူပျိုကြီးလုပ်မလို့ဟာ’

‘ဟုတ်တယ် သမီးလေးရယ်။ သားက မိန်းကလေးကိစ္စတစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မပြောဖူးဘူး။ ပန်းမဉ္ဇူရီနဲ့တွေ့မှပါ။ မာမီလည်း သားချစ်မြတ်နိုးလွန်းတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ပဲ လက်ထပ်စေချင်ပါတယ်’

မဉ္ဇူရီ ကြုံတွေ့နေရတာတွေဟုတ်ရဲ့လား။ အိပ်မက်တွေလားလို့ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေရသည်။ အမ်ဒီခင်ခင်က သဘောကောင်းလိုက်တာ။ ဖော်ရွေတယ်။ ဟန်ဆောင်နေတာလားပဲ။ ပန်းမဉ္ဇူရီပင်ယုံကြည်နေမိသည်။

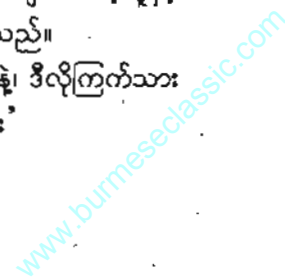
‘ညစာ စားကြရအောင်’

‘လာ... မဉ္ဇူရီ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

အမ်ဒီတို့က အရမ်းချမ်းသာကြတာပဲ။ အမ်ဒီမာမီ ဝတ်ထားတဲ့ စိန်တွေက တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ စိန်တွေဖြစ်နေမှန်း မဉ္ဇူရီ သိနေသည်။ ဒါပေမဲ့ မဉ္ဇူရီ မမက်မောပါဘူး။ လောကကြီးက ထူးဆန်းလိုက်တာ။ မဉ္ဇူရီကို ဟောထားတဲ့ ဗေဒင်မှန်နေပြီပဲ။ ချမ်းသာတဲ့သူနှင့် လက်ထပ်ရမှာတဲ့။ မဉ္ဇူရီ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

‘သမီးလေးပန်းမဉ္ဇူရီ စားနော်၊ အားမနာနဲ့၊ ဒီလိုကြက်သားပေါင်းကို သမီးလေးအရမ်းကြိုက်တာမဟုတ်လား’



‘ရှင်’

ပန်းမဉ္ဇူရီ ငယ်ငယ်က ကြက်သားပေါင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်တာ မိမိသိထားသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တမင်ကြက်ကိုအကောင်းဆုံးပေါင်းထားပေးတာပါ။ မဉ္ဇူရီလေးက တအံ့တဩနှင့် ကြည့်နေသည်။

‘သမီးလေးအကြိုက်ကို မာမိက မှန်းဆပြီး ပြောတာပါနော်၊ ဘာလဲကွယ်၊ မှန်သွားလို့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ၊ ဟို... မာမိ... သမီးလေး ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ကြက်ပေါင်းကို အရမ်းကြိုက်တယ်၊ နောက်ပိုင်း ဆင်းရဲနေတာတောင် မေမေကအကြွေးပဲဖြစ်ဖြစ်ယူပြီး ကျွေးရတာ’

‘ဟုတ်လား’

‘တကယ်ပဲကွာ၊ မာမိက မဉ္ဇူရီရဲ့အကြိုက်ကိုတောင် သိနေတယ်၊ စိတ်ချင်းဆက်စပ်နေပြီထင်တယ်’

‘မာမိက စဉ်းစားထားတာလေ၊ သမီးလေးအကြိုက်တွေ ဘာတွေဖြစ်မလဲလို့၊ ငါးခေါင်းဟင်းချိုလည်းကြိုက်တယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် မာမိ၊ မာမိ စဉ်းစားတာတွေ အားလုံး ပန်းမဉ္ဇူရီ ကြိုက်တာတွေပဲ’

မဉ္ဇူရီလည်း အမ်ဒီမာမိကို သူမအကြိုက်တွေ ဘာဖြစ်လို့များ သိနေရတာလဲဆိုတာ စဉ်းစားမရ။ အမ်ဒီလည်း မဉ္ဇူရီအကြိုက်တွေကို မသိပါဘူး။ တကယ်ပဲ အမ်ဒီမာမိနဲ့ မဉ္ဇူရီက စိတ်ချင်းဆက်စပ်နေတာလား။ သူမ အကြိုက်တွေဖြစ်နေသည်။

‘အရမ်းစားလိုကောင်းတာပဲ မာမိ၊ မဉ္ဇူရီအကြိုက်တွေကို သိနေတယ်၊ မေမေလက်ရာတောင် မဉ္ဇူရီက မကြိုက်ချင်ဘူး’

ညည်းလေးကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒေါ်လေးမဟာ ချက်ကျွေးလာခဲ့တာပါ။ မင်းသော်တာက အသားတွေကြိုက်တယ်။ အမဲသားတို့၊ ဝက်သားတို့ အရမ်းဆိုးပေတဲ့ကောင်လေးပါ။ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးက လိမ္မာသည်။

‘မဉ္ဇူရီလေ အမ်ဒီမာမိကို အရမ်းအံ့ဩတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့များ မဉ္ဇူရီအကြိုက်တွေကို သိနေရတာလဲလို့၊ မေတ္တာတွေအရမ်းပြည့်နှက်နေလို့ထင်တယ်’

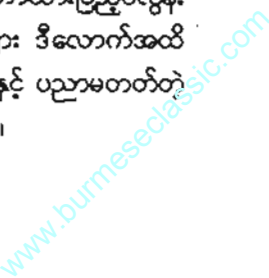
‘ဟုတ်တာပေါ့’

ပန်းမဉ္ဇူရီကို ဒေါ်လေးမဟာ စေတနာတွေအပြည့်နဲ့ ကျွေးချင်တာပါ။ ညည်းလေးကြိုက်တာတွေကို ဒေါ်လေးမဟာကျွေးမွေးနေကျပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ရီရီသာက ဒေါ်လေးမဟာကို ယုံကြည်ပြီး စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေအားလုံး အပ်ခဲ့တာပါ။ ဒေါ်လေးမဟာ အတ္တကြီးပြီး လောဘ တွေတက်ခဲ့တယ်။ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်မကြည့်မိခဲ့ဘူးလေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကို တယုတယ ကျွေးမိနေသည်။

‘သားတို့အညှစ်ခန်းမှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြနော်၊ မာမိအနားယူတော့မယ်၊ သမီးလေးကို ပြန်ပို့ပေးလိုက်နော် သား၊ သမီးလေး အားမနာနဲ့၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမိ’

အမ်ဒီမာမိက တော်တော်လေး စိတ်သဘောထားပြည့်ဝလွန်းသည်။ မဉ္ဇူရီပင် ကြောက်လာ၏။ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ဆက်ရွှေပျူငှာနေရတာလဲ။ မဉ္ဇူရီလို အဆင့်အတန်းနှင့် ပညာမတတ်တဲ့ မိန်းကလေးကိုမှ ကြည့်ကြည့်ဖြူဖြူလက်ခံသည်။



‘မဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်’

‘တွေ့ပြီလား၊ ကိုယ့်မာမိက မင်းကို ဘယ်လောက်အထိ ဖော်ရွေပျူငှာလည်းဆိုတာ မဉ္ဇူရီ ယုံပြီလား’

‘အမ်ဒီ’

‘ဘယ်အချိန်အထိ ကိုယ့်ကို အမ်ဒီလို့ ခေါ်နေမှာလဲ မဉ္ဇူရီ’

‘ရှင်’

‘ကိုရောင်စဉ်လို့ခေါ်ပါ မဉ္ဇူရီ၊ မင်း ကိုယ်တိုင်က ကိုယ့်မာမိ လက်ခံရင် လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်’

‘အမ်ဒီကရော ဟို... ကိုရောင်စဉ်ကရော မဉ္ဇူရီကို ချစ်ရဲ့ လား၊ အရမ်းအံ့သြဖို့ကောင်းတယ်နော်၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို အလွယ်တကူလက် ခံတာ တကယ်တော့ မဉ္ဇူရီက ကန့်ကွက်မယ်ထင်ထားတာပါ’

‘ကိုယ်ပြောပြီးပြီးပါ။ ကိုယ့်အမေက ကိုယ့်ဆန္ဒကိုပဲ အဓိက လေ၊ အစောကြီးကတည်းကပဲ ကိုယ့်ကို ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ပေးထားတာ ပါ’

‘မဉ္ဇူရီတော့ အိပ်မက်မက်နေလားလို့ ထင်မိတယ်’

‘အိပ်မက်’

‘အင်းလေ’

သူ့လက်တွေက မဉ္ဇူရီရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဆတ်ခနဲ ဖွေ ယူလိုက်သဖြင့် မဉ္ဇူရီ အထိတ်တလန့်နှင့် ရုန်းနေသည်။

‘အမ်ဒီ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကိုရောင်စဉ် လွှတ်ပါ’

သင်မြတ်နိုး

‘မင်းက အိပ်မက်လို့ ထင်နေတယ်ဆို၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်ဖက် လိုက်တာ’

‘လွှတ်ပါ၊ ဘာကြီးလဲ မဉ္ဇူရီ မနေတတ်ဘူး၊ လွှတ်ပါ၊ လွှတ်...’

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်’

‘ကိုယ့်ကိုချစ်တယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်မာမိကလည်း မင်းကို သမီးလေးတစ်ယောက်လို နွေးနွေးထွေးထွေးကြိုဆိုခဲ့တာပဲ’

‘လွှတ်ပါ ကိုရောင်စဉ်၊ မဉ္ဇူရီ လုံးဝမစဉ်းစားရသေးဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တာပဲ၊ အမ်ဒီကို ပြောထားပြီးပြီပဲ၊ မေမေ့ကို လာ တောင်းရမယ်လေ’

‘ကိုယ် စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ၊ မာမိက သားချစ်တဲ့မိန်းကလေးကို ရစေရမယ်တဲ့’

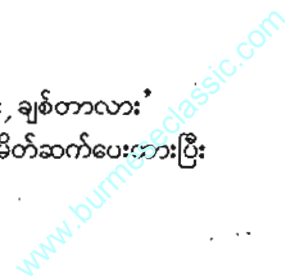
ရောင်စဉ်လည်း ပန်းမဉ္ဇူရီကို ဖက်ထားရပေမယ့် သူ့လက် တွေက တုန်တုန်ရီရီနှင့် လွှတ်ထွက်မသွားအောင် ထိန်းနေရသည်။ ပန်းသွေးရောင်ထနေတဲ့ ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ မျက်နှာလေးကို နှမ်းချင်ပေမယ့် သူမ မျက်နှာလေးကို ဆွဲမမော့ရဲ။

‘ကိုရောင်စဉ်’

‘ပြော’

‘မဉ္ဇူရီကို တကယ်ပဲ တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်တာလား’

‘မဉ္ဇူရီရယ်... ကိုယ့်မာမိကိုတောင် မိတ်ဆက်ပေးထားပြီး ပြီပဲ၊ ကိုယ်လက်ထပ်မယ့်ချစ်သူလို့’



‘မဉ္ဇူရီ မယုံနိုင်သေးဘူး၊ ကိုရောင်စဉ်မာမိက မဉ္ဇူရီရဲ့ အကြိုက်တွေကိုလည်း သိနေတယ်’

‘ကိုယ်ပြောပြတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မဉ္ဇူရီအကြိုက်ကိုတောင် ကိုယ်မသိဘူး’

‘အင်းနော်’

မာမိက မဉ္ဇူရီအား သမီးလေးတစ်ယောက်လိုတယုတယံ ကျွေးမွေးနေသည်။ မာမိမျက်ဝန်းတွေက ကြော့ကွဲနွမ်းဖတ်နေသလိုပဲ။ သားနှင့်မညီသာမရှောင်သာလို့ပဲ လက်ခံလိုက်ရတာလား။ မဉ္ဇူရီ လည်း မာမိကို သနားနေမိသလိုပင်။ ဘာတွေလဲ။ ဗေဒင်အရပဲ ယောက်ျားနှင့် ပတ်သက်ပြီး မဉ္ဇူရီ ကံကောင်းနေတာလားဟင်။ မဉ္ဇူရီ မယုံရဲအောင် ဖြစ်နေသေးသည်။

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ရှင်’

‘မယုံနိုင်သေးဘူးလား၊ အိပ်မက်လို့ ထင်နေတုန်းလားဟင်’

‘အမ်ဒီကို ဟို... ကိုရောင်စဉ်ကို မဉ္ဇူရီ ချစ်ပါတယ်’

‘ဟာ... တကယ်လား မဉ္ဇူရီ’

‘အို’

ကိုရောင်စဉ်လက်တွေက မဉ္ဇူရီရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဆတ်ခနဲ ငွေ့ဖက်လိုက်သဖြင့် မဉ္ဇူရီ ထိတ်လန့်သွားပေမယ့် မရုန်းဖယ်မိတော့ ငြိမ်သက်သွားသည်။

‘စိတ်မပူပါနဲ့ မဉ္ဇူရီရယ်၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေပဲရှိရှိ လက်

ထပ်မယ်၊ ကိုယ် ဘယ်တော့မှ လက်လွတ်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ ကိုယ်အရမ်း ချစ်တယ်၊ ကိုယ့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ပထမဆုံးချစ်တယ်လို့ပြော ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကလည်း မဉ္ဇူရီတစ်ယောက်တည်းကိုပါ၊ ကိုယ့် အချစ်ဦးပဲ’

‘မဉ္ဇူရီကလည်း ကိုရောင်စဉ်လိုပဲနော်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုရောင်စဉ် နဲ့ မဉ္ဇူရီက မတန်ဘူးထင်တယ်’

‘မာမိကိုယ်တိုင်တောင် လက်ခံနေပြီပဲ မဉ္ဇူရီ၊ ဘာဖြစ်လို့ မယုံနိုင်ရတာလဲ’

‘ကိုရောင်စဉ်ရယ်’

မဉ္ဇူရီလည်း အိပ်မက်တွေလို ပြောင်းလဲမသွားပါနဲ့ဟု ဆု ဘောင်းမိသည်။ ကိုရောင်စဉ်လို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ခံရ ခဲ့မည်ဟု မဉ္ဇူရီ ဘယ်တုန်းကမှ မျှော်လင့်မထားမိခဲ့။ ဗေဒင်ဆရာရဲ့ ဘာဘုတ်အပေါ်ကို သူမနောက်ပြောင်ပြီးပြောနေမိတာပါ။ အခုတော့ အမှန်တွေဖြစ်နေ၏။ မေမေ့ကိုပြောပြရင် ယုံသွားမလားပဲ။ ငွေငွေလို ထင်ကံမဆိုးနိုင်ပါဘူး။ မေမေနှင့်ကိုကိုကိုလည်း ကိုရောင်စဉ်မာမိက ခြိတ်တံ တန်းတူဆက်ဆံပေးမည်ဖြစ်၏။ မဉ္ဇူရီကတော့ ကိုရောင်စဉ် အနီးတွေကို ကယောင်ကတမ်းနှင့် အိပ်မက်မက်နေသလိုလို ငြိမ်သက် လက်ခံနေမိလေသည်။



အခန်း (၁၇)

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရီကတော့ ပန်းမဥူရီလေးနှင့် သားကိုကန်ကွင်း
စရာမရှိပေမယ့် ရီရီသားကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဒင်းနှင့်ကြိုတင်ညှိနှိုင်း
ဖြစ်မည်။ အမလေး ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ မိမိကိုထောင်
ပို့မည်တဲ့။ ဖုန်းဆက်ပြီး ညှိနှိုင်းဖို့ကလည်း ရီရီသားဖုန်းကိုင်ထားနိုင်
မဟုတ်။ သေချာတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မိမိရဲ့ အတိတ်
လိမ်လည်မှုတွေကို သားသိလို့မဖြစ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ သား ရှက်လို့
မယ်။ မာမိ ဘယ်လောက်ပဲ သဘောတူနေပါစေ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

‘လူလိမ်မ၊ နင့်ကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး၊ ထောင်ထဲထည့်
မယ်၊ နင့်ကိုသတ်ရရင်တောင် ငါမကျေဘူး’

ရီရီသားကို ဘယ်လိုမှတောင်းပန်၍မရဘဲ မိမိအ
သံကြီးမဲကြီး လိုက်လံရိုက်နှက်နေတဲ့အပြင် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း
လူလိမ်မဆိုပြီး အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းနေသေးသည်။

‘မာမိ... အတတ်နိုင်ဆုံး သားဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေး
မယ်ကွယ်’

ရီရီသားကို ထပ်ပြီး ညှိနှိုင်းတောင်းပန်ကြည့်ဖို့ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရီ
ကြံစည်နေသည်။ ကားနှင့်အပြင်ထွက်လာခဲ့၏။ မြဲထဲမှာသားကုမ္ပဏီကို
သွားမှာနှင့်ဆုံသည်။

‘မာမိ ဘယ်သွားမလို့လဲ’

‘အပြင်လေ၊ သားကုမ္ပဏီမှာ မဥူရီလေး အလုပ်ဝင်ပြီလား
ကွယ်’

‘သူက မာနကြီးတယ် မာနဆန်ရှင်းရေးပဲ ဝင်မယ်တဲ့’

‘သားအနားမှာပဲ ခေါ်ထားလိုက်ပါ၊ ကုမ္ပဏီအလုပ်ခွဲ သင်
ရင်း ဆယ်တန်းဖြေပါစေ’

‘မဥူရီက မာမိ လက်ခံသဘောတူတာကို အိပ်မက်လို့
ထင်နေတယ်၊ မယုံနိုင်ဘူး’

‘သားရယ်... မာမိတို့လည်း တစ်ချို့က ဆင်းရဲခဲ့တာပဲ၊
အဆင့်အတန်းခွဲခြားစရာတော့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာဆိုတာ
နဲ့တယ်’

‘ဗျာ’

‘သားကလည်းကွယ်၊ ကံကြမ္မာဆိုတာနဲ့ အထိတ်တလန့်
မဥူရီကိုတော်တော်လေးချစ်တဲ့ပုံပဲ’

‘မာမိသားကိုတော့ ဟန်ဆောင်သဘောတူတာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့၊

အမိ စိတ်ရင်းနဲ့ လက်ခံတာမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ မာမိစိတ်ရင်းနဲ့ပါ၊ မဥူရီလေးကို မြင်မြင်ချင်း

ဆို မာမိအရမ်းချစ်မိသွားတယ်’

ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကို မိမိငယ်စဉ်က ချစ်စရာကောင်းလွန်း၍ ချစ်မိသည်။ မိမိလက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာပဲ။ စကားတတ်လွန်းပြီး အစားအသောက်ကျိုးများ၍ မိမိကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခဲ့ရ၏။ အရင်ကတော့ ရီရီသာကို အယုံသွင်းနေပြီး ဖားနေရသည်။

‘မာမီ’
‘ဟင်’

‘သား စိတ်ပူတယ်။ မဉ္ဇူရီနဲ့ သားကို ကွဲကွာသွားအောင်တော့ မာမီမကြံစည်ပါဘူးနော်’

မာမီကိုကြည့်ရတာ တစ်ခါတလေ ငေးငိုင်တွေဝေသွား၍ ရောင်စဉ်လည်း မဉ္ဇူရီကဲ့သို့ပင် စိတ်ပူမိသည်။

‘သားရယ်... မာမီ လိမ်လည်း မလိမ်ဘူး။ ခွဲဖို့လည်း အကြံအစည်မရှိဘူး။ ပေါင်းစေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေပဲ ရှိပါတယ်။ စိတ်ချပါတယ်။ မာမီလည်း မဉ္ဇူရီကိုချစ်ပါတယ်’

‘မဉ္ဇူရီကလည်း မယုံရဲသေးဘူးတဲ့၊ သူ့ဘဝကလုံးဝနိမ့်ကျနေတဲ့ဘဝဖြစ်နေလို့ပါတဲ့၊ အရမ်းကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ပဲ ထင်နေတယ်တဲ့’

‘မဉ္ဇူရီလေးကို ညနေ မာမီဆီခေါ်လာခဲ့ပါဦး၊ မဉ္ဇူရီလေး ကြိုက်တဲ့ အစားအစာတွေကို ကျွေးချင်လို့ပါ’

မာမီကိုကြည့်ရတာလည်း မဉ္ဇူရီကိုချစ်ပုံပင်။ ဒါပေမဲ့ မာမီဟန်ဆောင်နေတာလားပဲ။ ဒီလောက်အလွယ်တကူ သဘောတူတာရာ ချစ်နေတာရာ ရောင်စဉ်တောင် မယုံနိုင်သလိုဖြစ်နေလေသည်။

‘မာမီ သွားမယ်၊ မာမီအပေါ် သံသယမဖြစ်ပါနဲ့ သားရယ်၊ သားဆန္ဒက မာမီဆန္ဒပဲလို့ ပြောပြီးပြီမဟုတ်လား’

သားနှင့်စကားမပြောချင်တော့၍ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ထွက်လာခဲ့သည်။ မိမိအရမ်းပဲ နောင်တတွေနှင့်အတူ နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေ ခံစားလာရ၏။ မာမီကို လူလိမ်မကြီးတစ်ယောက်သားလက်ထပ်မယ့် မိန်းကလေး မိဘတွေကို အယုံသွင်းပြီး ပိုက်ဆံတွေလိမ်ယူပြီး စီးပွားရေးတွေအောင်မြင်တော့ ကိုယ့်သားအတွက် အတ္တကြီးခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီးအဖြစ် သားသိသွားမှာ မာမီသေရတာထက်ကြောက်တယ်။ ရီရီသာသတ်လို့ပဲ သေပစ်ချင်လာသည်။

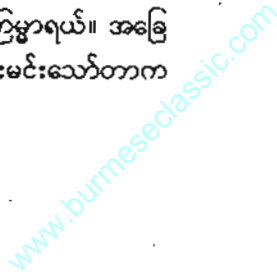
‘ရီရီသာရယ်... နင်သတ်လည်း ငါခံပါ့မယ်၊ ငါ့ရဲ့အတိတ်က အကြောင်းတွေကို သားမသိအောင် ဖုန်းကွယ်ထားပေးပါ’

မိမိတောင်းပန်မယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် မယောင်မလည်နှင့် နီရီသာတို့ ရုပ်ကွက်ထိပ်ရောက်လာပြန်သည်။

‘မဉ္ဇူရီရယ်... ဒေါ်လေးမဟာပါ၊ မင်းတို့အပေါ် မတရားသုပ်မိပါတယ်’

ကံကြမ္မာကလည်း ဒီလိုပဲ တစ်ပတ်လည်တတ်ပါလား။ နီရီသာရယ်... တကယ်ပဲ တိုက်ဆိုင်လွန်းတယ်။ နင့်သမီးက ငါ့သားနဲ့မှ လာတွေ့တယ်။ မုန်းစရာကောင်းလွန်းတဲ့ ကံကြမ္မာရယ်။ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေရ၏။ ရီရီသာနှင့် သူ့သားမင်းသော်တာကတော့ မိမိကိုမှတ်မိနေနိုင်သည်။

‘ဒီမှာ’



‘ဟင်’

‘ဘယ်သူ့ကိုရှာနေတာပါလဲ အန်တီ’

အသက်သုံးဆယ်ကျော်အရွယ် သားနှင့်နည်းနည်းလေးပဲ ကြီးမည့်ကောင်လေးက အရက်တွေမူးနေပုံပင်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် သေသေချာချာကြည့်မိတော့ မြင်ဖူးသလိုထင်သည်။

‘ခင်ဗျား... ခင်ဗျား... ဒေါ်မဟာမဟုတ်လား’

‘ဟင်... မင်း ဘယ်သူလဲ’

‘ဒေါ်ရီရီသာရဲ့သား မင်းသော်တာပါ။ ခင်ဗျားကြီးက ဒေါ်မဟာ မဟုတ်လား’

ထိုအချိန်က မင်းသော်တာက ရှစ်နှစ်အရွယ်လောက်ရှိမည်ထင်သည်။ ဟုံတတ်ဟယ်။ မင်းသော်တာပဲ။ ဒေါ်မဟာဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းပင်မသိတော့။ မျက်နှာထားကို တင်းမြစ်လိုက်သည်။

‘မင်း ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ယ်က ဒေါ်မဟာလည်း မသိဘူး၊ ငါ့နာမည်က ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်ပါ။ ဘွဲ့အကြောင်မရှိကံနဲ့နော်’

မင်းသော်တာလည်း သေသေချာချာကြည့်လေ သူတို့ငယ်စဉ်က မေမေမိတ်ဆွေဒေါ်လေးမဟာနှင့် တူလေပဲဟု တွေးမိနေပေမယ့် သူပဲလူမှားတာလားဟု စေတနာနှင့် ထိုအမျိုးသမီးက ကားပေါ်တက်နေသည်။

‘ဒီမှာ နေပါဦး၊ ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ဘယ်သူ့ကိုလာရှာတာလဲ ပြောပါ။ ကျွန်တော်နဲ့မသိတဲ့လူ မရှိဘူး’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီရပ်ကွက်ထဲကလူတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထားတာပါ။ မလာဘူး၊ အန်တီ ပြန်တော့မယ်’

‘အန်တီက ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က အသိ ဒေါ်လေးမဟာနဲ့ အရမ်းတူတယ်၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် မူးနေလို့ထင်တယ်၊ ငယ်ငယ်ကဗျာ ဒီမိန်းမကြီးကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သွားရတာပါ၊ တွေ့ရင်တော့လား တွေ့ရာသင်္ချိုင်း ဓားမဆိုင်ဘဲ’ မင်းသော်တာ မူးနေလို့ထင်တယ်။ ဒေါ်လေးမဟာနဲ့တူလိုက်တာ။ သူ့သေသေချာချာကြည့်သည်။

‘မောင်ရင်’

‘ဗျာ’

‘မင်း ဘာလုပ်လဲ’

‘အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိ ပညာမတတ် ဘာမတတ် မိဘလုပ်စာရော ညီမလေးလုပ်စာရော ထိုင်ဖြုန်းနေတယ်’

‘အဲဒါတော့ ငယ်ကောင်မလဲကွယ်၊ အလုပ်လေးဘာလေးလုပ်ပါ’

‘အရင်းအနှီး မရှိဘူးဗျ၊ တွေးမိတိုင်း ဒေါ်မဟာဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးကို သတ်ပြစ်ချင်တယ်၊ လူလိမ်မကြီး’

ဘုရားရေ... ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ထပြီးထွက်ပြေးချင်မိသည်။ အဖြစ်ဘူး။ မြန်မြန်ပြန်မှပါ။ ရီရီသာ ထွက်လာရင် ပိုဆိုးမယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ကားပေါ်ပြန်တက်လိုက်သည်။

‘သွားပြီနော်’



မင်းသော်တာ ဇေဝေဝါနှင့် ဒေါ်လေးမဟာမှ ဒေါ်လေးမဟာ ဟု စဉ်းစားနေသည်။ အရမ်းကိုချမ်းသာနေတာပဲဖြစ်တော့မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လူလိမ်မကြီးဒေါ်မဟာက သိပ်အသားမဖြူဘူးလို့ ထင်တာပဲ။ မင်းသော်တာ အရမ်းမူးနေသည်။ ယောက်ဖလောင်းရောင်စဉ်က ပေးကမ်းထောက်ပံ့နေတော့ စိုပြေနေ၏။ မိမိမူ့ရီက အင်တင်တင်။ မင်းသော်တာကတော့ သဘောအရမ်းတူနေသည်။

‘ကိုကို ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘ဪ... သူဌေးကတော်လောင်းမလေး ကုမ္ပဏီသွားတော့မလား’

‘ကိုကိုနော်’

‘မူ့ရီ... ညီမလေး... ရောင်စဉ်က စိတ်သဘောထား ပြည့်တယ်၊ ကိုကိုတို့ဘဝကိုလည်း သိနေတယ်၊ သဘောတူတယ်ဟာ’

‘ကိုကိုနော် အလုပ်မလုပ်ချင်တိုင်း သူများဆီက ပိုက်ဆံသွားမတောင်းနဲ့ မူ့ရီ ရှက်တယ်၊ ဘာမှန်းမသိသေးဘဲနဲ့ အရက်တွေ သောက်နေပြန်ပြီလား၊ အရမ်းမူးမနေနဲ့၊ အခုတလော မေမေ နေမကောင်းဘူးထင်တယ်နော်’

‘သွား... သွား... နင်ပဲ ကြိုးစား၊ သူဌေးရောင်စဉ်ကိုလည်း နင်ကလန်ကဆန်မလုပ်နဲ့ဦး၊ နင့်မဟာဘုတ်အရလေ’

ညီမလေးအား စနောက်ပြီး မင်းသော်တာ အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့အိမ်ရောက်တော့ မေမေက အိပ်ယာမှ လူးလဲထကာ သူ့ကို ဆီးကြိုနေ၏။ မေမေအနားမှာ မင်းသော်တာ ထိုင်သည်။

‘မေမေ’

‘သားကြီး မင်းမလိမ္မာသေးဘူးလားကွယ်၊ အရက်တွေ သောက်နေတုန်းပဲလား၊ ညီမလေးကို သနားပါဦး သားရယ်’

‘မေမေရာ သားအရင်လောက် မဆိုးတော့ပါဘူး၊ အရက် မသောက်ရင်နေလို့မရတော့ဘူး၊ ဒါနဲ့မေမေ မနက်ကလေး ရပ်ကွက်ထိပ်မှာ ဒေါ်လေးမဟာနဲ့တူတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့တယ်၊ သူက မဟုတ်ဘူးအတင်းငြင်းလို့’

‘ဘာပြောတယ် သား၊ ဟုတ်တယ် မင်းတွေ့တာ မိမဟာပဲ’

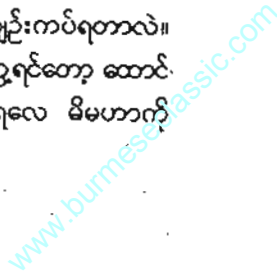
‘မေမေနေ့ရောတွေ့လား’

‘တွေ့တယ်၊ မေမေတို့ ရပ်ကွက်ထိပ် ဘာလာလုပ်တာလဲ မသိဘူး၊ ဒင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ မေမေလည်း တွေ့တွေ့ချင်းပဲ လူလိမ်မဆိုပြီး လိုက်ရိုက်တာ၊ သူ့ကားမှန်တောင် ကွဲသွားတယ်၊ ထောင်ထဲထည့်မလို့’

‘သားလည်း ထင်သားပဲ၊ ဒီမိန်းမကြီးက ငြင်းနေတယ်၊ ဒီလိုမှန်းသိရင် သားအသေရိုက်ပစ်တယ်’

‘မင်း မလုပ်နဲ့၊ အမှုဖြစ်မယ်၊ မိမဟာက ချမ်းသာနေတယ်လေ၊ ဒီဟာမ အခုတလော မေမေတို့ရပ်ကွက်ထဲကို ခဏခဏလာနေတယ်၊ ဒင်းက အကြံနဲ့ရောက်လာတာပဲ’

မိမဟာ ဘာအကြံနဲ့ မိမိတို့ရပ်ကွက်ကို ချဉ်းကပ်ရတာလဲ။ ဒါနဲ့ အကောင်းလာတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ မိမိနှင့်တွေ့ရင်တော့ ထောင်ထဲထည့်ပစ်မယ်။ မိမိသားနှင့်သမီး ဒုက္ခရောက်ရလေ မိမဟာကို ဆါသပြစ်ရလေပဲ။



‘ဒီမိန်းမကြီး ပြောင်လိမ်သွားတာပဲ၊ သားတို့ ငွေညှစ်လို့ရ တယ်’

‘မင်းသော်တာ အဲဒီစိတ်ဓာတ်တွေကို မေမေ မကြိုက်ဘူး၊ ဘာငွေညှစ်မှာလဲ၊ ဒင်းဆီကလည်း ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ သေအောင် ရိုက်ပစ်မယ်’

မိမိက ဒေါသဖြစ်ပြနေလျှင် သားကပိုဆိုးမည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ရီရီ သာ ဒေါသကို လျော့ပစ်သည်။

‘ထားလိုက်ပါ၊ မင်းလည်း ညီမလေးပညာရေးအတွက် မဟုတ်တာတွေ မလုပ်ပါနဲ့တော့ သားရယ်၊ မေမေ့သမီးချောချော လေးပါ၊ ညီမလေးအတွက် မေမေ စိတ်ပူနေတယ်’

‘ဘာမှမပူနဲ့ ညီမလေးကို မဟာဘုတ်က ဟောထားတယ် သူဌေးကိုရမှာတဲ့’

‘လာပြန်ပြီ ဒီမဟာဘုတ်၊ ငွေငွေကိုပဲကြည့်၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိ တာ သားရယ်၊ သူဌေးကို သွားမှန်းရင် ပိုပြီးအရှက်တကွဲနဲ့ မတူမတူ တာတွေဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ မင်းလိုအချောင်သမားစိတ်ဓာတ် မမွှေးစေနဲ့’

ညီမလေးကို သူ့မိတ်ဆွေ ရောင်စဉ်ဆိုတဲ့ သူဌေးက စိတ်ဝင် စားနေတာ အမှန်ပင်။ သူ့ကိုလာရောနေသည်။ မေမေ့ကိုတော့မပြော ပြရဲ။ မေမေက ပိုက်ဆံသာမရှိတာ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အတင်းအဓမ္မ ပြောခံရမှာ အရမ်းစိုးရိမ်သည်။ အထင်သေးမခံနိုင်ဘူးတဲ့။ မင်းသော် တာလည်း သူ့စိတ်ကို ထိန်းချုပ်တာပဲ မရ။ ရောင်စဉ်က ထောက်ခံ နေတာ လက်မခံခဲ့ပေမယ့် သူ့အတွက် စိုပြေနေ၍ ရောင်စဉ်နှင့်ပတ်သက် နေရလေသည်။

‘သားကြီး’

‘ဗျာ၊ မေမေ’

‘မိမဟာကိုတွေ့ရင် မေမေတို့အိမ်ထဲချော့ခေါ်လာနဲ့၊ ပြဿနာ ရှာပစ်မယ်’

‘စိတ်ချ’

‘သားကြီး အရက်သောက်တာတော့မေမေ ဘာမှမပြောလိုပါ ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ညီမလေး စိတ်အနှောင့်အယှက်မပေးနဲ့ကြားလား’

သားကြီးကြောင့်ပါ။ ဘာတစ်ခုမှ အားမကီးရဘဲ ပေတေလေ လွင့်နေသည်။ အခုမှ နည်းနည်းလေးငြိမ်သွားတာပါ။ သားကို ချော မော့ထားရ၏။ အတိတ်ကိုမတွေးတာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။ ဒေါ်ရီရီ သာ ဈေးထဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၈)

မင်းသော်တာဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့တွေ့လို့ ပြေးလိုက်ရတာ။ အမလေး ရင်တွေတဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ ဒေါ်လေးမဟာလားဟု မေးပြီး မင်းသော်တာရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက မီးတောက်မတတ်ဒေါသတွေ ထွက်သွားလိုက်တာ။ ရီရီသာကိုတွေ့ပြီး ညှိနှိုင်းမလို့ဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ သူမရင်တွေ ပူလာသည်။

‘သား မသိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ရီရီသာနဲ့ ငါ မျက်နှာချင်းဆိုင်လို့မှ မရတာဘဲ’

မင်းသော်တာလေး အရက်သမားဖြစ်နေတာလည်း မိမိစိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ဒေါ်လေးမဟာကြောင့်ပါ။ ဒေါ်လေးကိုယ်ချင်းစာတတ်နေပါပြီ။ မိမိသားကတော့ ချမ်းသာနေ၏။ ပညာတတ်လုပ်ငန်းရှင်ကြီး။ ရီရီသာရဲ့သားနှင့်သမီးက ဘဝပျက်လုမတတ်ပင် မင်းသော်တာကို ညှိနှိုင်းပြီး ဖွင့်ပြောပြရင်လည်း ပြဿနာက မအေးချမ်းနိုင်ကြောင်း မိမိအသိဆုံးဖြစ်သည်။

‘မဖြစ်ဘူး၊ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကို ချစ်ပေမယ့် လက်ထပ်ပွဲကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကိုလူလိမ်မကြီးလို့ လူတွေကြားထဲမှာ ခေါ်လိုက်ရင် ဒုက္ခ၊ သား မသိဖို့ အရေးကြီးတယ်’

ဒေါ်ရီရီသာ ရူးမတတ် အပူသောကတွေတောက်လောင်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့လေသည်။ သားကြီးထံမှ ဖုန်းလာ၏။ ပန်းမဉ္ဇူရီကို ညခေါ်လာမည်တဲ့။ မာမိစိစဉ်ပေးထားပါဦးနော်တဲ့။ သားရဲ့အသံလေးထဲ မိမိရင်ကို နာကျင်ကြေကွဲစေသည်။

‘မာမိ စဉ်းစားကြည့်ဦးနော်၊ ပန်းမဉ္ဇူရီ ဘာကြိုက်လဲလို့၊ မာမိ စိတ်မှန်းတွေက ပန်းမဉ္ဇူရီ စိတ်ကို အလုံးစုံသိနေတယ်’

သားရယ် ပန်းမဉ္ဇူရီလေးက မာမိလက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့တာပါ။ မာမိမသိဘဲ နေမလား ဒေါ်လေးမဟာ ဒေါ်လေးမဟာဆိုပြီး မာမိထမိစကို လိုက်ဆွဲနေတာ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိရီကလည်း ရီရီသာကို အယုံသွင်းဖို့ ကလေးတွေကို ဂရုတစိုက် ကြင်နာပြုရသည်။ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကိုတော့ မိမိတကယ်ပဲ ချစ်ခဲ့၏။ ဆိုးပေတဲ့ မင်းသော်တာကို အမြင်ကတ်မိသည်။

‘မာမိ’

‘ဟင်’

‘နားထောင်နေလား’

‘အင်းပါ၊ ပြောလေ သား’

‘မဉ္ဇူရီကို သားခေါ်လာခဲ့မယ်နော်’

‘ခေါ်ခဲ့ပါ သားရယ်၊ မာမိ ကိုယ်တိုင် ဖိတ်ခိုင်းတာပဲ’



မာမီလည်း တစ်ဦးတည်းသော ချွေးမလောင်းလေးနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ချင်ပါတယ်ကွယ်'

'သား... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မာမီ၊ တကယ်ပဲ သားအတွက် ဘယ်အရာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ မာမီရဲ့ မိခင်မေတ္တာက ရှားပါးတယ်'

သားနှင့်စကားပြောပြီး မိမိအိပ်ခန်းထဲဝင်ကာ မျက်ရည်ကျနေသည်။ မာမီက သားအတွက် ဘယ်အရာမဆို ဖြည့်စွမ်းပေးချင်မယ့် ကံကြမ္မာတွေက ရှိပါသေးတယ်။ ဖန်းမဉ္ဇူရီလေးကိုတော့ ဒေါ်ခင်မြင့်မို့ရဲ့ ချစ်သည်။ ကျွေးမွေးချင်၏။ အကောင်းကြိုက်တဲ့ ကောင်လေးပဲ။

'ဒေါ်လေးမဟာ ဟင်းကောင်းကောင်းတွေ ချက်ကျွေးနှော်မေ့လက်ရာက မကောင်းဘူး၊ ဒေါ်လေးမဟာပဲ မဉ္ဇူရီကို ထမင်းနဲ့ကျွေးပါ'

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် စကားတတ်တဲ့ ဖန်းမဉ္ဇူရီလေးတို့ မင်းသော်တာက လူတွေကို အနိုင်ကျင့်တတ်တဲ့ လူဆိုးကောင်။ ရီရီသားနှင့် မင်းသော်တာကိုရှောင်၍ ရမှာမဟုတ်။ သားက လိမ်လည်ကောင်ကျစ်တာမကြိုက်။ သူ့ကုမ္ပဏီမှာလည်း လက်မခံပေ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မို့ အခက်တွေ့နေရလေသည်။

'မေမေကြီး ဈေးသွားဖို့ ဘာတွေမှာဦးမလဲ၊ အစ်ကိုလေး ဧည့်သည် လာမှာလားဟင်'

'ဟုတ်သားပဲ နော်နော်၊ ချွေးမလောင်းလေးလာမယ်၊ ဘာစား

အရာတွေပြင်ရမလဲ၊ ချွေးမလောင်းလေး အကြိုက် ဘာကျန်သေးလဲ'

'အစ်ကိုလေး ချစ်သူက အရမ်းချောတယ်နော်၊ မေမေကြီးက ဆင့်အတန်းမခွဲခြားဘဲ လက်ခံတာ လေးစားလိုက်တာ'

အတိတ်ကအကြောင်းတွေကို မသိကြတဲ့သူတွေကတော့ အသက်ကြီးမှ နောင်တတရားတွေ ရနေတဲ့ မိမိအား လေးစားကြမည် ခြံ့သည်။ မိမိဆက်မတွေးရဲတော့။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေး နော်နော်ကို ဆောင် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲအောင် ဖြစ်နေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိအယ်လောက်ပဲချမ်းသာပါစေ။ သိမ်ငယ်သလိုကြီး ခံစားရသည်။

'မေမေကြီး'

'ဪ'

'ဈေးသွားမယ်လေ'

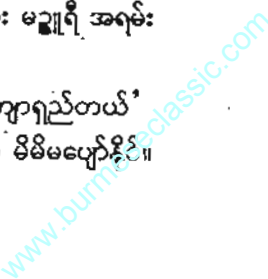
'ငါးဖယ်ခြစ် ဝယ်ခဲ့ နော်နော်၊ အုန်းနို့ညစ်ခဲ့... ပြီးတော့ အရမ်းချဉ်သီးသုပ်မယ်၊ ချွေးမလေးအရမ်းကြိုက်တယ်'

'မေမေကြီးက မမလေးမဉ္ဇူရီအကြိုက်တွေ သိနေတယ်'

'ဒီလိုပဲလေ၊ လူငယ်တွေဆိုတာ အကောင်းကြိုက်တယ်၊ ချွေးမလေးက ဆင်းရဲတော့ အကောင်းစားရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွေးမလေးတယ်'

'မေမေကြီးလို ယောက္ခမမျိုးရတာ မမလေး မဉ္ဇူရီ အရမ်း ခင်ကောင်းတာပဲ'

'သွား... သွား... မြန်မြန်ပြန် စကားကျော့ရှည်တယ်' နော်နော် ရယ်ကြဲကြဲနှင့် ထွက်သွားပေမယ့် မိမိမပျော်နိုင်။



မဉ္ဇူရီက ခရမ်းချဉ်သီးမီးဖုတ်ပြီး သုတ်ပေးလျှင်ကြိုက်သည်။ မိမိထံ
ချောမော့၍ မဉ္ဇူရီလေး အသားအရည်လှအောင် ကျွေးတာစားနော်ဟု
ပြောလျှင် အလှကြိုက်တဲ့ မဉ္ဇူရီလေးက အားပါးတရစားသည်။

‘သားရယ်... သတ္တိမရှိဘူး၊ မဉ္ဇူရီ အမေနဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့လေ
သားအတွက် အကောင်းဆုံးတွေ လုပ်ပေးချင်ပေမယ့် မတတ်

နိုင်ဘူးကွယ်။ မာမိ သေချင်တယ်။ ရီရီသုကို ဒူးထောက်ပြီး တောင်
ပန်ချင်ပါတယ်။ သားသိသွားမှာ မာမိအကြောက်ဆုံးပဲ။ လူလိမ်မကြီး
သူငယ်ချင်းအပေါ် ကောက်ကျစ်ခဲ့မိတယ်။ မဉ္ဇူရီလေးနှင့် ရင်ဆိုင်
တာပင် ဒေါ်ခင်မြင့်မို့ရဲ့ အတော်လေး ထိန်းချုပ်ထားရသည်။

နော်နော် ဈေးက ပြန်လာတော့ မိမိကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်
ပေးနေ၏။ မဉ္ဇူရီလေးအကြိုက် မိမိအသိဆုံးပဲ။ နော်နော်ကတော့
မိမိအား လေးစားနေလေသည်။ ထမင်းပွဲကို အဆင်သင့်ပြင်ပြီး အဆင်
သင့်စောင့်နေလိုက်၏။ သားကတော့ ချစ်သူမဉ္ဇူရီကို လက်ဆွဲထား
အပျော်တွေနှင့် ပြန်လာသည်။

‘မာမိ မဉ္ဇူရီက သူ့လခန့်မာမိအတွက် ပန်းသီးတွေ ဝယ်လာ
တယ်’

‘သမီးလေးရယ် သမီး မေမေကိုပဲ ပေးလိုက်ပါ။ သမီးလုပ်
အားခစပြီးရတာဆိုတော့ သမီး မေမေကိုပဲ ဝယ်ကျွေးပါ’

‘မေမေကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်မယ် မာမိ၊ မဉ္ဇူရီ စားစရာတွေ
ဝယ်သွားရင် ပိုက်ဆံဖြုန်းတယ်ဆိုပြီး မေမေက ဆူတယ်’

‘သူ ပန်းသီးကြိုက်တယ် မဟုတ်လား’

‘ရှင်’

‘ဪ... မာမိက စားစေချင်တာပါ။ နှလုံးအားကို ကောင်း
ခေလို့ပါ’

‘သမီးတောင် လန့်သွားတယ်၊ မေမေ ပန်းသီးကြိုက်တာ
မာမိသိနေလို့’

‘မသိပါဘူး၊ မာမိလည်း ကြိုက်တယ်လေ၊ သမီးမေမေလည်း
ကြိုက်မှာပဲလို့ တွေးမိတာပါ’

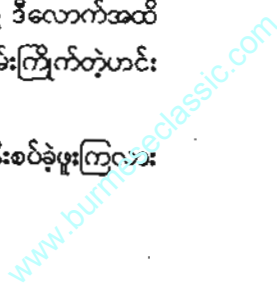
‘မာမိက တကယ်ပဲနော်၊ ဉာဏ်ပညာကြီးတယ်၊ အင်းလေ
အုမ္မထီကြီးတစ်ခုကိုတောင် ဦးဆောင်ထူထောင်နိုင်တာပဲ’

ခင်မြင့်မို့ရဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေ အကြီးအကျယ်လုပ်တတ်တာ
ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တာ ရီရီသာ သိသည်။ အားကိုးတကြီးရှိခဲ့တဲ့
ရီရီသာ။ ငါ့ မမေပါဘူး။ နင် ပန်းသီးအရမ်းကြိုက်တယ်လေ။ ငယ်စဉ်
က ငါအတ္တကြီးပြီး မှောင်မိုက်နေတာပါဟယ်။ ရီရီသုကို အခွင့်သာ
ရင်တော့ တောင်းပန်ဖို့ စဉ်းစားနေသည်။

‘ဒီညနေတော့ မာမိလက်ရာ ငါးဖယ်နဲ့အုန်းနို့ချက်ထားတယ်၊
ခရမ်းချဉ်သီးကို မီးဖုတ်သုပ်ထားတယ် သမီး’

‘ဟယ်... မဉ္ဇူရီ အကြိုက်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ
အုန်းရတာလဲ မသိဘူးနော်၊ မဉ္ဇူရီ ငယ်ငယ်က အရမ်းကြိုက်တဲ့ဟင်း
တွေပါ။ အခုတော့ မစားနိုင်တော့ဘူးလေ’

‘မာမိနဲ့ မဉ္ဇူရီက အတိတ်ကတစ်ခုခုတော့ နီးစပ်ခဲ့ဖူးကြလား’



မသိဘူးကွယ်၊ မာမိအကြိုက်တွေက မဇ္ဈရီ အကြိုက်တွေဖြစ်နေတယ်၊ ခရမ်းချဉ်သီးက အသားအရေကို လှပစေတယ်လေ’

မိမိငယ်စဉ်က မဇ္ဈရီအား မကြာခဏ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့စကားတွေ ဖြစ်နေသည့်အတွက် အကဲခတ်တဲ့အနေနှင့် ပြောကြည့်လိုက်တာဖြစ်ပေ မယ့် မဇ္ဈရီက မမှတ်မိပေ။ စိတ်အေးသွားရသည်။

‘စားလေ သမီးကြိုက်ရင်လည်း အားရပါးရစားနော်’

သားကတော့ အပေါ်တက်သွားပြီး ရေချိုးအဝတ်အစားလဲ ပြီး ပြန်ဆင်းလာသည်။ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမလောင်း ရင်းနှီးနေတာတွေရ တော့ ပျော်သွားသည်။

‘မာမိနဲ့ မဇ္ဈရီတို့ ရင်းနှီးချစ်ခင်နေတာမြင်ရတော့ သား စိတ်ချမ်းသာရတယ်၊ လူကြီးတွေကို ဖွင့်ပြောပြီး သားတို့စေ့စပ်ထား ချင်တယ် မာမိ၊ မဇ္ဈရီအစ်ကိုက သားနဲ့ ရင်းနှီးတယ်’

‘ကောင်းပါတယ် သားရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခဏလေးတော့ စောင့် ပါ၊ လူကြီးတွေကို ဖွင့်မပြောနဲ့ဦးလေ၊ သားတို့ချစ်သူသက်တမ်းလေး ရစေချင်သေးတယ်၊ သံယောဇဉ်တွယ်ဖို့ အချိန်ယူပါဦး’

‘သားကတော့ မဇ္ဈရီကို အရမ်းချစ်နေတယ်၊ ဝေးသွားမှာ အရမ်းကြောက်နေတယ် မာမိ’

‘ဟုတ်ပါတယ် သမီးလေး သံယောဇဉ်က အရေးကြီးတယ်၊ သမီးက ငယ်တယ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းလေးအောင်စေချင်သေးတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အမ်ဒီရယ်၊ အချိန်လေးတော့ စောင့်ပေးပါဦး’

‘ခုထိ အမ်ဒီလို ခေါ်နေတုန်းပဲလားကွယ်’

‘ဟို... မဇ္ဈရီက နှုတ်ကျိုးနေတယ် မာမိ၊ ကိုကိုလိုလည်း ခေါ်ချင်ဘူး၊ မဇ္ဈရီအစ်ကိုကို မဇ္ဈရီက ကိုကိုလို ခေါ်တာလေ’

‘သမီးရင်ထဲမှာ သံယောဇဉ်လိုအပ်နေသေးတယ်၊ အခေါ် အဝေါ်တွေ ပြောင်းလာတဲ့အထိပေါ့’

ခေါ်ခင်မြင့်မိုရ်အတွက် အကြောင်းတွေရှာပြီး သားနှင့်မဇ္ဈရီ တို့ လက်ထပ်ပွဲကို အချိန်ဆွဲနေမိသည်။

‘လူကြီးချင်း စေ့စပ်ထားမှာပဲ မာမိရာ’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သားရယ်၊ သားရဲ့သတို့သမီးလောင်းက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတော့ အောင်ထားသင့်တယ်လေ’

ရောင်စဉ်ကတော့ မဇ္ဈရီ ရင်ထဲက သံယောဇဉ်ကို မာမိ ဆွဲကြည့်အောင် ပြောင်းလဲပြသင့်သည်ဟု ထင်မိသည်။ ဒီကောင် လေး မာမိရှေ့မှာ အမ်ဒီတဲ့။ ထမင်းစားပြီး မဇ္ဈရီကို ခြံကြီးထဲခေါ်လာ ခဲ့၏။ မာမိပြောသလို အခေါ်အဝေါ်တွေ ပြောင်းပစ်သင့်သည်ဟု ထင်သည်။

‘မဇ္ဈရီ’

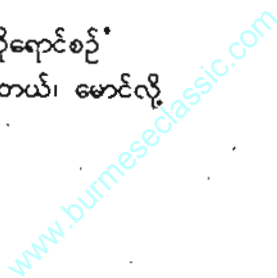
‘ရှင်’

‘မင်း ဘယ်အချိန်အထိ ဒီအမ်ဒီဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို သုံးနှုန်း နဲ့ဦးမှာလဲကွယ်’

‘နှုတ်က ကျိုးနေလို့ပါ အမ်ဒီ၊ အဲ... ကိုရောင်စဉ်’

‘ကိုရောင်စဉ်လည်း မရဘူး၊ သူစိမ်းဆန်တယ်၊ မောင်လို့

ခေါ်ပါ’



ဘာလဲ၊ မခေါ်ချင်ပါဘူး၊ အဲဒါက သက်တူရွယ်တူတွေ ခေါ်တာ၊ ရှက်တယ်’

‘မဇ္ဈရီရဲ့အခေါ်အဝေါ်တွေ ပြောင်းသွားရင် မာမိက မောင်ထံ နှစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ပေးမှာ’

‘ဟင်... အဲဒီလိုကြီး မခေါ်ချင်ပါဘူး၊ ကိုယ်လို့ပဲ ခေါ်မယ်’

‘မရဘူး၊ မောင်လို့ပဲခေါ်’

‘ဟင့်အင်း... ရှက်တယ်’

‘မာမိထင်နေသလိုပဲ မဇ္ဈရီက မောင့်အပေါ် စိမ်းတယ် ဘာဖြစ်လို့လဲကွာ၊ မချစ်လို့လား၊ ကုမ္ပဏီမှာတောင် မောင်တို့ထံ ချစ်သူတွေလို့ သိထားကြပြီပဲ’

တကယ်တော့ ကိုရောင်စဉ်ဘက်ကနေ မဇ္ဈရီ အကြိုက်လို အောက်ကျခံကာ ဖြည့်စွမ်းပေးနေခဲ့ပေမယ့် မဇ္ဈရီက သူဌေးမို့ အရမ်း ချွံနေသည်ဟုထင်မှာ ကြောက်သည်။ စိမ်းစိမ်းလေးနေပြခဲ့၏။ မောင်ထံ ခေါ်ချင်ပါတယ်။ မဇ္ဈရီလည်း မောင်ကို အရမ်းချစ်နေမိပါပြီ။ ဒါပေမယ့် မဇ္ဈရီ စိတ်ထဲမှာ အိပ်မက်တွေဟုပဲ ထင်မှတ်နေသေး၏။ စိတ်မလုံ။ မောင်က သူမခန္ဓာကိုယ်လေးအား ရုတ်တရက် သိုင်းဖတ် လိုက်သဖြင့် မဇ္ဈရီ လန့်သွားသည်။

‘အို... မောင်’

‘မောင်... ရင်ထဲမှာ အရမ်းကို အေးစိမ့်ကြည်နူးသွားတာ မဇ္ဈရီရယ်၊ ဟန်တွေဆောင်မနေပါနဲ့တော့၊ မောင့်အချစ်တွေကို ယုံကြည် ပေးပါ’

‘မောင်ရယ်... မဇ္ဈရီလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က ကဲ့ရဲ့ပြော ဆိုမှာတွေ ကြောက်မနေတော့ပါဘူး၊ မောင်ကိုချစ်တယ်၊ မဇ္ဈရီလည်း မောင်နဲ့ခွဲခွာရမှာ အရမ်းကြောက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မာမိဆန္ဒကိုလည်း စဉ်းစားပေးရမယ်လေ၊ မဇ္ဈရီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ထူးထူးချွန်ချွန် အောင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ မောင်လို့ ပြောင်းလဲခေါ်တာနဲ့ပဲ မဇ္ဈရီကို မောင် ယုံကြည်ပါပြီ’

သူမကိုယ်တိုင် ချစ်သူရဲ့ရင်ခွင်ထဲသို့ အားကိုးတကြီးတိုးဝင် မိလေသည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၉)

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်အနေနှင့် သားရဲဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးဖို့ နောက်ဆုံးကြိုးပမ်းမှုအဖြစ် ရီရီသာကို တောင်းပန်ဖို့ပဲ ရှိသည်။

‘ငါ နင့်ကို ခူးထောက်တောင်းပန်ပါတယ် ရီရီသာရယ်၊ အတိတ်ကအဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ဟာ’

မိမိမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်နေသည်။ သားက သူ့ကို မဇ္ဈရီက မောင်လို့ခေါ်ပြီး သားရော မဇ္ဈရီပါ အရမ်းချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပါဟု ပြောလာ၍ ပိုပြီးနာကျင်ကြေကွဲရ၏။ သားအတွက် မာမိ မဖြစ်မနေ ကြိုးစားပေးပါ့မယ်၊ သားကုမ္ပဏီသို့ သွားသည်နှင့် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ ရီရီသာနေတဲ့ ရုပ်ကွက်ထိပ်ကိုထပ်၍ ရောက်လာခဲ့၏။ နင့်ကို ငါတောင်းပန်ဖို့ပါ ရီရီသာ။ ငါလည်း နင့်ဆီကငွေတွေနဲ့ ချမ်းသာပြီးနေထိုင်ရပေမယ့် စိတ်မချမ်းသာခဲ့ရပါဘူးဟယ်။ ငါ မှားပါတယ်။ နင့်တို့မိသားစုကို မရှာခဲ့တာပါ။ မိမိ ရုပ်ပျက်ထား၍ ဘယ်သူမှ မသိကြပေ။

‘ဟော... ရီရီသာ ထွက်လာပြီ’

မိမိ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ရီရီသာ လာမယ့်လမ်းမှာ စောင့်နေမိသည်။ နင်တော်တော်လေး အရွယ်ကျသွားတာပဲ ရီရီသာ၊ ဘဝကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့ရတယ်ထင်တယ်။ ဈေးထဲမှာ ဈေးရောင်းနေတဲ့ ရီရီသာက တဖြည်းဖြည်း မိမိအနားရောက်လာ၏။ နီးကပ်သွားမှ ခေါ်လိုက်သည်။

‘ရီရီသာ’

‘ဟင်’

‘ငါ မဟာပါ၊ နင့်ကို ဇာတင်းပန်ချင်လို့ပါဟာ’

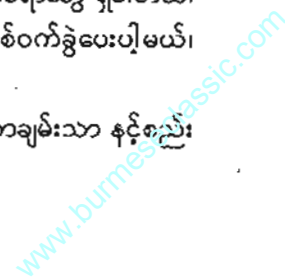
‘မိမဟာ... နင်ကိုး ဘာတောင်းပန်မှာလဲ၊ ငါက ထောင်ထဲကို ထည့်မှာကြောက်လို့လား’

‘ငါ မှားပါတယ် ရီရီသာ၊ ငါ နင့်ကို ခူးထောက်ပြီး တောင်းပန်ရမယ်ဆိုရင်လည်း တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ’

ဒေါ်ရီရီသာကတော့ လူလိမ်မကို ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း သစ္စာမဲ့လွန်း၏။ ရက်စက်တဲ့ မိန်းမ၊ အံ့တွဲကြီး၏။ မိမိတို့သားအမိတွေ ဘယ်လောက်အထိ ဒုက္ခတွေ အခက်အခဲတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ရလဲ။ မိမဟာကတော့ အရမ်းချမ်းသာနေသည်။

‘ငါ မှားပါတယ် ရီရီသာ၊ နင့်ကို ငါပြောစရာတွေ ရှိပါတယ်၊ နင့်ကို ငါ ရှာဖွေထားသမျှ စည်းစိမ်တွေကို တစ်ဝက်ခွဲပေးပါ့မယ်၊ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ’

‘မယူဘူး၊ နင် ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ နင့်နည်း’



စိမ်ဥစ္စာတွေကို မသတိဘူး၊ ဘယ်သူတွေကို ဘယ်လောက်အထိ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်ပြီး ရှာထားတာတွေလဲ၊ လက်မခံဘူး၊ နင့်ကိုငါ့ ငွေတွေယုံကြည်စွာ အပ်နှံထားခဲ့တဲ့ နင့်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထား တဲ့စာရွက် စာတမ်းတွေရှိတယ်”

“အေးပါ၊ ငါ ပြန်ပေးမယ်၊ နင့်ငွေတွေကိုလေ ငါ နင့်ကိုမရှာ လည်းရပါတယ် ရီရီသာရယ်၊ ငါ့စိတ်တွေ တစ်နေ့မှ မလုံခြုံခဲ့ရပါဘူး”

“နင်လိမ်သွားတာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်ရှိခဲ့ပြီးမှ မလုံ ခြုံဘူးလို့ ပြောရလား လူလိမ်မရဲ့၊ နင့်စကားတွေကို ငါ ယုံမယ်ထင် လား”

“ပြီးတာတွေ ပြီးသွားပါပြီ ရီရီသာရယ်၊ သင်ပုန်းချေပေးပါ ဟာ”

“နင် အခုမှ ဘာအကြံအစည်တွေနဲ့လာပြီး ပြောနေရတာလဲ၊ မိမဟာ အကောင်းလာတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“အကောင်းလာတာပါဟာ၊ နင့်လိပ်စာ အခုမှသိရလို့ လာ တာပါ၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ရှိခိုးပါတယ် ရီရီသာရယ်၊ ခွင့်လွှတ်ပေး ပါ၊ နင်လိုချင်တာ ဖြစ်စေချင်တာ ပြောပါ ငါပေးပါ့မယ်”

“နင့်ဆီက ဘာမှမလိုချင်တော့ဘူး၊ နင့်ကို ဘယ်တော့မှလည်း ခွင့်မလွှတ်ဘူး၊ နင် ထောင်ထဲပဲဝင်၊ ဒါမှ ငါ ကျေနပ်မယ်၊ လူလိမ်စ နင့်အကြံပက်စက်လွန်းတယ်၊ ငါ့ကိုအယုံသွင်းပြီး လိမ်ရက်တယ်၊ နင် ချမ်းသာတာလည်း ဘာမှအထင်ကြီးစရာ မရှိဘူး၊ ရွံတယ်၊ လာခဲ့ နင့်ကို အချုပ်ထဲထည့်မယ်”

“နေ... နေပါဦး ရီရီသာ၊ အဲဒါတော့ မဖြစ်ဘူး၊ ငါ့အတိတ် ကို မဖော်ဖို့ ငါလာတောင်းပန်တာပါ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်”

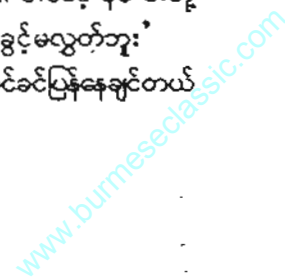
“မော်ရမှာပဲ၊ ငါ့ဘဝကြီးကို နင်ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာလေ”
“ငါ မှားပါတယ်ဟာ၊ နင်တို့မိသားစုအပေါ် ရက်စက်မိပါ တယ်”

“လာ တောင်းပန်မနေနဲ့၊ နင့်ကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး၊ နင့်မှာ တခြားအကြံအစည်တွေရှိနေလို့ လာရှာတာ၊ နင်သာအသိတရားရရင် နှစ်တွေအများကြီး ငါတို့မိသားစုကို ပြစ်ထားမလား၊ နင့်စကားကိုမယုံ ဘူး၊ နင် ဟိုနေ့က ငါ့သားနဲ့ တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ နင်ကံကောင်း တယ် မှတ်၊ ငါ့သားက နင့်ကိုသတ်မှာ၊ နင့်သားတော့ သူငွေစည်းစိမ် တွေ ခံစားနေရမှာ သေချာတယ်လေ၊ ငါ့သားက အရက်သမား သူပေ လူတေဖြစ်နေတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ရီရီသာရယ်၊ နင့်သားသမီးတွေ ဘဝရှေ့ရေး အတွက် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ၊ နင် ကြေအေးပြီး ငါပေးတဲ့ငွေကို ထက်ခံပါ”

“မယူဘူး၊ အပူငွေတွေ နင် လူတွေကို ကလိမ်ကံကျွန် ထုပ်ပြီး ရှာဖွေထားတာပဲ၊ နင့်ကိုထောင်ထဲမပို့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နင် ငါတို့ မိသားစုရှေ့ကိုမလာနဲ့၊ နင့်ကိုဘယ်တော့မှ ငါ ခွင့်မလွှတ်ဘူး”

“ရီရီသာ ငါ နင့်ကိုအရင်ကလို ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပြန်နေချင်တယ် ဟာ၊ ခွင့်ပြုပါ”



‘နင့်လိုလူလိမ်မကို ငါ ဘယ်တော့ ခွင့်မလွှတ်ဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီနော်၊ ငါ သွားမယ်’

‘ရီရီသာ’

‘ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ နင့်ဆီက ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ နင်နဲ့လည်း ထပ်မပတ်သက်ချင်ဘူး၊ ငါ့သားထောင်ထဲရောက်မယ်၊ နင်ထပ်မလာနဲ့၊ ငါတို့မိသားစုနဲ့ အဝေးဆုံးမှာနေပါ’

ဒေါ်ရီရီသာကတော့ မိမဟာနှင့် မပတ်သက်လိုတော့ပေ ထောင်ထဲလည်း မပို့တော့ပါဘူး။ မိမဟာအကြံနဲ့လာတာ။ မိမိမှ သူ့လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့စာချုပ်ရှိနေ၍ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒီဟာမက ယုံတော့မဟုတ်။ သူလား စည်းစိမ်တစ်ဝက်ပေးမှာ၊ ဝေးသေးတယ်၊ ကလိမ်ကကျစ်မ။ မိမဟာက နောက်မှ လိုက်ဆွဲနေသည်။

‘ရီရီသာ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်၊ နင်ယုံအောင် ငါ ဘာလုပ်ပြရမလဲ၊ ငါ့အတိတ်ကို ချေဖျက်ပေးပါ’

‘နင့်ကိုငါပြောပြီးပြီနော်၊ ဘယ်တော့မှ မချေဖျက်ပေးဘူး နင် နောက်ထပ်ငါ့ရှေ့ရောက်လာရင် နင်မလွယ်ဘူးမှတ်၊ ငါတောင် စားချင်တောင်းစားရပါစေ၊ နင်နဲ့လုံးဝမပတ်သက်ဘူး’

ရီရီသာ ထွက်သွားသဖြင့် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသည်။ နင် အရမ်းမာနကြီးတာပဲ ရီရီသာ။ ငါ့အပြစ်တွေကြီးမားတယ်ဆိုပေမယ့် ငါတောင်းပန်နေပြီပဲ။ ရီရီသာက စိတ်မာနဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်။ အခြေအနေတွေကို ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် သိလိုက်ပြီဖြစ်၍ ရီရီသာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မဖြစ်နိုင်တော့

သားရယ် မာမိ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ရီရီသာက မာမိ ဘယ်လိုပဲ တောင်းပန်နေပါစေ လက်မခံဘူးလေ။ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်။ ပန်းမဥူရီနဲ့ သားလက်ထပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ မာမိလည်း မဥူရီအမေရှေ့ကို ဘယ်လိုမှသွားလို့မရနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်စိတ်ကို လျှော့ပစ်လိုက်သည်။ သားကိုတောင် ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ။ အတိတ်က ဖြစ်ရပ်တွေအတွက် မာမိ ဘယ်လိုမှသားကို အသိမပေးနိုင်ဘူး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် မဥူရီနှင့်သားကို ခွဲပစ်ရတော့မှာပဲဖြစ်သည်။

‘ရီရီသာ ငါ့အမှားတွေကို နောင်တရပြီး နင့်သားသမီးတွေရှေ့ ရေးအတွက် လုပ်ပေးချင်ပေမယ့် နင်ကမှ လက်မခံတာပဲ’

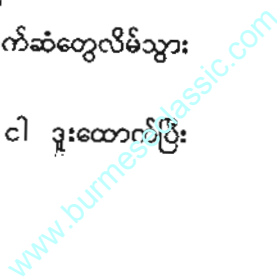
မိမိအိမ်ပြန်ရောက်လာပြီး အခန်းထဲမှာ ဝင်ခွေနေမိသည်။ မျက်ရည်တွေက မိမိပါးပြင်ပေါ် လိမ့်ဆင်းကျလာ၏။ ငယ်သူငယ်ချင်းကိုလည်း တရင်းတနီးနေချင်လာသည်။

‘ရီရီသာရယ် ငါလေ အရမ်းနောင်တတွေရနေပါတယ်၊ ငါ့သားလေးက နင့်သမီးကိုချစ်နေတယ်၊ အရူးအမှူးပဲလေ’

သားကိုပျော်ရွှင်စေချင်ပေမယ့် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ မာမိလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားခဲ့တာပဲကွယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အိပ်ရေးပျက်တဲ့ ညတွေများနေသည်။ စိတ်တွေချောက်ချားနေရလို့ပါ။ ခဏကြာတော့ မျက်လုံးတွေ လေးသွားပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်။

‘ကလိမ်ကကျစ်မ မိမဟာ နင်က ငါ့ပိုက်ဆံတွေလိမ်သွားပြီး ချမ်းသာနေတာပဲ’

‘ငါ့သားရှေ့မှာ မပြောပါနဲ့ ရီရီသာ၊ ငါ ဒူးထောက်ပြီး



တောင်းပန်ပါတယ်။ နင့်သမီးနဲ့ ငါ့သားကို လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူပေးပါ'

'သဘောမတူဘူး၊ နင်တို့ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ သွေးမသန့်ဘူး၊ လူလိမ်မသားပဲ၊ နင်တို့ချမ်းသာတာ အပူတွေ၊ ငါ့သမီးကို ဆိုက်ကားသမားနဲ့ပဲ ပေးစားမယ်'

'အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ရီရီသာ၊ ငါ့သားက ရိုးသားပါတယ်၊ ငါနဲ့မတူပါဘူး၊ နင့်သမီးလေးကိုလည်း အရမ်းချစ်နေတယ်'

'မပေးစားဘူး လူလိမ်မသားနဲ့၊ နင့်အမေက လူလိမ်မ၊ ငါ့ဆီက ငွေတွေလိမ်ယူပြီး ချမ်းသာနေတာ၊ လူလိမ်မသား'

'မပြောပါနဲ့၊ ငါ့သားကို မပြောပါနဲ့'

'ပြောမယ်၊ နင့်အမေက လူလိမ်မ၊ ငါတို့မိသားစုကို ဘဝပျက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ၊ ကလိမ်ကကျစ်မပဲ'

'ဟင်... မာမီ... မဉ္ဇူရီအမေပြောတာတွေ အမှန်တွေပဲလား၊ ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာဗျာ၊ သားနဲ့မဉ္ဇူရီ ဘယ်လိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ရမလဲ၊ ရှက်တယ်'

'သားရယ် မာမီ ရှင်းပြပါ့မယ်၊ ငယ်ရွယ်စဉ်က...'

'တော်ပါတော့ မာမီရာ၊ သားအရမ်းရှက်တယ်၊ မာမီ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ရတာလဲ၊ သားက မဟုတ်တာ မမှန်တာ လုပ်ရင် ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ မာမီထောင်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာလည်း သားမလုပ်တော့ဘူး၊ မတရားရထားတဲ့ငွေတွေပဲ'

'သား... သား'

မိမိအော်ဟစ်ရင်း အိပ်သာကနေ လန့်နိုးသွားသည်။ အိပ်မက်ပဲ။ ဘုရားရေ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ သားရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက စိမ်းနေ၏။ မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံး ရှက်သွေးတွေနှင့် နီရဲနေသည်။

'မာမီ'

'မာမီ'

'ဟင်'

'မာမီ... တံခါးဖွင့်ပါဦး၊ ဘာတွေအော်နေတာလဲ မာမီ'

'ဒေါက်... ဒေါက်'

သားပဲ အပြင်မှတံခါးခေါက်သံကြားပေမယ့် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ချွေးတွေပျံ့ပြီးမထနိုင်။ သားနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာ ကြောက်နေသည်။

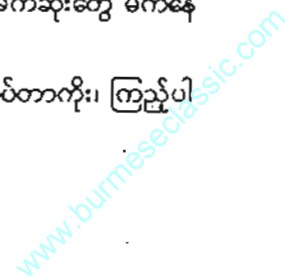
'မာမီ... ဒေါက်... ဒေါက်... ဘာဖြစ်လို့လဲ အိပ်နေတာလား'

မိမိထလိုက်သည်။ သားရှေ့မှာ မျက်နှာပျက်နေလို့မဖြစ်ဘူး။ မိမိရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားလေးကို မိမိအချစ်ဆုံးပင်။ မာမီ ရင်ကွဲတော့မယ် သားရယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

'မာမီ'

'သား... မာမီ အိပ်ပျော်သွားပြီး အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်နေတယ်လေ'

'ဟုတ်လား မာမီ၊ အချိန်မဟုတ်ဘဲ အိပ်တာကိုး၊ ကြည့်ပါဦး ချွေးတွေနဲ့'



'အင်းလေ အိပ်မက်ထဲမှာ သရဲခြောက်ခံနေရလို့'
 'ဧည့်ခန်းထဲမှာ မဉ္ဇူရီ စောင့်နေတယ် မာမီ'
 'ဟင်'
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'
 'အို... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ချွေးမလောင်းလေးက အကြောင်း
 မကြားပဲ ရောက်လာလို့ပါ'
 'ညစာကို အပြင်မှာထွက်စားကြမလို့၊ မာမီကို လာခေါ်တာ
 ပါ'
 'ဘယ်သူတွေနဲ့လဲ'
 'သားတို့ပဲလေ၊ ဒီညက မဉ္ဇူရီမွေးနေ့ပါ၊ မာမီကို ကျွေးချင်း
 လို့တဲ့'
 'ဟုတ်လား၊ သုံးယောက်တည်းနော်'
 'သုံးယောက်တည်းပါ မာမီရာ၊ ဘာလဲ ယောက်ျားမလောင်း
 နဲ့ ယောက်ဖလောင်းပါ လာမှာကြောက်လို့လား၊ မာမီနော် ကတီ
 အတိုင်း တွေ့ပေးရမယ်'
 'မဟုတ်ပါဘူး၊ အခုတလော မာမီ သိပ်နေမကောင်းလို့
 နွမ်းနေတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်ပါ'
 'ဟုတ်တယ်၊ မာမီမျက်နှာ ချောင်ကျနေတယ်၊ သားကြောင့်
 လား မာမီ'
 'မဟုတ်ပါဘူး သားရယ်၊ မာမီသားက လိမ္မာပါတယ်၊
 အိမ်ထောင်ပြုတာကတော့ အစောကြီးကတည်းက သားရွေးချယ်မှုလို့

မာမီပြောထားတာပဲ၊ ကဲ... သွား... မာမီ ရေချိုးအဝတ်အစားလဲ
 လိုက်ဦးမယ်'
 'ချွေးမလေးကိုတော့ ခဏလေးစောင့်ခိုင်းလိုက်'
 'မာမီ'
 'ဟင်'
 'သားနဲ့ မဉ္ဇူရီကို မာမီ မလွဲသာမရှောင်သာလို့ လက်ခံ
 ပေးနေရတာလား'
 'ကဲပါ မာမီ ရေချိုးပစ်မယ်၊ ရင်ထဲမှာ နုံးနေသလိုပဲ၊ ချွေးမ
 လေးကိုသာ စောင့်ခိုင်းထားပါ၊ မွေးနေ့ဆိုတော့ ပျော်ရွှင်အောင် ထား
 ရမယ်လေ'
 'မာမီကိုချစ်တယ်'
 'သားရယ်'
 မိမိကိုဖက်ပြီး ချစ်တယ်ဟု ပြော၍ သားထွက်သွားသည်။
 ဒေါ်ခင်မြင့်မို့ရုံနေရာမှာပင် ရွေ့လဲကျသွားချင်၏။ မာမီအပြစ်တွေပါ
 သားရယ်။ ချွေးမလေး မဉ္ဇူရီ မျက်နှာကိုပင် ရင်မဆိုင်ရဲအောင် ဖြစ်
 နေသည်။



www.burmeseclassic.com

အတန်းချင်းက မိုးနှင့်မြေကြီးလို ကွာခြားနေ၏။ မာမိ အလွယ်တကူ ဘာဖြစ်လို့ သဘောတူရတာလဲ။ မဉ္ဇူရီ မယုံမရဲ ဖြစ်နေသေးသည်။
'သမီးလေးလည်း စားလေ၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလိုက်တာ၊ မာမိတော့ ပျော်တယ်'

'မာမိ'

'ဟင်'

'သားတို့နှစ်ယောက်ကို စေ့စပ်ပေးပါတော့'

'သမီးလေး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဖြေပါစေဦးကွယ်၊ အောင်တော့ ကောင်းတာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ သားက လောကြီးနေတာလဲ'

'ဟုတ်သားပဲ မောင်ရယ်၊ မေမေကိုလည်း မပြောရသေးဘူး၊ ကိုကိုတောင် မသိသေးဘူး။ မဉ္ဇူရီကတော့ စာမေးပွဲပဲ အာရုံစိုက်ချင်တယ်၊ အချိန်မှမလိုတော့တာ'

မေမေကိုလည်း မဉ္ဇူရီ မပြောရသေးဘူး။ မောင်မာမိ ဘက်က သဘောတူလက်ခံနေပေမယ့် လူကြီးချင်းပြောဖို့ အစီအစဉ်မရှိသေးတဲ့ပုံပါ။ ကိုကို သိသွားရင်လည်း လောဘတက်မှာ ကြောက်ရသည်။ အခုတောင် မောင်က ပေးကမ်းထောက်ပံ့နေတာ ကိုကို ကျေနပ်နေ၏။ မဉ္ဇူရီ စာမေးပွဲအောင်ဖို့ မေမေဆန္ဒက ပြင်းပြနေလို့ စာတွဲပဲ ကြိုးစားနေသည်။

'မဉ္ဇူရီ မေမေကလည်း စာမေးပွဲအောင်စေချင်နေတယ်၊ အရမ်း မလောပါနဲ့ မောင်ရယ်နော်'

'မောင်ကတော့ စိတ်ပူနေတယ်၊ မဉ္ဇူရီနဲ့ ဝေးသွားလေးလို့ ဝါ'

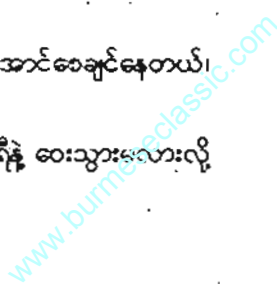
အခန်း (၂၀)

အရမ်းချစ်နေကြတဲ့ သားနှင့် မဉ္ဇူရီကို ဒေါ်ခင်မြင့်မိရဲ့ မမြင်ရက်။ လက်ထပ်ပေးဖို့လည်း ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း မိမိ အသိဆုံးပင်။ မဉ္ဇူရီလေးကိုလည်း စိတ်သောကတွေ မရောက်စေချင်ပါဘူးကွယ်။ ဒေါ်လေးမဟာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ချင်တာပါ။ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ ပန်းမဉ္ဇူရီသာ ရီရီသာသမီး မဟုတ်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိရဲ့ အစားအစာတွေကို မျိုမချနိုင်။ သားရှေ့မှာ ပျော်ရွှင်ဟန်လည်း ဆောင်နေရသေးသည်။

'သမီးလေး ပန်းမဉ္ဇူရီရဲ့ မွေးနေ့မှာ အခုလို ကုသိုလ်ပြုရတဲ့ အကျိုးကြောင့် အသက်ရာကျော်ရှည်ပြီး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကွယ် ချစ်သူနှင့်လည်း အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းရပါစေ'

'ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ'

မဉ္ဇူရီကတော့ မာမိက သူမအပေါ် မထင်မှတ်ဘဲနှင့် ကောင်းလွန်းနေသည့်အတွက် ကြောက်လာသည်။ မောင်နှင့် မဉ္ဇူရီက အဆင်



‘သားရယ်... တစ်နေ့တော့ သားတို့လက်ထပ်ဖြစ်မှာပါ မပူပါနဲ့’

‘မောင် စားလေ၊ တကယ်ပဲ မဉ္ဇူရီမွှေးနေမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာတွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ စားနော်၊ ပြီးရင် ဘုရားတက်ကြမယ်’

မဉ္ဇူရီလေးကလိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ မိန်းကလေးပါပဲ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် နှစ်သက်မိသည်။ ဝတ်ချင်စားချင်တဲ့ အရွယ်လေးမှာ ဆင်းရဲနေရ၏။ မိန်းမချောလေး ပန်းမဉ္ဇူရီကို မွေးနေ့လက်ဆောင် ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

‘မာမိက သမီးလေးကို မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးဖို့ ယူလာတယ်’

‘ရှင်’

‘မာမိချွေးမလောင်းလေးကို အမှတ်တရပေါ့၊ သမီးလေးအတွက် မာမိ စိန်တစ်ဆင်စားပေးမယ်နော်’

‘အို... မာမိ၊ ဒီလောက်အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်း လက်မခံပါရစေနဲ့၊ မဉ္ဇူရီ ဒါမျိုးတွေ မမက်မောပါဘူး၊ အခုတောင် မောင်ရဲ့ ထောက်ပံ့မှုတွေက အရမ်းများနေပါပြီ’

‘မာမိ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုရင် လက်ခံပါ မဉ္ဇူရီရယ်၊ အားနာစရာမလိုပါဘူး၊ လက်ခံပါ၊ မာမိမှာ ဒီသားပဲရှိတာ၊ မွေးနေ့လက်ဆောင်ပါကွယ်’

‘လက်ခံလိုက်ပါ မဉ္ဇူရီ၊ မာမိ မေတ္တာပါ’

မဉ္ဇူရီ လက်ခံလိုက်ရပေမယ့် သူ့စိတ်တွေ ချောက်ချားနေမိသည်။ မာမိရဲ့လိုက်လျော့မှုတွေက လွန်နေ၏။ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ လူကြီးချင်းစေ့စပ်ဖို့ မာမိက တွန့်ဆုတ်နေသည်။ ညစာစားပြီးတော့ အိမ်ပြန်သွား၏။ သားက သမီးလေးပျော်ရွှင်မှုအတွက် အစွမ်းကုန် ဖြည့်စွမ်းပေးပါတဲ့။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေကြဆိုပြီး ပြန်သွားသည်။

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်’

‘မောင်မာမိကို သံသယဝင်နေတာလား၊ မာမိက မောင်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တာပါ၊ မဉ္ဇူရီ လက်ခံပေးပါ’

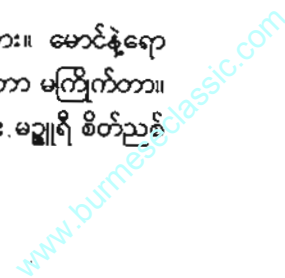
‘မဉ္ဇူရီတော့ ကြောက်လာပြီ၊ မာမိက အရမ်းဖော်ရွေနေလို့လေ၊ မောင်ရယ် မဉ္ဇူရီက အရမ်းဆင်းရဲတယ်လေ၊ မောင်နဲ့ဘဝချင်း အရမ်းကွာဟတယ်၊ ပညာလည်း မတတ်ပါဘူး’

‘မဉ္ဇူရီ ဘာတွေအားငယ်နေတာလဲကွာ၊ မောင်ကို မယုံဘူးလား၊ ဒါဆို မောင်တို့နှစ်ဦးသဘောတူလက်ထပ်ကြမယ်’

‘ဟင့်အင်း... အဲဒီလိုကြီးတော့ မလုပ်ချင်ပါဘူး မောင်ရယ်၊’

မဉ္ဇူရီ စိတ်ပူတာပါ။ မောင်ကို သူ့ဌေးအဖြစ် လက်ထပ်ရမှာ မဉ္ဇူရီအိမ်ငယ်တယ်၊ မေမေကလည်း မဉ္ဇူရီကို သူ့ဌေးနဲ့ လက်ထပ်ရမယ်ဆို ဆုံးမကားကြီးကို မကြိုက်ဘူး’

တကယ်ပဲ မဉ္ဇူရီ မဟာဘုတ်မှန်နေပြီလား။ မောင်နဲ့ရော လက်ထပ်ရမှာလား။ မေမေက မဉ္ဇူရီ စိတ်ကြီးဝင်နေတာ မကြိုက်တာ။ မောင်ရဲ့ထောက်ပံ့မှုနဲ့ ကိုကိုလည်း စိုပြေနေတာလည်း မဉ္ဇူရီ စိတ်ညစ်ညစ်သည်။



‘မဉ္ဇူရီ’

‘ဟင်’

‘မင်း ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲကွာ’

‘မောင်’

‘ပြော’

‘ဒီစိန်တစ်ဆင့်စာကို မောင် ပြန်ယူထားပါနော်၊ မောင်နဲ့ မဉ္ဇူရီ လက်ထပ်ပြီးမှ လက်ခံပါရစေ၊ တော်ကြာ’

‘မဉ္ဇူရီ’

ရောင်စဉ် အထိတ်တလန့်နှင့် ချစ်သူမဉ္ဇူရီအား ဆွဲပွေ့လိုက်ကာ သူမနှုတ်ခမ်းလေးကို သူ့ပါးနှင့် ထိကပ်ပိတ်ထားမိသည်။

‘ဘာတွေပြောနေတာလဲကွာ၊ နိမိတ်မရှိတာပဲ၊ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်နဲ့မဉ္ဇူရီ လက်ထပ်မယ်’

ချစ်သူကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပွေ့ဖက်၍ ရောင်စဉ် ပြောနေမိသည်။ မောင်လည်း မာခိုလိုက်လျော့မှုအတွက် စိတ်ပူတာပဲ မဉ္ဇူရီရယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် မောင်တို့မခွဲဘူး။ မောင် မဉ္ဇူရီကို ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ဘူး။

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ရှင်’

‘မောင်တို့ ဘုရားကို သွားကြမယ်၊ မဉ္ဇူရီရဲ့ မွေးနေ့အထိ မောင်တို့ ဘုရားမှာ သစ္စာဆိုကြမယ်’

‘အင်းနော်’

ရောင်စဉ်တို့ ဘုရားပေါ်တက်ပြီး မဉ္ဇူရီမွေးနေ့အတွက် အလှူလှူ၍ သစ္စာဆိုကြသည်။

‘ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်နဲ့ မဉ္ဇူရီ မခွဲခွာပဲ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရပါစေ၊ နှစ်ယောက်လုံး ကတိသစ္စာရည်ကို ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးရှေ့မှာ သောက်ပါတယ်’

မောင်ကလေ မဉ္ဇူရီနှင့်ပတ်သက်လျှင် ကလေးတစ်ယောက်လိုပါပဲလားဟု တွေးမိနေသည်။ မဉ္ဇူရီလည်း စိတ်ပူနေမိတာပါ။ မဉ္ဇူရီလည်း မောင့်ကို ချစ်မိနေပါပြီ။ မခွဲခွာနိုင်တော့ပါဘူး။ သစ္စာရည်ကို သောက်ကြသည်။

‘မဉ္ဇူရီ’

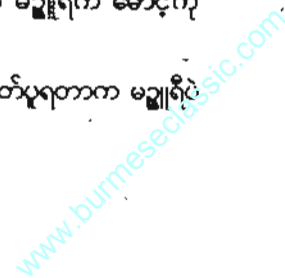
‘မောင်’

‘မောင်တို့ မဉ္ဇူရီမေမေနဲ့ ကိုကိုကို ဖွင့်ပြောကြမယ်’

‘မေမေက မောင့်မာမိရဲ့ဆန္ဒကိုတောင်းဆိုမှာပဲ၊ ခဏလေးစောင့်ပေးပါနော်၊ မာမိပြောသလိုပဲ မဉ္ဇူရီ စာမေးပွဲအောင်မှ လူကြီးတွေ အသိပေးပါရစေ၊ မေမေကလည်း မဉ္ဇူရီကို တက္ကသိုလ်ကနေ ဘွဲ့တစ်ခုခုရစေချင်နေတယ်’

‘မောင့်မာမိကို မယုံနိုင်ဘူး၊ မာမိဆီမှာ ဘာအကြံအစည်တွေ ရှိနေလဲ မသိဘူး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မဉ္ဇူရီက မောင့်ကို ခွဲခွာမသွားပါနဲ့’

‘မောင်ရယ် မဉ္ဇူရီက နိမ့်ကျတဲ့သူပါ၊ စိတ်ပူရတာက မဉ္ဇူရီပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်’



‘စောင့်ဘက်ကတော့ မဉ္ဇူရီကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ နောက် မဆုတ်ဘူး၊ အရယူရမယ်’

ချစ်သူ မဉ္ဇူရီ လက်ကိုင်ဆွဲပြီး ဘုရားပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြ သည်။ မာမိက ထူးခြားနေတယ်။ မဉ္ဇူရီကို လိုအပ်တာထက် ပိုပြီး ယုယကြင်နာနေတယ်။ မာမိက မာနကြီးတဲ့သူပါ။ သားကြောင့် မဉ္ဇူရီ ကို လက်ခံတယ်ဆိုရင်တောင် မာမိအပြုအမူတွေက ထူးဆန်းနေသည်။

‘မဉ္ဇူရီ ပြန်တော့မယ် မောင်’

‘မောင် အိမ်အထိလိုက်ပို့မယ်’

‘မပို့ပါနဲ့တော့၊ မဉ္ဇူရီမွေးနေ့မှာ မေမေ့ကိုကိုလည်း ပြင် ဆင်ထားမှာပါ၊ နောက်နေ့မှ တွေ့မယ်နော် မောင်’

ချစ်သူအား ကျေနပ်စေရန် မဉ္ဇူရီ အနမ်းလေးနှင့် နှုတ်ဆက် ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ မောင်မာမိပေးလိုက်တဲ့ စိန်တစ်ဆင်စာက သူမစိတ်ကို ချောက်ချားနေ၏။ မာမိရဲ့ ဂရုစိုက်မှုတွေက ထူးခြားနေ သည်။ သူမ အိမ်ရောက်တော့ မေမေနှင့်ကိုကိုက မွေးနေ့ကိတ်တစ်လုံး နှင့် စောင့်နေ၏။ မွေးနေ့ကို သူမကိုကိုက လုပ်ပေးတာတဲ့။ မဉ္ဇူရီက ကိုကိုကို စိုက်ကြည့်သည်။

‘ဘာကြည့်တာလဲ မဉ္ဇူရီ၊ နင်က ကိုကိုကိုဆိုရင် အမြဲတမ်း အထင်သေးနေတာပဲ၊ နင့်အစ်ကို အရင်ကနဲ့ မတူတော့ပါဘူးဟ’

‘ဘယ်ကနေ ပိုက်ဆံရတာလဲ ကိုကိုနော် ထူးထူးခြားခြား မဉ္ဇူရီကို အရေးအရာလုပ်နေပါလား’

‘ကဲပါ သမီးရယ် ကိုကိုက စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးတာပဲ၊ ကဲ... လာ၊ ကိတ်မုန့်စားမယ်’

မေမေကတော့ အမြဲတမ်း ကိုကိုဘက်မှာပဲ ဖြစ်နေသည်။ မဉ္ဇူရီ စိတ်ထဲမှာ မောင့်ဆီက အထောက်အပံ့တွေ ကိုကိုယူနေတာ မနစ်သက် ရှက်မိနေ၏။

အရင်ကနှင့်စာရင်တော့ ကိုကို ပိုပြီးတည်ငြိမ်နေသည်။

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ပြော’

‘နင့်ရဲ့မဟာဘုတ်လေ’

‘တော်ပြီ’

‘ထိုင်ပါဦး ညီမလေးရယ်၊ ကိုကိုညီမလေးက အရမ်းချော တယ်၊ အဟဲ... သူဌေးနဲ့ပဲ ညားမှာပါ’

‘ကိုကိုက ညီမကို သူဌေးနဲ့ရပြီး ကြားထဲကနေ အချောင် လက်ဖြန့်တောင်းမလို့လား’

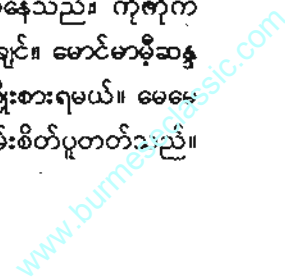
‘ဒီကောင်မလေးတော့’

‘သမီးရယ်... ကိုကိုက အခုအရက်တောင် သိပ်မသောက် တော့ပါဘူး၊ လိမ္မာနေပါပြီ၊ ညည်း မရိုမသေ မဆက်ဆံနဲ့၊ အစ်ကိုဆို တာ ကိုယ့်ညီမ သူဌေးနဲ့ ရစေချင်တာပေါ့ဟဲ့၊ အစ်ကိုမေတ္တာလေ’

မေမေကလေ ကိုကိုဘက်ကပဲ ဒါကြောင့် ဆိုးနေတာ၊ အခု

တလော ကိုကို နည်းနည်းလေးတော့ ငြိမ်သက်နေသည်။ ကိုကိုက ဇောင်နှင့် သဘောတူနေ၏။ မေမေကို ပြောမပြချင်။ မောင်မာမိဆန္ဒ အတိုင်း မဉ္ဇူရီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ မေမေ

က တိကျတယ်။ သမီးအနာဂတ်အတွက် အရမ်းစိတ်ပူတတ်သည်။



ကိုကိုနှင့်အတူ မွေးနေ့ပွဲလေးကျင်းပပြီး ကိတ်မှန်တွေစားကြ၏။ ကိုကို အပြင်ထွက်သွားမှ မေမေနားကပ်ပြီး မသိမသာလေး မေမေအတွင်း စိတ်ကို တီးခေါက်လိုက်သည်။

‘မေမေ’

‘ဘာလဲ သမီး’

‘တကယ်လို့လေ၊ မဇ္ဈရီရဲ့ မဟာဘုတ်အရ သူဌေးတစ်ယောက်က လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်ရော’

‘မိမဇ္ဈရီနော် စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ သမီးလေးက ချောလှနဲ့တော့ သူဌေးတစ်ယောက်ယောက်က စိတ်ဝင်စားချင်လည်း စိတ်ဝင်စားမှာပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာတွေက အတောသတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မှန်းမထားနဲ့နော် မိမဇ္ဈရီ၊ ဘယ်လိုမိဘတွေက ညည်းအဆင့်ကို လက်ခံမလဲ’

‘လက်ခံမယ်ဆိုရင်ရော’

‘ဘာပြောတယ်’

‘မေမေကလည်းလေ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာဆိုတာ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ၊ တကယ်လို့ လက်ခံမယ်ဆိုရင်ရောလို့’

‘လက်ခံမယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး မေမေဆီ လူကြီးတွေကိုယ်တိုင် လာတောင်းရမ်းရမယ်၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးအေ၊ သူဌေးကိုလည်း အထင်မကြီးနဲ့၊ ညည်းပဲ မျက်ရည်နဲ့ သုတ်နေရမယ်’

မောင်ကတော့ မဇ္ဈရီကို ချစ်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားလွန်းပါတယ် မေမေရယ်ဟု ပြောချင်ပေမယ့် မောင်မာမီရဲ့ဆန္ဒက မရေရာမသေချာဖြစ်နေသည်ဟု ထင်သည်။

‘ညည်းနော် သူဌေးကို မှန်းမနေနဲ့၊ မေမေကို ဘာမဆိုပြောပြ၊ မဟုတ်တာတွေ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ သမီးအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မယ်’

‘ဟွန်း... မေမေကလည်းလေ ကိုကို၊ ဘယ်လောက်ပဲဆိုးဆိုး အမြဲတမ်း ခွင့်လွှတ်ထားပြီးတော့ မဇ္ဈရီကျမှ သမီးအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်မလို့လား’

‘ဟဲ့... သားက ယောက်ျားလေး၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ညည်းက မိန်းကလေး မဇ္ဈရီ၊ သမီးလေး လိမ္မာပါတယ်အေ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းပဲ အောင်အောင်ကြိုးစား၊ ဘွဲ့တစ်ခုရအောင် ယူ၊ တခြား ဘာတွေမှ စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့၊ စာသွားကျက်တော့’

မေမေအနားကနေ မဇ္ဈရီ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဟုတ်ပါတယ်လေ။ မောင်မာမီက မဇ္ဈရီကို လက်ခံတယ်ဆိုတာ သံသယဖြစ်စရာပါပဲ။ အခန်းထဲရောက်မှ မောင်မာမီပေးတဲ့ စိန်တစ်ဆင့်စာကို ကြည့်ပြီး မက်မောခြင်းမရှိဘဲ သိမ်းထားလိုက်၏။ တစ်နေ့နေ့မှာ ပြန်ပေးရလေး။ သူမရင်လေးနေလေသည်။



www.burmeseclassic.com

ဧက ငါ့ရဲ့လိမ်ညာကောက်ကျစ်မှုကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သွားရတာ သိလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

အတိတ်ကို မတွေးရဲ။ သားက ရွံ့မုန်းသည်။ မိမိတို့ချမ်းသာ မှုက မသမာကြောင်း သိလို့မဖြစ်ပါဘူး။ မဇ္ဈရီတို့မိသားစုဖြစ်နေ၍ အရမ်းရှက်ရှာမှာပဲ။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သားနဲ့ မဇ္ဈရီကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ခွဲပစ်ပို့ပစ်ဖြစ်သည်။

‘သားရဲ့ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ဖို့ မာမိ အစွမ်းကုန်ကြိုးစား ခဲ့ပါတယ်ကွယ်။ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ သားမသိစေဘဲ ပန်းမဇ္ဈရီအား ခေါ်ယူတွေ့ဆုံခဲ့သည်။

‘သမီးလေး စာမေးပွဲအောင်တဲ့အတွက် မာမိ ဂုဏ်ပြုပါတယ် ကွယ်။’

‘သမီးကို ပါးစပ်နဲ့ပဲ ဂုဏ်ပြုပေးပါ မာမိရယ်။ ရပါပြီ။’
‘မဇ္ဈရီလေးက ငွေကြေးလည်းမမက်မောဘဲနဲ့ ဖြူစင်သူလေး ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မာမိမှာ ပြောစရာစကား ရှိနေတယ်ကွယ်။’

မဇ္ဈရီ အထိတ်တလန့်နှင့် မာမိကို မော့ကြည့်မိသည်။ မောင့် မာမိ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ကြေကွဲရိပ်တွေ ရှိနေပေမယ့် သူမထင်ထားတဲ့ အတိုင်း မောင်နှင့်ခွဲခွာဖို့ စကားတွေပဲ ဖြစ်နေနိုင်သည်။

‘ပြောပါ မာမိ၊ ပြောစရာရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြော ပါ။ မဇ္ဈရီကို အားမနာပါနဲ့။’

‘သားနဲ့လက်ထပ်ဖို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်။’

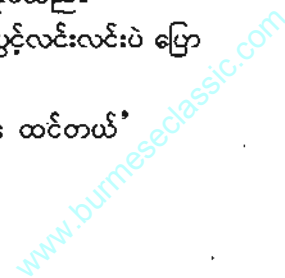
အခန်း (၂၀)

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် တစ်စုံတစ်ခုအား ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်ရ မည့်အချိန်က မျှော်လင့်ထားသည့် အတိုင်းပင် ရောက်လာတော့သည်။ မဇ္ဈရီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့၏။ သားနှင့် မဇ္ဈရီတို့ လူကြီးချင်း စေ့စပ်ပေးရမည့်အချိန်ကာလရောက်ရှိလာခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

‘မာမိ ကတိအတိုင်းပဲ သားနဲ့ မဇ္ဈရီကို စေ့စပ်ပါတော့။’

ထိုတောင်းဆိုမှုအတွက် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ဆင်ခြေပေး၍ ရွှေ ပစ်၍မရနိုင်တော့။ တစ်စုံတစ်ခုအား ပြတ်သားစွာလုပ်ဆောင်ရမည့် ဖြစ်သည်။ ရီရီသာဘက်မှ မိမိအား လုံးဝလက်မခံခြင်းပင်။ ကြိုးစား၍ မရနိုင်။ မိမိကို အပြစ်ပေးဖို့ထက် လူလိမ်မအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး သူ့ရှေ့ရောက်မလာဖို့ ပြင်းထန်စွာ ရာဇသံပေးထားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သားကို မဇ္ဈရီနှင့် လက်ထပ်ပေးဖို့မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း သိလိုက် သည်။

‘အတိတ်ကအကြောင်းတွေ သားသိလို့မဖြစ်ဘူး။ မဇ္ဈရီ မိခင်



ရှင်

‘စိတ်မကောင်းပါဘူး မဉ္ဇူရီ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမအောင်မြင်သေးလို့ မာမီ မပြောသေးတာပါ’

မောင့်မာမီကို မဉ္ဇူရီ နားမလည်နိုင်သလို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ကြည့်မိသည်။ ဟန်ဆောင်ကောင်းလိုက်တာ။ မဉ္ဇူရီတို့ကို ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ရတာလဲ။ မောင့်ရှေ့မှာ သဘောကောင်းချင်ယောင်ဆောင်ပြခဲ့၏။ လက်ဆောင်ပေး၊ စားစရာသောက်စရာကအစ ဂရုတစိုက်ဟန် ပြခဲ့သည်။

‘မာမီသားကို စွန့်ခွာပေးပါ၊ ညည်းဘက်ကလေး အကြောင်း ရှာပြီး ဖြတ်ပေးပါ၊ နောက်ထပ်မပတ်သက်စေချင်ဘူး၊ အဲဒီအတွက် ညည်းလေးမနစ်နာစေရအောင် မာမီ စီစဉ်ပေးပါမယ်၊ ကြိုက်တာ တောင်းဆိုပါ’

‘တော်ပါတော့ အန်တီ၊ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ် အန်တီ အစောကြီးကတည်းက အန်တီဟန်ဆောင်မာယာများပြနေတယ် ဆိုတာ ကျွန်မ ရိပ်မိနေပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း အန်တီကို ပြန်ပေးဖို့ ကျွန်မ ပစ္စည်းတွေ ပြန်ယူလာခဲ့ပါတယ်’

ယန်းမဉ္ဇူရီက သူ့အမေလိုပဲ မတရားတဲ့ ပစ္စည်းကို လက်မခံခဲ့။ မိမိက ရှက်စရာကောင်းလွန်းနေသည်။ ဒေါ်လေးမဟာ စေတနာနဲ့ ပေးတာပါ မဉ္ဇူရီရယ်။ မင်းတို့မိသားစုကို ဒေါ်လေးမဟာကြောင့် ဒုက္ခတွေ အခက်အခဲတွေ ထပ်မရောက်စေချင်တော့ပါဘူးကွယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို မာမီရဲ့အတိတ်က အကြောင်းတွေ သား

သိလို့မဖြစ်ပါဘူး။ လူ့လောကကြီးထဲမှာ ရပ်တည်ဖို့တောင် သားခက်ခဲ့သွားလိမ့်မယ်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မို့ရဲ့ ရင်ကွဲမတတ်နာကျင်ကြေကွဲရသည်။

‘ဒီပစ္စည်းတွေက အန်တီ စေတနာနဲ့ပေးခဲ့တာပါ၊ မင်းပဲယူပါ၊ ထပ်ပြီးတော့ ပေးဖို့တောင်’

‘တော်ပါတော့ အန်တီ၊ ဒီလိုမသန်ရှင်းဘဲရလာတဲ့ ဘယ်အရာကိုမှ ကျွန်မ လက်မခံနိုင်ပါဘူး၊ အန်တီက အရမ်းပဲတော်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကတော့ ကြိုတင်တွေးထားပြီးသားပါ၊ အန်တီ သားကို ရိုးသားစွာနဲ့ပဲ ချစ်ခဲ့မိလို့ ငွေကြေးအကြောင်းမပြောပါနဲ့’

ယန်းမဉ္ဇူရီ

‘အန်တီဖြစ်စေချင်တာတွေအားလုံး ဖြစ်စေရပါမယ်၊ ကျွန်မ ဘက်ကပဲ အန်တီသားကို ဖြတ်ပေးပါမယ် စိတ်ချပါ’

မင်း

‘ကျွန်မကို ဘာမှပေးစရာမလိုပါဘူး၊ အန်တီဘက်ကနေ စဉ်းစားတော့လည်း ကျွန်မလိုအဆင့်အတန်းမျိုး ရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ ဘယ်သဘောတူနိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒါပေမဲ့ သားသမီးချင်းကိုယ်ချင်းစားပြီး အစောကြီးကတည်းက ကန့်ကွက်သင့်ပါတယ်၊ အခုတော့ ကျွန်မနဲ့ မောင် ချစ်သူတွေဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင်က သိထားပြီးကြပါပြီ၊ အဲဒါလည်း အန်တီသားက အတင်းထုတ်ဖော်ပြသခဲ့တာပါပဲ’

မောင်ရယ် မဉ္ဇူရီတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်။ ဘယ်လို အကြောင်းနဲ့မှ မခွဲကြဲဘူးလို့ ကတိသစ္စာပြုထားခဲ့ပေမယ့် မောင့်မာမီက တင်းကြပ်စွာ တောင်းဆိုလာခဲ့ပါပြီ။ သူမထလိုက်သည်။

‘ပန်းမဇူရီ... မာမိက’

‘ရပါတယ် အန်တီ၊ ဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပါပဲလေ၊ ကျွန်မကို စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေခွင့်ရအောင် ထောက်ပံ့ခဲ့လို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်၊ အန်တီသားကို အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပါမယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလည်း အစောကြီးကတည်းက ကျွန်မ တွေးထားပြီးသားပါ’

မောင်... မဇူရီ အရမ်းနာကျင်နေရတယ်။ မောင်မာမိကိုလည်း အပြစ်မတင်ချင်တော့ပါဘူး။ မိခင်ပဲလေ။ ကျွန်မက အသုံးလည်း မကျဘူး။ အဆင့်အတန်းလည်း နိမ့်ကျတယ်။ မဇူရီမှာ မောင်အထင်ကြီးစရာ ဘာတစ်ခုမှမရှိနိုင်ပါဘူး။ သူမ ထွက်လာခဲ့သည်။

‘အန်တီရယ် အစောကြီးကတည်းက ကန့်ကွက်ရင် မဇူရီတို့ ဒီလောက်အထိ ခံစားရမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

မတတ်နိုင်တော့ဘူးလေ။ မောင်မာမိက လက်မခံဘူးဆိုရင် မဇူရီ မေမေကလည်း ငြင်းပယ်လိမ့်မယ်။ အစောကြီးကတည်းက မောင်ကို ပြန်မချစ်သင့်ပါဘူး။

‘ဘာမဟာဘုတ်လည်း မဇူရီ၊ နင့်သူဌေးကို မှန်းမထားနဲ့၊ သမီးပဲ မျက်နှာငယ်ရမယ်၊ နာကျင်ကြေကွဲရလိမ့်မယ်၊ ဘယ်မိဘက သမီးနဲ့ သဘောတူမှာလဲ၊ မေမေကလည်း ပိုက်ဆံဆင်းရဲပေမယ့် မာနတော့ချမ်းသာတယ်၊ စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့ မဇူရီ’

မဇူရီ ခြေလှမ်းတွေက မောင်တို့ခြံကြီးထဲကနေ တစ်လှမ်း

ချင်းထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီကို ပြန်မသွားတော့ပါဘူး။ အိမ်ပဲ ပြန်မယ်။ မေမေ ပြောသလိုပဲ ဘွဲ့တစ်ခုခုရအောင်ယူမယ်။ ဘဝကို ကြိုးစားမယ်။ မေမေဆီပဲ ပြန်မယ်။ သူမ အိမ်ပြန်ဖို့ အငှားကားငှားနေစဉ် မောင်ကားက မဇူရီအနား ရောက်လာသည်။

‘မဇူရီ မင်း ဘယ်ကိုသွားတာလဲ၊ မင်းကို မောင်တို့ခြံထဲ ဝင်သွားတယ်လို့ ကိုမိုးတိမ်တောင်က ပြောလို့ မောင်လာခဲ့တာပါ’ သူမ ငိုပြစ်ချင်နေသည်။ မောင်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ အရမ်းကြောက်ရွံ့နေခဲ့၏။ မဇူရီ မျက်ဝန်းတွေ ကြေကွဲနေလို့မဖြစ်ဘူး။ မိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပြီး မောင်ကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်ပြစ်သည်။

‘ကိုရောင်စဉ်’

‘ဟင်...’

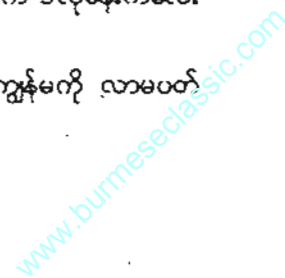
‘ကျွန်မ အခုပဲ ရှင်မာမိကို သူပေးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေယူသွားပြီး ပြန်ပေးခဲ့တယ်’

‘ဟင်’

‘အစောကြီးကတည်းက ကျွန်မ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင် ချင်လို့ ရှင့်ကိုခုတုံးလုပ်ပစ်တာပါ’

‘ဘာပြောတယ် မဇူရီ၊ မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ အဓိပ္ပာယ် မရှိလိုက်တာကွာ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းက ဒီလိုမိန်းကလေး မျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မောင် သိတယ်’

‘တကယ်ပြောတာပါ၊ ကိုရောင်စဉ် ကျွန်မကို လာမပတ် ဆက်ပါနဲ့တော့၊ မေ့မစ်လိုက်ပါ’



‘မင်း... မင်း... သစ္စာရေတွေ သောက်ထားတယ်လေ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းကိုစွန့်မှ မခွဲကြေး’

‘ကျွန်မ အပေါ်ယံပဲ သစ္စာဆိုခဲ့တာပါ။ စိတ်ထဲမပါပါဘူး၊ ရှင့်ကိုလည်း မချစ်ဘူး၊ ကျွန်မအစ်ကိုအရွယ်ဖြစ်နေတယ်လေ၊ ကျွန်မ လက်ထပ်ချင်တာက စီးပွားရေးအရှာကောင်းတဲ့ ယောက်ျားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာဝန်ပါ။ ကျွန်မ ဆေးကျောင်းတက်မယ်၊ ရှင်နဲ့ ကိစ္စ ရပ်ပစ်ရမယ်၊ ကျွန်မအနာဂတ်မှာ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လို့ပါ။ သွားပါပြီ’

‘မဇ္ဈရီ’

အငှားကားပေါ်သို့ တက်သွားတဲ့ မဇ္ဈရီကို ရောင်စဉ် မဟန် တားနိုင်ခဲ့။ ဘာတွေဖြစ်ရတာလဲ။ အမိပွယ်မရှိတာပဲ။ မင်းက ဒီလို လိမ်ညာလှည့်ဖြားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မောင် သိပါတယ်ကွာ။ သူလုံးဝမယုံနိုင်။ မာမီကြောင့်ပဲဖြစ်မယ်။ သူ နှင့် မဇ္ဈရီတို့ လူကြီးချင်းစေ့စပ်ဖို့ကိစ္စ မာမီကပဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး အချိန်ဆွဲနေခဲ့တာပါ။ သူတို့ကကြီးထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ မာမီက ဧည့်ခန်းမှာထိုင်နေဆဲဖြစ်ပြီး မဇ္ဈရီ ပြန်ပေးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေထဲ မာမီရှေ့မှာ ရှိနေသေး၏။ သူ့ကိုမြင်တော့ မာမီတုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားသည်။

‘သား... မင်း ပြန်လာပြီလား၊ စောလိုက်တာကွယ်’

‘မာမီ’

‘ဟင်’

‘ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ရတာလဲဗျာ၊ ရက်စက်လိုက်တာ၊ မာမီ’

ဟန်ဆောင်ကောင်းလွန်းတယ်၊ သားထင်ထားတဲ့အတိုင်း မာမီက အကြံ အစည်တွေနဲ့ ပန်းမဇ္ဈရီနဲ့ သားကိစ္စ အကွက်ဆင်ဖန်တီးခဲ့တာပဲ၊ မာမီ ဘာဖြစ်လို့ လိမ်ညာဟန်ဆောင်ရတာလဲ’

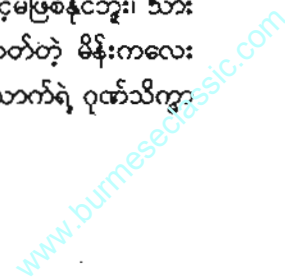
‘ထိုင်ပါဦး သားရယ်၊ မာမီ ရှင်းပြပါ့မယ်၊ မင်း ပန်းမဇ္ဈရီနဲ့ တွေ့ခဲ့လို့လားကွယ်’

သားကို နှစ်သိမ့်ပျောင်းပျိုဖို့အတွက် ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် စကားလုံးတွေ ရှာဖွေမရဖြစ်သွားသည်။ သားရဲ့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက မိမိအား အထင်သေးသလိုပင်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်က သားကို မိမိဘယ်လောက်ချစ် မြတ်နိုးကြောင်း ပြသချင်တာပါ။ ဘယ်မိခင်နှင့်မှမတူအောင် လိုက်လျောမှုတွေပေးချင်ခဲ့တာပါ။ သားက ထိုင်ခိုင်းတာပင် လက်မခံ။ သားရဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေက သားမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ပြည့်နေသည်။

‘မာမီကြောင့်ပါ။ သား သိတယ်၊ အစောကြီးကတည်းက သားမယုံရဲတာ၊ သံသယရှိခဲ့တယ်၊ မာမီ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ’

‘မဇ္ဈရီက မာမီကိုလာတွေ့ခဲ့တယ်၊ သားကို လက်မထပ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြီး ပစ္စည်းတွေ ပြန်ပေးသွားတာပါ’

‘မာမီ ထပ်လိမ်ပြန်ပြီလား၊ မဇ္ဈရီကြောင့်မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သား လက်မခံနိုင်ဘူး၊ မဇ္ဈရီက လိမ်ညာလှည့်ဖြားတတ်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးမဟုတ်ပါဘူး၊ အပြစ်မရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ညှိုးမိန့်အောင် ထပ်မပြောပါနဲ့တော့’



‘မင်း ထင်ချင်သလိုထင် ရောင်စဉ်၊ မာမိုကို ဘာမှထပ်မပြော နဲ့တော့၊ မဉ္ဇူရီကိုယ်တိုင်က မင်းကိုလက်မထပ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ပြော မှာပါ’

‘အဲဒါ မာမိပြောခိုင်းတာပဲ၊ အကြပ်ကိုင်ပြောခိုင်းတာ၊ မဉ္ဇူရီ အကြောင်း ကျွန်တော် သိတယ်၊ မာမိ ဘယ်လောက်ပဲ လက်မခံဘဲ နေပါစေ၊ သား မဉ္ဇူရီကိုပဲ အရယူမယ်’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ကျွန်တော့်ကို မာမိ သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ပေးပါ၊ သားဘာမှ မယူဘဲ မဉ္ဇူရီဆီ သွားမယ်’

‘မာမိစကားကို မင်း ဘယ်တုန်းကများ ဆန့်ကျင်ခဲ့လို့လဲ သားရယ်၊ မာမိ တောင်းပန်ပါတယ်၊ မဉ္ဇူရီနဲ့ လက်မထပ်ပါနဲ့၊ လောက ကြီးထဲမှာ သူ့ထက်သာတဲ့မိန်းမတွေ အများကြီးပါ’

‘တော်ပါတော့ မာမိ၊ ဘာမှဆက်မပြောပါနဲ့တော့၊ သား ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ၊ မဉ္ဇူရီကို ဘယ်လိုမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ဘူး၊ သား တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊မာမိ လက်ခံပေးပါ၊ အစောကြီးကတည်းက မာမိ ဒီလိုလုပ်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တွေးပြီးကြောက်လန့်နေခဲ့ရ တာပါ’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် နာကျင်ထိခိုက်ရလွန်း၍ နှလုံးသားတွေ ကွဲအက်မတတ်ခံစားရသည်။ မာမိလက်ခံခဲ့ပါတယ် သားရယ်။ ထံ ကြမ္မာက လက်မခံနိုင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေ အနေဖြစ်နေရပါပြီ။

သားက အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်နေသည်။ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် ငြင်းပယ်ရုံကလွဲပြီး တခြားနည်းလမ်းမရှိတော့။ သားက ထွက်သွား သည်။

‘သား ဒီလောက်တောင်းပန်နေတာတောင် မာမိ လက်မခံ နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း သားကို မာမိုသားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်လိုက်ပါ၊ သား မဉ္ဇူရီကိုပဲ လက်ထပ်မယ်၊ ဘာစည်းစိမ်အဆောင်အယောင်မှ မရှိတဲ့ဘဝနဲ့ပဲ လက်ထပ်မယ်၊ ကုမ္ပဏီနဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ အားလုံး မာမိုလက်ထဲပဲ ပြန်အပ်ပါတယ်ဗျာ’

‘သား’

မာမိမှားပါတယ် သားရယ်။ သားလေးဆန္ဒကို မာမိအစွမ်း တုန်ဖြည့်စွမ်းပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ မာမိ ဝင်ပြန်လည်တော့မယ် ထင်တယ်။ မကြာခင် မာမိဟာ လူလိမ်မကြီးဆိုတာ သား သိလာရ တော့မှာပါ။ မာမိ သေပစ်ချင်ပါတယ်။ ရင်ထဲမှာ မီးတောက်လောင် နေသည်။



အခန်း (၂၂)

‘သမီး စာမေးပွဲအောင်တဲ့အတွက် မေမေပျော်တယ်၊ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာကွယ်၊ မေမေ စိတ်ချရပြီ၊ ဘွဲ့လေးတစ်ခုလောက်တော့ ယူပါ သမီးလေးရယ်၊ လိုအပ်တဲ့သင်တန်းတွေလည်း တက်ရမယ်’

မေမေရယ် သမီးမပျော်ဘူး။ သမီး စာမေးပွဲအောင်ခဲ့တာက သမီးရဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ပြိုကျပျက်စီးသွားရတာပါပဲ။ မောင်နဲ့ဝေးရတယ်။ မောင်မာမိအရမ်းရက်စက်တယ်။ အကြံကြီးလွန်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ မဉ္ဇူရီကို စာမေးပွဲအောင်တဲ့အထိ စောင့်ပေးတာတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မေမေပြောသလိုပဲ မဉ္ဇူရီအထက်အမြင့်ကို မမှန်းတော့ပါဘူး။ မောင်က မဉ္ဇူရီကို ရင်ထဲက ချစ်ခဲ့တာပါ။ မဉ္ဇူရီကြောင့် မောင်စိတ်တွေ နာကျင်ရပြီး ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့မှာလည်း မလိုလားနိုင်လို့ပါ။ မဉ္ဇူရီလည်း နာကျင်ရပါတယ်မောင်ရယ်။ မဉ္ဇူရီ ဘယ်လိုမှ ဟန်ဆောင်နေနိုင်ခြင်းပင် မရှိတော့။ ကိုကိုလည်း ဝမ်းသာအားရနှင့် မဉ္ဇူရီအတွက် ပျော်နေသည်။

‘ညီမလေး စာမေးပွဲအောင်တာ ဘာဖြစ်လို့မပျော်ရတာလဲ၊ ကြည့်စမ်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသလိုပဲ၊ မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေနေတယ်’

‘ပျော်လို့ပါ ကိုကိုရာ၊ မဉ္ဇူရီလေ အရမ်းပျော်တာပဲ၊ မေမေအတွက် အောင်မြင်သွားလို့လေ၊ မေမေက မဉ္ဇူရီကို ဘွဲ့တစ်ခုခုအရမ်းရစေချင်တာ မဟုတ်လား’

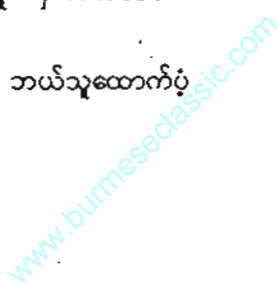
‘ဟုတ်တယ် သမီးလေး၊ မေမေဘဝမှာ သမီးလေးအတွက် စိတ်အေးချင်တာ အဓိကပါပဲ’

သမီးလေးကို ကျောင်းဆက်ထားဖို့ပင် ဒေါ်ရီရီသာမှာ ခက်ခဲနေသေးသည်။ ငွေရှာရမယ်။ သမီးလေးအတွက် အရေးကြီးတယ်။ သားကိုလည်း လိမ္မာဖို့ ပြောနေရ၏။ သမီးလေး မျက်နှာလေး ညှိုးငယ်နေသလိုပင်။ ရှေ့ဆက်သင်ရမည့် ပညာရေးအတွက် သမီးလေးစိတ်ပူနေမလားပဲ။ ဒေါ်ရီရီသာ ပွေ့ဖက်၍ နှစ်သိမ့်ပေးနေရသည်။

‘သားလည်း ညီမလေးအတွက် တာဝန်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစားစမ်းပါ၊ သမီးလေး စာမေးပွဲအောင်ပေမယ့်လည်း ပညာဆက်သင်ဖို့က ရှိသေးတယ်၊ မပူပါနဲ့ သမီးရယ်၊ မေမေ ရှိပါတယ်၊ ကိုကိုလည်း အရင်ကလို မဆိုးတော့ပါဘူး’

‘သူ့ကို ထောက်ပံ့မယ့်သူ ရှိပါတယ်၊ သူကမှ လတ်မခံတာပဲ’

‘ဟင်... ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း မဉ္ဇူရီ၊ ဘယ်သူထောက်ပံ့ဇာလဲ’



‘အလကားပါ မေမေရာ၊ ကိုကို လျှောက်ပြောနေတာ၊ မရှိပါဘူး’

‘ရှိတယ် မေမေ၊ အရမ်းသဘောကောင်းပြီး ယောက်ျားပီသတယ်၊ ညီမလေးရဲ့ ဗေဒင်မဟာဘုတ်မှာ ဗေဒင်ဆရာက ဟောထားတယ်လေ၊ သူ့ဌေးနဲ့ ညားမယ်ဆိုတာ’

‘ကိုကိုနော် မဟုတ်တာတွေ အဲဒီလိုအချောင်သမားစိတ်ဓာတ်ကို မဇ္ဈရီ မကြိုက်ပါဘူး၊ တော်ပြီ၊ ပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောနေနေနော်၊ ဘာမဟာဘုတ်လဲ၊ ကိုကိုပြောတာတွေ မယုံနဲ့ မေမေ’

မေမေသိသွားမှာ မဇ္ဈရီ အရမ်းကြောက်တယ်။ မတန်မရာမှန်းရမလားဆိုပြီးလေ။ မေမေက ပြောပြီးသားပဲ။ သူ့ဌေးသားကို စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်နဲ့တဲ့။ မတူမတန်တာတွေ အဆင့်အဆန်းခွဲခြားခံရတာတွေမေမေ ကြိုက်ဘူးတဲ့ ကိုယ့်နဲ့ဘဝတူပဲ စဉ်းစားလို့ပြောထားခဲ့သည်။

‘မဇ္ဈရီ ရေချိုးဦးမယ် မေမေ’

‘ချိုးချိုး သမီး၊ ပြီးမှ သမီး စာမေးပွဲအောင်လို့ မေမေက ကြက်ပေါင်းဟင်းချက်ထားတာ၊ သမီးငယ်ငယ်ကတည်းက အရမ်းကြိုက်တဲ့ဟင်း’

မေမေစကားကြောင့် မောင့်မာမီကိုပင် မဇ္ဈရီ သတိရသွားသည်။ မဇ္ဈရီအကြိုက်တွေကို သိနေခဲ့ပြီး တယုတယ ကျွေးမွေးခဲ့ကာ ဟန်ဆောင်အလွန်ကောင်းခဲ့၏။ ရက်စက်တယ်။ မဇ္ဈရီကို အစကတည်းက အဖက်မတန်သလို ဆက်ဆံခဲ့ပါလား။ မေမေတို့ရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်မနေနိုင်တော့သဖြင့် သူမ အိပ်ခန်းလေးထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

‘ညီမလေး နှင် စိတ်ကူးမလွဲနဲ့နော်၊ ကိုကိုက လူရွေးတတ်ပါတယ်ဟ၊ သက်တန်ရောင်စဉ်က လူတော်နော်’

‘သားကြီး’

‘ဗျာ’

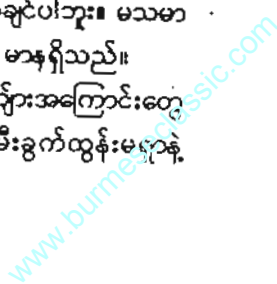
‘ဘယ်က သက်တန်ရောင်စဉ်လဲ၊ မင်း ကိုယ့်ညီမလေးကို ဘယ်သူနဲ့ အောင်သွယ်ပေးနေတာလဲ’

‘ဟို... အား... မေမေ သားက အောင်သွယ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ့်ကို တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားပါ မေမေ၊ စီးပွားလည်း အရှာကောင်းတယ်၊ လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးပါ’

‘ဘယ်ကလုပ်ငန်းရှင်သူဌေးလဲ မင်းသော်တာ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ၊ ဘယ်သူဌေးက မင်းညီမကို တင့်တင့်တယ်တယ် လက်ထပ်ယူမလဲ၊ မလုပ်နဲ့၊ မကြိုက်ချင်နေပါစေ၊ တော်ပြီ သား အရေးကြီးတာ သမီးဘွဲ့တစ်ခုရဖို့ပဲ’

ဘယ်ကသူဌေးလဲ။ ဒီကောင်မလေးက ဗေဒင်ရူးပြီး အိမ်ထောင်ရေးကိုပဲ စဉ်းစားနေပြီလား။ သားသမီးတွေ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လေ မိမဟာကို ဒေါသဖြစ်လေပဲ။ ဒီကောင်မ မိမဟာ မိမိတို့မိသားစုတို့ ချဉ်းကပ်ဖို့ ကြိုးစားနေသလိုပင်။ ဒီတစ်ခါရောက်လာလို့ကတော့ အသေပဲ။ မိမဟာပေးတဲ့ငွေတွေလည်း မိမိလက်မခံချင်ပါဘူး။ မသမာတဲ့ငွေတွေပဲဖြစ်မယ်။ မယူဘူး။ ဒေါ်ရီရီသာက မာနရှိသည်။

‘သား... သမီး မကြိုက်ရင် ယောက်ျားအကြောင်းတွေ မပြောနဲ့တော့၊ ဘယ်ကလူလဲ၊ ပြဿနာကို မီးခွက်ထွန်းမရှာနဲ့ မင်းသော်တာ’



မင်းသော်တာလည်း သက်တန်ရှောင်စဉ်ကို သဘောကွဲ
တယ်။ ယောက်ဖတော်ချင်နေတာပါ။ ဒီကောင်မလေးက မကြိုက်ဘူး။
ညီမလေးပြောသလို မင်းသော်တာလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့
ဘူး။ လက်ကျောမတင်းလို့ထင်တယ်။ ယောက်ဖယူဌေးပဲ လိုချင်တယ်။
မင်းသော်တာကို ထောက်ပံ့မည့်သူရှိနေတာတောင် ညီမလေးထံ
မကြိုက်ဘူး။ မေမေကလည်း မင်းသော်တာကိုပဲ ဆူနေသည်။

ညီမလေးကို မင်းမဟုတ်တာတွေ သင်ပေးမနေနဲ့၊ မင်း
အလုပ်လုပ်ပါကွယ်၊ ညီမလေးက မင်းကြောင့်ပဲ ဒုက္ခတွေရောက်နေ
ရရှာတာပါ။ မေမေလည်း အလုပ်ပြန်လုပ်မယ်၊ ငွေရှာရမယ် သားရယ်။

ဒေါ်ရီရီသာလည်း သမီးလေးတက္ကသိုလ်တက်ဖို့အတွက်
ငွေရှာရမည်ဖြစ်သည်။ ဈေးပြန်ရောင်းရမယ်။ မိမိအနားယူနေလို့ မဖြစ်
ဘူး။ ဒေါ်ရီရီသာ အားလျှော့လို့မဖြစ်သေးပါဘူး။ သမီးလေးက အလုပ်
ဝင်မယ်တဲ့။ သမီးလေး မဉ္ဇူရီကျမှ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေရသည်။

‘သားလည်း ငွေရှာမှာပါ မေမေ၊ မပူပါနဲ့’

‘သား’

‘ဗျာ’

ညီမလေးအတွက် အစ်ကိုကောင်း ပီသဖြစ်မိပါ။ နည်းနည်း
ပါးပါး အထောက်အကူရရင် တော်ပါပြီကွယ်’

မင်းသော်တာ ညနေစောင်းတော့ ရောင်စဉ်ကို တွေ့
တွေ့ပြား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထင်ထား
အတိုင်းပင် ခဏကြာတော့ ရောင်စဉ် ရောက်လာ၏။ သူ့ကိုတွေ့
လို့ လာတာဟု ပြောသည်။

‘ကိုယ်လည်း မောင်ရင့်ကို တွေ့ချင်လို့လာတာပဲ’

‘ဘာကိုစွဲရှိလို့လဲ အစ်ကို’

‘မင်းက ကုမ္ပဏီထောင်ထားတာဆိုတော့ အစ်ကို အလုပ်
လုပ်ချင်တယ်၊ ညီမလေး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်တယ်လေ၊ ပညာ
ဆက်သင်ဖို့ အစ်ကိုအလုပ်လုပ်ရမယ်’

‘အစ်ကို’

‘ပြော’

‘အလုပ်က မခက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုကို ကျွန်တော်
ဖွင့်ပြောစရာ ရှိတယ်’

‘ပြောပါ ညီလေး၊ အစ်ကိုကိုတော့ အထင်မသေးနဲ့နော်၊
အစ်ကိုက အခုတော့ လိမ္မာဖို့ ကြိုးစားနေတယ်၊ ညီမလေးကို သနား
လို့ပါ’

‘ကျွန်တော် အထင်မသေးပါဘူး၊ အစ်ကိုက လေးစားစရာ
ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက အစ်ကိုညီမကို
လက်ထပ်ခွင့် တောင်းဖို့ပါ’

‘ဘာပြောတယ်ကွ’

‘အားတော့နာပါတယ် အစ်ကို၊ ပန်းမဉ္ဇူရီကို လက်ထပ်ပါ
ရဲ့စေ’

ရောင်စဉ်ဆိုတဲ့ သူဌေးလေးကို မင်းသော်တာ တအံ့တဩ
ကြည့်မိသွားသည်။ ဘယ်လိုကောင်လေးလဲ။ မဉ္ဇူရီကို လက်ထပ်ပါရ
အံ့တဲ့။ မေမေပြောသလိုပဲ တင့်တင်တယ်တယ် လက်ထပ်ယူပါ
လား။

ရောင်စဉ်မျက်ဝန်းတွေက ကြေကွဲထိခိုက်နေ၍ မင်းသော်တာ ယုံကြည်မိနေသလိုပင်။ အစ်ကိုတစ်ယောက်အနေနှင့် ညီမလေးဘဝ တင့်တယ်သွားဖို့လုပ်ပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ရှိလာခဲ့ပေမယ့် ညီမလေး စိတ်သောက်ရောက်မှာလည်း ပူမိသည်။

‘အစ်ကိုက လူဆိုးလူတောဆိုပေမယ့် ညီမလေးဘဝတစ် လျှောက်လုံး စိတ်ဒုက္ခရောက်ရမယ့်ကိစ္စမျိုးတော့ မလုပ်ချင်ဘူး။ မင်း က ငါ့ညီမကို လက်ထပ်ချင်လို့ ငါ့ကိုထောက်ပံ့နေတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရာ၊ ကျွန်တော်က လူတွေကို ကူညီ ထောက်ပံ့ပေးတာပါ’

‘ငါ့ညီမလေးက မင်းကို ချစ်ဖို့လည်း လိုအပ်တယ်။ အစ်ကို ကတော့ မင်းကိုကြည့်တာနဲ့ အမှန်အကန်ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်တာပါ ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ မေမေနဲ့မဥူရီက ရှိသေးတယ်။ မင်းမိဘကတော့ ငါ့ညီမလေးနဲ့ သဘောတူပါ့မလားကွ’

‘ကျွန်တော် လက်ထပ်မယ် အစ်ကိုရယ် မဥူရီနဲ့ ကျွန်တော်က ချစ်သူတွေပါ’

‘ဘာပြောတယ်ကွ’

‘ကျွန်တော့်မာမီက သဘောမတူလို့ပါပဲ။ ကျွန်တော်ကလေး သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ပါစေ မဥူရီကို လက်ထပ်မယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ကနေ ထွက်လာခဲ့ပါပြီ’

‘ညီမလေးကရော’

‘ကျွန်တော့်မာမီသဘောမတူရင် လက်မထပ်နိုင်ပါဘူး’

ညီမလေးက ခေါင်းမာတယ်။ မေမေကလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်။ မင်းသော်တာကတော့ ယောက်ျားပီသ၍ သဘောတူသည်။

‘အစ်ကို ကူညီနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး ညီမလေးရာ’

‘ကျွန်တော် မဥူရီနဲ့ တွေ့ပါရစေ’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်ကွာ၊ မေမေက မာနကြီးတယ်။ မင်းမာ မိလက်မခံဘဲ သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူး။ ညီမလေးကလည်း မေမေလိုပဲ မင်းပြန်ပါ။ အမေကိုလည်း ပြစ်မထားနဲ့။ မင်းနောင်တရလိမ့်မယ်။ ညီမလေးနဲ့ ဖူးစာမှန်ရင် မလွဲမသွေ လက်ထပ်ရမှာပါ။ စောင့်နေပါကွာ’

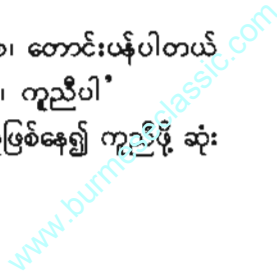
‘ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ စောင့်နေလို့မရဘူး အစ်ကိုရာ၊ တစ်နာရီ တစ်စက္ကန့်လောက်တောင် သည်းမခံနိုင်ဘဲ စိတ်ပူနေတယ်’

‘အစ်ကိုလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ မိသားစုအပေါ် တာဝန်မကျော ဘဲ ဒုက္ခပေးလာခဲ့တဲ့လူပါကွာ၊ အခုမှပြင်နေတာ၊ မေမေက မရဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး ညီမလေးရာ’

ရောင်စဉ်ကတော့ မာမီ ရက်စက်သည်ဟု ထင်သည်။ သူနှင့် မဥူရီ ချစ်ကြတာ သိသိကြီးနှင့် ခွဲပစ်လိုက်၏။ ဘယ်လိုမှ ပြောမရ။ မဥူရီကိုတော့ ရောင်စဉ် မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘူး။ သူ့နည်းသား တွေ ကြေကွဲနာကျင်လွန်းရ၍ ဘယ်လိုမှ သည်းခံမနေနိုင်တော့။ မဥူရီကို တွေ့ဖို့ပဲ ကြိုးစားနေသည်။

‘ကျွန်တော် အစ်ကိုနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါရစေ၊ တောင်းပန်ပါတယ် ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အစ်ကိုကျေးဇူးကို ‘မမေ့ပါဘူး၊ ကူညီပါ’

မင်းသော်တာလည်း ညီမလေးချစ်သူဖြစ်နေ၍ ကူညီဖို့ ဆုံး



ဖြတ်လိုက်သည်။ မထူးတော့ဘူး။ ရောင်စဉ်က သူ့ကိုထောက်ပံ့ပေး ကမ်းနေသူပဲ။ အိမ်ကိုခေါ်လာခဲ့၏။

ညီမလေး မိတ်ဆွေပါဟုပဲ မေမေ့ကို ပြောလိုက်သည်။

'မဉ္ဇူရီ ထွက်ခဲ့ဦး သမီး ဧည့်သည်လာနေတယ်'

သားကြီးကိုတော့ လန့်ရသည်။ သမီးလေးမိတ်ဆွေဖြစ်နေ ချ် ဒေါ်ရီရီသာ လက်ခံရသည်။

'သားနဲ့မဆိုင်ဘူးနော် မေမေ၊ မဉ္ဇူရီနဲ့ပတ်သက်တာပါ။ ဟဲ့..

ညီမလေး ထွက်ခဲ့ဦး'

မောင် ရောက်လာပြီဆိုတာ မဉ္ဇူရီ သိလိုက်သည်။ ထွက် မတွေ့ရင်လည်း ပြဿနာက ပိုပြီးရှုပ်ထွေးသွားမယ်ဆိုတာ သိလိုက် ၏။ မောင်လည်း အရမ်းခံစားနေရမယ်ဆိုတာ မဉ္ဇူရီ သိပါတယ်။ သူမ ထွက်လာခဲ့သည်။

'မေမေ မဉ္ဇူရီ အပြင်ကို ခဏသွားမယ်၊ ကိုရောင်စဉ် အပြင်မှာပဲ စကားပြောကြရအောင်'

'သမီးလေး မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

မေမေကတော့ မဉ္ဇူရီအား တင်းမာပြတ်သားတဲ့အကြည့်တွေ နှင့် ကြည့်ပြီး မြန်မြန်ပြန်လာဖို့မှာနေသည်။ မဉ္ဇူရီရင်ထဲမှာ အင်အားတွေ ဆုတ်ယုတ်နေပြီထင်၏။ ခြေလှမ်းတွေက ယိုင်ခွေကျချင်လာသည်။ မောင့်ကိုမကြည့်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုချစ်ပေမယ့်လည်း လူကြီး မိဘတွေ အတင်းအကြပ်တားဆီးခံရသည့်ကြားမှ အတင်းအကြပ်

လက်ထပ်ယူဖို့ မဉ္ဇူရီ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မလုပ်နိုင်။ သူမ စိတ်တွေ ကို တင်းထားသည်။

'ကိုရောင်စဉ် ကားကို ရပ်လိုက်တော့၊ ကျွန်မအိမ်နဲ့ အဝေး ကြီးကို မသွားချင်ဘူး။ ကျွန်မဆုံးဖြတ်ချက်ကတော့ ရှင့်ကို ဘယ်လို အကြောင်းနဲ့မှ လက်မထပ်နိုင်ဘူး'

'မင်းနဲ့မောင် ဘုရားမှာသစ္စာဆိုခဲ့ကြတယ်လို့၊ ဘယ်လို အကြောင်းနဲ့မှ မခွဲခွာကြပါဘူးလို့'

'ကျွန်မဘက်ကပဲ စတင်ဖျက်ပါတယ်။ သူ့... ကိုရောင်စဉ်၊ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်သဘောတွေကို... စဉ်းစားရပါမယ်'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အနေနဲ့ သူ့သားကို ကျွန်မလို... ရှိတဲ့မိန်းကလေးနဲ့ သဘောတူနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မကို တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းအောင်တဲ့အထိ စောင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ချင်ပါတယ်။

'မောင်ကတော့ လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး မဉ္ဇူရီ၊ မောင့်ရင်ထဲက အချစ်တွေက လက်မခံဘူး မောင်တို့လက်ထပ်ကြအောင်ပါ'

'ကိုရောင်စဉ် ခဏလေး သည်းခံစောင့်ပေးပါ။ ရှင့်အမေ လက်ခံလာတဲ့အထိလေ၊ ရှင့်မာမီအပေါ် ကျွန်မ လုံးဝမရက်စက်နိုင်ပါ ဘူး။ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ။ ရှင့်နဲ့ဘယ်တော့မှ ကိုယ့်သဘောဆန္ဒ အတိုင်း လက်မထပ်ဘူး။ ကျွန်မ မေမေကလည်း လက်ခံမှာမဟုတ်လို့ ဝဲ၊ ကျွန်မ ပြန်မယ်၊ နောက်ထပ်ဘယ်တော့မှ ကျွန်မနဲ့ မဆက်သွယ်ပါနဲ့။ ကျွန်မမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိတယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာလည်းရှိတယ်၊ ကျွန်မ

တောင်းဆိုတာပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အရှက်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းပေးပါ’

‘မဉ္ဇူရီ’

‘ကျွန်မကိုတန်ဖိုးထားတယ်ဆိုရင် အဲဒီလိုပဲလုပ်ပေးပါ။ ကျွန်မအလုပ်ကလည်း ထွက်ပါပြီ။ ရှင့်ကိုစိတ်ဒုက္ခတွေ ရောက်စေတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်’

‘မောင်လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူးနော် မဉ္ဇူရီ၊ မင်းနဲ့မောင် ချစ်သူတွေက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ကိုယ်အိမ်ကနေ ဆင်းလာပြီ’

‘အဲဒါ ရှင့်ကိစ္စပဲ။ မိခင်တစ်ယောက်ကို ပစ်ထားခဲ့တာ ရှင့်တစ်နေ့ နောင်တတွေအကြီးအကျယ်ရလိမ့်မယ်။ ပြန်သွားပါ။ ရှင့်မာမီ မမှားပါဘူး။ ပြန်ပါ’

မောင်အနားမှာ မဉ္ဇူရီ ဆက်နေလျှင် စိတ်တွေပျော့ပြီး မောင်ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်မိတော့မည်ဖြစ်သည်။ မဉ္ဇူရီ ပြန်မှဖြစ်မယ်။ မဉ္ဇူရီရဲ့ ခြေလှမ်းတွေက ရွှေ့ရှားမရ။ မောင်အထီးကျန်နေတော့မည်။ ကုမ္ပဏီကလည်း မောင် မဦးစီးလို့မဖြစ်ပါဘူး။ မဉ္ဇူရီ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မောင်ကို အရမ်းသနားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မဉ္ဇူရီ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။

‘နေပါစေ၊ မောင် သူ့အမေဆီ သွားချင်သွား၊ မသွားချင်နေဘာဆိုင်လဲ’

သူမ စိတ်ကိုတင်းပစ်လိုက်ပြီး သူ့အနီးကနေ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

‘မဉ္ဇူရီ မောင်လုံးဝ မင်းကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူးနော်၊ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်၊ မင်း စောင့်နေပါ’

‘မျှော်လင့်မနေပါနဲ့ ရှင့်အမေဆီပဲ ပြန်ပါ’

သူမခြေလှမ်းတွေက ရပ်ကွက်ထဲသို့ အပြေးကလေး ဝင်ခဲ့သည်။ မျက်ရည်တွေက သူမမျက်ဝန်းတွေထဲမှ ဖိတ်စင်လွင့်ကျ ကုန်၏။ အိမ်နားမရောက်ခင် ခြေစုံရပ်ပြီး မျက်ရည်တွေကို သိမ်းဆည်းပစ်လိုက်သည်။

‘မဉ္ဇူရီ မောင်ကို အရမ်းချစ်တယ်၊ စောင့်နေပါ့မယ်၊ ဘယ်နေ့ပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ မောင်နဲ့လက်ထပ်ရမယ့်နေ့လေးကိုပါ’

သူမ အိမ်လေးထဲ ဝင်လာခဲ့လေသည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၃)

မဉ္ဇူရီ
ရှင်

မေမေ့ကို ပြောပြစမ်းပါ။ ဘာတွေဖြစ်ကြတာလဲ၊ ဟိုလူငယ်

အားလုံးပြီးပါပြီမေမေ

ဘာပြောတယ်

ကိုရောင်စဉ်နဲ့ သမီးက ချစ်သူတွေပါ။ အခုတော့ လမ်းခွဲ
လိုက်ကြပါပြီ

ညည်း... ညည်း ဘာတွေလုပ်ခဲ့တာလဲ မဉ္ဇူရီ၊ ညည်း
အတွက် ကျောင်းစရိတ်တွေကို ဒီကောင်လေးက ထောက်ပံ့ခဲ့တာဟာ
ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အထောက်အပံ့ကို ညည်း... ညည်း
လက်ခံပြီး စာမေးပွဲဖြေခဲ့တာလား

မေမေ့ကိုတော့ မဉ္ဇူရီ အကျိုးအကြောင်းဖွင့်ပြောပြမှဖြစ်မည်။
မဉ္ဇူရီ တစ်ယောက်တည်း ကြိုတ်ပြီး မခံစားနိုင်တော့လို့ပါ။ မဉ္ဇူရီ
ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာတိုင်ပင်စရာ ရင်ဖွင့်ပြစရာ မေမေပဲ ရှိနေ
သည်ထင်သည်။

ပြောပြစမ်းပါ။ ညည်းကိုယ်ကျင့်တရားတွေ ဒီလောက်အထိ
ပဲ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားပြီလား

မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ မဉ္ဇူရီ အားလုံး ပြောပြပါ့မယ်။
မဉ္ဇူရီ အရမ်းခံစားနေရလို့ မေမေ နှစ်သိမ့်ပေးပါနော်

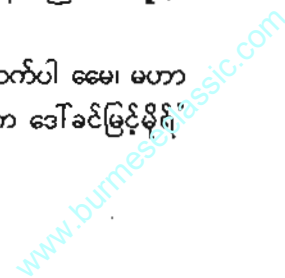
မေမေ့ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်ဖက်ထားမိသည်။ မျက်ရည်တွေက
တားမရတော့ဘဲ တလိမ့်လိမ့်ကျလာ၏။ တသိမ့်သိမ့်ရှိက်ငိုပစ်မိသည်
အထိပင်။ မေမေ့လက်တွေက သူမခန္ဓာကိုယ်လေးအား တင်းကြပ်စွာ
ပွေ့ဖက်ထားသည်။

ပြောပြပါ မေမေ၊ နားလည်ပါတယ်။ မချွင်းမချန် မေမေ့ကို
ဇွန်ပြောပြပေးပါ သမီး

မေမေ့ကို မဉ္ဇူရီ အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံး ဖွင့်ပြောပြလိုက်
သည်။ ရင်ထဲမှာ သိမ်းဆည်းထားရတာ မွန်းကြပ်လွန်း၍ ဖြစ်၏။
အမေက မဉ္ဇူရီအပေါ် အမြဲတမ်း နားလည်ပေးတတ်သည်။

မောင်သက်တန်ရောင်စဉ်ရဲ့အမေက နာမည်ဘယ်သူလဲ
သမီး

အရမ်းတော်ပြီး ထက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါ မေမေ၊ မဟာ
ဇွန်မိုရ်ကုမ္ပဏီကို ထူထောင်ခဲ့တဲ့သူပါ။ နာမည်က ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်



ဘာပြောတယ်'

ဒေါ်ရီရီသာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ရလွန်း၍ ခေါင်းထဲမှ မိုက်ခနဲ ပြာဝေသွားပြီး သမီးကိုဖက်ထားတဲ့လက်တွေပင် ပြေလျော့သွားရသည်။

'ငါတောင်းပန်ပါတယ် ရီရီသာ၊ နင့်ကိုခြေသလုံးဖက်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ငါတို့အတိတ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့ပစ်ပေးပါ၊ လျှို့ဝှက်ထားပေးပါဟယ်'

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်ဆိုတာ မိမဟာပဲဖြစ်နိုင်သည်။ မဟာ့ငယ် နာမည်က ခင်မြင့်မိုရ်ပါ။ ကြီးကျယ်လွန်း၍ မဟာဟု အမည်တွင်ခဲ့၏။ မောင်သက်တန်ရောင်စဉ်က မိမဟာရဲ့သားပဲ။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်။ ဒေါ်ရီရီသာ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားသည်။

'မောင့်မာမီရဲ့သဘောထားက အရမ်းကြီးတော့ မဆိုးပါဘူး မေမေရယ်၊ သမီးအပေါ်လည်း အရမ်းကြင်နာယုယခဲ့ပါတယ်၊ ထူးဆန်းတာကလေ သမီးကြိုက်တဲ့ အစားအစာတွေကအစ သိလွန်းတယ်'

မိမဟာပဲ သမီး မဉ္ဇူရီကို ငယ်စဉ်ကလည်းကတည်းက ထိန်းကျောင်းခဲ့သူပါ။ မိမိကို အယုံသွင်းဖို့ရော သမီးလေး မဉ္ဇူရီကို အရမ်းချစ်ခဲ့သည်။

လေးနှစ်သမီးအရွယ် ပန်းမဉ္ဇူရီက မဟာ့ကို သံယောဇဉ်တွေ တွယ်ခဲ့သည်။ မဟာချက်တံ့ဟင်းမှ မဟာထမင်းခွံကျွေးမှ ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့၏။ မိမဟာလာတောင်းပန်တာ သူ့သားကြောင့်ပဲ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒေါ်ရီရီသာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မိမိကခွင့်မလွှတ်၍ သားနှင့်သမီးတို့ ခွဲပစ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

'သမီးကို ငွေတွေလည်းပေးပါတယ်၊ စိန်တွေတောင် ပေးတယ်၊ သမီးက ပြန်ပေးခဲ့တာပါ၊ သမီးကိုလည်း တက္ကသိုလ်ဝင် တန်းအောင်ဖို့ မောင့်မာမီကပဲ အလိုက်အထိုက် နေပေးပါတယ်'

မိမဟာ နှင့်အကြောင်းတွေ မေ့ပစ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ နှင့် ယုတ်မာကောက်ကျစ်မှုတွေကို ငါ ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ ကောင်းတယ်။ နှင့်သားကိုလည်း ငါ့သမီးနဲ့ မပေးစားဘူး။ နှင့်သွေးကို ရွံလို့ သမီးလေးကိုတော့ သနားသည်။

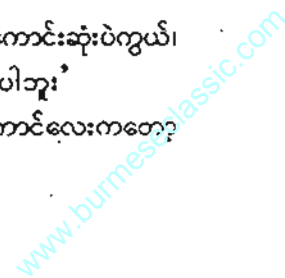
'မောင့်မာမီကို သမီးအပြစ်မတင်ပါဘူး၊ သမီးက နိမ့်ကျတဲ့ မိန်းကလေးပါ၊ ဘယ်မိဘက သူ့သားနဲ့သဘောတူပါ့မလဲ၊ သမီးကို မတူမတန်သလို မဆက်ဆံပါဘူး'

သမီးရယ် ဒင်းက ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ မိန်းမပါ။ မေမေတို့ ဒီလိုဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရတာ မိမဟာကြောင့်ပဲ။ မေမေတို့ စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေကို လိမ်ယူထွက်ပြေးသွားတာပါ မိန်းမယုတ်မ။ ဒေါ်ရီရီသာ ဘယ်လိုမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

'သမီးရယ်... ဘယ်သူ့ကိုမှ လျော့တွက်မထားစမ်းပါနဲ့၊ သူ့သားကြောင့် အတင်းအကြပ်မပြောသေးဘဲ ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ လှန်ထားတာပါ၊ ရေစက်မပါဘူးလို့ပဲ မှတ်လိုက်ပါ'

'မေမေ'
'မောင်ရောင်စဉ်ကို မေ့ပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲကွယ်၊ သူ့မာမီက သမီးကို လုံးဝသဘောတူမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

မိမဟာသားနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကောင်လေးကတော့



ယောက်ျားပီသတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် မိမဟာသားက
တော့ မဖြစ်ဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သဘောမတူနိုင်ပေ။ သမီးကို
တားဆီးရမယ်။ ဒေါ်ရီရီသာ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

‘သမီး ကြိုးစားပါ။ သမီးဘွဲ့ရအောင် ကြိုးစား၊ မောင်ရင်
စဉ်က သမီးလက်ထပ်ဖို့မသင့်တော်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ၊
စောစောကဖြတ်လိုက်တာ ကောင်းတယ် သမီး’

‘မောင်ကို မဇူရီ အရမ်းချစ်တယ် မေမေ၊ ဘယ်လိုအကြောင်း
နဲ့မှ မခွဲပါဘူးလို့ မဇူရီတို့ သစ္စာဆိုထားကြတယ်’

‘မေ့ပစ်လိုက်တော့’

‘မေမေ’

‘မဖြစ်နိုင်တာကို မခံစားနဲ့ မဇူရီ၊ မေမေလည်း သဘော
မတူဘူး’

ဒေါ်ရီရီသာ ပြောပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ မိမဟာ သားနဲ့
တော့ မဖြစ်ဘူး။

‘မေမေ လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး မဇူရီ၊ ဒင်းနဲ့လည်း အချို့
မတော်နိုင်ဘူး’

မိမဟာ သားကတော့ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ ကောင်လေးပါပဲ။
ကလေးတွေမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုပေမယ့်လည်း မိမဟာလို ကောက်ကွက်
တဲ့ မိန်းမသားဖြစ်၍ သဘောမတူနိုင်။ သမီးလေးကို ပြောပြချင်
မယ့် ရှုပ်ရှုပ်ယုက်ယုက် ပြောပြနေဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

‘မေမေ’

‘အတော်ပဲ သားကြီး၊ မေမေလည်း မင်းကို ပြောစရာ
ရှိတယ်’

‘ညီမလေးကိစ္စက ရောင်စဉ်ဆိုတဲ့ကောင်လေးကတော့
ရိုးသားပါတယ်မေမေ လူကောင်းပါ’

‘သူ့အမေက ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိလား သား၊ မိမဟာ
ပဲ’

‘ဗျာ’

‘မိမဟာလေး၊ ဒါကြောင့် သူ့အကျင့်တွေ သူ့သားသိမှာစိုးလို့
မေမေ့ကိုလာတွေ့ပြီး ဒူးထောက်မတတ် တောင်းပန်နေတာပဲ’

‘ဒေါ်လေးမဟာရဲ့သား ဟုတ်လား’

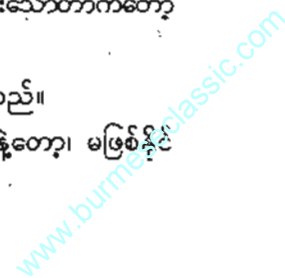
‘ဟုတ်တယ် သား၊ မေမေလည်း လုံးဝသဘောမတူဘူးလို့
ပြောထားတယ်၊ လူငယ်တွေမှာ အပြစ်မရှိပေမယ့် မိမဟာနဲ့တော့
ပေတ်သက်ချင်ဘူး၊ သူ မေမေအပေါ် ကလိမ်ကကျစ်ကျစ်ခဲ့တာတွေ
သူ့သားသိသွားမှာ အရမ်းကြောက်နေတယ်’

‘အင်းလေ... ညီမလေးကတော့ ဒေါ်လေးမဟာကို ဘယ်သိ
ဦးမလဲ၊ ငယ်သေးတာပဲ၊ သားတောင် သိပ်မမှတ်မိဘူး’

မင်းသော်တာပင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားပါသည်။ သူတို့
ဒီသားစုကို ဒုက္ခပေးသွားတဲ့ မိန်းမကြီးရဲ့သားပဲ။ မင်းသော်တာကတော့
ချောင်စဉ်နှင့် ညီမလေးကို သနားနေမိ၏။

မေမေဆုံးဖြတ်ချက်မှန်သည်ဟုပဲ ထင်သည်။

‘မင်းလည်း ဒီကောင်လေးကို လက်မခံနဲ့တော့၊ မဖြစ်နိုင်



ဘူးလို့ ပြောလိုက်၊ မိမဟာအကြောင်းတွေးမိရင် ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့အပြင် အသေသတ်ပစ်ချင်တယ်’

‘ညီမလေးကို ပြောပြလိုက်ပါလား မေမေ၊ ဒါမှပြတ်မှာ’

‘မပြောနဲ့ဦး၊ မေမေ ကြည့်ပြီး စိစဉ်မယ်၊ မိမဟာသားကိုသာ မပတ်သက်နဲ့တော့’

‘စိတ်ချပါမေမေ၊ သားလည်း သဘောမတူပါဘူး၊ ဒီမိန်းမ ကြီးကိုတော့ ပညာကောင်းကောင်းပေးချင်တယ်’

‘မပေးနဲ့တော့၊ သူ့ရဲ့စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေက ဖြူစင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မပတ်သက်တာအကောင်းဆုံးပဲ သားကြီး’

ဒေါ်ရီရီသာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ချလိုက်သည်။ သမီးကတော့ ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရပုံပင်။ စာမေးပွဲအောင်တာတောင် မပျော်နိုင်။ သမီးလေး ပိန်ခြုံးကျသွား၏။ မိမဟာအကြောင်းလည်း ပြောပြလိုက်ရမှာ ဝန်လေးနေသည်။

‘မေမေ’

‘ပြော’

‘သမီးလေ မောင့်အပေါ် သစ္စာဖောက်လိုက်လို့လား မေမေဘူး၊ ထမင်းတောင်မျိုချလိုမရတော့ဘူး၊ ရင်ဝမှာ မီးတောက်တွေ လောင်မြိုက်နေတယ်၊ အိပ်လို့လည်းမရဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မောင့်မှာ သဘောမတူဘဲ သမီး လက်မထပ်ပါဘူး အသေပဲခံမယ်’

‘မဇ္ဈရီ သမီးမိုက် ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက် ညည်း’

အသေခံတော့မလို့လားဟဲ့၊ မေမေအတွက် မကြိုးစားတော့ဘူးလား၊ ညည်းဘွဲ့တစ်ခုရအောင်ယူမယ်ဆို၊ မေမေဆန္ဒလေ’

‘သမီး ကြိုးစားပေးချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီး သစ္စာစူးနေပြီ’

‘အမိပွယ်မရှိတာပဲ၊ ဘာသစ္စာမှ မစူးဘူး၊ သူ့အမေ ကလိမ် တကျစ်မကြောင့်ဖြစ်ရတာ’

‘မောင့်မာမီက လိမ်ညာခဲ့ပေမယ့် သမီးအပေါ် အများကြီး ငဲ့ညှာထောက်ထားခဲ့ပါတယ် မေမေ၊ သူပေးတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို သမီးက အတင်းပြန်ပေးထားခဲ့တာပါ’

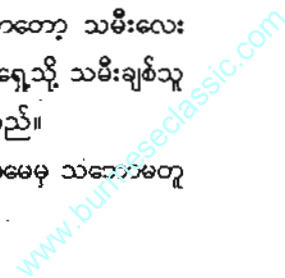
‘တော်စမ်း’

‘မောင်ကလည်း သမီးကို အရမ်းချစ်တယ်၊ သူ့အမေကို ဆောင် စွန့်ထားခဲ့ပြီး၊ လုပ်ငန်းတွေလည်းထားခဲ့တယ်၊ မောင်လည်း သူ့ရီလိုပဲ အရမ်းခံစားနေရမှာပါ၊ သူကတစ်ယောက်တည်းလေ’

‘ဆက်မပြောနဲ့တော့ မဇ္ဈရီ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ညည်းက လင်ကံ ဆောင်းစရာမရှိတော့ဘူး၊ ငွေငွေလိုပဲလာမှာ’

သမီးလေးက မိမိအကြောင်းကိုသိပြီးသားဖြစ်သည်။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးပဲ။ မိမိအပြင်ထွက်လာတော့ သမီးလေး သိသိမှိမှိ ရှိက်ငိုရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ မိမိတို့အိမ်ရှေ့သို့ သမီးချစ်သူ ချစ်စဉ်ရောက်လာ၍ မိမိပြန်မောင်းထုတ်ပြစ်သည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး မောင်ရင်၊ ပြန်ပါ၊ မင်းအမေမှ သဘောမတူ’



တာပဲ။ သမီးကလည်း မင်းကို ဘယ်လိုမှ လက်ထပ်မှာမဟုတ်ဘူး ပြောပြီးပြီ။ မင်း ပြန်ပါ။ တို့မိသားစုကို အရှက်မခွဲပါနဲ့။

ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် အန်တီ၊ မဉ္ဇူရီနဲ့ ဘယ်လိုမှ အလေးမခံနိုင်လို့ပါ။ ကျွန်တော့်မှာမိလွန်ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာ ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ အန်တီ ကျွန်တော့်ကို လက်ခံပေးပါ။

လက်မခံနိုင်ဘူး မောင်ရင်၊ မင်းမှာမိ လက်မခံဘဲ အန်တီတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ မင်းထပ်ပြီး မပတ်သက်ပါနဲ့။

ဒေါ်ရီရီသာ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်လာပြီးတံခါးကိုပိတ်ပစ်လိုက် သည်။ ကောင်လေးလည်း ပိန်သွားတယ်။ မင်းကို လက်ခံချင်ပေမယ့် မိမဟာသားဖြစ်နေလို့ပါကွယ်။ မိခင်စကားနားထောင်တတ်ပြီး စိတ် မာတဲ့သမီးလေးပင် အိပ်ယာထဲမှာလဲနေရှာ၏။ မိမဟာသားနဲ့မဖြစ် ပါဘူး။ တစ်ပတ်လောက်အထိ သမီးမဉ္ဇူရီ အစာမစားနိုင်ဖြစ်နေပြီး လုံးဝမထူထောင်လာသောအခါ ဒေါ်ရီရီသာ စိတ်ပူလာမိတော့သည်။

မေမေ ညီမလေး ဒုက္ခကို မကြည့်ရက်တော့ဘူးဗျာ ကျွန်တော်တို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးကြရအောင်။

ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ သား၊ သမီးလေး ဒီအတိုင်းဆို ဘယ်လိုမှ အသက်ရှင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

ဒေါ်လေးမဟာနဲ့ သွားတွေကြမယ်။

ဘာပြောတယ်။

ဆွေးနွေးကြည့်မယ်၊ သူ့စိတ်သဘောထားအရ လုပ်ကြရ အောင်ပါ မေမေ၊ ညီမလေး ဒုက္ခဖြစ်လိမ့်မယ်။ ရောင်စဉ်လည်း

မြင်မကောင်းတော့ဘူး၊ ညတိုင်းလက်ဖက်ရည်ခိုင်လာထိုင်တယ်၊ ညီမ လေးတို့က အချစ်ကြီးကြတဲ့သူတွေဖြစ်နေလို့ပါ။

မေမေလည်း စဉ်းစားနေတယ်၊ မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ မိမဟာ သဘောထားကြည့်မယ်၊ ဒင်းတောင်းပန်ရင်တော့ မေမေတို့ ခွင့်လွှတ် ပေးလိုက်မယ်။

ကောင်းတယ် မေမေ၊ သွားကြမယ်။ သမီးအတွက် မိမဟာနှင့် ပတ်သက်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။



ပြောနေပေမယ့် မိမိခေါင်းမာစွာနှင့် မသွားခဲ့။ သေပစ်ချင်ပါတယ်။ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း မိသားစုကို မိမိရက်စက်စွာ ဘဝပျက်အောင် လုပ်ခဲ့တာပါ။ မောလိုက်တာ။ ဆေးခန်းမပြဘူး။ သေချင်တယ်။ ငါသေသွားမှကောင်းမှာပါ။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေး မိမိအခန်းထဲ ဝင်လာပြီး ဧည့်သည်တွေက ဇွတ်အတင်းပဲ မေမေကြီးအခန်းထဲသို့ လိုက်လာနေသည်ဟု ပြောနေစဉ်မှာပဲ ဧည့်သည်တွေက မိမိအိပ်ခန်းထဲ ရောက်လာသည်။

‘ဟင်... ရီရီသာ... နင်... နင်’

‘မိမဟာ’

‘ဒေါ်လေးမဟာ’

‘ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ရီရီသာ၊ မင်းကိုရော ဒေါ်လေးမဟာတောင်းပန်ပါတယ်။ ငါက သေတော့မှာပါ။ အားအင်တွေလည်း မရှိတော့ပါဘူးဟယ်၊ ငါ မှားပါတယ်။ နင်တို့မိသားစုအပေါ် ယုတ်မာခဲ့ပါတယ်။ ခွင့်မလွှတ်ရင်တော့ ငါသေပေးပါ့မယ်။ ငါသေမှ ငါ့သားကို ပြောပြပါ’

‘မိမဟာ အဲ... ခင်မြင့်မိုးရဲ့ အတိတ်ကကိစ္စတွေ ငါတို့မေ့ပစ်လိုက်ပါပြီဟာ၊ နင့်ကို ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ နင်နေကောင်းအောင်အရင်လုပ်ပါ။ ငါ့သမီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး နင့်သဘောထားကိုလည်း သိချင်တယ်’

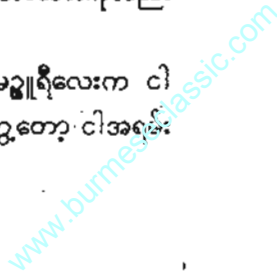
‘ငါ့သဘောထားက ရှင်းပါတယ်ဟာ၊ မဉ္ဇူရီလေးက ငါ့ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ချစ်ရတဲ့သူလေးပါ။ တွေ့တော့ ငါ့အရမ်း’

အခန်း (၂၄)

သားထွက်သွားပြီးကတည်းက ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရဲ့ အိပ်ယာကနေ မထနိုင်တော့။ မိမိအတိတ်အကြောင်းတွေ သားသိသွားပြီလားပဲ။ ရီရီသာတို့ သားအမိဖွင့်ပြောလိုက်မှာ သေချာပါတယ်။ ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ မိမိသေပစ်ချင်တယ်။ သားနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်မရပေ။ မိခင်ကို အရမ်းချစ်တဲ့သားပါ။ မိမိအပြစ်တွေပါပဲလေ။ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကလည်း မိမိကိုမုန်းနေပြီထင်တယ်။ ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာတတ်တဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်အဖြစ်လေ။ မတွေးရဲတော့ဘူး။ ကုမ္ပဏီကိုလည်း သားမလာဘူးတဲ့။ လက်ထောက်တွေကပဲ အုပ်ချုပ်နေကြသည်။

‘မာမီ သေသွားတာပဲ ကောင်းပါတယ် သားရယ်၊ ဒါမှ မင်းတို့နှစ်ယောက် ပေါင်းကြရမှာပါ။ မာမီကို ကလိမ်ကကျစ်မကြီးအဖြစ် မာမီအသက်ရှင်နေစဉ်မှာ သားသိသွားလို့ မဖြစ်ဘူး’

ဒေါ်ခင်မြင့်မိုးရဲ့ တွေးရင်းနှင့် မစားနိုင်မသောက်နိုင်နှင့် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေသည်။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးက ဆေးခန်းပြန်



ဝမ်းသာပြီး သမီးလေးလိုသတ်မှတ်ခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် နင်တို့ကို လာပြီး ငါတောင်းပန်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပါ။’

မိမဟာကို ရောဂါသည်ပုံစံကြီးလို အိပ်ယာပေါ်လဲနေတော့ လည်း ဒေါ်ရီရီသာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ မိမဟာက မာန်ကျ သွားပြီပဲ။

‘ငါ့သားကို အတိတ်ကအကြောင်းတွေ မပြောပြပါနဲ့နော် ရီရီသာ၊ မင်းသော်တာရောပဲ၊ ငါမှားပါတယ်၊ ငါ့သားကို လက်ခံပေး ပါနော်’

‘မိမဟာ’

‘ဟင်’

‘နင်နဲ့ငါ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ်အဖြစ်ပဲ ပတ်သက်ကြမယ်၊ နင့်ကို ကတိပေးပါတယ်၊ အတိတ်ကအကြောင်းတွေ မေ့ပစ်လိုက်ပြီး ငါ့သမီးလေး မဉ္ဇူရီကို ငါ့ဆီကနေ လာတောင်းပါ’

‘တောင်းပါ့မယ်၊ တခမ်းတနားကို လက်ထပ်ပေးပါ့မယ်၊ ငါတို့တွေ အတူတူနေကြမယ်၊ ငါ့နောင်တတွေရနေတာကြာပါပြီဟာ၊ နင်တို့မိသားစု ဘယ်မှာနေမှန်းမသိလို့ ရှာနေတာပါ၊ ကလေးတွေ စိတ်မဆင်းရဲအောင် ငါတို့လူကြီးတွေက အတိတ်ကိုမေ့ပစ်လိုက်ကြပါ ဖို့နော်’

‘နင့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါတယ် မိမဟာ၊ ငါ့သမီးလေးလည်း အရမ်း ခံစားနေရတယ်၊ သေလှချောပါးပဲ၊ ငါပြန်မယ်၊ လုံးဝမသိကြတဲ့သူတွေ လို့ပဲ နေသွားကြရအောင်နော် ခင်မြင့်မိုရ်’

‘ရီရီသာရယ် ငါ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အမလေး ငါ ဆေးခန်း သွားပြမှဖြစ်တော့မယ်’

ရီရီသာတို့ သားအမိပြန်သွားတော့ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် အိမ်ဖော် ကောင်မလေးနှင့်အတူ ဆေးခန်းသွားပြသည်။ အားအရမ်းနည်းလွန်းနေ ၍ ဆေးရုံတက်ရသည်။ မိမိဆေးရုံတက်ရတယ်ဆို၍ သားကလာ ကြည့်၏။ အမလေး သားကမမုန်းသေးလို့ ဒေါ်ခင်မြင့်မိုရ် သားလက် လေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

‘သားရယ်... မာမီ ဒီတစ်ခါ တကယ်ပဲ ပန်းမဉ္ဇူရီလေးကို သားနဲ့လက်ထပ်ပေးဖို့ သူ့အမေဆီမှာ တောင်းပေးပါတော့မယ်’

‘မာမီ တကယ်ပြောတာလား၊ သားတို့အရမ်းခံစားရလို့ပါ’

‘တကယ်ပါ သားရယ်၊ မဉ္ဇူရီလေးကို သွားခေါ်ပါ၊ မာမီ တွေ့ချင်တယ်’

မာမီစကားကြောင့် ရောင်စဉ် ထခုန်မိမတတ် ပျော်သွားရ သည်။ မာမီက တကယ်ပြောနေတာလား။ ဆရာဝန်ကတော့ သုံးရက် လောက်အနားယူရင် ရပါပြီတဲ့။ ဆေးသွင်းနေရတဲ့ မာမီမျက်ဝန်းတွေက အပြုံးတွေပြည့်နေသည်။

‘မာမီကိုယ်တိုင်တောင်းပေးမှာပါ၊ မဉ္ဇူရီလေး မေမေကိုလည်း ပြောပြပေးပါ၊ မာမီကိုယ်တိုင် လူကြီးစုံရာနဲ့ တခမ်းတနား လာတောင်း ပါ့မယ်လို့’

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ မာမီရာ၊ တကယ်ပြောတာနော်၊ သား အခုပဲ မဉ္ဇူရီကိုလည်း ခေါ်လာခဲ့မယ်နော်’



www.burmeseclassic.com

‘အင်း’

မာမိကို ထားခဲ့ပြီး ချစ်တဲ့ မဇ္ဈရီထံ ရောင်စဉ် အပြေးအလွှား ရောက်လာသည်။

‘အန်တီ မဇ္ဈရီနဲ့ တွေ့ပါရစေ၊ ကျွန်တော့်ကိုတွေ့ခွင့်ပေးပါ၊ ကျွန်တော့်မာမိက မဇ္ဈရီနဲ့ သဘောတူပါပြီ’

‘သားကြီး မင်းညီမလေးကို သွားခေါ်လိုက်ပါ’

ဒေါ်ရီရီသာ သိပြီးသားဖြစ်ပေမယ့် မသိချင်ယောင်ဆောင် ပြီး သားကြီးအား ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။ သမီးလေး ဗေဒင်မဟာဘုတ် က မှန်နေပြီထင်တယ်။ မောင်ရောင်စဉ်က သမီးကိုတန်ဖိုးထားပြီး ချစ်လွန်းတော့လည်း စိတ်အေးသွားရသည်။

‘မောင်’

‘မဇ္ဈရီ’

ရောင်စဉ် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ချစ်သူ မဇ္ဈရီက မမှတ်မိ နိုင်လောက်အောင် ဝိန်းချုံးကျသွားသည်။

‘မဇ္ဈရီ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ၊ မင်း နေမကောင်းဘူးလား’

‘မဇ္ဈရီ သစ္စာစူးပြီထင်တယ်၊ စားလို့လည်းမရဘူး၊ အိပ်လို့

လည်းမရဘူး’

‘မဇ္ဈရီရယ်’

မဇ္ဈရီ မေမေနှင့် အစ်ကိုရှေ့မှာဖြစ်နေ၍ သူပွေ့ဖက်ထားချင် တဲ့ ဆန္ဒတွေကို ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရသည်။

‘မာမိကလေ မဇ္ဈရီကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံလိုက်ပြီ၊ သူ့နေ

ကောင်းတာနဲ့ မဇ္ဈရီမေမေဆီမှာ လာတောင်းမယ်တဲ့၊ အခမ်းနားဆုံး မင်္ဂလာပြုကြီးဖြစ်စေရမယ်တဲ့၊ မင်းကိုလည်း ဆေးရုံကိုခေါ်လာခဲ့ပါတဲ့’

‘မာမိ ဆေးရုံတက်နေရတာ ဟုတ်လား’

‘အင်း... ဆေးသွင်းထားရတယ်၊ မင်းလည်း ဆေးခန်းပြုမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ် မဇ္ဈရီ အားနည်းလွန်းနေတယ်’

‘မေမေ သမီးတို့ကိုလက်ခံပေးပါနော်၊ မောင့်မာမိက မေမေ ဆီမှာ တောင်းမှာပါ’

‘သေချာလား သမီး’

‘ဟုတ်ကဲ့ သေချာပါတယ် အန်တီ’

‘အင်းလေ သားမာမိကိုယ်တိုင် လာတောင်းရင်တော့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကို အန်တီမခွဲတော့ပါဘူးလေ’

‘မေမေရယ်’

အားအင်ချိန်နေတဲ့ မဇ္ဈရီ မောင့်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါ အောင် လိုက်သွားတော့သည်။ ဆေးရုံမှာ မာမိကိုတွေ့တော့ သူမ အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပင် ဆီးကြိုနေလေသည်။

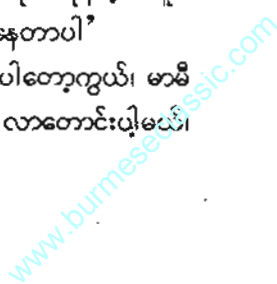
‘သမီးလေးလည်း အရမ်းဝိန်သွားတယ်၊ မာမိတောင်းပန်ပါ

တယ်ကွယ်၊ နားလည်ပေးပါ’

‘မာမိရယ် မဇ္ဈရီ ဘယ်တော့မှ မာမိကို မမုန်းခဲ့ပါဘူး၊

မာမိက မိခင်ပဲလေ၊ မဇ္ဈရီ ဘဝကနိမ့်ကျလွန်းနေတာပါ’

‘အတိတ်ကအကြောင်းတွေ မေ့မစ်လိုက်ပါတော့ကွယ်၊ မာမိ နေကောင်းတာနဲ့ မဇ္ဈရီ မေမေဆီမှာ လူကြီးစုံရာနဲ့ လာတောင်းပါ့မယ်၊



ပြီးတော့ မဉ္ဇူရီလေးတို့ မိန်းကလေးရှင်ဘက်က ဆန္ဒအတိုင်း အခမ်းနားဆုံး လက်ထပ်ပေးမယ်'

'မဉ္ဇူရီက မောင့်ကိုပဲချစ်တာပါ။ မောင့်ကိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပဲ အလိုအပ်ဆုံးပါနော်'



မဉ္ဇူရီလည်း ဆေးခန်းမှာ အနားယူရင်း အားဆေးတွေသွင်းရသည်။ မေမေနှင့် မောင့်မာမီလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြ၏။ မဉ္ဇူရီ ပျော်လိုက်တာ။ မောင့်မာမီနဲ့ မေမေတို့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ။ ကိုကိုအတွက်လည်း လုပ်ငန်းတွေ စီစဉ်ပေးသည်။

'မောင်ရယ်... မဉ္ဇူရီတို့ မိသားစုအပေါ် ဒီလောက်အထိ မကောင်းပါနဲ့၊ မာမီကလည်း မဉ္ဇူရီမေမေကို တအားခင်နေတယ်။ မဉ္ဇူရီကြောင့် အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့နော်'

'မဉ္ဇူရီရယ်... မာမီလည်း အဖော်မှမရှိတာပဲ။ သက်တူရွယ်တူချင်းပဲလေ၊ ခင်ပါစေ၊ မောင်တို့လက်ထပ်ပြီးရင် မဉ္ဇူရီ မေမေကို ပါ မာမီက သူနဲ့အတူတူခေါ်ထားမယ်တဲ့'

'မဉ္ဇူရီအရမ်းအားနာတယ်၊ မေမေကလည်း လိုက်နေမှာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်'

'နေမယ်တဲ့'

'ဟင်'

မေမေကလည်း မဉ္ဇူရီကိုတောင် ဘာမှအသိမပေးဘူး။

အင်းလေ မာမီလည်း တစ်သက်လုံးအဖော်မဲ့ခဲ့တာပဲ။ မိသားစု စည်းစည်းလုံးလုံးဖြစ်နေ၍ မဉ္ဇူရီ ကျေနပ်မိသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် မေမေနှင့်မာမီက ချစ်ခင်နေကြတာပဲ။ မောင်ကတော့ အဖြစ်သည်းစွာ ကိုကိုကိုတွေအတွက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်၍ လုပ်ပေးနေ၏။ မဉ္ဇူရီ စိတ်ပူတာက ကိုကိုလုပ်ပါ့မလားဆိုတာပဲ။ အရမ်းကြီးလုပ်မပေးဖို့ တားဆီးနေရသည်။

'ယောက်ဖက မောင့်ကျေးဇူးရှင်လေ၊ ကိုကိုတစ်ယောက်တည်းပဲ စတွေ့ကတည်းက မောင့်ကိုလူတော်လို့ သတ်မှတ်တာ'

'ကိုကိုလည်း အရင်ကနဲ့မတူအောင်ပဲ လိမ္မာနေပြီထင်တယ်နော် မောင်'

'မောင်တို့က မိသားစုဝင်တွေပဲ မဉ္ဇူရီကတော့ နာစရာ မလိုဘူးနော်၊ မောင့်ချစ်သူအတွက်ဆို မောင်ဘာမှလုပ်ပေးရ လုပ်ပေးရပါ'

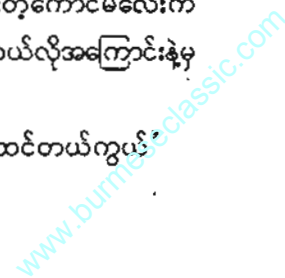
'မောင်ရယ်'

'ဒီညနေ မောင်တို့နှစ်ယောက် ဘုရားကို သွားပြီး သစ္စာဆိုကြမယ်'

'ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အခု လက်ထပ်ကြတော့မယ်လေ'

'အမိလေးကို မယုံလို့လေ၊ မာနကြီးတဲ့ကောင်မလေးက အသေခံသွားမှာကြောက်ရတယ်၊ သေတဲ့အထိ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ ခွဲကြပါဘူးလို့ သစ္စာသွားဆိုရမယ်'

'မောင် အရမ်းအဖြစ်သည်းလွန်းနေပြီထင်တယ်ကွယ်'



သွေ့မပျက်တဲ့... သစ္စာ

၁၆

‘ချစ်လို့ပါ မဉ္ဇူရီရယ်၊ မောင့်နှလုံးသားထဲမှာ နေရာလပ်
မရှိအောင် မဉ္ဇူရီကို ချစ်မြတ်နိုးနေရလွန်းလို့ပါ’

‘အို... မောင်’

မောင်က မဉ္ဇူရီရဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ရုတ်တရက် ပွေဖက်
လိုက်၍ အထိတ်တလန့်ရုန်းဖယ်ပစ်ဖို့ လုပ်ပြီးမှ ချစ်ရတဲ့ မောင့်ရင်
ခွင်ထဲ မဉ္ဇူရီ တိုးဝင်ဖက်ထားမိလေသည်။

သင်မြတ်နိုး

